ஸ்ரீ:

அயோத்யா காண்டம்

முதல் ஸர்க்கம்

இராமனுக்கு இளவரசு முடிசூட்டக் கருதிய தசரதர் ஆலோசனைக்காக மஹாஸபையை கூட்டுதல்.

சத்ருக்னனென்னுந் தம்பியை உடனழைத்துக் கொண்டு மாமனது நகரத்தை நோக்கிச் சென்ற பரதன் அங்கே கேகய நாட்டில் மனத்திற்கு மிகவும் இனிதாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனன். அங்கு எல்லா வகையான உபசாரங்களும் குறைவற்றிருந்தபோதிலும் அவ்விருவருடைய மனமும் வயது சென்ற தந்தையினிடத்திலும் குணக்கடலான இராமபிரானிடத்திலுமே பதிந்திருந்தது. 'அந்தோ! தந்தையுடன் கூடவிருந்து பணிவிடைகள் செய்யப்பெறாமல் தூரதேசத்தில் இருக்கின்றோமே!' என்று விசாரமுற்றிருந்தனர். 'இப்போது இராமபிரானை இளவரசாக்கி யிருக்கக்கூடும்' என்றும் எண்ணியிருந்தனர்.

தசரத சக்கரவர்த்தியும் தேசாந்தரஞ் சென்ற இரு புதல்வர்களை அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு அவர்களின் பிரிவினால் மிகவும் துயருற்றிருந்தனன். இராமனும் லக்ஷ்மணனும் கூடவேயிருந்த போதிலும் நான்கு புத்திரர்களிடத்திலும் ஒரு நிகரான அன்பைக் கொண்டிருந்த தசரத

http://acharya.org

னுக்குப் பரத சத்துருக்னர்களின் பிரிவு ஆற்ற வொண்ணுத தாகவேயிருந்தது.

அநநானகு புதல்வர்களுள்ளும் ஸ்ரீராமபிரான் தேசும் திறலும். குணமுமெல்லாம மிக அற்புதமாக அமையப பெற்றிருந்ததனுல தந்தையின் அன்புக்குச் சிறந்த கொள் கலமாகவே விளங்கினன. இராவணனைவதைதகக வேணு மென்று விருமபிய தேவாகளின வேணடுகோளுக்கு இரங்கிய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவேயனறோ இராமனுக வந்து தோனறி யுளளான. ஆனதுபற்றியே அவன் யாவரினும் மேமபட்டு விளஙகினன். அவ்விராமபிரானுக்கு அமைந்திருந்த தேஹ குணஙகளும் ஆத்ம குணங்களும அளவிட்டுச சொலல முடியாதவை.

அஙஙனம் ஸகல நற்குணங்களும நனகு அமையப் பெற்ற இராமபிரானைப் பூமிபபிராட்டியும நாதனுகக் கொள்ள விருபபமுறறனள. தசரத மஹாராஜனும ஸ்ரீராமனுடைய திருக்குணங்களையும, அவனுககு ஜனங்களிடததிலும ஜனங் களுககு அவனிடததிலும அமைந்துளள அளவு கடந்த அனபையும் நோககி அப்புதல்வனை இளவரசாக முடிசூட்டப் பாரித்தனன். அரசாடசிச செல்வததை இராமபிரானிடத் தில் ஒபபுவிததுத் தான இளைபபாற வேணடுமென்று விருப் பஙகொணட அததயாதன மநதிரிகளோடுங் கலந்து ஆலோ சிததுத தனது கருததைதத திடப்படுததிக கொணடனன்.

விரைவாகவே அதனைச் செயது முடிக்கக் கருதி, அந்தக் கோஸல நாட்டிலடஙகிய பல நகரஙகளிலும் மற்றும பல விடஙகளிலுமுளள சிற்றரசர்களையும மஹாஜனங்களையும விரைவில வரவழைத்தனன். கேகயராஜனும ஜனக மஹா ராஜனும் வெகு தூரமான விடஙகளில உளளவர்களானது

http://acharya.org

பற்றி, அவர்களை வரவழைக்கத் தக்க அவகாசம் இல்லாததனால் அவர்களை மாத்திரம் வரவழைத்திலன். 'அவர்களும் இச்செய்தியைப் பிறகு கேள்விப்பட்டு மனம் களிப்பார்கள்' என்று எண்ணினன் தயரதன் மற்றவர்கள் பலரையும் வரவழைத்தனன். வந்து சேர்ந்த அரசர்கள் யாவரும் தசரத ராஜனுடைய ஆஸ்தான மண்டபத்தில் வந்து புகுந்து யோக க்ஷேம விசாரணையோடு மரியாதை மொழிகளைப் பெற்று அரசனெதிரில் உட்கார்ந்தனர்.

முதல் ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ஸர்க்கம்.

தசரதர் தமது மனோரதத்தை வெளியிடக் கேட்ட அனைவரும் மிகவுகந்து இராமனுக்கே விரைவில் முடிசூட்ட வேணுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுதலும், அதற்குக் காரணமாக இராமனுடைய திருக்குணங்களின் அதிசயத்தைக் கூறுதலும்.

பின்பு தசரதமன்னவன் சபையில் வீற்றிருக்கின்ற அரசர்களனைவரையும் நோக்கி இங்ஙனம் உரைக்கத் தொடங்கினன்;—"சபையீர்களே! மிகப் பெரியதான இந்த ராஜ்யத்தை எனது முன்னோர்களான மன்னவர்கள் மிகுந்த மனவூக்கத்துடன் பாதுகாத்து வந்தனரென்பது நீங்களறிந்ததேயாகும்; அவர்களது வம்ச பரம்பரையிற் பிறந்த நானும், அவர்கள் நடந்த நெறியையே அடியொற்றி எனது ஆற்றலுக்கு ஏற்றவாறு இதுவரையில் குடிமக்களைக் குறிக்கொண்டே பாதுகாத்து வந்தனன்: காத்தல் தொழிலைச் செலுத்துதற்காக வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலிலேயே

http://acharya.org

பல்லாயிரமாண்டுகள் வளர்ந்துவந்த எனது சரீரம் மிகவும் மூப்படைந்து விட்டது; ஆதலால் இனி அரசாங்க காரிய நிர்வாஹத்தில் எனது மூத்த குமாரனான ஸ்ரீராமசந்திரனை நியமித்து உங்களது அனுமதியைப்பெற்று நான் இளைப்பாற விரும்புகின்றனன்; மஹாதேஜஸ்வியான ஸ்ரீராமனே உங்களுக்குத் தகுந்த நாதனாயிருக்க வல்லவன் என்று எண்ணுகின்றேன்; வெகுகாலமாக நான் தாங்கியிருந்த இந்தப் பூமி பாரத்தை அவன் தலையில் இறக்கிவிட்டு வருத்தந்தீர்ந்து இனிதுவாழ விரும்புகின்றேன்; இது யுக்தமான செயலென்று உங்களுக்குத் தோற்றியிருப்பின் இதைச் செய்து முடிக்க நீங்கள் எனக்கு அனுமதி கொடுப்பீர்களாக; உங்கள் அனுமதியின்றி நான் சுதந்திரனாய்ச் செய்வது நியாயமன்றே; இதைப்பற்றி நீங்கள் நன்கு ஆலோசித்து உண்மையில் எனக்கு ஹிதமானது எதுவோ அதைத் தெரிவிக்கவேண்டுகின்றேன்'' என்றனன்.

இவ்வாறாகத் தசரதமன்னவன் சொன்னதை அரசர் முதலானோர் அனைவரும் கேட்டு அளவற்ற ஆனந்தமடைந்தனர். அந்த ஸபையிலிருந்த ஜனக்கூட்டம் மன்னனது அந்த வார்த்தைக்கு மிகவும் உகந்து ஆனந்தமுள்ளடங்காமல் மிகப் பெரிய கோஷத்தைச் செய்தது. அந்தப் பெரு முழக்கம் எதிரொலியைக் கிளப்பிக்கொண்டே அவ்வாஸ்தான மண்டபத்தின் விமானத்தைக் குலுங்கச் செய்வது போலாயிற்று. எல்லோரும் ஒரே மனமாகவிருந்து தசரதமன்னவனை நோக்கி ''மகாராஜரே! நீர் ஆயிரமாண்டுகள் ஜீவித்து மிக முதிர்ந்தவராயினீர் ஆதலால் காலதாமதமின்றியே ஸ்ரீராமனுக்கு முடி சூட்டுவீராக; ரகு குலதிலகனான ஸ்ரீராமன் பட்டத்து யானையின்மீது ஏறிக்கொண்டு வெண்கொற்றக் குடையின்

http://acharya.org

நீழலில் வீதியாக எழுந்தருளும் வைபவத்தை எப்பொழுது காணப்போகிறோமென்று நெடுநாளாகவே நாங்கள் பாரிப்புக் கொண்டிருக்கின்றனம்'' என்றனர்.

சபையிலுள்ளோர் யாவரும் அங்ஙனம் ஒருமிடறாகச் சொன்னதைக் கேட்ட தசரதமன்னவன் தன் விருப்பத்தை அனைவரும் ஆமோதித்ததுபற்றி உள்ளம் பூரித்தனன். இராமபிரானிடத்தில் ஸகல ஜனங்களுக்கும் இங்ஙனம் அன்பு நிறைந்திருக்கும் காரணத்தைத் தான் அறிந்திருந்தும் அவர்கள் வாயிலாகவே அதை இனிதாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பி அவர்களை நோக்கி, "ஓ மன்னவர்களே! குடிமக்களே! என் மனத்தில் தோன்றிய விருப்பத்தை நானே சுதந்திரனாய்ச் செய்து முடித்துக்கொள்ள வல்லவனாயிருந்தும் உங்கள் கருத்தையும் அனுசரித்து நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றெண்ணி உங்களையும் வரவழைத்துக் கேட்டனன். கேட்டவுடனேயே நீங்கள் 'கிழவா! ஒழிந்துபோ, கிழவா! ஒழிந்துபோ; இராமனுக்கே முடிசூட்டவேணும்' என்று பேரிரைச்சல் செய்து கூறுவதை நோக்குங்கால், என்னால் நீங்கள் யாவரும் மிகவும் துன்பமுற்றிருந்தீர்கள் போலவும், அந்தத் துன்பத்தை எப்போது தவிர்த்துக் கொள்ளப்போகிறோமென்று சமயம் பார்த்திருந்தீர்கள் போலவும் நினைக்கவேண்டியதாகின்றதே; நான் சிறிதும் தருமம் தவறாமல் அரசாட்சி புரிந்திருக்கவும் நீங்கள் என்மீது இவ்வளவு வெறுப்புக்கொண்டதற்கு யாது காரணம்? கூறுமின்'' என்றான்.

அதற்கு அனைவரும், "மன்னர்பிரானே! உன்மீது நாங்கள் யாதொரு குற்றமும் நினைத்திலோம்; நீ பெற்ற புதல்வன் எல்லையில்லாத நற்குணங்கள் அமையப் பெற்றவனாதலின் அவனது திருக்குணங்களில் ஈடுபட்ட நாங்கள் அவனை

http://acharya.org

அரசனாகப் பெற மிக விரும்பினோம்" என்று கூறி இராமனது தயை, பொறுமை, ஔதார்யம், தைரியம், எளிமை, சீலம் முதலிய ஸகல குணங்களையும் மிகவிரிவாக எடுத்துரைத்தனர்.

இங்ஙனம் திருக்குணங்கள் நிரம்பப் பெற்றுள்ள இராமபிரானை இனிச் சிறிதும் தாமதமின்றி முடி சூட்டுவதே தகுதியானது என்றுஞ் சொல்லி முடித்தனர்.

இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ஸர்க்கம்

தசரதன், மகுடாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஸம்பாரங்களை ஸித்தப்படுத்துமாறு கட்டளையிடுதலும் இராமனை வரவழைத்து நியமித்தலும்.

சபையோர்கள் இராமபிரானைப் புகழ்ந்து கூறிய இனிய மொழிகளையும் அவர்கள் செய்த நமஸ்காரங்களையும் ஏற்றுக் கொண்ட தசரத மன்னவன் அவர்களை நோக்கி "நீங்கள் இராமனை அரசனாகப் பெறுவதில் மிகுந்த குதூகலங் கொண்டிருப்பதை நான் அறிந்து மிக மகிழுகின்றேன்; அடுத்து வரும் புஷ்ய நக்ஷத்திரமாகிற நன்னாளில் இராமனுக்கு முடி சூட்டவேணும்" என்று சொல்லிவிட்டு, வஸிஷ்ட முனிவரையும் வாமதேவ முனிவரையும் நோக்கி முடிசூட்டுதற்கு வேண்டிய பொருள்களை விரைவில் சேகரிக்குமாறு கூறினன்.

அதனைக் கேட்கலுற்ற குடிமக்கள் யாவரும் மிக்க குதூகலம் கொண்டனர். பிறகு வஸிஷ்டர் வாமதேவருடன் கலந்து ஆலோசித்து, முடிசூட்டுதற்கு முக்கியமாக வேண்டிய ஸம்பாரங்களை யெல்லாம் இன்னின்னவை யென்று ஸுமந்திரரிடம் குறிப்பிட்டுக் கூறி 'இவையெல்லாவற்றையும்

http://acharya.org

ஸூரியோதய காலத்திற்குள் தசரத மன்னவனது அக்னி ஹோத்ரக்ருஹத்தில் கொண்டுவந்து சேர்க்கவேண்டும்' என்றும், 'ஆங்காங்கு மிகமிக விசித்திரமான அலங்காரங்கள் குறைவின்றிச் செய்விக்கவேண்டும்' என்றும், 'அந்தணர் முதலானோரையும் அளவின்றி அழைப்பிக்கவேண்டும்' என்றும், 'வந்தவர்களெல்லாரும் பரமதிருப்தியுடனே புசித்துக் களிக்குமாறு போஜன வஸ்துகளை மிகக அதிசயம் பொலியச் செய்விக்கவேண்டும்' என்றும், மற்றும் பலவகையான கட்டளைகளையுமிட்டனர். அவ்வண்ணமாகவே ஸகல ஸந் நாஹங்களும் குறைவின்றி விரைவாக நடந்தேறின.

பிறகு மன்னவனால் கட்டளையிடப்பெற்று ஸுமந்திரர் இராமபிரானைத் தேரின்மீது அழைத்துக்கொண்டு வந்தனர். வரும்பொழுது அவ்விராமபிரானது வடிவழகை எவ்வளவு உற்று நோக்கியும் மன்னவன் சிறிதும் திருப்திபெறவே யில்லை.

ஸுமந்திரர் இராமனைத் தேரினின்றும் கைகொடுத்துக் கீழிறக்கின பிறகு இராமன் தந்தை பாதங்களில் தொழுது கைகூப்பி நின்றனன். மன்னவன் அவ்விராமனை அருகிலழைத்துக் கட்டியணைத்து ஓர் சிறந்த ஆஸனத்தில் உட்காரச் செய்து அவனைப் பலவாறு புகழ்ந்து 'ராமா! நாளைப் புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தன்று இளவரசு முடிசூடப் பெறுவை; உனக்கு நான் மிகுதியாக உரைக்கவேண்டியது ஒன்று மில்லை; இயற்கையாகவே நீ ஸகல நற்குணங்களும் நிரம்பப்பெற்றிருக்கின்றனை; ஆயினும் அன்பினால் உனக்குச் சில இதங்கள் சொல்லுகேன் கேளாய்; நீ மேன்மேலும் வினயத்தையே கைப்பற்றி யிருக்கவேண்டும்; காமக்குரோதங்கட்கு ஒருபோதும் ஆளாகாதிருக்கவேண்டும்; மதியிற்

http://acharya.org

சிறந்த மந்திரிகளுடன் கலந்தே காரியங்களை நடத்தவேண்டும்; குடிமக்கள் எப்போதும் மனக்களிப்புடனிருக்கும்படியே நடந்துகொள்ளவேண்டும்' என்றனன்.

இங்ஙனம் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கையில் இராமனது நண்பர்கள் பலர் இந்த மங்கலச் செய்தியை யறிந்து மகிழ்ந்து விரைந்தோடிச் சென்று கௌஸலையைக்குத் தெரிவித்தனர். அவள் அதுகேட்டு அதனைக் கூறினவர்கட்கு முத்தும் மணியும் பொன்னும் பசுவும் பரிசாக வழங்கினள்.

இராமன் தந்தையிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம் வந்து சேர்ந்தனன். நகரவாஸிகள் யாவரும் நடைபெற விருக்கும் மங்கலகாரியத்தை நோக்கி உள்ளம் பூரித்து, இஃது இடையூறின்றி நிறைவேற வேணுமென்று தத்தம் இஷ்ட தெய்வங்களுக்கு வழிபாடு செய்தனர்.

மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது ஸர்க்கம்.

தசரதன் மறுபடியும் இராமனை வரவழைத்து, தான் தீய கனுக்கள் கண்டமை கூறி மகுடாபிஷேகத்திற்கு விரைவுறுத்துதல்.

தசரதமன்னவன் மறுபடியும் மந்திரிகளுடன் கலந்து ஆலோசித்து இனிச் சிறிதும் தாமதமின்றி இராமனுக்கு முடிசூட்டவேணுமென்று நிச்சயித்தனன். மறுபடியும் இராமனைத் தன்னிடம் அழைத்துவரும்படி ஸுமந்திரர்க்கும் கட்டளையிட்டனன். அவரும் இராமனிடம் சென்று தந்தை கட்டளையைத் தெரிவிக்க, 'மறுபடியும் இவ்வளவு சீக்கிரமாக என்னையழைப்பதற்கு யாது காரணம்?' என்று இராமன் கேட்க; 'அது எனக்குத் தெரியுமோ? தந்தையிட்ட கட்டளை

http://acharya.org

இது' என்று சுமந்திரர் சொல்ல, உடனே இராமன் அரசனது மாளிகைக்குச் சென்றனன்.

அப்போது மன்னவன் இராமனை ஆஸனத்தில் அமர்த்தி, 'ராமா! நான் பெருங்கிழவனாய் விட்டேன்; விரும்பின போகங்களையெல்லாம் இனிது அனுபவித்தேன்; பல பல வேள்விகளையும் பாங்காகச் செய்து முடித்தேன்; ஸகல விதத்திலும் நான் க்ருதக்ருதயனாய் இருக்கின்றேன்; உனக்கு மகுடாபிஷேகம் செய்விப்பதொன்றே இனி நான் செய்யத் தக்கதாகவுள்ளது. உனக்கு நான் யாது சொல்வேனோ அதை நீ தவறாது செய்து முடிக்கவே வேண்டும். நீயே அரசனாக வரவேண்டுமென்கிற விருப்பமோ குடிமக்களுக்குக் குறையறவுள்ளது. ஆகவே நீ முடிசூட வேண்டியது மிக அவசியம். ஏற்கனவே உன்னையழைத்து இவ்விஷயத்தைத் தெரிவித்திருக்கின்ற யான் இப்போது மறுபடியும் அழைத்துச்சொல்லுவானேன்? எனில்; இப்போது எனது கனவில் பயங்கரமான பல அமங்கலக்குறிகள் புலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. எனது ஜாதகரீதியிலும் சில கெடுதல்கள் இருப்பதாகச் சோதிடர் சொல்லுகின்றனர். இவற்றின் பலனாக எனக்கு மரணமோ அல்லது பெருத்த ஆபத்தோ நேருமென்று தெரிகின்றது. ஆகையால் உனக்கு முடிசூட்டவேணுமென்கிற கருத்து மிக விரைவில் நிறைவேறவேண்டும். மனிதர்களின் புத்தி நிலையற்றதாய் நிமிஷந்தோறும் மாறுகின்றதன்றோ? தாமதம் செய்வதனால் என்ன இடையூறு நேருமோவென்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. இன்று புனர்வஸு நக்ஷத்திரம்; நாளை புஷ்யநக்ஷத்திரம். நாளை தவறாது நீ முடிசூடியாக வேண்டும். அதற்காக இன்று நீ மனைவியுடன் உபவாஸமிருக்க வேண்டும். நிலத்தில் தர்ப்பங்களைப் பரப்பி அதன்மீது

http://acharya.org

படுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நல்ல காரியங்களுக்கு இடையூறு மிடைதருமாதலால் பலவகையிலும் இன்று நீ நண்பர்களின பாதுகாவலிலேயே யிருக்கவேண்டும். அன்றியும், தேசாந்தரம் சென்றிருக்கின்ற பரதன் இங்கு மீண்டுவருவதற்கு முன்னமே * இம்முயற்சி முடிவுபெற வேண்டுமென்பதும் எனது கருத்து. பரதன் ஒப்புயர்வற்ற குணங்கள் படைத்தவனும உன்னிடத்தில் அந்தரங்கமான அன்புபூண்டவனுமாயிருப்பவன் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும் ஸாமான்யமாக மனிதர்களின் மனம் நிலையற்றிருக்குமென்றே எனது நினைவு. ஒரு காரியம் நடப்பதற்குமுன்பு அதைத் தடைசெய்யவேண்டிய அவசியமிருந்தாலும், அது நடந்து முடிந்துவிட்டதாயின் அதனை உகந்திருப்பதே ** ஸத்துக்களின செயலாகும்; ஆகவே உனக்கு மகுடாபிஷேகம முடிந்துவிடுமாயின் பிறகு பரதன் வந்தாலும அதற்கு உகந்தேயிருப்பன். ஆதலால் விரைவில் முடிசூடுதல் நிறைவேறுமாறு பார்ப்பாயாக' என மொழிந்து விடைதந்தனுப்பினான்.

---

* தசரத மன்னவன் கைகேயியை மணம்புணரும்போது 'இவள் வயிற்றில் பிறக்கும் பிள்ளைக்கு இராச்சியங் கொடுக்கிறேன்' என்று கேகய ராஜனிடத்தில் உறுதி கூறியுள்ளானென்பது மேலே நூற்றேழாவது ஸர்க்கத்தில் உளளது. அதனால், பரதன் வந்தால் ராஜ்யத்தை அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்குமோவென்று சங்கைகொண்டு மன்னவன் இங்ஙனம் மொழிகின்றானென்று பெரியோர் கூறுவர்.

** இவ்விடத்தில் வால்மீகி ராமாயண மூலச்லோகம் வருமாறு—**ஸதாம் ஹி தர்ம நித்யாநாம் க்ருதசோபி ச ராகவ!** என்பது. இதற்குப் பலர் பலவகையாகப் பொருள் கூறுவர்.

http://acharya.org

பிறகு தன்னிருப்பிடம் வந்து சேர்ந்த இராமன் இச் செய்தியைத் தனது தாய்க்குத் தெரிவிக்கற் பொருட்டுக் கௌஸல்யை யிருக்குமிடம் சார்ந்தனன். ஏற்கனவே அவள் இச்செய்தியை அறிந்தவளாதலால் இம்மங்கலம் இடையூறின்றி நிறைவேறுதற் பொருட்டு இஷ்ட தேவதையை வழிபாடு செய்து கொண்டிருக்கக் கண்டனன். சுமித்திரையும் செய்தியறிந்து பெருமகிழ்ச்சியுடன் அவ்விடம் வந்திருந்தனள். லக்ஷ்மணனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனன். வேலைக்காரிகளால் அழைத்துவரப்பட்டு ஸீதையும் அங்குவந்து சேர்ந்தனள். அப்போது நியமத்தில் ஊன்றியிருந்த கௌஸல்யையை இராமபிரான் வணங்கித் தந்தையின் கட்டளையைத் தான் பெற்றமையை விஞ்ஞாபித்து, முடிபுனைதற்கு முன்னங்கமாக ஸீதைக்கும் தனக்கும் நடைபெற வேண்டிய மங்கலகாரியங்களை முறைப்படி நடப்பிக்குமாறு தாயை வேண்டிக் கொண்டனன்.

கௌஸல்யையும் அதுகேட்டுப் பரமானந்தம் பொங்கி இராமனைப் பலவாறு வாழ்த்தினள். பிறகு இராமன் தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனையும் இனிய மொழிகளாலே மிகவுகப்பித்துத் தாய்மார்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு ஸீதையையழைத்துக் கொண்டு தன்மாளிகையிற் சென்று சார்ந்து விரதங்களில் ஊக்கங் கொண்டிருந்தனன்.

நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது ஸர்க்கம்

தசரதனது கட்டளையின்படி வஸிஷ்டமுனிவர் இராமனிடம் வந்து உபவாஸமிருக்குமாறு நியமித்து மீளுதல்.

மறுநாட் காலையில் தசரதமன்னவனால் மிகுந்த ஊக்கமும் விரைவும் கொள்விக்கப் பெற்ற வஸிஷ்ட முனிவர்

http://acharya.org

இராமனிடம் நேரில் வந்து 'தந்தையிட்ட கட்டளையின்படி ஸீதையுடன் விரதத்தைக் குறைவின்றி அனுஷ்டிப்பாயாக' என்று சொல்லி மீண்டனர். நடக்கப்போகின்ற இமமஹோத்ஸவத்தை யனுபவிக்கும் பொருட்டுப் பலபல விடங்களினின் றும் வந்து குழுமிக் கொண்டிருக்கின்ற மஹாஜனங்களின கோலாஹலங்களை முனிவர் ராஜமார்க்கங்களிற் கண்டு பெருங களிப்புக் கொண்டனர். அயோத்தி நகர் முழுவதும் ஸந்தோஷமே வடிவெடுத்த ஜனங்கள் நிரம்பப் பெற்றதும் பலவகை விசித்திர அலங்காரங்கள் செய்யப் பெற்றதுமாய் மிக அற்புதமாக விளங்கிற்று.

முனிவரும் மன்னவன்பாற் சென்று சேர்ந்து, தாம் இராமனிடம் போய்க் கட்டளையிட்டு வந்த செய்தியைத் தெரிவிக்க, மன்னர் பெருமான் அந்தப்புரத்திற் புகுந்தனன.

ஐந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஆறவது ஸர்க்கம்

இராமன் விரதங்களை யனுட்டித்தலும் எங்கும் அலங்காரங்கள் செய்து குதூகலம் கொண்டிருத்தலும்.

வஸிஷ்ட முனிவர் தன்னிடம் வந்து நியமித்து மீண்ட பின் இராமன் நியமங்களில் தவறாது நின்று ஸீதையுடனே கூடி ஸ்ரீமந்நாராயணனை வழிபாடு செய்தனன். அக்னியில் ஹோமங்களைச் செய்தனன். உபவாஸத்துடனும் மௌன விரதத்துடனும் தேவாலயத்தில் தர்ப்ப சயனத்தின் மீது ஸீதையுந்தானுமாய்ப் படுத்திருந்து அன்றிரவைக் கழித்தனன். உதயகாலத்தில் எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்து அந்தணர்களை வரவழைத்துப் புண்யாஹவாசனம் செய்விக்கையில், வேதவொலியும் விழாவொலியும் எங்கும் பரம்பி

http://acharya.org

நகரமடங்கலும் நன்மகிழ்ச்சி நனிமல்கப்பெற்றது. நகரவீதிகளும் ஒவ்வொருவருடைய வீடுகளும் விசித்திரமான அலங்காரங்கள் கொண்டன. எங்கும் மகுடாபிஷேகப் பேச்சாகவே யிருந்தது. வீட்டுவாசல்களில் திரள் திரளாக விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் சிறுவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் ராமாபிஷேகத்தைப்பற்றிய வார்த்தைகளையே பேசிக்கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொருவரும் கொண்டிருந்த குதூகலமும் அதனால் செய்த காரியங்களும் வருணிக்க முடியாதவை. இராமபிரானது திருக்குணங்களையே வாய்வெருவிக் கொண்டும் தசரத மன்னவனை வாழ்த்திக் கொண்டும் யாவரும் மிக்க மனக்களிப்போடிருந்தனர்.

ஆறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஏழாவது ஸர்க்கம்

ராம மகுடாபிஷேக முயற்சியை யுணர்ந்த மந்தரை கைகேயியிடம் சென்று செய்தி கூறுதலும், அது கேட்ட கைகேயி மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் மந்தரைக்குப் பரிசளித்தலும்.

அயோத்திமா நகரிற் பிறவாமல் எங்கேயோ பிறந்து வந்து சேர்ந்தவளும் கைகேயியின் பந்துக்களுக்குத் தாதியாயிருந்தவளுமான மந்தரை யென்பவள் உப்பரிகையின் மீது தற்செயலாக ஏறி அந்நகர் முழுவதையும் கண்ணுற்றாள். எங்கு பார்த்தாலும் அலங்கார மயமாகவும் வேதவொலி மயமாகவும் விழாவொலிமயமாகவும் இருக்கின்ற அதிசயத்தை அபூருவமாகக் கண்டாள். அளவுகடந்த ஆச்சரியமடைந்தாள். அப்பொழுது இராமனது செவிலித்தாயாகிய ஒரு பெண்மணியும் அவ்வுபரிகையின்மீது தன்னருகில் மிக்க அலங்காரங்கள் பொருந்தியிருப்பதைக் கண்ட அந்த மந்தரை

http://acharya.org

யானவர் அவளை நோக்கி "ஊரடங்கலும் இவ்வாறு விபவங்கள் விஞ்சியிருப்பதற்கு யாது காரணம்? அதிகமாகக் கொடை புரிந்தறியாத கௌஸல்யையும் இன்று விசேஷமாகத் தானதருமங்கள் செய்கின்றளே, இதற்கு யாது காரணம்? தாரதமன்னவன் ஏதேனும் மகிழ்ச்சி விஞ்சிய காரியம் நடத்த உத்தேசித்திருக்கின்றனனோ? இதை எனக்குரைக்க வேணும்" என்றார்.

அதற்கு அவள் உண்மையான செய்தியை இவளிடம் சொல்லலாகாதென்பதை யறியாது இராமனுக்கு மகுடாபிஷேகம் நடைபெறப் போகின்றதென்பதைப் பேருவகையுடன் பகர்ந்தாள். அது கேட்ட மந்தரை உடனே மனம் கலங்கி மிக்க பரபரப்புடன் கீழிறங்கிக் கைகேயியின் அந்தப்புரத்திற் சென்று அவளை நோக்கி "அடி மதி கெட்டவளே! உன் தலைமேல் இடிவிழுந்திருக்க இப்படியுறங்குவாயோ? உனக்குப் பலபல துன்பங்கள் நேரிடப் போகின்றன வென்பது தெரியவில்லையா? மன்னவன் உன்மீது காதல் கொண்டிருப்பவன்போல் நடிக்கின்றனேயல்லது உண்மையான காதலை உன்மீது வைத்திலன் காண்; அநியாயமாய் ஏமாந்து போகின்றாயே!" என்று கூக்குரலிட்டனள்.

செய்தி இன்னதென்றறியாத கைகேயி மந்தரையை நோக்கி 'யாது காரணம்பற்றி இங்ஙனம் நீ வருத்தமுற்றுப் போகின்றனை? உனக்கோ எனக்கோ ஏதேனும் அனர்த்தம் நேர்ந்திருக்குமாயின அதைச் சொல்' என்ன, அந்தக் கூனிக் கிழவி மிக்க கோபத்தையும் வருத்தத்தையும் காட்டிக் கொண்டு "இராமனுக்கு முடிசூட்டப் பெரு முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கின்றதே! உன் மகனை பரதனுக்கு அரசுரிமையின்றி அஃது இராமனுக்கே ஆவதனுல் விளையப்போகும்

http://acharya.org

பெருங்கேட்டை நீ அறிகின்றிலையே!, இனி உன்னையும் உன் மகனையும் மதிப்பாரார்? கௌசல்யைக்கேயன்றோ எல்லா வகையான மதிப்பும் மேன்மையும் இனி நிரம்பி நிற்கும்; மன்னவன் உன்மீது மிக்க அன்புள்ளவன்போலிருந்து அந்தோ! உன்னை வஞ்சித்துவிட்டதை ஐயோ! அறிவுகேடீ! அறியாமலிருக்கின்றாயே!; உன் மகனை பரதனைப் பகைவனாக நினைத்துத் தேசாந்தரத்திற்குத் துரத்திவிட்டுக் கௌசல்யைமகனுக்கு நாளையுதயத்தில் முடிசூட்ட முடிவு செய்திருக்கின்றானே! உனக்கு நேர்ந்த இப்பெருந்துயரத்தை நீ அறியாவிடினும் நானறிந்து வருந்துவதற்கு அளவில்லையே! ஐயோ! கெட்டுப்போயினை! கைகேயீ! பெருந்துயரத்திற்கு உள்ளாயினை; இதைப் பொறுத்திருக்க என்னால் முடியவில்லையே! விரைவில் நன்மை தேடிக்கொள்ளமாட்டாயோ? உனது மதியின் மேன்மையையும் வடிவழகின் சிறப்பையும் உபயோகப்படுத்தியே நீ உன்னையும் உன் புதல்வனையும் என்னையும் பாதுகாக்கவேணும்" என்றனள்.

கூனி இத்தனை கூறியும் சிறிதும் மனவருத்த முறாத கைகேயி இராமனுக்கு மகுடாபிஷேகம் நடைபெறப் போகின்றதென்று நல்வார்த்தையைத் தெரிவித்த பேருதவிக்காக மிகமகிழ்ந்து உள்ளம் பூரித்து அவளுக்குப் பரிசாக உயர்ந்ததோர் ஆபரணத்தையெடுத்துக் கொடுத்து, "தாயே! மந்தரையே! என் செவியில் அமுதம் பாய்ச்சினாற் போன்ற நன்மொழியை வந்து நல்கினையே, உனக்கு நான் இன்னமும் என்ன பரிசளிப்பேன்!, இராமனுக்கு முடிசூட்டுதல் என்கிற இம்மங்கலமொழியை இப்போது கேட்கப் பெற்ற யான் அடையும் ஆனந்தத்திற்கு அளவில்லையே! இராமன் என்றும் பரதன் என்றும் யான் ஒரு வாசி வைத்

http://acharya.org

இருக்கவில்லையே! நான் மனமுகக்கும்படியான செய்திகளுள் ஸ்ரீராமாபிஷேகமென்கிற இதனிற் காட்டிலும் மேம்பட்டது வேறொன்றும் இருக்கமுடியாததுகாண்; இத்தகைய மகிழ்ச்சிச் செய்தியை என்னிடம் தெரிவித்த நீ எது வேண்டினாயாயினும் கொடுக்கக்கடவேன்" என்று கூறினள்.

ஏழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எட்டாவது ஸர்க்கம்.

கைகேயி கொடுத்த பரிசைத் திரஸ்கரித்து மந்தரை ராமாபிஷேகத்தினால் விளையுங் கேட்டை விரிவாகக் கைகேயிக்கு எடுத்துரைத்தல்.

கைகேயி இங்ஙனம் ஆனந்தம் பொங்க நின்று கூறியதைக் கேட்ட கூனி வருத்தமும் சீற்றமும் வளரப் பெற்று, அவள் கொடுத்த ஆபரணத்தையும வீசி யெறிந்து "அந்தோ! அறிவு கெட்ட முழு மூடமே! மிக வருந்த வேண்டிய இச்சமயத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்டிருக்கின்ற உன்றன் மூடத்தனத்தை என்ன சொல்லுவேன்!, இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதிற் காட்டிலும் மேலான ஆபத்து உனக்கு வேறு என்ன இருக்கின்றது? இத்தகைய பெரியஆபத்து சமீபித்திருந்தும் அதைத் தொலைக்க வழி தேடாது இப்படி விபரீதமாக ஸந்தோஷங்கொண்டிருக்கின்ற உன்னைப் பற்றி எவ்வளவுதான் நான வருந்துவேன!; உனது சக்களத்தியின் மகன் என்றைக்கும உனக்குப் பகைவனே; அவனுக்கு நன்மை நேருவது உனக்கு மிருத்யுவேயாகும்; அப்படிப்பட்ட மிருத்யு வரக்கண்டும் மகிழ்வுற்றிருக்கின்ற நீ விவேகமுடையவளாவையோ? உன்மகனான பரதனுக்கு இனி விளையப்போகும கஷ்டங்களை நினைத்து நினைத்து நான் வருந்துகின்றேன்;

http://acharya.org

அன்றியும் உனது சக்களத்தியாகிய கௌஸல்யை தன் வயிற்றிற்பிறந்த ராமனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் ஆய்விட்டால் உள்ளடங்காத சந்தோஷம் பெறுவள்; தனக்குமேற்பட்ட பாக்யவதி ஒருத்தியுமில்லையென்று மிக்க செருக்குக்கொள்வள்; சக்களத்திகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தானே மேன்மையுற்று விளங்குவள்; நீயும் அவளுக்கு இழிதொழில் செய்தே காலங்கழிக்க வேண்டியதாகும். உன் மகனுக்குக் கெடுதல் விளையப்போகிறதென்னும் விஷயம் அப்படியிருக்கட்டும்; உனக்கேயன்றோ பெருங்கேடு விளையப்போகிறது; நீயும் உனது வேலைக்காரியாகிய நானும் மற்றும்பலரும் கௌஸல்யையிடம் கைகட்டிக் காத்திருந்து அடிமைசெய்து பிழைக்கும் பிழைப்பு ஒரு பிழைப்பாகுமோ? உன்மகனும் ராமனுக்கு ஏவலாளனாயிருந்து வாழவேண்டியவனாவான்." என்றும் மற்றும் பலவும் கூறினள்.

கூனி இவ்வளவு கூறியும் கைகேயி சிறிதும் மனம் வேறுபாடுறாமல் இராமனது திருக்குணங்களையே பாராட்டிக் கூறத் தொடங்கினள். "மந்தரையே! இராமனே ஸகலகுணங்களும் நிரம்பப்பெற்றவனாதலாலும் மூத்தகுமாரனாதலாலும் அவனே அரசாள்வதற்கு உரிமையுடையவன்; இளையோனாகிய பரதனுக்கு அவ்வுரிமை உரியதன்று; இராமனால் பரதனுக்கு ஏதேனும் கெடுதல்விளையுமெனறு நீ சங்கித்தலும் தகுதியற்றது. இராமனது திருக்குணங்களைச் சிறிதுமறியாது கூறுகின்றாய் போலும். இராமன் தம்பிகளையும் வேலைக்காரர்களையும் தந்தையைப்போல் மிக்க அன்புடன் பாதுகாத்து வருவான்; அவ்விராமன் செல்வமனைத்தும் மல்கி நீடூழிவாழவேண்டும். அவனுக்கு நடைபெறவிருக்கும் மகுடாபிஷேகத்திற்கு மனமகிழவேண்டியிருக்க நீ இங்ஙனம் பரித

http://acharya.org

பிப்பது மிகவும் பிசகு; இராமன் நூறு ஆண்டு அரசாண்டபின் வமிச பரம்பரைப்படி பரதனும் அரசாள்வான்; இப்பொழுது இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதே மிகவும் நியாயமானது. இராமன் என்னையும் கௌசல்யைக்கு மேலாகவே பாராட்டு மியல்பினனாதலால் எனக்கும் ஒரு கெடுதல் விளையாது; இராமன் ஆள்வதோடு பரதன் ஆள்வதோடு ஒருவாசியில்லை'' என்றனள்.

கைகேயி இங்ஙனம் கூறியவற்றைக்கேட்ட கூனி மிகுந்த துயரமடைந்து பெருமூச்செறிந்து மீண்டும் கைகேயியை நோக்கி "அடி முழுமூடமே! நன்மை தீமைகளை நீயாகவே தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்க, நான் விளங்க எடுத்துரைத்தும் அந்தோ! இதையும் அறியாதிருக்கின்றனையே; உன் மகன் நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குப் போகவேண்டும்படியான கெட்டகாலமன்றோ குறுகுகின்றது; நீயும் மதிப்பிழந்து சக்களத்திக்கு ஊழியம் செய்யவேண்டும்படியன்றோ நேரிடப்போகிறது; ஒன்றுமறிகின்றிலையே! 'இராமனுக்குப் பின்பு பரதனுக்கு அரசுரிமை கிடைக்கவே போகின்றது' என்று கூறுகின்ற உன்னுடைய அறிவீனத்தை நான் என்னவென்று சொல்லுவேன்? இராமன் வயிற்றிற் பிறக்கும் புதல்வனேயன்றோ இராமனுக்குப்பிறகு அரசுபெறுவான்; பரதனும் அவன்மகனும் அரசாள்வதற்கு எக்காலத்திலும் ஏதுவில்லாமற் போகுமென்பதை யறிந்திலையே! ராஜவமிசத்தில் பரதனுடைய பெயரே இல்லையாய்விடப்போகின்றதே! 'இராமன் மூத்தவனாயிருக்க இளையோனாகிய பரதனுக்கு அரசாட்சிச்செல்வம் வருவதற்கு வழியில்லையே!' என்று நீ நினைக்கக்கூடும்; பரதனுக்கு ராஜ்யம் கைசேராதபடி உனக்கு உபாய முணர்த்தவே நான் இங்குவந்திருக்கின்றேன். இது

http://acharya.org

நிற்க, பெரிய ஆபத்துவந்துவிட்டதென்பதையுமறியாமல் எனக்கு நீ பரிசு அளிக்கவந்தாயே, இதை நினைக்க எனக்கு ஆறவில்லை. இதுவும் நிற்க: பரதனை இளமையிலேயே தேசாந்தரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டாய்; இவ்விடத்திலேயே அவன் இருந்திருப்பானாயின் இராமனுக்கும் தசரதனுக்கும் அவன் மீது எவ்வளவோ அன்பு உண்டாகியே யிருக்கும். அங்ஙனம் அன்பு விளையக்கூடிய சேர்த்தியை நீயே கெடுத்துவிட்டாய்; அப்பரதனுக்கு உயிர்போன்றவனான சத்ருக்னனாவது இங்கு இருந்திருப்பானாயின் அவனிடத்திலுள்ள அன்பு காரணமாகப் பரதனிடத்திலும் அன்பு ஒருவாறு பெருகக்கூடும்; சத்ருக்னனும் பரதனோடுகூட அனுப்பப்பட்டு விட்டான். இராமனும் இலக்குமணனும் தம்முளதாம் அளவுகடந்த அன்பு பூண்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்குள் ஒருபோதும் மாச்சரியம் ஏற்படாது. இராமன் பரதனுக்கு அவசியம் கெடுதி செய்தே தீருவன்; இதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. இராமன் முடிசூட்டப்பெற்றபிறகு பரதன் கேகய நாட்டில் நின்றும் இங்குவந்து இராமனால் கொலையுண்டு முடிவதிற்காட்டிலும் அவன் இங்கு வாராமலே எங்கேனும் காட்டிற்சென்று வாழலாம். அங்ஙனன்றி அவன் சீரும் சிறப்புமாக வாழ வேண்டில் அவனை முடிசூட்டப் பெறும்படி நீ முயலவே வேண்டும். இராமன் பூமிக்கு அரசனாயினன் அப்பொழுதே பரதன் பாழாய்ப்போவது நிச்சயம். ஆகவே உன்மகன் மகுடஞ்சூடும்படிக்கும் இராமன் காட்டிலே துரத்தப்படுவதற்கும் தகுந்த உபாயத்தை இப்பொழுதே ஆலோசித்துக் கொள்வாயாக.” என்றாள்.

எட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம்.

மந்தரை தன் சொல்லுக்கு உடன்பட்ட கைகேயிக்கு, ஏற்கனவே தசரதன் வாக்களித்திருக்கின்ற இரண்டு வரங்களை இப்போது வேண்டிக்கொள்ளும்படி தெரிவித்தலும், கைகேயி அதற்கு உடன் பட்டுக் கோபக்ருஹத்தில் கிடத்தலும்.

கூனி கூறியதையெல்லாம் கேட்ட கைகேயி 'சக்களத்திக்கு அடிமைப்படவேண்டும்படியா எனக்கு நேரிடப் போகிறது!, நான் அடிமைப்படுவேன்!' என்று பெருமூச் செறிந்து கூறிக்கொண்டு கோபமும் தாபமும் மிகப்பெற்று 'மந்தரையே! உடனே இராமன் நாடுதுறந்து காட்டுக்குச் செல்லவும் பரதன் முடிசூடப்பெறவும் என்ன உபாயமென் பதைச் சிந்தித்துச் சொல்லக்கடவை' என்றாள்.

மந்தரை அதுகேட்டுப் பரம ஸந்தோஷத்தை வெளியிட்டு "அம்மா கைகேயீ! அந்த உபாயம் உனக்கே தெரிந்திருந்தும் என்வாயால் கேட்க விரும்புகின்றனை போலும்; சொல்லுகிறேன் கேளாய்; முன்பு தேவாசுரயுத்தத்தில் தேவேந்திரனுக்குத் துணைபுரியச்சென்ற உனது பர்த்தா உன்னையுமழைத்துக்கொண்டு தென்திசையாகச்சென்று தண்டகாரணியம் சேர்ந்து அங்குத் திமித்வஜனென்பவன் வாழ்ந்த வைஜயந்தமென்னும் பட்டணத்திற்குச் சென்றனன்; சம்பரனென்னும் மறுபெயர்கொண்ட மஹாசூரனாகிய அந்தத் திமித்வஜன் நூறுவகையான மாயைகளில் மிக வல்லவனாதலால் தேவர்களிடம் தோல்வியடையாமலே இந்திரனோடு போர்புரிந்தனன். அவனுக்குத் துணையாகப் பல அரக்கர்களும்வந்து இரவில் தேவர்களுக்குப்பல துன்பங்களை விளைத்தனர். அப்போது இந்திரனுக்குச் சார்பாக மிகக்கொடிய

http://acharya.org

புத்தம் நடத்தின உனது பர்த்தா மூர்ச்சையடைந்து நிலை கலங்கி நிற்கையில், கைகேயீ! நீ மிகநல்ல உபசாரங்களினாலே மூர்ச்சை தெளியச்செய்த மஹோபகாரத்திற்காக மன்னவன் உன்னை இரண்டு வரங்களைப் பெறும்படி கூறினன்; அவற்றை வேண்டும்போது பெற்றுக்கொள்வதாக நீ கூறி நின்றனை; இச்செய்தியை முன்பு நீ சொல்லியே நானறிவேன்: இதை நீ மறந்துபோனாலும் நான் உன்னிடத்து வைத்துள்ள அன்பு மிகுதியினாலே மறவாது மனத்திற் கொண்டிருக்கின்றேன். அந்த இரண்டு வரங்களை இப்போது நீ வாங்கத்தகும். ஒரு வரத்திற்குப்பயனாகப் பரதனுக்கு முடிசூட்டவேணுமென்றும், மற்றொரு வரத்திற்குப்பயனாக இராமனைப் பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம் செய்யச் செலுத்தவேண்டு மென்றும் விரும்புவாயாக. 'பரதனுக்கு முடிசூட்டவேணுமென்பதை மாத்திரம் விரும்பினாலே போதாதோ' என்று நீ நினைக்கவுங் கூடும்; பரதன் முடிசூடினாலும் இராமன் நகரத்திலேயே வாழ்ந்து வந்தானாயின் குடிமக்களுடைய மனமெல்லாம் இராமனிடத்திலேயே பதிந்திருக்கும். பரதனுக்கு ஒரு மதிப்பும் ஏற்படாது. இராமன் பதினான்கு வருஷம் வனவாஸம் செய்யச் செல்வானாயின் பிரஜைகளுக்கு இராமனிடத்துள்ள அன்பு அடியோடு மாறிப்போய்விடும். ஆகவே இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பவேண்டுவதும் முக்கியமானதே. உடனே நீ கோபகிருஹத்திற் சென்று விகாரமான கோலம்பூண்டு கோபக்குறிகளுடன் வெறுந்தரையில் படுத்திரு. மன்னவன் வந்தாலும் முகங்கொடாமல் அழுதுகொண்டிரு. மன்னவன் இயற்கையாகவே உன்மீது மிக்க அன்புகொண்டவனாதலால் எவ்விதத்திலும் அவன் உன் கோபத்தையும் தாபத்தையும் தவிர்க்க முயன்றே தீருவன். உயிரைக்கொடுத்தும் உன்னை

http://acharya.org

உவப்பிக்கவல்லவன். பலவகையான ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்து அரசன உன்னைச் சமாதானப்படுத்த நினைத்தாலும் அவற்றில் நீ மயங்கி மோசமடைய வேண்டா; நான் கூறிய படியே அவ்விரண்டு வரங்களையே கேட்டுப்பெறுவாயாக. பதினான்கு வருடங்கள் கழித்து இராமன் திரும்பி நாட்டுக்கு வந்தாலும் குடிமக்களின் மனம அவனிடத்துப் பதியாது. பரதனுக்கே ராஜ்யலக்ஷ்மி ஸ்திரமாய்விடும; இவ்வுபாயத்தைக் காலதாமதமின்றி நிறைவேற்றுவாயாக" என்றனள்.

கூனி சொன்ன இம்மொழிகளைக் கைகேயி இதமாகவே கொண்டனள். இயற்கையாகவே கம்பீரமான மனம் படைத்திருந்த அவள் தெய்வ வசமாகக் கூனியின் கலஹ வார்த்தைகளுக்கு உடன்பட்டுவிட்டாள். மந்தரையைப பலவாறு புகழவும தொடங்கிவிட்டாள். இராமனுக்கு முடிசூட்டுவது தனக்குப் பெரிய ஆபத்தாகவே முடியுமென்றும், அம்முயற்சியைப் பங்கம் செய்தே விடவேண்டுமென்றும் திணணமாக உறுதி கொண்டாள். கூனியின் வடிவழகையும் புத்தியின கூர்மையையும் மிகமிகப பாராட்டிப் புகழ்ந்தனள். 'பரதன் முடிசூடப்பெற்று இராமன் காட்டுக்குச்செல்வானாயின், மந்தரே! உனது கூனின்மேல் கனகமாலை யொன்று கட்டுவேன், மற்றும் பல ஆடையாபரணங்களையும் பரிசளிப்பேன்' என்றனள்.

அதுகேட்டு உவந்த கூனி, 'அம்மா! நல்லது; தண்ணீர் வெள்ளம் சென்றபின்பு அணைகட்டுவதில பயனில்லையென்பது உனக்குத்தெரியுமே; ராமாபிஷேகம் நிறைவேறியபின்பு நீ வரங்கேட்டுப்பயனில்லை; இனிக் கணப்பொழுதும் தாமதம் செய்திடாமல் உடனே கோபகிருஹத்திற்சென்று படுத்து அரசன் வருகையை எதிர்பார்த்திருப்பாயாக' என்று உற்சாகப்படுத்தினள். அவளும் உடனே எழுந்து கூனியுடனும்

http://acharya.org

சென்று, மிக விலையுயர்ந்த முத்துமாலைகள் முதலிய ஆபரணங்களையெல்லாம் கழற்றி யெறிந்துவிட்டுக் கோபகிருஹத்தில வெறுந்தரையிலேயே படுத்துக் கொண்டாள். 'மந்தரே! மன்னவன் நான் கேட்டபடி வரம கொடானாயின் நான் இவ்விடத்திலேயே உயிரைமாயத்துக்கொள்வது உறுதியே' என்றாள். அதைக் கூனி மிகவும் ஆமோதித்தாள். கைகேயியும் தன் உறுதியையே திருபபித திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள. கூனியின் சொல்லுக்கு உடன்பட்டு அவள் கொணடிருந்த மலினக்கோலம வாய்கொண்டு சொல்லவொணாததாயிருநதது.

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது ஸர்க்கம்.

தசரதன் கைகேயியைக் காணுதலும், அவளுக்கு நல் வார்த்தைகள் கூறுதலும்.

கைகேயி இரே உறுதியாகக கோபதாபங்களை மிகவும் வெளிககாட்டிககொணடும் மந்தரையை மேன்மேலும் புகழ்ந்துகொணடும் கட்டாநதரையில படுததிருநதனள். பூமாலைகளும பல ஆபரணஙகளும் தரையில் விழுந்து சிதறிக் கிடந்தன. தசரதன் ராமாபிஷேகத்திற்காகச செய்யவேணடிய காரியங்களையெல்லாம் செயயுமாறு அவரவர்களுககுக் கட்டளையிட்டுவிட்டு இந்தச் சுப சந்தோஷச்செய்தியைத தன் உயிர்மனைவியான கைகேயிக்குத் தானே நேரில் அறிவிததற் பொருட்டு அவளது அறைக்கு வநதனன். அங்கு ஆச்சரியமான ஸந்நிவேசங்கள் எல்லாம வெகு அழகாக அமைந்திருந்தும் கைகேயியை மாத்திரம் காணபபெறாமல் திடுக்கிட்டு அங்கிருந்த வேலைக்காரியை வினவினன். "மன்னர்பெரு

டானே! தேவியார் மிக்க கோபங்கொண்டு விரைந்தெழுந்து சென்று வேறொரு அறையில் இருக்கின்றார்" என்று அவன் விடைகூறினான்.

அதுகேட்டு மிக்ககலங்கிய மன்னவன் உடனே கோபக்கிருஹத்திற் சென்று ஆங்கு அலங்கோலமாயக் கட்டாந்தரையில் விழுந்து கிடக்கின்ற கைகேயியின் மிக்கபரிதாப நிலைமையைக்கண்டு ஒன்றும் தோன்றாதவனாய், அவளது தீய நினைவைச் சிறிதும் அறியாதவனாய் அவளைக் கைகளால் இனிமையுறத் தடவிக்கொடுத்து, "என் கண்மணியே! என்னைக்கண்ட பின்பும் நீ இங்ஙனே கோபங்கொண்டிருக்கத் தகுமோ!' என் மீது நீ இங்ஙனம் கோபங்கொண்டிருந்ததற்கு யாது காரணமோ தெரியவில்லையே!; என் காதற்களஞ்சியமே! நீ புழுதியிற் படுத்திருப்பதுகண்டு பொறுத்திருக்க என்னாலாகுமோ: மிக்க மகிழ்ச்சியோடிருக்கவேண்டிய இச்சமயத்தில் நீ இங்ஙனம் அமங்கலமாகக் கிடந்திருப்பது தகுதியோ: உனக்கு நேர்ந்திருக்கும் அநிஷ்டம் எதுவாயினும் கூசாது எனக்குக் கூறுவாயாயின் அதனை உடனே தவிர்த்திடுவேன், உனக்கு நிறைவேற வேண்டிய இஷ்டம் எதுவாயிருந்தாலும் கூறின் உடனே அதனை நிறைவேற்றவுங்கடவேன், இதில் சிறிதும் ஐயுறவேண்டா:" என்று பலவாறு பகர்ந்தனன்.

மன்னவன் இங்ஙனம் கூறுகையில் அந்தக்கைகேயி தேறுதலடைந்து அநிஷ்டவார்த்தைகளைச்சொல்லி நிர்ப்பந்திக்கத் தொடங்கினள்.

பத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

http://acharya.org

பதினேழாவது ஸர்க்கம்.

பரதனுக்கு முடிசூட்டி இராமனைக் காட்டுக்கனுப்ப வேண்டுமென்று கைகேயி தசரதனிடம் கூறுதல்.

கைகேயி தசரதனை நோக்கி "நாதா! எனக்கு யாதொரு வியாதியுமில்லை, யாதொரு சத்துரு பீடையுமில்லை; என்னுள்ளத்திலுள்ள விருப்பத்தைத் தவறாது நிறைவேற்றுவேனென்று நீ சபதஞ்செய்து தருவாயாயின் அதனை வெளியிட்டுக்கூறுவேன்" என்றாள்.

அதுகேட்ட மன்னவன் "என் உயிர்க்காதலியே! உன் மீது நான் கொண்டிருக்கின்ற அன்பை நீ அறியாயோ? எனது அன்பிற்கு இடமானவர் உன்னைக்காட்டிலும் வேறொருத்தியுண்டோ? பெண்களுள் உன்னிடத்திலும், ஆண்களுள் இராமனிடத்திலுமே யன்றோ எனது அன்பு பதிந்திருப்பது; என் உயிரே வடிவெடுத்தாற்போன்ற அவ்விராமன்மீது ஆணையிட்டுச்சொல்லுகின்றேன், கேள்: உன் விருப்பத்தை நீ தாராளமாகத் தெரிவிக்கவேணும்; தவறாது நிறைவேற்றுவேன்; எந்த ராமனைப்பிரிந்து நான் ஒரு நொடிப்பொழுதும் உயிர் வாழ்ந்திருக்கமாட்டேனோ, அந்த ராமன்மேல் ஆணையாகச்சொல்லுகிறேன்; உனது விருப்பம் எதுவாயினும் அதனைத் தலைக்கட்டியே தீருவேன்" என்றனன்.

இதுகேட்ட கைகேயி மந்தரையின் சூழ்ச்சியால் தன் மனத்திற்கொண்டிருந்த விருப்பம் நிறைவேறிவிடும் என்று துணிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டவளாகி "நாதா! இப்போது நீ இராமன்மீது ஆணையிட்டுக் கூறிய வாக்கு பழுதுபட வொண்ணாது; உனது உறுதிமொழியை ஸகல தேவதைகளும் ஸாக்ஷியாக அறிந்திருக்கவேணும்; நீ ஸத்திய ஸந்தன

http://acharya.org

என்று பெற்றிருக்கும் புகழுக்குச் சிறிதும் குறைவுதல் வாராதிருக்கவேணும்" என்று கூறிவிட்டு முன்பு தேவாஸுர யுத்தத்தில் நடந்த செய்தியையும் நினைப்பூட்டி "அப்போது சம்பராஸுரனுடைய மாயையில் நின்றும் உன்னை நான் தப்ப வைத்து உயிர்காத்ததற்காக நீ கொடுக்கவந்த இரண்டு வரங்களை நான் பெற்றுக்கொள்ளாமல் உன்னிடத்திலேயே இருப்பாக வைத்திருக்கிறேனல்லவா? அந்த இரண்டு வரங்களையே இப்போது நான் வேண்டுகின்றேனேயன்றி வேறில்லை; இந்த வரங்களைக் கொடுக்க நீ தவறுவாயாயின் உன் கண்முன்னிலையிலேயே உயிரை மாய்த்துக்கொள்வேன்" என்றனள்.

அதுகேட்ட மன்னவன் மிகவும் அஞ்சி நடுங்கி வருத்தமுற்றனன். இவள் பழைய கதைகளையெல்லாம் நினைப்பூட்டிக் கடுமையாகப் பேசுகின்றாளே, என்ன வரங் கேட்பளோ! என்னாகுமோ! என்று மிகவும் வியாகுலப்பட்டனன். ஸத்தியம் தவறலாகாது என்று உறுதியுங் கொண்டிருந்தனன்.

அப்போது கைகேயி, "நாதா! இப்போது இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதென்று செய்திருக்கிற ஸந்நாஹங்களைக் கொண்டே என் புதல்வனை பரதனுக்கு முடி சூட்டவேண்டும்; இது ஒரு வரம்: இராமன் பதினான்கு வருஷகாலம் நகரைத் துறந்து தண்டகாரணியத்தில் முனிவேடத்துடன் வஸிக்கவேண்டும்; இது மற்றொரு வரம். ஆக இவ்விரண்டு வரங்களையும் நீ கடுக நிறைவேற்றியாகவேண்டும். சிறிதும் காலதாமதம் செய்யத்தகாது. இவையிரண்டொழிய வேறொன்றும் நான் விரும்புகின்றிலேன். ஏற்கனவே நீ வாக்களித்திருந்த வரங்களை இப்போது நான் கோரியிருக்கின்றேனேயன்றி இப்போது புதிதாக நான் யாதொன்றும்

http://acharya.org

வேண்டிற்றிலேன்; இப்பொழுதே இராமனை காடு செல்ல நான் காணவேண்டும். எவ்விதத்திலும் நீ ஸத்தியம தவறு திருக்கப பார்ப்பதே நன்று'' என்றனள்.

பதினோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம்

கைகேயியின் கொடிய இரண்டு வரங்களைக் கேட்ட தசரதன் வருந்தி யேங்கிப் புலம்புதல்.

தசரத மன்னவன் கைகேயியின் கொடிய பேச்சுக்களைக் கேட்டதும மூர்ச்சித்தனன். வெகு நேரங கழிதது மூர்சசை நீஙகித தெளிவுபெறறு வருததததின மிகுதியினால் ஆ! ஆ!! என்று அலறி மறுபடியும் மூர்சசித்தனன. வெகுநாழிகை கழிநதபின் தெளிநது 'அடீ! கொடியவளே! இந்த வமிசத்தைதக கெடுக்க வந்த பாவியே! இராமனாவது நானாவது உனககுச் செயத தீஙகு ஏதேனுமுண்டோ? இராமன் பெற்றதாய்க் குப் போலவே உனககும் பணிவிடை செயதுகொண்டிருக் கின்றானல்லவா? அனனவன் மீது நீ கடிய மனம கொண் டனையே! இந்த துாப்புத்தி உனக்கு எஙஙனம உண்டாயிற்று? உன் தன்மையறியாது உன்னை இவவீட்டினுள் கொண்டு வந்து சேர்த்துக்கொண்ட எனது புத்தியையன்றோ நிந்திக்க வேணடும்; பறவைகள் விலங்குகள் முதறகொணடு ஸகல பிராணி ஸமூகஙகளும புகழும்படி நற்குண நற்செய்கைகள் வாயநத இராமனை எங்ஙனம நான் வனம் போகவிடுவேன்! என்னுயிரை விட்டாலும் விடுவனேயன்றி என் அருமைப புதல்வனையா நான் விடுவேன்? இராமனை விடடு ஒரு நொடிப் பொழுதாயினும் என்னுடலில் உயிர் தங்கியிருக்குமோ? அடி

http://acharya.org

பாபிஷ்டையே! நீ கொண்ட கொள்கை என்னுயிரையே மாய்ககவல்லதாகவன்றே இருக்கிறது. இக கொடிய கருத்தைக் கூசாது நீ என்னிடம் கூறினவளவே போதும்; இவ்வளவோடு இககருததைை விட்டுத் தொலைபபாயாக. உனக்கு நான் கணவனாக இருந்தாலும் உன்பாதங்களில் என் தலையை மடுத்து வணங்கி வேண்டிககொள்ளவும் கூச்சமற்றிருக்கின்றேன. கலக்கம தீாநது என்மேல் அருள்புரிவாயாக. அந்தோ! என்ன பேச்சுப் பேசினாய்! பரதன் மீது எனக்கு அனபு உளதா இலலையா என்று பரீடசை பார்ப்பதற்காக இங்ஙனம கூறுகின்றாயோ என்றும நினைக்கிறேன. பரதனுககு முடி சூட்டவேணுமென்று இவ்வளவே விரும்பியிருந்தாலும குற்றமில்லை; பதினான்கு வருடம் இராமனைக் காட்டுக்குச் செலுததவேண்டுமென்றும் விருமபுகின்றாயே! இந்தக கடு நெஞ்சு உனக்கு எங்ஙனம் வந்தது? பணடு பலகாலும் இராமனை நீ புகழ்ந்துரைததுக் கொண்டிருந்ததெலலாம் கபடமேயோ! உனக்கு மனமார்ந்த பணிவிடைகள் எத்தனையோ செய்து போந்த இராமனைக காட்டுக்குத துரத்த வேணுமென்று நீ கூறுவது யாருடைய துர்ப்போதனையினாலோ? பிசாசுகள் உன்னை ஆவேசித்தன போலும். அனறு பற்றியே நீ தெளிவின்றி இஙஙனம் விபரீதமாகப் பேசுகின்றனை: 'இராமனோடு பரதனோடு எனக்கு வாசியில்லை' யென்று நீ பல்காலும் சொலலிக் கொணடிருந்தவளன்றோ? இபபோது அன்பும் தருமமும் அனைததும் தடுமாறி நீ பேசுகினற இப்பேச்சு உன்மனததிற்காவது ருசிததிருக்கினறதா? கண்டவர் கண்களைக் கவருமழகு வாயந்த இராமனைக் காட்டுக்குப் போகவிடவேணடு மென்கிற கொடிய பேச்சு உன்வாயில் நினறும் எஙஙனம் வெளிவந்ததோ? இராமனை நோக்கி 'நீ

http://acharya.org

காட்டுக்குச் செல்வாய்' என்று எப்படி நான் சொல்லுவேன்? ஸகலகுண ஸம்பன்னனான அந்த ராமன் தவிர எனக்கு வேறு கதியுமுளதோ? அவனையா நான் கைவிட்டிருப்பது! கைகேயி! உனக்கு அஞ்சலி செய்கின்றேன்; பாதங்களிற் பணிகின்றேன்; இராமனமீது மாத்திரம் தீய நெஞ்சு கொள்ளாதே; என்னையும் காத்து இராமனையும் நீ காக்க வேண்டும்—என்று பலவாறு புலம்பியும் கதறியும் கெஞ்சியும் கூறினன்.

அது கேட்ட கைகேயி தன் பிடிவாதத்தில் சிறிதும் குன்றாதவளாய் "அரசே! எனக்கு வரங்களைக் கொடுத்து விட்டு இப்போது வீணைகப் பரிதபித்து வாக்குத் தவறி நிற்பாயாயின் பொய்யனென்று பழிபெறுவாய், இவ்வுலகில் தரும நெறி குலையாதார் முன்னே நீ தலைகாட்டி நிற்க முடியாது; அஸத்திய ஸந்தன் என்று உன்னைப் பல பெரியார் பழிக்கும்படி நீ நடந்து கொள்ளத்தகாது. மன்னவர்மணியான நீயே இப்படி வாக்குத் தவறுவாயாயின், உலகத்தில் அதாமத்திற்கு நீயே வழிகாட்டியாவாய். சைப்யன், அலர்க்கன் முதலான மேலோர்கள் தங்கள் தங்கள் வாக்கை எப்படிக் காப்பாற்றி யிருக்கின்றார்களென்பதை அறியாயோ? ஸத்யமென்னும் தருமத்தை விட்டு இராமனை ராஜ்ஜியத்தில் முடிசூட்டிக் கௌஸல்யையோடு கூடி ரமிக்கவிருமபியிருக்கிற நீ சொன்ன சொல்லை எங்ஙனம் நிறைவேற்றுவாய்!; எப்படியாயினும் நான் கேட்ட இரண்டு வரங்களையும் நீ கொடுத்துத் தீரவேண்டியது தவறாது. இல்லையேல், உன் கண்முன்னே விஷத்தையுண்டு உயிரை மாய்த்துக்கொள்வது தவிரேன். இராமன் அரசாள, அதனால் கௌஸல்யை செருக்குக்கொண்டிருக்கும்படியை நான் என் கண்ணால் காண்பேனோ? இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பாமல் நீ வேறு எது செய்யினும்

http://acharya.org

இசையேன் என்பதைப் பரதன் மேலும் என்மேலும் ஆணை யிட்டுச் சொல்லுகின்றேன்" என்று சொன்னாள்.

இவ்வளவும் கேட்ட தசரதன் பின்னும் எவ்வளவோ வேண்டிக்கொண்டும் கைகேயி சிறிதும் மனமிரங்காதது கண்டு துக்கசாகரத்தில் ஆழ்ந்தனன். அவள் ஒரே பிடிவாதமாயிருப்பதையும், தான் ஏற்கனவே வரம் கொடுத்திருப்பவனாதலால் சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டிருப்பதையும் சிந்தித்து இன்னது செய்வதென்று தோன்றாமல் ராமா! என்று அலறிக்கொண்டு தரையில் விழுந்தனன்.

மறுபடியும் எழுந்து கைகேயியை நோக்கி "அடி பாவி! என்ன கோரினாய்! என்ன கூறினாய்!!; இப்படியும் கேட்க உனக்கு வாய் வந்ததே!; எந்தப் பரதனுக்கு நீ ராஜ்யம் வேண்டுகின்றனையோ அந்தப்பரதன் தர்மிஷ்டனாகையாலே ராஜ்யத்தை ஒருகாலும் அங்கீகரிக்கமாட்டானே; இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்புவதையும் அவன் இசையமாட்டானே; பரதனுக்கும் விருப்பமில்லாதவற்றையன்றோ நீ விரும்புகின்றாய்; ராமாபிஷேகத்திற்காகப் பல திசைகளினின்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்ற அரசர்களும் முனிவர்களும் அந்தணர்களும் என்னைப் பழிப்பார்களே, அவர்களுக்கு நான் என்ன விடை கூறுவேன்? இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதாக நான் நாடு நகரமும் நன்கறியக் கூறியிருக்கின்ற வார்த்தை பொய்யாகிவிடுமாயின் இதுவே எனக்குப் பெருந்த அவமானமல்லவா? இது நிற்க, கௌஸல்யைக்குத் தான் நான் என்ன கூறுவேன்? அவள் என்னிடத்தில் நடந்து கொள்ளும் விதங்களைப்பற்றி நான் என்ன சொல்லுவேன்; எவ்வளவோ அன்பு பாராட்டியிருந்த அவளுக்கு நான் தகுந்தபடி உபசாரங்கள் செய்யாதிருந்ததுமுண்டு; உன்னு

http://acharya.org

டைய முகம் கோணிவிடுமோ என்கிற அச்சத்தினாலேயே அவளுடைய அன்புகருத் தகுந்த அன்பை நான் காட்டா திருந்தேன். அப்படியிருந்தவென்னிடத்தில் பாவி! நீ இப்போது உன்னுடைய துஷ்டத்தனத்தைக் காட்டினாயே யன்றி வேறில்லையே! சுமித்திரையும் என்னை அற்பனாக நினைக்கும்படியாயிற்றே; இனி, சீதைதான் உயிர்வாழ்ந்திருக்கப் போகிறாளா? நானும் செத்துப்போக, நீயும் உன் மகனுமே ராஜ்யத்தை ஆண்டுகொண்டிருங்கள். இதுவரையில் உன்னை நான் நல்லவளென்று நம்பிக் கெட்டேனன்றோ! ஐயோ! என்ன துக்கம் வந்தது! என்ன கஷ்டம் நேர்ந்தது! இராமனைக் காட்டுக்குப் போகவிடவேணுமென்று நீ சொன்ன கடுஞ் சொல்லைக் கேட்டு நான் இன்னமும் உயிர்மாயாதிருக்கின்றேனே! இத்தகைய என் கொடுமையையன்றோ நிந்திக்க வேணும். பாபிஷ்டையான கைகேயி! உன்னால் நான் இந்த அரும்பெருந் துயரை யடைவதற்காகவே உன்னை நான் போஷித்துவந்தேன்போலும். உன்னை மிருத்யுவென்று இதுவரை தெரிந்துகொள்ளாமற் போனேனே! மகா பாபியான நான் இராமனுக்குத் தந்தையானேனே! 'துராத்மாவான தசரதன் ஒரு பெண்பிள்ளையின் பேச்சைக் கேட்டு, கட்டின காப்போடே இராமனைக் காட்டுக்குப் போகவிட்டானே! என்று அனைவரும் என்னைப் பழிக்கும்படியான துர்க்கதியன்றோ நேரிட்டது. இராமன் நல்ல சுகத்தை யனுபவிக்கவேண்டிய தருணத்தில் இப்படி மிக்க கொடிய கஷ்டத்தை அனுபவிக்க நேர்ந்ததை நினைக்குந் தோறும் என்னெஞ்சு வேகின்றதே. அவனை நான் காட்டுக்குப் போவென்றால், அப்படியேயென்று உடனே புறப்பட்டுப் போவானேயன்றி, 'இது நம் தந்தைக்கு உண்மையில் ஸம்மத

http://acharya.org

மன்று' என்று தெரிந்துகொண்டு காட்டுக்குப் போகாமலிருக்க மாட்டானே, அந்தோ! என் செய்வது! அவன் காடேறச் சென்றதும் உலகர் அனைவரும் என்னைத் திரஸ்காரம் செய்வர்களே! அது என்னால் தாங்க முடியுமோ? ஆனால் அப்போதே மிருத்யுவும் என்னைத் தன்னிடம் வரவழைத்துக்கொள்வானாதலால் உலகத்தாருடைய வசை மொழிகள் என் செவியிற் படாதிருக்கவுங்கூடும். பல சொல்லி என்? எல்லாரையும் அபாரமான வருத்தக்கடலில் விழத்தள்ளி நீ யொருத்தியே சுகமாயிரு. இக்ஷ்வாகு வம்சம் இவ்வளவோடு தொலைந்து போகட்டும். இராமன் காட்டுக்குச் செல்வது பரதனுக்குச் சம்மதமாக இருக்குமாயின் அவன் எனக்கு ஈமக்கடன் ஒன்றும் செய்யத்தகாது. அடி பாவீ! இராமனும் காட்டுக்குச் சென்று நானும் மாண்டபின்பு நீ விதவையாகி உன் மகனோடு கூடி ராஜ்யபோகங்களை அனுபவித்திரு. நீண்ட அபகீர்த்தியையே எனக்கு நீ விளைவிக்கப்போகிறாய். எனது அருமைக் குழந்தையாகிய ராமன் வேண்டியபொழுதெல்லாம் தேர்கள் யானைகள் குதிரைகள் முதலியவற்றில் ஏறித் திரிந்துகொண்டிருந்து இப்பொழுது கொடிய காட்டிலே எங்ஙனம் காலை வைத்து நடப்பான்? சிறந்த அமுதுகளைப் புசித்துக்கொண்டிருக்கும் இராமன் கானகத்தில் கசப்பான காய் கிழங்குகளை எங்ஙனம் உண்பான்? அஞ்சிதப்பைம்பூம் பள்ளியில் இனிமையாகப் படுத்துக் கண் வளரும் என் அருமைப் புதல்வன் காட்டில் கல்லின்மேல் கண்டுயில்வது எங்ஙனே? பெண்டுகளின் இயற்கையே பொதுவாகக் கொடியது. ஆயினும் நலம் மிக்க பெண்டிரும் பலருண்டு; கைகேயீ! உன்னைப்போன்ற கொடிய பாவி எவ்வுலகத்திலும் இருக்கமாட்டாள். உலகிலுள்ள சராசரம் முற்றவும்

http://acharya.org

இப்படிப்பட்ட கொடுமையையன்றோ நீ செய்யத் துணிந்தனை: பாவி! என் நினைத்தாய்! என் சொன்னாய்! என் இராமனை நினைக்குந்தோறும் காணுந்தோறும் நான் ஆண்மை நீங்கி இளம்பிராயம் பெற்றவன்போலவேயாகின்றேனே! இப்படிப்பட்ட ராமனையா காட்டுக்குப்போகவிடச் சொல்லுகிறாய் பாவி! என்று புலம்பிக்கொண்டே, அக்கொடியவள் நீட்டிக்கிடந்த பாதங்களிலே அநாதனைப்போல தடாலென்று விழுந்து மூர்ச்சித்துத் தரையிலே புரண்டு அலமாந்தனன்.

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம்

தசரதன் கைகேயியை நல்வார்த்தை சொல்லி வேண்டிக்கொள்ளுதல்.

தசரத மன்னவன் இங்ஙனே பலவாறு புலம்பி விழுந்து மூர்ச்சித்ததைக்கண்டும் சிறிதும் மனம் இளகாத கைகேயி தன் பிடிவாதத்தையே ஈடேற்ற முயன்று, தான் விரும்பிய வரங்களைக் கொடாமல் போகலாகாதென்றும் கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்றும் சிக்கென வற்புறுத்தினள்.

அதுகண்ட மன்னவன் "ஐயோ! இப்படியும் ஒரு கொடியதன்மையுண்டோ? நானும் மரணமடைந்து ராமனும் காட்டுக்குச் சென்றபின்பு பாவீ! நீ உன் கருத்தெல்லாம் ஈடேறப்பெற்றுச் சுகமாக வாழ்வாயாக. நான் செத்தாயினும் சுகப்படுவேனோ? அதுவும் இல்லையே; இங்கு இராமனது நன்மையில் கண்வைக்காமல் உபேக்ஷித்து நான் சுவர்க்கம் சென்றேனும்பின் அங்கு அமரர்கள் 'அடா அதமனே! ஒருபெண் பெண்டாட்டியின் பேச்சைக்கேட்டு இராமனைத் துறந்து இப்படி வருவாயா!' என்று திரஸ்கார மொழிகள் பலவும் கூறு

http://acharya.org

வர்களே! அந்தோ! அம்மொழிகளை எப்படி நான் பொறுக்க வல்லேன்? அங்கும் எனக்குச் சுகமில்லையாகுமே! 'கைகேயியிடம் ஏற்கனவே ஒப்புக்கொண்டிருந்தபடி வரங்களைக் கொடாது தவறுவேனாகில் பொய்யனாய் விடுவேனல்லவா. அங்ஙனம் பொய்யனாகாமைக்காகவே இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பவேண்டியதாயிற்று' என்று அவரவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லுவோமென்று பார்த்தாலும், 'இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதாக முன்னம் வாக்குறுதி கூறிவிட்டு அதை நிறைவேற்றாத உனக்கு ஸத்தியம் ஒருகேடோ?' என்று ஏசிப் பழிப்பார்களே! அருந்தவம்புரிந்து நெடுநாள் பொறுத்துப் பெற்ற புதல்வனை எங்ஙனம் கைவிடுவேன்? கொடுங்கூற்ற மன்ன கைகேயீ! நற்குணங்களே வடிவெடுத்த நம்மிராமனைக் காட்டுக்குப் போகவிடவேணுமென்கிற கொடிய எண்ணத்தை ஏன் கொள்ளுகின்றாய்? இதனால் எனக்கு அபகீர்த்தியும் அவமானமுந் தவிர வேறில்லையே! உனக்கும் இவை தவிர வேறில்லையே" என்றனன்.

இந்நிலைமையில் ஸூரியாஸ்தமனம் ஆய்விட்டது. இரவும் நெருங்கிவிட்டது. அன்றிரவு சந்திரமண்டலம் பரிபூர்ணமாக உதிக்கப்பெற்றும் சிறிதும் ஆனந்தத்திற்கு இடமின்றியே இராமுழுவதும் தசரதனுடைய புலம்பலே பெருகிச்சென்றது. புலம்பிக்கொண்டே அரசன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு கைகேயியை நோக்கி எவ்வளவோ நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லினன். 'தயைபண்ணவேணும், அநுக்ரஹம் புரியவேணும்' என்றும் பலவாறு விநய வார்த்தைகளைச் சொல்லியும் கெஞ்சிக்கேட்டுக்கொண்டனன்.

'அம்மா கைகேயீ! உன் வரத்தின்படி உனக்கே ராஜ்யம் கொடுக்கின்றேன்; அதை நீ பெற்றுக்கொண்டு உடனே உன்

http://acharya.org

கையால் அதை இராமனுக்குக் கொடுத்துவிடுவது மிக நன்று. அதனால் நீயும் மிகுந்த கீர்த்தியைப் பெறுவாய். இது அனைவர்க்கும் ஆனந்தகரமாயுமிருக்கும்' என்றும் சொன்ன னன் மன்னவன. ஒரு வகைக்கும அவள் இசையவில்லையாக, வருததம் மேலிட்டு மூர்ச்சித்து நிலததில் வீழ்ந்தனன்.

அப்பொழுது அருணோதய காலமானவாறே வழக்கப்படி வந்திகளா வந்து தோததிரங்கள் சொலலிப பள்ளியெழுச்சி பாடவிருக்கையில், அது ஒன்றும் வேண்டாவென்று மன்ன வன் மறுததிட்டனன.

பதின்மூன்ருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

பதினான்காவது ஸர்க்கம்.

தசரதன் இராமனைக் காட்டுக்குப் போகவிட நிச்சயித்தலும், ஸுமந்திரர் தசரதரிடம் வருதலும், இராமனை வரவழைக்க நியமித்தலும்.

பெருந்துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுத் தரையில் விழுந்து நினைவின்றிப புரண்டுகொண்டிருக்கின்ற தசரதனை நோககிக கைகேயி பலவாறு பொடிந்துரைத்தாள். ஸத்தியததிற்குக கட்டுப்படுவதே நியாயமென்றும், பண்டு பலபல மன்னவர் களும் ஸத்தியம் தவருதிருந்ததனலேயே புகழுபடைத்தார்க ளென்றும, ஸததியத்தைப் பரிபாலனம் செய்வதிற்காட்டில் வேறு தருமமே கிடையாதென்றும் விரிவாகக்கூறித் தன் கோரிக்கைகள் இரண்டையும் நிறைவேற்றியே யாகவேணு மென்றும இல்லையேல் இதோ உயிரைவிட்டிடுகிறேனென்றும் ஆரவாரம் செய்தனள. மன்னவன் ஸத்யபாசத்தை விடு வித்துக்கொள்ள முடியாமையைச் சிந்தித்துத் திகைத்திருந் தனன்.

http://acharya.org

"அடிபாபிஷ்டையான கைகேயி! முன்பு நான் அக்னியின் முன்பு மந்திர பூர்வமாகப் பிடித்த உன் கையை இதோ விட்டு விடுகிறேன். இனி நீ எனக்கு மனைவியல்லை; நானும் உனக்குக் கணவனல்லேன். உன் புதல்வனையும் உன்னோடு கூடவே விட்டுவிடுகின்றேன். இரவு கழிந்து பொழுது விடிந்தபடியால், ராமாபிஷேகத்தில் குதூஹலம் கொண்டிருக்கிற வஸிஷ்டர் முதலான முனிவர்களும் மற்றவரும் அபிஷேகத்திற்கென்று ஸித்தப்படுத்தின ஸம்பாரங்களுடன் வந்து ராமனுக்கு முடி சூட்ட வேண்டுமென்று போகிறார்கள். அந்த மங்கலகாரியம் தடைபட்டு என் உயிர் அப்போதே தொலைந்து போகின்றதாதலால் அந்த ஸம்பாரங்களைக் கொண்டு ராமனது கையினாலேயே எனக்கு ஈமக்கடன் இறுக்க வேண்டியதாகும். உன் வயிற்றிற் பிறந்த பரதன் எனக்கு ஜலதர்ப்பணம்கூட விடலாகாது" என்று கூறினன்.

பொழுதும் விடிந்தது; கைகேயி மன்னவனை நோக்கி "எதற்கு வீணவம்பு வார்த்தைகளை விரித்துரைக்கின்றாய்? இனித்தாமதமின்றி இராமனை இவ்விடத்திற்கு வரவழைக்க வேண்டும்; என் புதல்வனுக்கு ராஜ்யம் அளிக்கவேண்டும்; இராமனைக் காட்டுக்குப்போகவிடவேண்டும்; இங்ஙனம் செய்து நீ பிரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலனம் செய்யாயேல் நீ கடைத்தேற நேராது" என்று மிகக்கொடிதாகக் கூறி முடித்தாள்.

ராமாபிஷேக முகூர்த்தமாகக் குறிக்கப்பட்டிருந்த புஷ்ய நக்ஷத்திர யோக சுப முகூர்த்தம் அணுகிறது. அப்போது வஸிஷ்டமாமுனிவர் நீராடி அபிஷேக ஸாமக்ரிகளுடனும் பரிவாரங்களுடனும் வருவாராயினர். ஜனங்களின் ஸந்தோஷமும் கோலாஹலமும் வகையிட்டு வருணிக்க முடியாததாயிருந்தது.

http://acharya.org

அந்தப்புரதது வாசல் திண்ணையில் வந்துசேர்ந்த வஸிஷ்டமுனிவர், அபிஷேக மஹோத்ஸவததிறகாகச் செய்து கொண்ட அழகிய அலஙகாரஙகளுடன் மிக்க மகிழச்சியோடு அங்கு வந்துகொண்டிருந்த ஸுமந்திரரைககணடு "நான் இவ்விடம் வந்திருப்பதை அரசனுககு அறிவிப்பாயாக; ஸகல ஸநநாஹஙகளும் குறைவற்றிருககிறபடியையும் சுப முகூர்த் தமும் நெருங்கி யிருக்கின்றமையையும் தெரிவித்து விரை வுறுததுவாயாக" என்றனர்.

உடனே சுமந்திரர் அரசனிருபபிடம் சென்று, அவனது துயர நிலைமையை அறியாதவராகையாலே வழக்கப் படி துதிமொழிகளைக் கூறித துதிததுப பள்ளியுணர்ததி வஸிஷ்டமுனிவருடைய வார்த்தைகளையும் விண்ணப்பம் செய்தனர்.

புண்ணில புளிப்பெய்தாற் போன்ற அம்மொழிகளைக் கேட்ட தசரதன் தன்னுடைய அளவுகடந்த துயரததை வெளியிட்டு "இந்நிலைமையில் என்னை ஏன் இம்மொழிகளாலே இன்னமும் வருத்துகின்றனை?" என்ன; சுமந்திரர் அச் சொல்லைக்கேட்டும, வருந்திவாடிய மன்னவன் முகத்தை நோக்கியும் அஞ்சி நடுங்கிக் கைகளைக கூப்பிக்கொணடு அவ் விடம் விட்டுச் சிறிது விலகிநின்றனர்.

பிறகு மன்னவன் ஒன்றும் பேசமுடியாமல் உள்ளொ முருகிக் குரல் தழுத்தொழிந்து கிடக்க, கைகேயி ஸுமந்திர ரைப்பார்த்து "அப்பா சுமந்திரா! மன்னவன் ராமாபிஷேக மகிழ்ச்சியினால் உத்ஸாஹம் அதிகரிக்கப்பெற்று இரவெல்லாம் கண்விழித்திருந்து பரிச்ரமப்பட்டதனால் இப்போது உறங்கு முகமாயிருக்கின்றான்; நீ விரைந்து சென்று இராமனை இங்கு அழைத்துவா" என்றாள்.

http://acharya.org

முன்னம் அரசனது வார்த்தையைக் கேட்டு ஏதோ பெருத்த தீங்கு விளைந்துவிட்டதென்று நிச்சயித்துத் துடித்துக்கொண்டிருந்த சுமந்திரர் கைகேயியின் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு மங்கலமேயென்று மகிழ்ந்துகொண்டு, 'அரசனது அனுமதிகொண்டே கைகேயி இங்ஙனம் கூறினள்' என்று மனக்களிப்புடன் புறப்பட்டுப்போயினர். பட்டாபிஷேகத்திற்காகவே இராமனை இப்போது வரவழைக்கப்படுகின்றதென்றும் எண்ணினர்.

பதினான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது ஸர்க்கம்.

சுமந்திரர் மீண்டும் தசரதனிடம் வருதலும், தசரதன் இராமனை அழைத்துவரச் சொல்லுதலும், சுமந்திரர் இராமனிடம் செல்லுதலும்.

ராமாபிஷேகம் நடைபெறப்போகின்றதென்கிற குதூகலத்துடன் வெளியூர்களிலிருந்து வந்திருந்தவர்களும் அயோத்தியிலுள்ளாரும் அனைவரும் வஸிஷ்டமாமுனிவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸபாமண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். பொழுதும் விடிந்தது புஷ்ய நக்ஷத்திரமும் வந்து சுபலக்கினமும் கூடிற்று. பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய பொருள்கள்யாவும் குறைவின்றிச் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தன. பல திசைகளினின்றும் புண்ணிய தீர்த்தங்களும் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தன. 'தசரதமன்னவனைக் காண்போம், இராமபிரானைக் காண்போம்' என்று அவரவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வெகுஸந்தோஷத்துடனும் உத்ஸாஹத்துடனும் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்.

http://acharya.org

அப்போது அவ்விடம் வந்த சுமந்திரர் ‘இராமனை யழைத்துக்கொண்டு வருவதற்குத்தான் நான் போகிறேன்’ என்று சொல்லிவிட்டு, மீண்டு ‘பொழுது புலர்ந்த பின்பும் சக்கரவர்த்தி ஏன் ஸபாமண்டபத்திற்கு வந்து சேரவில்லை யென்று கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு வருகிறேன்’ என்று சொல்லித் தசரதமன்னவனிடம் திரும்பிவந்து முறைப்படி பணிந்து “மன்னவா மணியே! நீ கட்டளையிட்டபடி காரியங்களெல்லாம் செய்து முடிக்கப்பட்டன; அனைவரும் உன்னை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்; எழுந்து வரவேணும்” என்று சொல்ல; மன்னவன் எழுந்து “கைகேயி தான் இராமனை யழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டாள்; அதை நானும் இசைந்திருந்தேனல்லால் அது என் கட்டளை யல்லவோ? இராமனை விரைவில் அழைத்துவருக” என்று சொல்ல, சுமந்திரர் மிக்க மனக்களிப்போடு இராமபிரானது அந்தப்புரத்திற்குவந்து சேர்ந்தனர்.

அங்கே பலரும் மங்கலமாக இராமனது புகழ்களைப் பாடிக்கொண்டு மிக உல்லாஸமாக இருப்பதையும், பலர் பலவகையான காணிக்கைகளை இராமனுடைய பாதங்களிலே ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருப்பதையும் கண்டு (சுமந்திரர்) உவந்தனர்.

பதினைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது ஸர்க்கம்.

தந்தையின் கட்டளையைச் சுமந்திரரால் கேட்ட இராமன் தந்தையிடம் செல்லப் புறப்படுதல்.

இராமபிரான் சுமந்திரர் வந்திருப்பதையறிந்து மரியாதையாக அவரைத் தன்னிடத்திற்கு வரவழைத்துக்கொண்

http://acharya.org

டனன். இராமன் மஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருக்க, ஸீதை பக்கத்திலநின்று சாமரத்தை வீசிக்கொண்டிருக்க, இந்நிலைமையில உட்புகுந்தவரான சுமந்திரர் வணங்கிக் கைகூப்பிநின்று க்ஷேமவிசாரணைகளை செய்துவிட்டு "தசரத மஹாராஜரும் கைகேயியும் உம்மைப் பார்க்க விரும்பி யிருக்கின்றார்களாதலால் உடனே விரைந்து அவர்களிடம் செல்லவேணும்" என்றனர்.

அதுகேட்ட இராமன் ஸீதையை நோக்கி "மைதிலீ! என்னிடத்தில மிக்க அன்புகொண்ட கைகேயியானவள் இந்த மகுடாபிஷேகத்தைத் தாமதமின்றி நடைபெறுத்த வேணுமென்று கருதியே விரைவுறுத்துகின்றாளென்று நினைக்கிறேன்; அவர்களுடைய கட்டளைப்படி இதோ நான் போய்வருகின்றேன்; நீ கவலையற்று ஆனந்தமாக இருப்பாயாக" என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டனன். ஸீதையும் வாசற்படிக்கட்டு வரையில் மங்களாசாசனம் செய்து கொண்டே பின்தொடர்ந்து மீண்டனள்.

தனது மாளிகையில் நின்றும் வெளிப்புறப்பட்டு வருகின்ற இராமபிரானை, வாசலில வணக்கத்துடன் கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு நிற்கின்ற லக்ஷ்மணனையும், மற்றும் பரம குதூஹலத்தோடு எதிர்பார்த்து நிற்கின்ற பலபல அன்பர்களையும் குளிர நோக்கிக்கொண்டே தேரின்மீதேறிச் சென்றனன். அப்போது லக்ஷ்மணன் ஒருகையில குடையையும் மற்றொரு கையில சாமரத்தையும தரித்துக்கொண்டு அந்தத்தேரின் பின்புறத்தில நின்றுகொண்டு இராமனுக்கு வெயயில் முதலியவை படாதபடி பாதுகாத்து வந்தனன். மற்றுமுள்ள அன்பர்களும் பெருந்திரளாக இராமனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். "இந்த ஸ்ரீராமன் இன்று நமக்கு அரசனாக வாய்க்கப்போகின்

http://acharya.org

னன்" என்று மனககளிப்போடு ஆரவாரம்செய்த ஸகல ஜனங்களுடையவும் கோலாஹல வொலிகளைக காதாரக் கேட்டுக் கொண்டே இராமன தநதையிடம செனறனன்.

பதினாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது ஸர்க்கம்

இராமன் தசரதனது மாளிகையினுட் புகுதலைக் கூறுதல்.

தேரின மீதேறிய தந்தையிடம செலலுகின்ற இராமபிரானை வீதிகளில நின்றும் மாடமாளிகைகளில நின்றும் கண்டும் புகழ்ந்தும வருணிததும போநத ஜனங்களுக்குச் சிறிதும் திருப்தி யுண்டாகவே யிலலை.

இராமன நாற்சந்தி வீதிகளிலும் தேவாலயஙகளிலும் பௌததாலய விருக்ஷங்களிலும ஸபை முதலியவற்றிலும் பிரதக்ஷிணமாகச்சென்று அவற்றைக்கடந்து தந்தை தஙகியிருக்கு மிடததிற்கு வநது சேர்ந்தனன்.

தேரில் நின்றுமிறங்கிக் கட்டுக்களைக் கடந்து தசரதனிருக்குமிடம் நோககிச் சென்ற இராமன் ஆனந்தமாகத திரும்பிவருவதை யெதிர்பார்ததுககொணடுஸகல ஜனஙகளும் வாசற்கட்டில் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

பதினேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம்

தன்னைத் தந்தை அன்பாக விசாரியாமலிருப்பது கண்டு இராமன் வருந்திநிற்க, கைகேயி காட்டுக்குப் போவென்று விடை கொடுத்தல்.

உள்ளே வந்துசேர்ந்த இராமன் தந்தையையும் தாயான கைகேயியையும் தொழுதனன். அப்போது தசரதன 'ராமா!'

http://acharya.org

என்று ஒரு விளி விளித்து உடனே கண்ணீர்ததும்பிப் பெரு
கப்பெற்று இராமனைப் பார்க்கவாவது பேசவாவது வல்லமை
யற்றவனாயினன். அப்போது தசரதனிருந்த இருப்பு இரா
மனது மனத்தில் அபூர்வமான வருத்தத்தையும் அச்சத்தை
யும் நடுக்கத்தையும் உண்டாக்கியது.

இராமனது மனத்தில் ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. "இது
வரையில் ஒருநாளும் தந்தை இங்ஙனம் இருந்ததில்லையே!;
திடீரென்று இதுவென்னே" என்று மிக்க கலங்கிய ராமன்
கைகேயியை வணங்கி, "தாயே! என்ன காரணத்தினால்
தந்தை இத்தகைய பரிதாப நிலைமையில் இருக்கின்றார்? நான்
ஏதேனும் பிழை செய்ததுண்டோ? பரதனுக்காவது சத்
துருக்கனனுக்காவது ஆரோக்யக்குறைவான செய்தி ஏதே
னும் கிடைத்திருக்கின்றதோ? அல்லது இவ்விடத்தில் யாருக்
காவது க்ஷேமக்குறைவு நேர்ந்ததோ? அல்லது, மனத்துக்
கினிய மனைவியாகிய நீ ஏதேனும் கடுமையாகப் பேசின
துண்டோ? நமக்கு இதுவரையில் ஒருநாளும் உண்டா
காத இத்தகைய விசாரம் இப்போது எதனால் உண்டாயிற்று?
இதை எனக்கு உள்ளபடி உரைக்கவேணும்" என்றனன்.

அது கேட்ட கைகேயி வெட்கமும் கூச்சமும் சிறிது
மில்லாமல் "இராமா! நீ கேட்டபடி ஒருவருக்கும் ஒருவித
மான விபத்துமில்லை; மன்னவர்க்கு இப்போது ஒருவகையான
மனக்கருத்து உண்டு; நீ என்ன நினைப்பாயோவென்று
கலங்கி அதை வெளியிட்டுக் கூறமாட்டாதிருக்கின்றனர்
போலும். இவர் எந்தக் காரியத்தைச் செய்வதாக எனக்குப்
பிரதிக்ஞை செய்திருக்கின்றாரோ, அதை ராமா! நீ அவசியம்
செய்து முடித்தல் வேண்டும். ஸத்தியத்தையே விரதமாகக்
கொண்ட இம்மன்னவர் ஒரு சமயத்திலே எனக்கு வரங்களைக்

http://acharya.org

கொடுத்துவிட்டு இப்பொழுது அடாவழக்காடுகின்றார்; ஸத்தி
யம் தவற நினைக்கின்றார்; அங்ஙனம் தவறாதபடிக்கு நீ நடந்து
கொள்ளவேணும். அப்படியே நடந்து கொள்வதாக நீ
வாக்கு அளித்தால் செய்தியை நானே சொல்லிவிடுகிறேன்"
என்றாள்.

அதுகேட்ட இராமன் "தாயே! என்மீது இவ்வளவு
ஸந்தேகமுண்டானது என்னே? தீயில் குதிக்கக் கட்டளை
யிட்டாலும் விஷத்தைப் பருக நியமித்தாலும் கடலில் விழச்
சொன்னாலும் மற்றும் எந்தவிதமாகக் கட்டளையிட்டாலும்
உடனே செய்ய என்னதடை? ஒருகாலும் வாக்குத்தவறேன்;
தாயே! அரசர் விரும்பியது யாதோ, அதைச்சொல்லவேணும்,
தவறாது செய்து தலைக்கட்டுவேன்" என்றான்.

உடனே கைகேயி தசரதரிடம் முன்புதான் வரம் பெற்
றிருந்த வரலாற்றினை யெடுத்துரைத்து "ராமா! முன்புநான்
பெற்றிருந்த அந்த இரண்டு வரங்களுக்குப் பலனாக இப்போது
பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடைபெறவேணுமென்றும் நீ
தண்டகாரணியம் நோக்கிச் செல்லவேணுமென்றும் மன்ன
வரை வேண்டிக்கொண்டேன்; இன்னமும் நான் சொல்ல
வேண்டியது என்ன இருக்கிறது? இந்தக் கட்டளையை அவர்
தம் வாயினால் வெளியிடமாட்டாது தயங்கிக் கிடக்கிறார்;
அவர்க்காக நான் வெளியிட்டுவிட்டேன்; இதைத் தந்தை
யிட்ட கட்டளையாகக்கொண்டு நீ ஸத்தியத்தில் நிலை பெற்றி
ருக்கவேணும். உன்னுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக ஸித்
தஞ்செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸம்பாரங்களைக்கொண்டே
பரதனுக்கு முடிசூட்டியாகவேண்டும்; நீ முடிதவிர்ந்து சடை
புனைந்து மரவுரியுடுத்து மான்தோலணிந்து பதினான்கு
வருஷம் கானகத்தில் வஸிக்கவேண்டும்" என்றனள்.

http://acharya.org

இங்ஙனம் கைகேயி படபடத்துச் சொல்லும் கொடிய மொழிகளைக்கேட்டும் இராமனுடைய முகம் சிறிதும் வாடவுமில்லை, வருந்தவுமில்லை. மனத்தினுள்ளும் சிறிது விகாரமும் தோன்றவில்லை. தசரதனோ சோகஸாகரத்தில் மூழ்கி கரை காணாது தவிக்கின்றனன்.

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

கைகேயியின் சொற்படி காட்டுக்குச்செல்ல இசைந்த இராமன் லக்ஷ்மணனோடு கௌசல்யையிடம் வருதல்.

இராமன் கைகேயியை நோக்கி 'தாயே! உன் விருப்பத்தின்படியே பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகமாகுக; நானும் இதோ முனிவேடத்துடன் காடுறையப் போகின்றேன்; நமது தந்தை என்பால் முன்போல அன்பு பாராட்டாதிருக்கின்றாரே! இது ஏன்? என் இயல்பை அவர் நன்கு அறிவாரே. எதற்காக இவர் வருத்தமுற்றிருக்கின்றார்? தாயே! நீயும் மனவருத்தம் கொள்ளவேண்டா; இதோ நான் உன் கண் முன்னே மரவுரியுடுத்துச் சடைபுனைந்து கானகம் நோக்கிச் செல்லுகின்றேன். நீ மகிழ்ந்திருப்பாயாக. இக்கட்டளையைத் தந்தைதானே எனக்கு நேரில் தெரிவிப்பாராயின் நான் எவ்வளவோ மகிழ்வேன்; நான் வருந்துவேனென்று நினைத்துப் போலும் அவர் தமது வாக்கினால் இக்கட்டளையைத் தெரிவியாது மூர்ச்சித்துக்கிடக்கின்றார். இக்கட்டளையினால் எனக்குச் சிறிதும் வருத்தமில்லை யென்பதையும் மேலும் பரம ஸந்தோஷமே யென்பதையும் தாயே! நீயே மன்னவர்க்கு உரைத்து அவரைத் தேற்றவேண்டும். தூதர்கள் கேகயநாட்டுக்குக் கனவேகமாகச் சென்று நம் பரதனை

http://acharya.org

அழைத்துக்கொண்டு வரட்டும். நான் உனது கட்டளையையே தந்தையிட்ட கட்டளையாகக்கொண்டு பதினான்கு வருடம் கானகத்திலுறைவதாகப் புறப்படுகின்றேன்' என்றனன்.

இதுகேட்ட கைகேயி மிகமகிழ்ச்சிகொண்டு 'ராமா! நீ காட்டுக்குப் புறப்பட்டுப்போவதைப்பார்; பரதனை இங்கு வரவழைக்கும் விஷயத்தில் உனக்குக் கவலை வேண்டா; எப்படியும் தூதர்கள் விரைந்து சென்று அழைத்தே வருவார்கள்' என்றனள். இராமனிடத்தில் பேரன்பு பூண்டிருக்கின்ற பரதன் அயோத்திக்கு வந்துவிடுவானாயின் இராமன் காட்டுக்குச் செல்வதை அவன் சிறிதும் இசையகில்லான் என்றும், தன்னுடைய மனோரதம் அடியோடு நிறைவேறாதென்றும் உறுதியாக அறிந்துகொண்ட கைகேயி இராமனை மிகவும் துரிதப்படுத்தினாள். 'இராமா! உன் தந்தை வாய் திறந்து உனக்குக் கட்டளையிட்டால் அதை நீ நிறைவேற்றுவாயோ மாட்டாயோ என்கிற சந்தேகத்தினாலும், ஒருகால் நீ நிறைவேற்றாமற்போனால் தனக்குப் பெருத்த அவமானமாகுமே! என்கிற வருத்தத்தினாலும் தாம் பேசாது மயங்கிக் கிடக்கிறார்; வேறொன்றுமில்லை: ஆதலால் அவரே நேரில் நமக்குக் கட்டளையிடவேணுமென்று நீ தாமதித்திராமல் விரைந்து கானகம் செல்வாயாயின் அதுவே அவர்க்குத் தேறுதலளித்ததாகும். நீ புறப்பட்டுப் போகுமளவும் உன் தந்தை எழுந்திருக்கமாட்டார், நீராடமாட்டார், உண்ணமாட்டார்' என்றுமுரைத்தாள்.

இக்கொடிய மொழிகள் தசரதனுடைய செவியிலும் புகுந்ததனால் அவன் 'சீ! என்ன கஷ்டகாலம்!' என்று பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு எழுந்து அந்த மஞ்சத்தின் மேலேயே

http://acharya.org

தபிலென்று விழுந்து மூர்ச்சித்தான். அதுகண்டு இராமன் தந்தையைப் பிடித்துக்கொண்டு உபசாரம் செய்யப் புகுகையில், கைகேயி சவுக்காலடிப்பதுபோல் மீண்டும் கொடிய கட்டுரைகளைக் கூறி விரைவுறுத்தலானாள். அப்போது இராமன் அவளை நோக்கி, 'தாயே! இந்த ராஜ்ய போகத்தில் எனக்குச் சிறிதும் விருப்பமில்லையென்பதை நீ நன்கு தெரிந்துகொள். தந்தையினிடம் நீ வரம்வேண்டாமல் முதலில் என்னையே நேரிலழைத்து இங்ஙனம் கட்டளையிட்டிருக்கலாமே. வீணாகத் தந்தைக்கு இவ்வளவு ஆயாஸம் கொடுத்தனையே! அது நிற்க; நான் இப்போதே காடு செல்வதில் அற்பமும் ஆக்ஷேபனையில்லை; தாயாகிய கௌஸல்யையிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு உடனே புறப்பட்டுப் போகிறேன். அவ்வளவு அவகாசமே எனக்கு நீ அருள்புரிய வேண்டும்' என்றனன்.

இதைச் செவியுற்ற தசரதன் வருத்தம் தாங்கமாட்டாமல் பெருமுட்டுச் செய்து கதறினான். இராமன் தசரதனையும் கைகேயியையும் வணங்கி வலஞ்செய்துவிட்டு "அப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றதம்மா" என்னும் படியான முகமலர்ச்சியுடனே வெளிப்புறப்பட்டான். வெளியில் பலபல நண்பர்களைக் கண்டனன். உடனிருந்து இச்செய்திகளை யெல்லாம் முழுதுணர்ந்த லக்ஷ்மணன் அபாரமான சோகத்தோடு கண்ணீர்பெருகப் பின்தொடர, கால்நடையாகவே கௌஸல்யையின் மாளிகைக்குச் சென்று சேர்ந்தனன். அப்போது இராமபிரானுடைய திருமுக மண்டலத்தின் திவ்வியமான ஒளி வாசாமகோசரமாயிருந்தது. காட்டுக்குச் செல்வதைப்பற்றித் தனக்கு எள்ளளவும் துக்கமில்லையாயினும், தன்னைச் சார்ந்தவர்களனைவரும் அது

http://acharya.org

பற்றி மகத்தான துக்கங்கொண்டாடுவார்களே! என்பதனு லாகிய துக்கம் மாத்திரம் இராமனது உள்ளத்தில் ஒருபுற மிருந்தது.

பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபதாவது ஸர்க்கம்.

இராமன் காட்டுக்குச் செல்வதைக் கேட்கலுற்ற கௌஸல்யை மூர்ச்சித்துப் புலம்புதல்.

கைகேயியின் வரத்தின் பயனாக ராமன் காட்டிற்குச் செல்லத் தொடங்கினன், இக்கொடிய செய்தி மெல்ல மெல்ல நகரம் பரவத் தொடங்கிற்று. அந்தப்புரத்திலுள்ள மாதர்க ளனைவரும் வருத்தம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஐயோவென் றுக்குரலிட்டுப் பேரொலி பரப்பி இதுவரை இராமனுல் அவரவர்கள் அடைந்துவந்த அபாரமான உதவிகளை நினைத்து அந்தோ! இனி நமக்குப் புகல் ஏதேதோ! என்று கூவிக்கூவி யழுதனர்.

ஒவ்வொருவரும் இராமபிரானது திருக்குணங்களை எடுத்துரைத்து 'இப்படிப்பட்ட குணவானுக்கா வன வாசம் விதிக்கப்பட்டது!' என்று நெஞ்சுடைந்து புலம்பினர். அவ்வழுகுரலைக் கேட்டுக்கொண்டே இராமன் லக்ஷ்மண னோடுகூடத் தனது தாயினிடம் சென்றனன். அந்தக் கௌஸல்யை அப்போது இராமனுடைய நன்மைமிகுதிக்காக விஷ்ணு பூஜைகளை நியமத்துடன் செய்துகொண்டிருந்தனள். அந்தணர்களைக் கொண்டு ஹோமமும் செய்வித்துக்கொண் டிருந்தனள். இராமபிரான் வருவதைக்கண்ட அவள் ஆனந்தம் பூரிக்க ஆசையோடு எதிர்கொண்டனள். நமஸ் கரித்துநின்ற இராமனைக் கைகளாலாரத் தழுவி உச்சிமோந்து

http://acharya.org

பலபல ஆசீர்வாதங்கள் செய்து, 'குழந்தாய்! போஜனம் செய்யவருவாயாக' என்று அழைத்து ஆஸனமிட்டனள்.

அத்தருணத்தில் இராமன் தனக்கு நேர்ந்த வனவாஸக் கட்டளையைத் தாயினிடம் எங்ஙனம் கூறுவது! என்று ஆலோசித்துத் தடுமாறி, கூறித்தானாகவேண்டு மென்று துணிந்து அதனைக் கூறத்தொடங்கினன். "தாயே! எனக்கு இந்த ரத்தினமயமான ஆஸனம் எதுக்கு? தர்ப்பைப்புல் ஆசனத்தில் உட்காரவேண்டிய கட்டளையன்றோ எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. நான் தண்டகாரணியத்தில் முனிவேஷத்துடன் பதினான்கு வருடம் ஸஞ்சாரம் செய்யுமாறு தந்தையினால் கட்டளையிடப்பெற்றிருக்கிறேன்" என்றனன்.

அதுகேட்ட கௌஸலை வேரற்ற மரம்போலே தரையில் வீழ்ந்து வருந்தினள். இராமன் அவளைக்கைகொடுத்தெடுத்துத் தேற்றியபின் அவள் இராமனை நோக்கிக் கூறத்தொடங்கினள்; "குழந்தாய்! என்குடல் குமுறவே நீ எனக்கு மகனாகப் பிறந்தனை போலும்; நான்மலடியாகவே இருந்திருப்பேனாகில் இத்தகைய துக்கத்திற்கு ஆளாகியிருக்கமாட்டேனே! இனி, என் சக்களத்திகள் என்னை ஏசும்படியான துயரம் நேரிட்டது; இதனில் மிக்கதுயரமும் உலகிலுண்டோ? உன்னையிழந்து நான் உயிர் தரித்திருக்கப்போகிறதுண்டோ? கைகேயியின் வேலைக்காரிகளில் நானுமொருத்தியாக, அல்லது அவர்களினும் கடைகெட்டவளாக நான் சிறுமைப்படவேண்டிய கொடியகாலம் வந்திட்டது. ஏற்கனவே என்மீது கறுக்கொண்டிருந்த கைகேயிக்கே நல்லகாலம் பிறந்தது. இனி அவள்முகத்தில் விழிக்க எனக்கு இயலுமோ? இராமா! இந்த வருத்தத்தை நான் வெகுநாள் வரையில் பொறுத்திருக்ககில்லேன். அரும்பாடுகள்பட்டு

http://acharya.org

உன்னை நான் வளர்த்தது இங்ஙனம் காட்டுக்குப்போக விடுவதற்காக ஆயிற்று! இக்கொடுஞ்சொல் செவிப்பட்டவுடனே என்னுடல் இறந்து பிராணவாயு போயிருக்கவேண்டுமே! எதற்கு இன்னமும் தரித்திருக்கின்றதோ தெரியவில்லையே! என்னை வைத்துக்கொள்வதற்கு யமலோகத்தில் இடமில்லைபோலும்! இராமா! உன்னை விட்டுப் பிரிந்து நான் இங்கிருக்கமாட்டேன்; என்னையும் உடனழைத்துச் செல்வாய்" என்று மற்றும் பலவுங் கூறிக் கூக்குரலிட்டழுதனள்

இருபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தோராவது ஸர்க்கம்

லக்ஷ்மணன் கௌசல்யைக்குத் தேறுதல் கூறுதலும், இராமன் ஸத்யம் தவறலாகாதென்று நலமுரைத்தலும்.

இங்ஙனம் கௌஸல்யை புலம்புகையில் இலக்குமணன் அவளைத் தேற்றவேண்டி, "அம்மா! பெரியதாயே! இராமபிரான் காட்டுக்கெழுந்தருள நேர்ந்தவிஷயம் உமக்குமாத்திரமேயோ சோகந்தருவது? அரசனோ முதிர்ந்த கிழவனாயிருக்கின்றனன்; அவனது புத்தி தலை கீழாயிருக்கின்றது. கைகேயிபக்கல் காமமேறிக்கொண்டு அவன் கட்டளையிட்ட விதனில வியப்புமுண்டோ! நாட்டைவிட்டுக் காட்டில் துரத்த வேண்டும்படி இராமபிரான் என்ன பாதகம் புரிந்தாரோ தெரியவில்லை. தருமநெறியில் நின்று தவறிய தந்தையை இப்போது கொலை செய்திடவும் என்மனம் துணிவுறுகின்றது. குற்றமென்பது லவலேசமும் அற்றவரான நம் இராமர்மீது குற்றஞ்சொல்பவன் ஒருவனுமில்லையே! இத்தகைய மஹா குணசாலியான புத்ர ரத்னத்தை இழந்துவிட எவன் துணிவன்! இந்த வனவாசக்கட்டளை தருமம் பொருந்தியதாக எப்

http://acharya.org

படி ஆகும்! மிகவும் அநீதியான கட்டளை யென்பதில் ஐயமே யில்லை; இந்தக் கட்டளை பாராட்டத்தக்கதே யன்று" என்று சொல்லினன்.

பிறகு இராமனை நோக்கி, "அண்ணா! உம்மைக் காட்டுக்கு அனுப்பும் விஷயம் ப்ரசித்தமாவதற்கு முன்னமே நீர் ராஜ்ய பாரங்களை யெல்லாம் ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொள்வீராக; நான் வில்லை ஏந்திக்கொண்டு அருகேநின்று பாதுகாத்திருக்கையில் பௌருஷம் காட்டவல்லவன் யாவன்? இவ்வயோத்தி நகரில் உம்மை எதிரிட வல்லவன் ஒருவனுமிலன்; எவரெதிரிடுவாராயினும் என் கூரம்புக்கு இரையாக்கியே விடுவேன். பரதனுடைய பக்ஷத்தைப் பற்றியவர்கள் எவர் இருப்பினும் முடித்தேவிடுவேன்: நாம் ஸாதுவாயிருக்கத்தக்க ஸமயம் இதுவன்று; வெகு தீக்ஷணமாக நாம் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். நம் தந்தை கைகேயிக்கு உடன்பட்டு இன்னும் விரோதஞ்செய்ய முற்படுவானாயின் அவனையும் தொலைத்திடுவதே கருமம்; அதற்கு நீர் இசையீராயின், தந்தையைக் கட்டிப்போட்டாவது வைப்போம். இப்படிச் செய்வது அநீதியான செயலல்லவோ! என்று நீர் நினைக்கலாகாது; 'ஆசாரியனாயினும் தந்தையாயினும் செருக்குற்றுக் காமனுக்கு வசப்பட்டு எல்லை கடந்து தப்புவழியில் ஒழுகுவானாகில் அவனைத் தண்டித்தல் தகுதியே' என்று தரும சாஸ்திரங்களும் முறையிடுகின்றன. அண்ணா! உமக்கு ப்ராப்தமான இந்த ராஜ்யத்தை மறுக்க யாதுகாரண முள்ளது? இதைப் பரதனுக்குக் கொடுக்க என்ன நீதியுள்ளது?" என்று கோபபரவசனாய்ப் பலபல கூறினன்.

மீண்டும் கௌஸல்யையை நோக்கி, "தாயே! இராமபிரான் தீயில் குதிப்பாராயினும் நான் அவர்க்கு முன்னமே

http://acharya.org

அநீதியில் ஈடுபட்டவன். அவர் கானகஞ் செல்வாராயின் நானுங் கூடவே செல்வேனென்பதைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அன்றியும் என்னுடைய மிகுந்த பராக்கிரமத்தினாலும் உம்முடைய துக்கத்தைப் போக்கிவிடுவேன்! எனது பராக்கிரமத்தை அன்னையும் பார்க்கட்டும், இராமனும் பார்க்கட்டும்" என்றனன்.

அது கேட்ட கௌஸலை அழுதுகொண்டே இராமனை நோக்கி, 'குழந்தாய்! உன் தம்பி சொன்ன நியாய மொழிகளைக் கேட்டனையன்றோ? அவை உனக்குச் சம்மதமாயின் இனிச் செய்யவேண்டியவற்றை விரைந்து செய்வாயாக; சோகத்திலாழ்ந்து பரிதபித்துக் கிடக்கின்ற என்னை நீ கைவிட்டுக் கானகம் போகலாகாது, தருமமறிந்த நீ இங்குத் தானே இருந்து எனக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டு வாழ்வாயாக. அன்னையைப் பேணுதலினும் மேலான தருமமில்லை யென்பதை நான் உனக்கு விரித்துரைக்கவும் வேண்டுமோ? தந்தையின் சொல்போலவே தாயின் சொல்லும் பேணத்தக்கதாதலால் என் சொல்லையும் நீ அங்கீகரிக்க வேண்டுவது அவசியமேயாகும். நீ காட்டுக்குப்போக நான் இசையமாட்டேன். நான் உன்னைக் காட்டுக்கனுப்பி இங்கிருந்து போகங்களையனுபவிப்பதிற் காட்டிலும், நானும் உன்னோடு கூடவே வந்து புல்லைத் தின்றுகொண்டாயினும் இருப்பதே நன்று. துயரில் தடுமாறுகின்ற என்னை உபேக்ஷித்து விட்டு நீ காட்டுக்குச் செல்வாயாயினை, நான் இங்கு *ப்ராயோபவேசஞ் செய்து அன்னபானங்களின்றியிருந்து உயிரை விட்டு விடுவது உறுதியே." என்றுரைத்தனள்.

---

* ப்ராயோபவேசமாவது — மரணமடைந்திடுவதாகச் செய்து கொள்ளும் ஸங்கல்பம்.

http://acharya.org

அதுகேட்ட இராமன், "தாயே! உன் சொற்படி நடக்க வேண்டுவதும் அவசியமே; ஆயினும், இப்போது தந்தையின் வார்த்தை முந்தினதாகையால் அதைத் தவறுவது தரும மன்றே; என்மீது நீ கோபங்கொள்ளலாகா தென்று தலை தாழ்த்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். தந்தையிட்ட கட்டளையின்படி காட்டுக்குச் செல்லவிருக்கின்ற எனக்குத் தாயே! அனுமதி தந்தருளவேண்டும். பெரியார் பலரும் பிதருவாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்தே புகழ்பெற்றிருக்குங் கதைகள் உனக்குத் தெரியாதவையன்றே; கண்டுவென்னும் மஹரிஷியும் பரசுராமன் முதலானோரும் தந்தை சொற்பேணிச் செய்திருக்கும் செயல்கள் அவர்களுக்குப் பெரும் புகழை யன்றோ விளைவித்திருக்கின்றன! நான் மாத்திரம் இப்போது நூதனமாகவா அனுஷ்டிக்கின்றேன்? இல்லை; பெரியார் சென்ற வழியையே பின்பற்றுகின்றேன், இதற்காக நீ சிறிதுங் கோபமும் வருத்தமும் கொள்ளாதிருக்கவேணும்" என்று கௌஸலையை வேண்டிக்கொண்டனன்.

பிறகு ராமன், தம்பி லக்ஷ்மணனையும் நோக்கி "அடா! நீ சொன்ன வார்த்தைகள் தருமத்திற்கு ஒத்தவையல்ல; நீ பராக்கிரமத்திற் சிறந்தவனென்பதை நானும் அறிவேன்; உலகத்தில் சகல புருஷார்த்தங்களினும் தருமமே சிறந்த தென்பதை நான் சொல்லவேணுமோ? தந்தை சொற்பேணு தலும் தருமத்தின் ஒரு பகுதியாயிருக்க, அதற்கு முரணாக நீ வீராவேசங்கொண்டு கடிந்து பேசின பேச்சுக்கள் தகுதியற்றனவேயாகும். எனக்குத் தந்தை கட்டளையிட்டபோது 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று தலைதாழ்த்திக் கைகூப்பிச் சொல்லிவந்த யான் அதற்கு மாறாகச் செய்ய இயலுமோ? 'கைகேயியின் கட்டளையே யன்றித் தசரதன் கட்டளை

http://acharya.org

யனே' என்பாய்; இது யுக்தமன்று; தந்தையிட்ட கட்டளையேகாண் அது. ஆதலால் அதை மீறி நான் நடப்பது நலமன்று. நீயும் தருமத்தையே கைப்பற்றுவாயாக; இனி இப்படிப்பட்ட கொடுந்தன்மையைக் கொள்ள நினையாதே; எனது உறுதியையே பின்பற்றி நடப்பாயாக" என்றுரைத்தனன்.

மீண்டும், தாயாகிய கௌசலையை நோக்கி "அம்மா! நான் காட்டுக்குச்செல்ல அனுமதிப்பாயாக; என் உயிரின் மேல்ஆணை; என் விருப்பத்தை நீ மறுப்பாயாயின் என்உயிரை உபேக்ஷித்தவளாவாய்; ஆகவே இப்போது என் கருத்துக்கு எந்தவிதத்திலும் இடையூறு செய்யாதே; தந்தை சொற்படி கானகஞ் சென்று உரியகாலத்தில் மீண்டு வருவேன். என் பிரிவினாலுண்டாகும் சோகத்தை, தாயே! மனத்திலேயே அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பாயாக; தந்தையின் கட்டளையை நிறைவேற்றவேண்டிய கடமை என்னைமாத்திரம் சேர்ந்ததன்று, நீயும் நானும் ஸீதையும் லக்ஷ்மணனும் சுமித்திரையுமாகிய நாமெல்லாரும் சேர்ந்தே அதனை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்; ஆகவே, தாயே! எனக்கு விடைகொடுப்பாயாக" என்றுரைத்தனன் இராமன்.

அது கேட்டுக் கௌசலையானவள், 'ராமா! தந்தை சொல்லைப் பேணுதல்போலவே அன்னைசொல்லைப் பேணுதலும் அவசியமென்பதை நீ அறியவேணும்; ஆகையால் காடு செல்ல உனக்கு நான் அநுமதி யளிக்கமாட்டேன்; துயரக் கடலில் ஆழ்ந்துகிடக்கின்ற என்னைக் கைவிட்டு நீ புறப்பட்டுப்போவது தகுதியன்று; உன்னைத் துறந்து இவ்வுலகில் நான் பிழைத்திருப்பது எதற்காக? இனி எந்த உலகமும்

http://acharya.org

எனக்கு ஏதுக்கு?" என்றிப்படிப் பலபல சொல்லிப் புலம்பி ஒரே பிடிவாதமாய்த் தடைசெய்தனள்.

இங்ஙனே கௌசலையும் இலக்குமணனும் ஒன்றுசேர்ந்து பலவாறு கடுஞ்சொற்கள் கூறித் தடைசெய்த போதிலும், இராமன் அறநெறியை அணுவளவும் கடந்து செல்லமாட்டாதவனாதலால் தான்கொண்ட கொள்கையிலேயே நிலைநின்றிருந்தனன். இலக்குமணனுக்குப் பலவாறு தருமோபதேசங்களும் செய்தனன். தாயினிடத்தும் தன்னுடைய தருமவூக்கத்தை வலிதாகத் தெரிவித்து, தன்னை ஆசிகூறிக் காட்டுக்கு விடைகொடுத்தனுப்புமாறு வேண்டிக்கொண்டனன். தாயைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து காடேறப் புறப்படவும் உறுதிகொண்டனன்.

இருபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

லக்ஷ்மணன் கைகேயிதிறத்தில் கொண்ட கோபத்தை இராமன் நன்மொழிகளால் தணித்தல்.

இராமபிரான் தான் காடுசெல்ல உறுதிகொண்டதறிந்து முகவொளி மழுங்கி மிக வருந்தி நின்ற இலக்குமணனை நோக்கி 'தம்பியே! நீ தந்தைமுதலியவர்களிடத்தில் கொண்ட கோபத்தையும் எனக்கு நேர்ந்திருக்கும் கஷ்டங்களையும் அறவே மறந்துவிடவேண்டும்; எனக்காகக் கொண்டாடப்பட்ட பட்டாபிஷேக வைபவங்கள் நின்றுபோனதைப் பற்றிச் சிறிதும் வருந்தலாகாது; எனது மகுடாபிஷேக விஷயத்தில் நீ கொண்டிருந்த உத்ஸாகத்தை இனி நான் காட்டுக்குப்போகும் விஷயத்தில் உபயோகப் படுத்துவாயாக.

http://acharya.org

'இராமனுக்கு ஒருகால் பட்டாபிஷேகம் ஆகிவிடுமோ' என்று சந்தேகங் கொண்டிருக்கும கைகேயிக்கு அந்த சந்தேகததைத தவிர்த்துவிடு; 'பட்டாபிஷேகம் நின்று விட்டதே' என்று பரிதபித்துக்கொண்டிருக்கிற என் அன்னை யான கௌசலயைக்கு 'நம் மகன் தந்தையின் கட்டளையின் படி பதினைகு வருடஙகளை காட்டில் தங்குவானுகையால் மீண்டும் வந்து சேருவான்' என்கிற நமபிக்கை உணடாகும் படியும் நீ செய்தல்வேண்டும்.

நம தாயதந்தையர்களுக்கு ஒரெள்ளளவு அபகார மாயினும தெரிநதாவது தெரியாமலாவது நான் செய்ததாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. நம் தந்தையோ சத்தியசீலர். வெகு பராக்கிரமசாலி. ஆதலால் இப்பூவுலகில அவருக்கு எதிலும் பயமில்லை. ஆயினும், 'செய்த பிரதிக்கினையைத் தவறினல் பரலோகத்தில் கஷ்டம் நேரிடுமே' யெனகிற ஒரு பயததினுல் மாத்திரம் அவர் வருந்துகிருர். அவருக்கு அத்தகைய பயமுமில்லாமலிருககும்படி நாம் செய்யவேண் டும். இபபொழுது நடந்துகொண்டிருக்கிற எனது பட்டாபி ஷேக முயற்சி தணியாவிடில் தாம் கைகேயிக்குக் கொடுத்த வார்த்தை சத்தியமாகவில்லையென்கிற மனததாபம் அவர்க் குண்டாகும். அவருக்கு மனததாபம் உண்டானல் அது என்னையும் வருந்தச் செய்யும். ஆகையால் லக்ஷ்மணு! நான் இப்பொழுதே வனம்போகிறேன். நான் அப்படிச் செய்தால் தாயாகிய கைகேயி தான் நினைத்தகாரியம் ஈடேறப்பெற்று ஸந்தோஷமாய்த தன் புத்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகததை நடத்திக்கொள்வாள். நான் நார்த்துணிகளையும் கிருஷ்ண ஜினத்தையும தரிததுக் காட்டுக்குப் போனபின் கைகேயிக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷமுண்டாகும்; ஆகையால் நான் காட்டுக்குப் போக மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டேன்.

http://acharya.org

எனது அபிஷேகத்தை நிறுத்துவதில் ஊக்கங்கொண்டிருக்கும் மந்தரை முதலிய ஜனங்களுக்கும் ஸந்தோஷம் உண்டாகட்டும். லக்ஷ்மணா! இன்னும் கேள். நான் இராஜ்யத்தை விடுவதற்கும், காடுசெல்வதற்கும் கைகேயி காரணமன்று. தெய்வமே காரணமென்றறிவாயாக. ஏனெனில், என்னிடத்தில் அளவுகடந்த பிரீதியோடு வாத்ஸல்யங்கொண்டிருந்த அவளுக்கு என்னைப் பிடிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணம் உண்டாவதற்குக் காரணமில்லை. மேலும் இதுவரையில் எப்பொழுதும் நான் தாய்மார்களிடத்தில் 'பெற்ற தாய் இவள், சக்களத்தித் தாய் இவள்' என்று பேதபுத்தியைப் பாராட்டினதில்லை. இது உனக்கும் தெரியுமல்லவா? அந்தக் கைகேயியும் தன் புத்திரனான பரதனிடத்திலும் என்னிடத்திலும் பேதம் பாராட்டாதிருப்பதை நீயுமறிவாயல்லவா? இப்படியிருக்க, தெய்வத்தின் தூண்டுதல் இல்லாதிருக்குமாயின் அப்படிப்பட்ட கைகேயிக்கு என்னிடத்தில் இப்படிப்பட்ட துர்ப்புத்தி எப்படி உண்டாகக்கூடும்? ஆகையால் தெய்வமே இவையெல்லாவற்றிற்கும் காரணம்.

தெய்வத்தின் மகிமை இப்படிப்பட்டதென்று சிந்திக்கவும் முடியாதது. 'நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கும்' என்னும் பழமொழியும் நீயறியாததல்ல. இப்பொழுது பார். எனக்குக் கையில்வந்த இராஜ்ஜியம் தப்பிப் போயிற்று. அந்தக் கைகேயிக்கு நெடுநாளாக நிரம்பியிருந்த பிரீதியும் நிலைகுலைந்து போய்விட்டது. தெய்வத்தின் செயல் அவசியம் பலித்தே தீரும்.

லக்ஷ்மணா! 'தெய்வமென்று ஒன்று உளதோ? அதெப்படி? இருக்குமாயின் புருஷப் பிரயத்தனத்தினால் அதை

http://acharya.org

மாற்றிவிடலாகாதோ?' என்று கேட்பாயின் கூறுகிறேன் கேள். நாம் செய்யும் காரியங்களின் பலன்களைக்கொண்டு 'தெய்வம் என்று ஒன்றுளது' என்று அறியவேண்டியதாய் இருக்கிறது. நாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அன்புடன் செய்யும் காரியங்களில் சிலவற்றிற்குப் பலன் உண்டாவதில்லை. நாம் ஊக்கமில்லாமல் செய்யும் சில காரியங்களில் சிலவற்றிற்கு நாம் எதிர்பாராவண்ணம் திடீரென்று நல்லபலன் உண்டாகக் காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பலன்களுக்குத் தெய்வத்தைத் தவிர மற்றொன்றையும் காரணமாகச் சொல்ல நேராது.

எனவே தெய்வம் என்று ஒன்றுளது என்பது அநுமானத்தினால் விளங்குகின்றது. காரியம் பலிப்பதுபற்றியே தெய்வமுண்டென்று அறிபவனன்றி மறைப்படி தெய்வத்தை யறிவதற்கு வேறு சாதனமில்லை. பலனைக்கொண்டு அநுமானித்தே தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாயிருப்பது பற்றி மிகவும் பலிஷ்டமாயிருக்கின்ற தெய்வத்தைப் புருஷப் பிரயத்தனத்தைக்கொண்டு தடுப்பது அரிது. சுகமும் துக்கமும், பயமும் கோபமும் லாபமும் நஷ்டமும், ஜனனமும் மரணமும் ஆகிய சம்பவங்களெல்லாம் தெய்வத்தின் செயல்களே. கொடிய தவம் செய்யும் விசுவாமித்திர முனிவன் முதலானவர்களும் தெய்வத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாகிக் காமக்குரோதங்களுக்கு உட்பட்டுத் தங்கள் மகரிஷித்வத்தையும் இழக்கின்றனர். இவ்வுலகில் ஆரம்பித்த காரியம் தடைப்பட்டு அதற்கு முன்பு மனத்திலுங்கூட நினையாத மற்றொரு காரியம் திடீரென்று சம்பவிப்பது இயற்கை; இது தெய்வ காரியமேயாகும். ஆகையால் என் பட்டாபிஷேகம் தடைப்பட்டபோதிலும் எனக்கு மனத்தாபம் உண்டாகாதிருக்கிறது.

http://acharya.org

லக்ஷ்மணா! அபிஷேகத்தின்பொருட்டு ஸித்தப்படுத்தி வைத்திருக்கிற மங்கலகும்பங்களிலுள்ள இந்த ஜலங்களை நான் வனவாசத்திற்குரிய விரதத்தைச் சங்கற்பித்துக்கொள்ளும்பொழுது செய்யவேண்டிய ஸ்நானத்திற்கு உபயோகப்படுமாக. இதைப்பற்றி நீ வருத்தமடையாதிருப்பாயாக. ராஜ்ஜியத்தை நன்றாகப் பரிபாலிப்பதால் மிகுந்த தருமம் உண்டாகிறது. வனவாசத்தினால் தவம் ஸித்திக்கிறது. ஆகவே இரண்டும் சமானங்களாகும். ஆராய்ந்து பார்க்குமளவில் இராஜ்ஜிய நிர்வாகத்தில் சிந்தையும் கஷ்டமும் அதிகமாகின்றன. வனவாசத்தில் அவ்வித கஷ்டங்கள் ஒன்றுமில்லை. மேலும் பிதிர்வாக்கிய பரிபாலனமென்னும் தருமமொன்று சித்திக்கின்றது. ஆகவே எனக்கு வனவாசத்திலேயே மிகுந்த ஊக்கம் உண்டாகின்றது. இவையனைத்தும் தெய்வ சங்கற்பத்தால் நேர்ந்தவையென்று நீ தெளிந்திருப்பாயாக" என்றனன்.

இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்

லக்ஷ்மணன் கூறும் சில வாதங்களை இராமன் மறுத்தல்.

இங்ஙனம் இராமன் கூறக்கேட்ட லக்ஷ்மணன 'ராமன் தருமத்தில் மிகுந்த நிலையுடையவன்' என்று மனக்களிப்பும் 'இராஜ்ஜியத்தைக் கைவிடுகிறானே' என்கிற மன வருத்தமும் மேலெழப்பெற்று இவ்விரண்டினிடையில் ஆழ்ந்தவனாகி மன வருத்தத்தினால் கோபாவேசம் மிகப்பெற்று ராமனைக் கடைக்கண்ணால் குறுக்கே பார்த்துக்கொண்டே 'ராமா! நீ எல்லாம் தெரிந்தவன்; அப்படிப்பட்ட நீ பிதிர்வாக்கிய பரி

http://acharya.org

பாலனமென்னும் தருமத்திற்குக் கெடுதி விளையலாகாதென்றும், தெய்வமுளதென்றும், அதைத் தடுக்க மனிதனாலாகாதென்றும் கூறுவது வியப்பினும் வியப்பே. நீ தெய்வத்தையும் நிராகரிக்கவல்ல மஹாசூரன். இப்படிப்பட்ட நீ துர்ப்பலமாகிய தெய்வத்தைப் பிரபலமாகக் கூறுவது உனது மதிமயக்கத்தினாலன்றி வேறல்ல. வலிமையற்றவர்களன்றோ தெய்வத்தைக் கைப்பற்றுவார்கள்? தானாக ஒன்றைச் செய்யவாவது மானிட முயற்சியை நிராகரித்து ஒரு காரியத்தை நடத்தவாவது தெய்வம் சக்தியற்றது. அப்படிப்பட்ட தெய்வத்தை நீ என்னவென்று புகழ்கின்றனை! இந்த கைகேயி தசரதர்களிருவரும் பாபிகளென்று நீ அறியாமல் விருப்பதெனனோ? இப்பாபிகளின் கட்டளையைச் செய்யாதிருப்பதினால் தருமத்தவறு உனக்குச் சிறிதும் நேராது. 'அவர்களைப் பாபிஷ்டர்களென்று எவ்விதம் கூறுவாய்?' என்னில், கேட்பாயாக.

உலகத்தில் தருமத்தை வியாஜமாகக் காட்டி அதனால் தனது கெட்ட காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்பவர்களும் தருமத்தை யனுஷ்டிப்பதாக வேஷம் பூண்டு அதனால் தமது கொடிய நடவடிக்கைகளை மறைத்துக்கொள்பவர்களும் பலர் உண்டு.

அப்படியே கைகேயியும் தசரதனும் உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்பவர்போல் மேலுக்கு தருமத்தை அபிநயித்துக்கொண்டிருந்தார்களேயன்றி, உண்மையில் உனக்குக் கெடுதியையே சிந்தை செய்திருந்தவர்களாகையால் உன் அபிஷேக வைபவத்தை நிறுத்தி இந்தத் துராலோசனையைத் தெரிவித்தார்கள்; இது ஏற்கனவே அவர்கள் செய்து கொண்ட முன் யோசனையாகும். வரங்கொடுப்பதாக

http://acharya.org

வெகு காலத்திற்கு முன்னமே வார்த்தை நடந்ததாகையால் அரசர் இதை இதற்கு முன்பே எப்பொழுதோ கொடுத்திருக்கலாம், இப்பொழுது கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மூத்தோனாகிய உன்னைவிட்டு இளையோனாகிய மற்றொருவனுக்கு முடி சூட்டுவது இவ்வுலகில் எங்கும் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. இதை நான் பொறுக்கவே மாட்டேன். இவ்விஷயத்தில் நீ என்னை மன்னிக்கவேண்டும். ரகுகுல திலகனே! 'பிதாவாகிய பரிபாலனம் அவசியமான தர்மமாயிற்றே' என்று இதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுகின்றனை, தந்தை காமுகனாய் ஓர் ஸ்திரீயின் வலையிலகப்பட்டு மிகவும் அதர்மமாக ஓர் உத்தரவைச் செய்தானாயின் அதைத் திரஸ்கரிக்காமல் எப்படிச் செய்ய முன் வருகின்றனை? காமபரவசர்களாகி உனக்கு எப்பொழுதும் கெடுதியையே செய்ய விரும்பித் தாய்தந்தையாகவுள்ளனர் [illegible]ந்துகொண்டிருக்கும் உன் பகைவர்கள் நெஞ்சிலும் நினைக்கக்கூடாததொன்றை விரும்பிக் கட்டளையிட்டால் அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மனதிலும் கூட நீ எப்படி நினைக்கக்கூடும்? இவையனைத்தும் தெய்வசங்கல்பமென்று கூறுவதும் பிசகு; மகா பராக்கிரமசாலியான நீ அதை உபேட்சிக்க வேண்டும். தெய்வம் பிரமாணமென்பது எள்ளளவும் யுக்தமாகத் தோன்றவில்லை. 'எது செய்தால் எப்படியாகுமோ' என்று அஞ்சினவனும் வீரியமற்றவனாயிருப்பவனும் தெய்வத்தையனுசரிப்பானேயன்றி உன்னைப்போன்ற தீரர்கள் அந்த தெய்வத்தைக் கைப்பற்றார்கள். தம் காரியங்களைத் தாமே சாதித்துக்கொள்வார்கள். எவன் தன் பிரயத்தனத்தினால் தெய்வத்தையடக்கித் தடுப்பதற்குச் சமர்த்தனோ அவன் தெய்வத்தை நம்பினால் தன் பிரயோஜனத்தைப் பாழாக்கிக்கொண்டு மனவருத்தமடைவான். ஜனங்கள் இப்பொழுதே

http://acharya.org

மனுஷ்ய சாமர்த்தியத்தையும் தெய்வ சாமர்த்தியத்தையும் காணப்போகிறார்கள். இதை இப்பொழுதே நான் காட்டிவிடுகிறேன். எந்தத் தெய்வம் உன் பட்டாபிஷேகத்தைக் கெடுத்ததாக நீ நினைக்கின்றனையோ அந்தத் தெய்வம் என் பராக்கிரமத்தினால் தோல்வியுறுவதை அனைவரும் காணப் போகிறார்கள்.

ராமா! திக்குப் பாலகர்களும், மூன்று லோகத்தவர்களும் ஒன்றுகூடித் தடை செய்வார்களாயினும் இப்பொழுது நான் உனக்கு நடத்த முயன்றிருக்கிற பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்த முடியாது. உனக்குத் தீங்கிழைக்கவே துராலோசனை செய்த பாபிகள் அனைவரும் உனக்குச் சொன்ன பதினான்கு வருஷங்களும் கானகம் புகப்போகின்றனர். இங்ஙனம் தெய்வத்தைப் புருஷன் தடுத்துவிடலாமாகையால் உன் பட்டாபிஷேகம் இப்பொழுதே நடப்பதை யறிவாயாக. 'தந்தை தெய்வ பல முடையவனாயின் என் செய்வாய்?' எனில், என் பராக்கிரமத்திற்கு முன் தெய்வம் நிற்க முடியாது. ஆகையால் எனக்கு விரோதமாகக் கிளம்புவார்கள் எவராயினும் அவர்களுக்குக் கெடுதியே நேரும். இப்பொழுது மன்னவன் மனநிலையற்றிருக்கிறானாகையால் நாம் சாகசஞ் செய்து ராஜ்ஜியத்தை ஸ்வாதீனப் படுத்திக் கொண்டோமாயின் ராஜ்ஜியத்தில் பலவாறு கலக்கம் நேரிடுமென்று தளர வேண்டாம். நீயும் வீரனாய் இருக்கிறாய். நானும் உனக்குத் துணைவனாயிருந்து, சமுத்திரம் பொங்கி வராதிருக்கும்படி எப்படிக் கரை காத்துக்கொண்டிருக்கிறதோ அப்படியே உனது ராஜ்ஜியத்தைக் கலக்கமொன்றும் உண்டாகா வண்ணம் பாதுகாக்கிறேன். வஸிஷ்டாதிகள் உனக்கு இப்பொழுதே மகுடாபிஷேகம் செய்யப்படும். ராமா! இப

http://acharya.org

பொழுதே உனக்கு விரோதிகளாய் வருபவர் அனைவரும் மாளப் போகின்றனர். பூமி முழுவதையும் உன்னதீனமாகச் செய்யும்படி எனக்குக் கட்டளையிடுவாயாக. உனக்கு நான் கிங்கரனல்லவோ! உன் இஷ்டப்படி செய்ய சித்தமாயிருக்கிறேன்." என்றனன்.

இவ்விதம் லக்ஷ்மணன் சொன்ன சொற்களால் ராமன் மன வருத்தமடைந்து தன் கண்களினின்றும் பெருகி வரும் கண்ணீரைத் துடைத்தவண்ணம் தம்பியைப் பலவாறு இனிய உரைகளால் சமாதானப்படுத்தி "அடா! லக்ஷ்மணா! மெதுவான சுபாவமுடையவனான உனக்கு எங்கிருந்து இப்படிப்பட்ட கோபம் வந்தது? நான் தந்தையின் வசனத்திலேயே நிலை நிற்பவனன்றி அதை எள்ளளவாயினும் தாண்டிப் போகமாட்டேன் என்று தெரிந்து கொள்வாயாக. தம்பி! இந்த பித்ருவாக்ய பரிபாலனமே சிறந்த தருமமென்றுணர்வாயாக" என்று கூறினன்.

இருபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது ஸர்க்கம்

இராமனுடைய துணிவைக் கண்ட கௌசல்யை வனவாசத்திற்கு வருந்தி விடை கொடுத்தல்.

பித்ருவசன பரிபாலனஞ் செய்வதில் மிக்க மனவூக்கங் கொண்ட ராமனை அன்னையாகிய கௌசல்யை கண்டு, அழுவது அமங்கலமென்று கண்ணீரை யடக்கிக்கொண்டு "அப்பா! குழந்தாய்! நீ இதுவரையில் துக்கமென்பது சிறிதும் அறியாதவன். ஆயினும் தருமத்தைத் தவறாதிருப்பவன். உனது வேலையாட்களும் பிரதி தினம் அறுசுவையுள்ள உயர்ந்த அன்னத்தைப் புசிக்கின்றனர். பிரபுவாகிய நீ காடு சென்று காய் கனிகளைத் தின்று எப்படிப் பிழைக்கப்

http://acharya.org

போகிறாய்? பரமதர்மிஷ்டனான சக்கரவர்த்தி மனத்திற்கு மிகவும் இனியனான உன்னை எப்படிக் காட்டிற்கனுப்ப மனமொப்பினான்? இவ்விஷயத்தைக் கேட்டுமேவனும் இதை ஒரு பொழுதும் நம்பமாட்டான். ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களும் நிறைந்த கருணைக்கடலான உனக்கே இத்தகைய தீங்கு நேருமாயின் மற்றவர்களுடைய விதியைப்பற்றி என் சொல்வது? புதல்வனே! உன்னை விட்டுப் பிரிந்து இங்கே ஒரு நொடிப்பொழுதும் பிரிந்திருக்கமாட்டாத நான் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வர விரும்புகிறேன்.'' என்றனள்.

இங்ஙனம் கூறின அன்னையை நோக்கி ராமன் "தாயே! தந்தையோ ஏற்கனவே கைகேயியால் வஞ்சிக்கப் பட்டிருக்கிறார். நானோ காட்டிற்குப் போகிறேன். நீயும் என்னுடன் வந்துவிட்டால் அவர் நிச்சயமாய் ஜீவித்திருக்க மாட்டார். ஸ்திரீகள் எப்பொழுதும் தங்கள் கணவன்மார்களைவிட்டு நீங்கலாகாது. அவர்கள் எப்பொழுதும் பாதத்தாக்கள் மனம் வருந்தாவண்ணம் கூடவேயிருந்து அவர்களுக்குப் பணிவிடைகள் செய்யவேண்டும். இதுவே ஸ்திரீகளுக்கு நிலையான தருமமாகும். நான் இந்தப் பதினன்கு வருஷங்களும் காட்டில் சுகமாய்ச் சஞ்சரித்து விளையாடிப் பிறகு மீண்டும் உன் மனமுகக்குமவண்ணம் நடந்துகொள்வேன்." என்றனன்.

கௌசல்யை, இவ்விதம் கூறின இராமனை நோக்கி "என் தருமைப் புதல்வ! நீ சென்ற பின் நான் என் சக்களத்திகளிடையிலிருப்பது யுக்தமன்று. என்னையும் அழைத்துச் செல்" என்று வற்புறுத்தினள். அன்னவளை ராமபிரான் தேற்ற விரும்பி "அன்னாய்! பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்களுக்கு ஆயுட்காலம் முழுவதும் கணவனே தெய்வம். அவனே

http://acharya.org

பிரபு. ஆகையால் நீ எவ்விதத்திலும் எமது தந்தையை விட்டு நீங்கலாகாது. மேலும் ராஜாவாகப்போகிற பரதனும் சிறந்த தார்மிகன். அவனால் நீ நன்கு கௌரவிக்கப் படுவாய். அவன் தன் தாயின் வார்த்தையைக் கேட்டு உனக்கு ஒருபோதும் தீங்கு நினையான். ஆகையால் நான் வனம் சென்றபின் நீ தந்தையைத் தேற்றி அவர் என் பிரிவாற்றாமையால் வருந்தாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இன்னும் கேள். இவ்வுலகில் எப்பொழுதும் சிறந்த விரதங்களையே யநுசரித்து மிகவும் மேன்மை பெற்றவளென்று புகழப்படுகிற பெண்பிள்ளையும் தன் கணவனை பணியா திருப்பாளாயின் அவள் பாபத்தின் பலனையே அடைவாள். பெரியோர்களைப் பணியாமலும், தேவ பூஜைகளை நடத்தாமலுமிருக்கிற மடந்தையும் தன் கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருப்பாளாயின் உத்தமமான ஸ்வர்க்கலோகத்தையடைவாள். தாயே! நான் க்ஷேமமாகத் திரும்பி வரும்பொருட்டுச் சிறந்த விரதங்களை யநுஷ்டிக்கக் கடவை." என்றனன்.

கௌசல்யை ராமபிரானது தரும மொழிகளால் மனத் திருப்தியடைந்து "செல்லக்குழந்தாய்! நீ சுகமே வனம் சென்று வருவாயாக. எப்பொழுதும் உனக்கு மங்களமே உண்டாகுக. மகா பாக்யசாலியான நீ சுகமாக வனத்தினின்றும் வந்து சேருவாயாக. பதினான்கு வருடங்கள் தீர்ந்து திரும்பிவரும் உன்னைக் காணும்படியான அந்தக்காலம் இப்பொழுதே எனக்கு நேருமா" என்றுகூறி மங்களகரமான சொற்களால் அவனை ஆசீர்வதிக்கத் தொடங்கினள்.

இருபத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

—

http://acharya.org

இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

இராமனுக்குக் கௌஸல்யை மங்களாசாசனம் செய்தலும் இராமன் தனது மாளிகைக்குப் புறப்படுதலும்.

"ரகுகுலதிலகனே! நீ பதினான்கு வருடங்களும் கழிந்த பின்னை திரும்பி வந்து ராஜ்யாபிஷேகத்தைச் செய்துகொள்வாயாக. ராமா! பரிபூரணமான சிரத்தையுடன் யாதொரு தருமத்தைத் தவறாமல் நீ அநுஷ்டிக்கிறாயோ, அந்தத் தருமமே உன்னை யெப்பொழுதும் காப்பாற்றக் கடவதாக. நீ வழிபடும் தேவதைகளும் காட்டிலுள்ள தவமுனிவர்களும் உன்னைக் காப்பாற்றுவார்களாக. உனக்கு விசுவாமித்ர முனிவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட அஸ்த்ர சஸ்த்ரங்கள் உன்னை எப்பொழுதும் எல்லாவிடங்களிலும் காத்துக்கொண்டிருக்குமாக. நீ நெடுங்காலம் ஜீவித்திருப்பாயாக. வனத்தில் கொடிய தேவதைகளாலும் விலங்குகளாலும் ஏற்படக்கூடிய தோஷங்களைத் தேவர்களும் மகரிஷிகளும் போக்கி உன்னைக் காப்பார்களாக. உனக்கு எப்பொழுதும் ஸமஸ்த தேவதைகளும் மங்கலத்தையேயுண்டாக்குக. சுகத்தையே செய்வார்களாக. கொடுந்தொழில் புரியும் அரக்கர்களாலும் பிசாசங்களாலும் உனக்குத் தீங்கு நேரிடாமலிருக்குமாக. குழந்தாய்! நீ போகும் வழிகளிலெல்லாம் வேண்டிய காய் கிழங்குகள் ஏராளமாய்க் கிடைக்கப்பெறுவாயாக. எல்லாவிடங்களிலும் நீ வெற்றிபெற்றுத் திரும்பிவருவாயாக. உனது சத்துருக்களுங்கூட உனக்கு மங்கலத்தையே விளைவிப்பார்களாக" என்றிங்ஙனே கௌசல்யை ராமனுக்கு மங்களாசாசனம் செய்து புஷ்ப மாலைகளாலும் தோத்திரங்களாலும் ஸமஸ்த தேவதைகளையும் பூஜித்தாள். ராமனுக்கு மங்களமுண்டாகும்பொருட்டு அக்னியை வளர்த்தி அந்தணர்களைக்கொண்டு

http://acharya.org

ஹோமம் செய்வித்து அவர்களுக்கு தக்ஷிணைகளைக் கொடுத்தாள். ராமனை ஆசீர்வதித்து அவனது சிரசில் அக்ஷதைகளையிட்டு, மேனியில் சந்தனத்தைப்பூசி, ஸமஸ்தகாரியங்களையும் நினைத்தபடி நிறைவேற்றவல்லதும், தனது ஸ்பர்சம் பட்டமாத்திரத்தில் கஷ்ட நிவர்த்தியைத் தரவல்லதுமான 'விசல்யகரணி' என்னும் மூலிகையை ரக்ஷையாக அவனது கையில்கட்டி மந்திரித்தனள்.

"குழந்தாய், நீ அரோகதிடகாத்திரனாய் ஸமஸ்த காரியங்களும் கைகூடப்பெற்று மீளவும் அயோத்திக்குத் திரும்பி வந்து ராஜ்யாபிஷேகம் செய்துகொண்டு சுகமாயிருக்கப் பார்ப்பேனாக. நீ சுகமே வனம்சென்று வருவாய்" என்று மங்களாசீர்வாதங்களைச் செய்து முடித்தாள்.

பிறகு ராமனும் கௌசல்யையின் பாதங்களில் நமஸ்காரம் செய்து மிகுந்த குதூகலத்துடன் சீதாதேவியின் கிருகத்திற்குச் சென்றனன்.

இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தாறவது ஸர்க்கம்.

இராமன் தான் காட்டுக்குச் செல்லவேண்டியதாயிற்றென்று சீதையிடம் கூறி, அவளை நகரத்திலேயே வசிக்குமாறு திட்டம் செய்தல்.

ராமாபிஷேகத்திற்காக நியமத்துடன் விரதங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருந்த சீதாதேவி ராமனுடைய அபிஷேகம் தடைப்பட்டுப்போன விஷயம் ஒன்றும் அறியாளாதலால் குதூகலமாக அவனுடைய வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தாள். இராமனது முகம் வாடி வருந்தியிருப்பதைக்

http://acharya.org

கண்டதும் மிகுந்த மனவருத்தங்கொண்டு "நாதா! இந்த மங்கல சமயத்தில் நீ ஏன் இப்படி மனவருத்தமுற்றிருக்கின்றனை? உனக்குக் குடை சாமரம் முதலியன ஏன் ஒன்றுமில்லை? சிறந்தவைதிகோத்தமர்களும, ஸ்துதி பாடகர்களும் சந்தோஷத்துடன் மங்கல வசனங்களால் உன்னை ஏன் புகழ்ந்துபாடவில்லை? உத்ஸவத்தின் பொருட்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட புஷ்யரதமென்னும் தேர் உன் முன்புறத்தில் ஏன் வந்து நிற்கவில்லை? பட்டத்து யானை ஏன உன் முன்னே வரவில்லை? எந்நாளுமில்லாத ஒளி மழுக்கம் உனது முகத்தில் ஏன் உண்டாகியிருக்கிறது." என்றிவ்வாறு வினவினாள்.

ராமன் சீதையை நோக்கி "பிரியே! தந்தையார் என்னைக் காட்டிற்குப் போகக் கட்டளை யிட்டனர். தருமங்களை யெல்லாம் அறிந்து அதன்படி ஒழுகுபவளான நீ நான் செய்ய முயலும் தருமத்தைத் தடைசெய்யலாகாது;. தந்தையார் கைகேயிக்கு முன்பு எப்பொழுதோ கொடுத்திருந்த இரண்டு வரங்களின் பயனாக யான இன்று கானகஞ் செல்லவும் பரதன் பட்டாபிஷேகம செய்து கொள்ளவும் நேர்ந்தது. ஆகையால் நான் பிதிர்வாக்கிய பரிபாலனத்தை உத்தேசித்து வனஞ்செல்கிறேன். 'பரதன் நம பர்த்தாவுக்கு நேரவேண்டிய ராஜ்ஜியத்தைக் கைப்பற்றினனே!' என்னும் பொறாமை கொண்டு நீ அவனிடம் பகை பாராட்டலாகாது. அவனுக்கு அநுகூலமாகவே நடந்து கொள்வாயாக. நீ மனம் திடமாய் இருக்கப் பெற்றவளாகையால் என் பிரிவைப் பற்றி வருத்தப்படாமல் இருக்கவேண்டும். நான் வனம் போனபின் நீ பிரதி தினமும் விடியற்காலத்தில் எழுந்திருந்து விதியின்படி தேவபூஜைகளைச்செய்து, விரதங்களை நடத்திக்கொண்டு, என் தந்தை தாய்மார்களை நமஸ்காரஞ்

http://acharya.org

செய்யவேண்டும். எனக்குப் பிராணன்களைக்காட்டிலும் மிகவும் அன்பர்களான பரதசத்ருக்னர்களை உன் உடன் பிறந்தவர்களைப் போலவும் உனக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் போலவும் பாவிக்கவேண்டும். பரதன் ராஜாஜ்ஞையால் அவனுக்கு அநுகூலமாக விருந்து அவனை யநுசரித்து நடப்பாயாக. நான் சென்று வருகிறேன்' என்றனர்.

இருபத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம்

சீதை தன்னையும் காட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு இராமனை நிர்ப்பந்தித்தலும், அதற்கு ராமன் சமாதானம் கூறுதலும்.

இங்ஙனம் இராமன் கூறக்கேட்ட சீதை மிகுந்த கோபத்துடன் "ராமா! நீயோ வெகுபராக்கிரமசாலி, ராஜபுத்திரன்; என்னைப் போன்ற பெண்பிள்ளையும்கூடப் பரிகாசம் செய்யும்படியான இப்படிப்பட்ட வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றனையே. நான் என்றைக்கும் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை உன்னிடமிருந்து கேட்டதில்லை; தந்தையும் தாயும் உடன் பிறந்தவனும் பிள்ளையும் மருமகளும் ஆகிய இவர்களெல்லாரும் தம் தமது புண்யபாப பலன்களையே யநுபவிக்கிறார்கள். கணவனது பாதி சரீரமாகிய மனைவி ஒருத்தி மாத்திரமே கணவனுக்கு நேருகிற சுபாசுபபலன்களைத் தானும் அநுபவித்துக் கொண்டிருப்பவள். ஸ்திரீகளுக்கு எப்பொழுதும் கணவன் ஒருவன் மாத்திரமே இகத்திலும் பரத்திலும் கதியாவான். ஆகையால் உன்னைக் காடுசெல்லும்படி கட்டளையிட்ட மாத்திரத்திலேயே என்னையும் காட்டிலிருக்கும்படி

http://acharya.org

சொல்லியதாகவே ஆயிற்று. எனவே நானும் உன்னைப்பின் தொடர்ந்து வருவேன். நீ ஒப்பற்ற வீரனுகையால் என்னைப் போன்ற ஒரு பெண்பிள்ளையைக் காட்டில் எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்று சிந்திக்கலாகாது. பர்த்தாவை விட்டுப் பிரிந்து உயிர்தரித்திருக்கும்படியான பாபம் என்னிடத்தில் இல்லை. அரண்மனையில் கிடைக்கும் சுகபோகங்களெல்லாவற்றையும் விட, கணவனையநுசரித்துப் பணிவிடை செய்துகொண்டு அவன் பாதநிழலில் ஒதுங்கி யிருப்பதே சிறந்ததாகும். மூவுலகமாளும் பிரபுத்துவம் எனக்குக் கிடைத்தாலும் நான் அதைக் கணிசியாமல் உன்னையே பின்பற்றிக் காட்டில் சுகமாய்க் காலங்கழிப்பேன். வனவாசத்தில் உனக்கு யாதொரு ஆயாஸமும் நேரிடாவண்ணம் உன்னுடனிருந்து உனக்கு மனமகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணுவேன். உன்னுடன் சிறந்த விரதங்களை அனுட்டித்துக் காய் கிழங்குகளை அன்புடன் புசித்துச் சுகமாகவே காலங்கழிப்பேன். இங்ஙனம் வனத்தில் உன்னோடு கூடி நூறு ஆயிரம் வருஷங்கள் வசித்தாலும், எனக்குக் கஷ்டமென்பதே சிறிதும் தெரியாது. உன் பாதங்களைப் பற்றினவர்க்குப் பயம்யாது? யான் உன்னைத் தவிர மற்று எவரிடத்திலும் மனம் பற்றப் பெறாதவள். நீ என்னைவிட்டுப் போவாயாயின் நான் மரணமடைவது திண்ணம். ஆகையால் என்னையும் உன்னுடன் காட்டிற் கழைத்துச் செல்;' என்று கூறினள்.

இப்படிக் கூறின சீதையின் வசனங்கள் மிகுந்த நியாயமுடையவைகளாய் இருந்த போதிலும் ராமன் அவளிடம் அளவற்றபிரீதியுடையவனுகையால் அவளைக் காட்டிற்கழைத்துப் போய் கல்லிலும் முள்ளிலும் வெய்யிலிலும் குளிரிலும் மெலிவிக்க விரும்பங் கொள்ளவில்லை. எனவே வனவா

http://acharya.org

சத்தால் நேரிடக்கூடிய துன்பங்களைக் குறித்து அவளுக்குக் கூறத் தொடங்கினன்.

இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தேட்டாவது ஸர்க்கம்.

மீண்டும் இராமன் சீதைக்குக் காட்டின் கொடுமைகளைக் கூறி உடன் வரக் கூடாதென்றல்.

"சீதே! நீ பெரிய வம்சத்தில் பிறந்தவள். எப்பொழுதும் தருமத்தில் சிந்தையுள்ளவள் என்வார்த்தையைக் கேட்பது உனக்குத் தருமமாகையால் நான் சொல்லுகிறபடி நீ செய்யவேண்டுமேயன்றி உன் இஷ்டப்படி செய்ய நினைப்பது யுக்தமன்று. அரண்யத்தில் பலவிதமான கஷ்டங்களுண்டு. அவற்றைச் சொல்லுகிறேன் கேள். துஷ்ட மிருகங்களும், விஷப் பாம்புகளும், கொடிய அரக்கர்களும் காட்டில் மலிந்திருப்பது இயல்பு. இவர்களால் அடிக்கடி கஷ்டம் நேரிடும். வழிகளிலோ கொடிய முட்களும் கற்களும் நிறைந்திருக்கும். உன்னால் அவ்வித வழிகளில் நடக்க முடியாது. சிலவிடங்களில் அடியோடு ஜலமே கிடைக்காது. இரவும் பகலும் நியமத்துடனிருந்து ஸ்வல்பமாகக் கிடைக்கும் காய் கிழங்குகளைத் தின்று வசிப்பது கஷ்டம். மேலும் சக்திக்குத் தகுந்தபடி உபவாஸங்கள் இருக்கவேண்டும். மரவுரியுடுத்துச் சடை புனையவேண்டும். தினந்தோறும் மூன்று தரம் ஸ்னானம் செய்ய வேண்டும். காட்டில் காற்று அதிகமாக வீசிக்கொண்டிருக்கும். பசியோ அதிகோரமாக எடுக்கும். அங்குக் கோபத்தையும் லோபத்தையும் விட்டிருக்கவேண்டும். தவத்திலேயே புத்தியை நிலைநிறுத்தவேண்டும். ஆகையால் உனது மெல்லிய மேனி மேற்கூறின கஷ்டங்களால் வருந்த நேரிடும்.

http://acharya.org

எனவே உன்னைப் போன்றவர்களுக்கு வனவாசம் தகுந்த தன்று." என்றிங்ஙனே பலவிதமாக ராமன ஸீதைக்குந் தேறுதல கூறினன.

இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தோன்பதாவது ஸர்க்கம்.

ஸீதை தான் காட்டுக்குக் கூடவந்தே தீருவேனென்றலும் இராமன் அவளுக்கு நல்வார்த்தைகள் கூறுதலும்.

ராமபிரான் தன்னைக காட்டிற்கழைதது்ச்செல்ல விருப்ப மிலலாதிருந்ததைக்கண்ட ஸீதை மிகவும மனவருததமுற்று அவனைப பாாதது "தருமசீலனே! நீ வனவாசஞ் செய்யும் விஷயததில் நேரிடக்கூடிய கஷ்டங்களைததும் உன்னுடன் கூடியிருக்கிற எனக்குக் கஷ்டஙகளலல. சுகமேயாகும். காட்டிலுள்ள கொடிய விலங்குகள உன்னைப் பார்ததமாத் திரததிலேயே அஞ்சி ஓடிபபோகுமெனபதில ஐயமிலலை. ஏனெனில், நீ ஒ ப ப ற் ற வீரன்; நான் உனது பககத்தி லிருபபேனுயின, தேவேநதிரனும் எனனைத் திரஸகரித்துக் கொண்டுபோக முடியாது. கணவனைப் பிரிநது மனைவி பிழைததிருத்தல அரிது. தவிர முன்பு நான் என தந்தை யின் அகத்தில இருக்குமபோது எனககு வனவாசஞ் செய் யும்படியான காலம வருமெனறு சோதிடர்கள் கூறியுள்ளார் கள். இன்னும ஸாமுத்ரிக லக்ஷணம் தெரிந்த சில அந்த ணர்களும் எனக்கு வனவாசம் நேருமென்று சொல்லி யிருக் கிறார்கள். அவர்களின் வார்ததைகளை ஸத்தியமாககுவதற் காக நான் உன்னுடன் காட்டிற்கு வருகிறேன். வனவாசத் தில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் நேரிடககூடுமென்பது எனக்

கும் தெரியும். ஆனால் அவை சிறிதும் பொருள்படுத்தக்கூடி யன அல்ல.

மேலும் நான் கன்னிகையாய் இருக்கும்பொழுது ஒரு தாபஸ ஸ்திரீயானவள் என்னைப்பார்த்து வனவாசம் நேரிடுமென்று சொல்லியிருக்கிறாள். நானும் இங்கு வந்த பின்பு உன்னுடன் கூட கங்கைக் கரையிலுள்ள தபோவனம் முதலியவற்றில் சிறிது காலம் வாசம் செய்ய வேண்டு மென்று ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேனல்லவா! நாதா! நீயும் அப்படியே ஆகட்டுமென்று வாக்குறுதி கொடுத்திருக்க வில்லையா? ஆகையால் எனக்கு வனவாசம் போவது மஹோத்ஸவமாக விருக்கிறது. இங்கேயே இருந்து குல தேவதையை ஆராதித்துக்கொண்டு காலங்கழிக்குமாறு கூறுவது முறை யன்று.

பர்த்தாவைக் காட்டிலும் எனக்கு வேறு தெய்வமில்லை. 'இவ்வுலகில் பதிவிரதா சிரோமணியான ஒரு மடந்தைக்குப் பரலோகத்திலும் அந்தப் புருஷனே பர்த்தாவாக நேரிடுவான்' என்று முறையிடுகிற வேத வாக்கியங்களை நீயும் ஓதியிருக் கிறாயல்லவா? ஆகையால் மனக்களிப்பு நேரிடினும், மன வருத்தம் நேரிடினும் நான் உன்னோடு கூடவே காட்டிற்கு வருவது திண்ணம். நீ என்னைத் திரஸ்கரித்தால் நான் உயிர் விடுவது சத்தியம்" என்று கூறி, தன்னை எவ்விதத்தி லும் காட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு ராமனை வேண்டி வற்புறுத்தினாள்.

இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

முப்பதாவது ஸர்க்கம்

சீதை பிரணயரோஷம் தலையெடுத்துக் கூறின கடுஞ் சொற்களைக் கேட்ட ராமன் அவளையும் உடனழைத்துப் போக இசைதல்.

எவ்வளவு கூறினும் ராமன் சீதையைத் தன்னுடன் அழைத்துச்செல்ல விருப்பமில்லாமலே யிருந்தனன். அது கண்டு சீதை மனம் பொறுமல், "ராமா! உன்னிடத்தில் அழகு மாத்திரமே இருக்கிறது. அதைக்கண்டு அனைவரும் மயங்கிவிடுகிறார்கள்; உனக்கு ஆண்மை என்பது சிறிதுமில்லை. என் ஒருத்தியைக் காக்க முடியாமல் நிறுத்தி நீ காட்டுக்குப் போகிறாயென்று எனது தந்தையார் கேள்விப்படின் "ஹா! புருஷ வேஷத்துடன் வந்தவொரு பெண்பிள்ளைக்கா என் புதல்வியைக் கொடுத்தேன்!" என்று தம்மை நொந்துகொள்வார். இம்மடவுலகர் 'ராமனிடம் ஸூர்யனைப் போன்ற தேஜஸ்ஸு ஜ்வலிக்கின்றது' என்று கூறுகின்றனர். இது முழுப்பொய்யான வார்த்தை. காட்டில் என்னைக் காக்க முடியாத பயம் உனக்கு உண்டாயிற்றே! எவரையும் மனதில் நினையாமல் கணவனையே தியானம்செய்து போந்த சாவித்திரி தேவியைப்போன்ற மஹா பதிவிரதையான என்னை நீ எக் காரணங்கொண்டு திரஸ்கரிக்கின்றனை? மனைவியைப் பிறர்க்கு ஒப்படைத்துப் பிழைக்கும் தன்மையனான கூத்தாடியைப் போல நீயாகவே என்னைப் பிறர்க்குக் கொடுக்க விரும்புகின்றனை. எவர்க்குப் பணிவிடை செய்ய என்னை இங்கு நிறுத்திவைக்கின்றாயோ, அந்தத் தாய்மார்களுக்கு நீயே அநுகூலனாய் இருந்து எப்பொழுதும் சொன்ன காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பாயாக. நானோ உன்னைப் பின் தொடர்வேனேயன்றி இங்கிருக்கமாட்டேன். நான் உன்னைப் பின்

http://acharya.org

பற்றி வந்தால் எனக்கு எவ்வித கஷ்டமும் நேரிடாது. சோலையில் விளையாடுவது போலவும், பூம் படுக்கையில் படுப்பது போலவும் சுகமாகவேயிருக்கும். வழியிலுள்ள முட்களும் புதர்களும் எனக்குப் பஞ்சுபோலவேயிருக்கும். கானகத்தில் உன் கையினால் தரப்படும் காயோ, கிழங்கோ, இலையோ தழையோ மற்றெதுவோ அவை எனக்கு அமிர்தம்போல இருக்கும். பல சொல்லியென்? ராமா! உன்னோடு கூடியிருப்பதே எனக்கு ஸ்வர்க்கம். உன்னைப் பிரிந்திருப்பதே எனக்கு நரகம்." என்றிங்ஙனம் சோகத்தினால் பரிதபிக்கப்பெற்று, கேட்போர் மனம் இளகும்படி கூறிப் பெருங்குரலிட்டு அழுதனள். கண்ணீரைத் தாரை தாரையாகப் பெருக்கினள். முகம் ஒளி மழுங்கி வாடிப் போயிற்று.

இங்ஙனம் மூர்ச்சையடையும் தன்மையிலிருக்கும் சீதையை ராமன் தன் கைகளால் வாரியணைத்துக்கொண்டு "தேவி! நான் உன்னைக் காட்டில் காப்பாற்ற வல்லவனாயினும் உன் மனத்திலுள்ள கருத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கே நான் உன்னையழைத்துச் செல்ல மறுத்தேன். ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்போல எனக்கு எக்காலத்திலும் எங்கும் பயம் என்பதே கிடையாது. உனக்கு மன வருத்தமுண்டாகுமாயின் எனக்கு ஸ்வர்க்கம் கிடைத்தாலும் நான் அதை விரும்பமாட்டேன். உன் இஷ்டப்படி நீ என்னைப் பின் தொடர்ந்து வருவாயாக. உன்னுடைய நீதியான வார்த்தைகளால் நான் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்திருக்கின்றேன். ஏழைகளுக்கும் அந்தணர்களுக்கும் ஏராளமான தான தருமங்களைச் செய்து என்னைப் பின் தொடர்வாயாக." என்று தேற்றினன். சீதாதேவியும் மிகுந்த குதூகலம்

http://acharya.org

கொண்டு கணவன் சொன்ன வண்ணம் தானங்களைச் செய்யத் தொடங்கினாள்.

முப்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம்

லக்ஷ்மணன் தன்னையும் காட்டுக்கு அழைத்துச்செல்ல வேண்டுதலும், இராமன் மறுத்தலும், பிறகு நிர்ப்பந்தத்தின்மேல் இசைதலும்.

இப்படி ராமனுக்கும் சீதைக்கும் நடந்த ஸம்வாதங்களை நடையுடன் லக்ஷ்மணன் கூடவிருந்து கேட்டவனாதலால், "ஆ! தன் மனத்துக்கு இனியவளான சீதையையே அழைத்துப்போக மனமில்லாத ராமன் என்னை எப்படி அழைத்துப் போகச் சம்மதிப்பான்?" என்று மனங்கசிந்து, தமையனது பாதங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு புருஷகாரமாகப் பிராட்டியை முன்னிட்டு ராமனை நோக்கி "நீர் காட்டிற்குச் சென்றால் உமக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் நேரிடும்; அப்போது நான் உம்முடன் கூடவிருந்து வில்லேந்தித்து உமக்கு ஸகலவிதமான பணிவிடைகளையும் செய்ய விரும்புகிறேன். மோக்ஷமும் கைவல்யமும் எனக்குக் கிடைக்கினும், நான் உம்மை விட்டுப் பிரியேன். சீதையைப் போல நானும் உம்மைப் பின் தொடர அநுமதியளிக்க வேணும்." என்று பிரார்த்தித்தனன்.

இவ்வுரைச் செவியுற்ற ராமன் "லக்ஷ்மணா! எனக்குப் பிராணனைப்போன்ற நீ, நான் சொன்னபடியே நடந்து எனக்கு ஸவாதீனமாய் இருக்கத் தக்கவன். நான் சொல்வதைக் கேள். நீ என்னுடன் வந்துவிட்டாயாகில், ராஜ்ஜி

http://acharya.org

யம் முழுவதையும் கைக்கொண்ட கைகேயி தன் சக்களத்தி களான நம் தாய்மார்களுக்கு அடியோடு நன்மை செய்ய மாட்டாள். பரதன் கைகேயியின் வார்த்தையைக் கேட்பவனாகையால் அவனும் நம் தாய்மார்களுக்கு அல்லல் விளைவிக்க நேரிடும். ஆகையால் நீ இங்குத்தானே யிருந்து அரசனுடைய அனுக்ரஹத்தை அடைந்து நம் தாய்மார்களைப் போஷித்துக்கொண்டிரு. இதனால் உனக்கு ஒப்பில்லாத புண்ணியமும் உண்டாகும்" என்றனன்.

இங்ஙனம் மொழிந்த ராமனை நோக்கி லக்ஷ்மணன் "அண்ணா! நீர் கூறியபடி ஒன்றும் நேராது. இது நிச்சயம். ஏனெனில், பரதன் மிகவும் நல்ல குணமுடையவன்; நீர் ஊகிக்கிறபடி அவன் தவறு செய்யமாட்டான். ஆகையால் நான் உம்முடனிருந்து உமது குற்றேவல்களைச் செய்து கொண்டு வாழும்படி அருள் புரியவேணும். உமக்குச் சகல விதமான பணிவிடைகளையும் செய்துகொண்டிருக்க வேணுமென்பதே என் விருப்பம்." என்றனன்.

பிறகு இராமனும் அவனுக்கு அவ்விதமே உத்தரவளிக்க அவன் கூறியவண்ணம் வஸிஷ்டருடைய மாளிகையில் அதுவரை அம்முனிவனால் பூஜிக்கப்பட்டு வந்த வருண தனுஸ்ஸையும் மற்றும் பல ஆயுதங்களையும் கொண்டு வந்து தரித்துக்கொண்டு எல்லோரிடத்திலும் விடைகொண்டு ராமனைப் பின் தொடர ஸித்தனாயிருந்தான். ராமனும் ஏராளமான திரவியங்களையும் இரத்தினங்களையும் பிராமணர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் தானம் செய்ய விரும்பினான்.

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்

காட்டுக்குப் புறப்படுதற்கு அங்கமாக விசேஷதானங்கள் செய்தமை கூறல்.

ராமனது கட்டளைப்படி லக்ஷ்மணன் பிராம்மணோத்தமரான ஸுயஜ்ஞர் என்பவரை யழைத்து வந்தனன். ராமன் அவர்க்கு அளவற்ற ஐசுவரியங்களைக் கொடுத்ததுமன்றியில், சீதையும் அவருடைய மனைவிக்குப் பல ஆடையாபரணங்களையும் நல்ல படுக்கைகளையும் தானம் செய்தாள். பிறகு வஸிஷ்ட புத்திரர்களுக்கும் அகஸ்திய புத்திரர்களுக்கும் ஏராளமான பசுக்களையும் தனங்களையும் தானம் செய்தான். இதைத் தவிர, ஏழைகளுக்கும் பிரமசாரிகளுக்கும் கணக்கில்லாத ஐசுவரியங்களை ஈந்தனன். தன்னுடைய சகல வேலைக்காரர்களுக்கும் தேறுதல் கூறி அவர்களுக்கும் அநேகம் பொருள்களைக் கொடுத்துத் தான் வருமளவும் தன்னுடைய மாளிகையையும் லக்ஷ்மணனுடைய மாளிகையையும் ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி கட்டளையிட்டனன்.

இச்சமயத்தில் மகாதபோநிதியும் பரம தரித்திரரும் பெரிய குடும்பியுமான 'திரிஜடர்' என்னும் முனிவர் தம் மனைவியினால் தூண்டப் பெற்றுத் தம் வறுமை நீங்குதற்காக ராமனையடைந்தனர். ராமன் அவரைக்கண்டு புன்னகை செய்து பெரிய பசுமந்தையைச் சுட்டிக்காட்டி "முனிவரே! இப்பசுமந்தையில் நீர் ஒரு தடியை வீசிப்போடுவீராக. அது எவ்வளவு தூரம்போகுமோ அவ்வளவு தூரத்தில் அடங்கிய பசுக்களை நீர் பெறுவீர்." என்றனன். பரம சந்தோஷமடைந்த அப்பிராமணரும் மிகுந்த வேகத்துடன் தம் கைத் தடியைக் கிருகிருவென்று சுழற்றி யெறிந்தனர். அந்தத்தடி ஸரயூ நதியின் அக்கரையைத் தாண்டிப் பலவாயிரம் பசுக்க

http://acharya.org

களுள்ள பசுமந்தையைக்கடந்து சென்று விழுந்தது. ராமனும் தான வாக்களித்தபடி அவ்வளவு தூரத்திலடங்கிய பல்லாயிரக் கணக்கான பசுக்களையும் அவர்க்கீந்தனன். இன்னும் அளவற்ற ஐசுவர்யாதிகளையும் அவருக்குக் கொடுத்தனன்.

பிறகு சகலபிராமணர்களும் முனிவர்களும் பரம திருப்தியடைந்து இராமனுக்குக் கீர்த்தியும் பலமும் சந்தோஷமும் வளர்ந்துவரும்படி ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தனர்.

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்

இராமன் சீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் வனம் செல்ல அநுமதி கேட்பதற்காகத் தந்தையிடம் வந்து சேரல்.

பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் சீதையோடுகூட தசரதருடைய மாளிகையை நோக்கி நடந்தனர். ஆடையாபரணங்கள் ஒன்றுமின்றி ஆயுதமும் கையுமாகச் சென்று கொண்டிருந்த அவர்களை நகரத்து ஜனங்கள் மனக்களிப்பின்றிப் பெருந் துயரத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ராமன் குடையும் செருப்புமில்லாமல் கால் நடையாய்ச் செல்வதை ஜனங்கள் கண்டு சகிக்கமுடியாமல் தசரதனை வாயவந்தபடி வைதனர். இன்னும் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் வீடுவாசல்களையும் ஐசுவர்யாதிகளையும் விட்டு ராமனைப் பின்தொடர உறுதி கொண்டனர்.

மேலும் அவர்கள் "இந்த அயோத்யாபட்டணம் பாழாய்ப் போகட்டும், தர்மாத்மாவான ராமன் வனம் செல்லுகையில் நமக்கு மாத்திரம் இங்கென்னவேலை? சகல தேவதைகளும் இந்நகரத்தைவிட்டு ராமனைப் பின்

http://acharya.org

தொடரப் போகிறபடியால் இப்பட்டணம் காடாகுக. ராமன் செல்லும் காட்டிலுள்ள துஷ்டமிருகங்களும் பிசாசங்களும் இங்குவருமாக; அந்தக்காடே இனி நமக்குப் பட்டணமாகுக. நாம் ராமனுடன் சென்று வனவாசம் செய்து கொண்டிருப்போமாக" என்று இவ்விதம் ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

ராமன் அவர்கள் கூறும் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டே, பரமகம்பீரமாகத் தன் தந்தையின் மாளிகையை நோக்கிச் சென்றனன். ராமன் அந்த ராஜ கிருகத்தில் வருத்த முற்றிருக்கும் சாரதியான சுமந்திரனைக் கண்டனன். அவனை நோக்கி "என்வரவை அரசனுக்குச்சொல்" என்று கூறினன்.

முப்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம்

இராமன் தசரதனிடத்தில் தான் காடு செல்லப் புறப்படுவதை விஞ்ஞாபனம் செய்தல்.

இராமன் தன்னைக் காணவந்திருக்கும் விஷயத்தைச் சுமந்திரனால் கேட்கப்பெற்ற தசரதன் தன் சகல மனைவிமார்களுடன் ராமனைக்காண விருப்பங்கொண்டு சுமந்திரனை விளித்துத் தன் அந்தப்புரத்திலுள்ள எல்லா மனைவிமார்களையும் அழைத்துவரும்படி கட்டளையிட, அவ்வண்ணமே அனைவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். பிறகு ராமனும் லக்ஷ்மணனும் சீதை பின்தொடர அரசனையணுகினர். அப்பொழுது தபீலென்று அரசன் தன் ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து பரவசனாகி ராமனை எதிர்கொண்டுபோயினன். அச்

http://acharya.org

சமயம் அவன் மிகவும் துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த மையால் ராமனைச்சென்று கிட்டமுடியாமல் நடுவிலேயே மூர்ச்சித்து நிலத்தில் விழுந்தனன். ராம லக்ஷ்மணர்கள் அவனை யெடுக்க சமீபத்தில் ஓடிவந்தார்கள். ராஜமாளிகையிலுள்ள எல்லா ஸ்திரீகளும் உடல் குலுங்க "ஹா! ஹா!! ராமா!!!" என்று அலறியழுதார்கள். பிறகு மன்னவனை மூர்ச்சை தெளிவித்து உட்காரவைத்தார்கள். ராமன் தனக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் சீதைக்கும் வனம் செல்ல உத்தரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டனன்.

தசரதன் "ராமா! நான் கைகேயிக்கு வரங்கொடுத்ததனால் வஞ்சிக்கப்பட்டவனானேன்; இப்பொழுது நீ என்னை நிக்ரஹித்து நீயே அரசனாகக்கடவை" என்று கூற, ராமன் "தந்தையே! நீர் எனக்காகப் பொய்யரென்று பெயர்பெறலாகாது. நான் உம்மை சத்தியம் தவறும்படி செய்வதும் யுக்தமன்று. நான் பதினான்கு வருடங்கள் வனவாசம் செய்து மீண்டும் இவ்விடம் வந்துவிடுவேன்" என்றனன். மன்னவன் சத்தியமென்னும் கயிற்றால் கட்டுண்டு விடுவித்துக்கொள்ள நேராமல் கண்ணீர் பெருக்கினான். அச்சமயத்திலும் கைகேயி ஏகாந்தமாக அவன் செவியில் "இப்பொழுதே ராமனைக் காட்டுக்கனுப்பவேண்டும்" என்று தூண்ட, மன்னவனும் ஆறமாட்டாமல் "ராமா! இக்கொடிய ஸ்திரீயால் நான் உன்னைவிட்டுப் பிரிய நேர்ந்தது. ஆனால் நீ இப்பொழுதே வனம் செல்லலாகாது. இன்றிரவு முழுதும் இங்குதானே இருந்து என்னையும் உன் தாயாரையும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பாயாக. இந்த ஒருதினமாயினும் உன்னைக் கண்ணாரக்கண்டு சுகமாயிருப்பேன். நீ நாளைய தினம் காலை வனம் செல்லலாம்." என்று கூறினான்.

http://acharya.org

இங்ஙனம் கூறக்கேட்ட ராமன் "தந்தையே! நீர் எப்பொழுதும் சத்தியசந்தராய் இருப்பீராக. நான் இன்றே வனம் செல்ல விடையருள வேண்டும்; பரதனுக்கே ராஜ்யத்தை யளிப்பீராக. நான் சுகமாக ஸீதையுடனும் லக்ஷ்மணனுடனும் வனவாசம் செல்வேன். என்னுடைய பிரிவுக்காக நீரே இங்ஙனம் சோகித்தால் குடிகள் எவ்விதம் வருந்துவார்கள்! நீர் சிறிதும் வருத்தப்படலாகாது. நீர் சத்தியசந்தராக விளங்குவதையே நான் விரும்புகிறேனாதலால் நான் இப்பொழுதே காட்டுக்கு உத்தரவு தந்தருளவேண்டும். மிகவும் விசனமடைந்திருக்கிற இந்த நகரத்து ஜனங்களைக் கண்ணீர் துடைத்துத் தேறச் செய்யவேண்டியபாரம் உம்முடையது. நான் வனம் செல்வதைப்பற்றி நீர் எள்ளளவும் சிந்திக்க வேண்டியதில்லை. 'சத்தியம் தவறமாட்டேன்' என்கிற உமது விரதம் மேன்மைபெறுமாக. ஆகவே நீர் துக்கத்தை விட்டுச் சுகமாய் இருப்பீராக." என்றனன்.

இங்ஙனம் கூறின ராமனை அரசன் ஆரத்தழுவிக் கொண்டு தெளிவுதவறி, மூர்ச்சித்துச் செயல்மாண்டு கிடந்தனன். கைகேயி ஒருத்தி தவிர, மற்ற ராஜபத்தினிகளெல்லாரும் ஒன்றுகூடி மனந்தாளப்பெறாமல் "ஹா! ஹா!!" என்று கதறியழுதனர்.

முப்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்

சுமந்திரன் கைகேயியைப் பலவாறு நிந்தித்தல்.

இவற்றைக் கண்ட சுமந்திரன் மனந்தாளாமல் கைகேயியை நோக்கி "அடிபாபி! இன்று உன்கொடிய செய்கையினால்

http://acharya.org

நமது அரசன் உயிர் துறப்பது திண்ணம். உன்னால் அரசன் இக்கதிக்கு ஆளாகப்போகிறான். ஸ்திரீகளுக்குப் புத்திரனைத் துறந்தாயினும் கணவனது மனத்தைக் களிக்கச் செய்வதே சிறந்த தருமமாகும். இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் மூத்தோனிருக்க இளையவன் மகுடம் புனைவது இன்றளவும் கேட்டதில்லை; உன்மகனே அரசாளட்டும். நாங்களனைவரும் ராமனையே பின் பற்றுகிறோம். உனது தேசத்தில் இனி ஒரு பிராமணனும் குடியிருக்கப் போகிறதில்லை. இந்தக் கொடியதான உன்செய்கையைக் கண்டு ஏன் பூமி இன்னும் இருபிளவாகப் பிளவுறவில்லை? வசிஷ்டர் முதலிய முனிவர்கள் உன்னை ஏன் இன்னும் சபிக்கவில்லை? இது எனக்கு ஆச்சரியமாக விருக்கிறதே! அங்கே தா! உன் தாயைப் போலவேயா நீயும் இருக்க வேண்டும்? கொடிய மனம்படைத்த உன் தாயின் செய்கையை நான் நேரில் காணப்பெறாவிடினும், பிறர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். அதை நீயும் கேள்,—

முன்பு ஒரு யோகியானவர் உன் தந்தையான கேகய மஹாராஜனுக்கு மேலான ஒரு வரம் கொடுத்திருந்தார். அதன் பயனாக அவர் ஸமஸ்த பிராணிகளின் பாஷைகளையும் அறியவல்ல சக்திவாய்ந்திருந்தார். எறும்பு முதலியவற்றின் ஒலிகளின் பொருளையும் அவர் உணர்ந்திருந்தார். இப்படியிருக்கையில் ஒரு காலத்தில் அவர் உன் அன்னையுடன் மஞ்சத்தில் படுத்திருக்கையில், கீழே சென்றுகொண்டிருந்த ஓர் எறும்பு ஓர் ஒலிசெய்ய, அதைக் கேட்டு அதன் கருத்தையறிந்து சிரித்தார். அப்போது உனது அன்னை அவர் தன்னைப் பார்த்தே பரிகசித்துச் சிரித்தாரென்று எண்ணி அவர் சிரித்த காரணத்தைக்கேட்டனள். அம்மன்னவர் தாம் அதன்காரணத்தைச் சொன்னால் அப்போதே தமக்கு

http://acharya.org

மரணம் நேரிடுவது நிச்சயமென்று எவ்வளவு தூரம் கூறியும் அவள் கேளாமல் 'நீர் பிழைத்தாலும் சரி; இறந்தாலும் சரி. அவசியம் நீர் அதைக் கூறியேயாகவேணும்; கூறினால் தான் என்னை நீர் பரிகாசம் செய்யவில்லை யென்று எனக்கு நம்பிக்கை உண்டாகும்' என்றனள். இந்த தரும சங்கடத்தில் தத்தளித்த உன் தந்தை முன் தனக்கு வரங்கொடுத்த யோகி கூறிய வண்ணம், அவளுக்கு அவள் கேட்ட விஷயத்தை உணர்த்தாமல் அவளை அடித்துத்துரத்திவிட்டுச் சந்தோஷமாகக் காலம் கழித்தார். நீ அவள்வயிற்றில் பிறந்தவளாகையாலே இன்று நம்மரசனைத் துர்விஷயத்தில் நடத்திக் கெடுக்கின்றனை. 'குணங்களில் பிள்ளைகள் தந்தையைப் போலவும், பெண்கள் தாயைப் போலவும் பிறப்பார்கள்' என்று உலகத்தவர் கூறுவது இன்றே எனக்கு உண்மையாகத் தோன்றுகிறது.

கைகேயி! நீ இவ்வித எண்ணத்தை விட்டொழிந்து இப்பொழுதே அரசர் கூறும் புத்தியைப் பாராட்டி ஒழுகுவாயாக. உன் வரங்களை வேறுவிதமான வகையில் மாற்றிக் கொள்வாயாக. குணக்கடலான ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகத்தை நடத்திவைப்பாயாக. மேலும் ராமன் காட்டுக்குவானாகில் உனக்கு என்றுமழியாத அபவாதம் உண்டாகும். ராஜ்யபட்டாபிஷேகம் ராமனுக்கு நடந்தபின் தசரத மஹாராஜன் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தரசர்கள் முன்பு நடத்தின ஆசாரத்தின்படி காட்டிற்குப் போகக்கடவன். இதுவே சிறந்த தருமம்." என்றுகூறி முடித்தனன். இவ்வளவு கடினமான மொழிகளாலும் கைகேயிக்குச் சிறிதும் மன இரக்கமுண்டாகவேயில்லை.

முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

முப்பத்தாறாவது ஸர்க்கம்

தசரதன் இராமனைச் சதுரங்க பலங்களோடு காட்டுக்கனுப்ப நியமித்தலும், அதைக் கைகேயி ஆக்ஷேபித்தலும், சித்தார்த்தனென்பவன் கைகேயிக்கு நல்ல புத்தி நல்குதலும்.

அச்சமயம் சுமந்திரனை நோக்கித் தசரதன் "சாரதியே! ராமனைத் தனியே காட்டிற்கனுப்ப வேண்டாம், ரதகஜ துரக பதாதிகளான சதுரங்க சேனைகளுடனும் சகலவிதமான ஐசுவரியங்களுடனும் அனுப்புவாயாக." என்று கூறினன். கைகேயி மனம் பதைத்து வாடின முகத்துடன் அரசனை நோக்கி "நீ ஸத்புருஷனாய் இருப்பாயாயின் இங்ஙனம் கட்டளையிடலாகாது, மேலுள்ள இனசுவைகளெல்லாம் குடிக்கப்பட்டபின் அடியில்நின்ற மத்யம்போல, ஜனங்கள் நீங்கிப் பாழாகி ஐசுவரியங்களெல்லாம் தொலையப்பெற்றுச் சிறிதும் அநுபவிக்கத் தகாததான இந்த ராஜ்ஜியத்தைப் பரதன் ஒரு நாளும் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டான். மேலும் உன் வம்சத்திலேயே சகரனென்னும் அரசன் தன் மூத்த புதல்வனை அசமஞ்சனைக் காட்டிற்கனுப்பியிருக்கிறான். அவனை சைன்யாதிகளுடனும் சம்பத்துக்களுடனும் அனுப்பவில்லை. ஆகையால் காட்டிற்கனுப்புவதென்றால் தனம் முதலியவை யொன்றுமில்லாமல் துரத்துகையேயாகும். அப்படியே ராமனும் செல்ல வேண்டும்." என்றனள். அரசன் "சீ! பாபிஷ்டே!" என்று நிந்தித்து வாளாவிருந்தான்.

அச்சமயம் அரசனுடைய சிறந்த மந்திரிகளுள் ஒருவனான சித்தார்த்தனென்பவன் பேசத் தொடங்கி "கைகேயி! அசமஞ்சன் என்பவன் நகரத்திலுள்ள சிறு குழந்தைகளைத் தூக்கி சரயூ நதியிலெறிந்து அவைகள் துன்பப்படுவதைக்

http://acharya.org

கண்டு நகைத்து விளையாடினமையால் அவனது தந்தையான சகரமஹாராஜன் அவனை வனத்திற்குத் துரத்தினன். அச்சமயம் அவனை அவன் மனைவியோடும் பரிவாரங்களோடும் வாகனத்தில் ஏற்றி, உயிருள்ளளவும் காட்டிலேயே வசிக்குமாறு கட்டளையிட்டனன். அவனைப்போல் காட்டிற்கு அனுப்பவேண்டும்படியான பாபம் ராமன் யாது செய்தனன்? ராமனிடம் எவ்விதமான துர்க்குணத்தையும் நாம் கண்டதில்லை. அப்படி உனக்கு அவனிடம் ஏதாவது தோஷம் புலப்படுமாயின் இப்பொழுது கூறு. உடனே அவனை அனுப்பிவிடலாம். தருமமே வடிவெடுத்த மகானுபாவனைக் காட்டிற்கனுப்புவது தருமத்திற்கு விரோதமாகும். உலகத்தில் உனக்கு இனி நேரப்போகிற கொடிய நிந்தனைக்காகிலும் பயந்து நீ உன் வரங்களை மாற்றிக்கொள்வதுநலம்.” என்று கூறினன்.

இங்ஙனம் சித்தார்த்தனால் கூறப்பெற்ற கைகேயியை விளித்துத் தசரதன் “அடிபாவி! நான் இப்பொழுதே ராஜ்யத்தையும் சுகத்தையும் தனத்தையும் துறந்து ராமனைப் பின் தொடர்ந்து போகிறேன். ' நீயே ராஜாவாகிய பரதனோடு சுகபோகங்களை யநுபவித்துக்கொண்டிரு” என்றனன்.

முப்பத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்

ராமலக்ஷ்மணர்களும் சீதையும் கைகேயி தந்த மரவுரியை அணிதலும் வஸிஷ்ட முனிவர் கைகேயியை வசை கூறுதலும்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ராமன், தந்தையை நோக்கி “சக்கரவர்த்தியே! ராஜ்ய போகங்களை

http://acharya.org

யெல்லாம் துறந்த எனக்குச் சேனைகளினால் பிரயோஜனம் என்ன? நான் மரவுரிகளைத் தரித்துக் காய கிழங்குகளையுண்டு காலங்கழிப்பேன்" என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும்போதே கைகேயி சிறிதேனும் கூச்சமில்லாமல் மரவுரிகளைக்கொண்டு வந்து ராமனிடம் கொடுத்தனள். ராமலக்ஷ்மணர்கள் தாங்க ளணிந்திருந்த மெல்லிய பீதாம்பரங்களைக் களைந்து மரவுரி களை ரிஷிகள்போல் அணிந்துகொண்டார்கள். மகாபதிவிரதா சிரோமணியான ஜானகிக்கும் கூசாமல் மரவுரி கொடுக்கப் பட, அதை அவள் அணிந்துகொள்ள மனமில்லாமல் தவித் தாள். ராமன் தானே அவளுடைய பட்டு வஸ்திரத்தின் மேல் மரவுரியை அணிவித்தான்.

இங்ஙனம் அவன் செய்தபோது அங்கிருந்த ஸதிரீக ளனைவரும் கண்ணீர்பெருக நின்று "ராமா! இது அடாத காரி யம். உன்னை மாத்திரமேயன்றோ உன் தந்தை வனம் போக உத்தரவிட்டது; ஆகையால் நீ திரும்பி வருமளவும் உன்னைப் பார்ப்பதுபோலவே இந்தச் சீதையை நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டு மனந்தேறி யிருக்கும்படி நீ அருள்புரிய வேண்டும். நீ லக்ஷ்மணனை மாத்திரம் துணைவனாகக் கொண்டு வனம் செல்வாயாக. இவள் அதிக மங்கலஸ்வபாவமுடையவ ளாகையால் ரிஷிகளைப்போல காட்டில் வசிக்கத் தகுந் தவளல்லள். நீ தருமத்தில் ஒழுகுபவனாகையால் உன்னை நிறுத்த முடியாது. சீதையை யாவது நிறுத்திவிட்டுப் போவாயாக" என்று கெஞ்சினர். கைகேயி இதை யநுமதிக் காமையால் ராமன் சீதைக்கு மரவுரியை யுடுத்தினன்.

இச்சமயம் குலகுருவான வஸிஷ்ட முனிவர் அங்குத் தோன்றிச் சீதையை மரவுரி தரிக்கவொட்டாமல் தடுத்து, கைகேயியை நோக்கிப் பலவிதமான இழிவுரைகளைப் பொழிந்

http://acharya.org

தனர். கடைசியில அவளை நோக்கி சீதைக்கு மரவுரி கொடுக்கக் கூடாதென்றும அவள் தினந்தோறும் அணிந்துகொண்டிருக்கும் ஆடையாபரணங்களுடனே ராமனைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்றும கூறினர். சீதைக்கோ மரவுரிகளை உடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயமே மேலிட்டிருந்தது.

முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்

சீதை மரவுரியணிவதைத் தசரதன் மறுத்தலும், இராமன் கௌசல்யைக்குத் தேறுதல் செய்யுமாறு தந்தையை வேண்டுதலும்.

சீதாதேவி மரவுரியை உடுத்துக்கொண்டிருக்கையில் அங்குள்ள ஜனங்களெல்லாரும் அரசனை நிந்திக்கஆரம்பித்தார்கள். அரசனும் தாங்கமாட்டாத மன வருத்தத்துடன் "அடி கைகேயீ! மெல்லியற் செல்வியான சீதை மரவுரி தரிப்பது யுக்தமன்று; சீதையும இங்ஙனம மரவுரி உடுத்துக் கொண்டு காடு செல்லவேண்டுமென்று நான் உனக்குப் பிரதிக்கினை செய்யவில்லையே! ஆகையால் அவள் மரவுரி உடுப்பதை நீ எங்ஙனம் கண்கொண்டு பார்க்கிறாய்? நீ எப்படிப்பட்ட கல் நெஞ்சம் படைத்தவளோ? தருமந்தவறிச் சீதையை இப்பாடுபடுத்தி நரகம் புகவிரும்புகின்றனையே!" என்று கூறி, புத்திரனைப் பிரியப்போகிறோமே! என்கிற வருத்தத்தினால் அழுதுகொண்டு தரையில் வீழ்ந்தனன்.

இங்ஙனம் வீழ்ந்த தந்தையை நோக்கி ராமன் "தேவா! நான் வனம் போகிறேன். நீர் எனக்கொரு வரமருளல் வேண்டும்; முதிய வயது வாய்ந்த எனதன்னை (கௌசல்யை)

http://acharya.org

என் பிரிவாற்றாமல் மிகவும் மனம் நொந்து ஒருகால் காலவசமடையக்கூடும் என்று எண்ணுகிறேன். அங்ஙனம் நேரா வண்ணம் நீர் அவளைத் தேற்றி மிகுந்த ஆதரவுடன் பாதுகாத்தருள வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் அவள் உம்மைப் பற்றியாவது பிழைத்திருப்பாள்" என்று வேண்டிக்கொண்டனன்.

முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்

இராமன் காடு செல்ல ரதம் கொண்டு வரும்படி தசரதன் சுமந்திரனுக்கு நியமித்தலும், கௌசல்யை சீதைக்கு நீதிகள் கூறுதலும், ராமன் தாய்மாரகட்கு நல்வார்த்தை சொல்லுதலும்.

இராமன் முனிவேடம் பூண்டதைக் கண்ட மன்னவன் மனம் தாளாமல் மூர்ச்சித்தனன். இக்கொடிய நிலைமையிலும் அந்தோ! எனக்கு மரணம் நேரவில்லையே! என்றும், இப்பிறப்பிலும் முற்பிறப்பிலும் என்ன பாவங்கள் நான் பண்ணினேனோ! என்றும் பலவாறு கூறிப் புலம்பினன்.

பிறகு அவன் இட்ட கட்டளைப்படி சுமந்திரன் ஒரு ரதத்தைக்கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். சீதையும் அரசனுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க நல்ல ஆடையாபரணங்களுடன் விளங்கினாள். அப்பொழுது மாமியாராகிய கௌசல்யை சீதையைக் கட்டியணைத்து அவள் தன் கணவனான ராமனிடம் இன்னவிதமாக ஒழுக வேண்டுமென்பதுபற்றிப் பல விதமான நீதிமொழிகளை உபதேசித்தாள். சீதை அங்ஙனமே நடந்துகொள்வதாகச் சொன்னதுமன்றி, இன்

http://acharya.org

னும் அதிகமான பதிவிரதா தருமங்களைக் கூறி, தான் எப்பொழுதிலும் கணவன் மனம் கோணாது நடந்துகொள்வதாகக் கூறினள்.

பிறகு ராமன் கௌசல்யையைப் பலவிதமாகத் தேற்றி விட்டுத் தனது மற்றைத் தாய்மார்களிடத்திலும் சென்று வணங்கித் தான் அவர்கள் விஷயத்தில் ஏதாவது அபராதம் செய்திருந்தால் தன்னை மன்னித்துக்கொள்ளும்படி வேண்டிக் கொண்டான். ராஜபத்தினிகளனைவரும் மிகவும் வருத்த மடைந்து கூக்குரலிட்டுக் கதறியழுதனர். முன்பெல்லாம் வாத்திய கோஷங்கள் நிரம்பப்பெற்றிருந்த அந்த அரண்மனை யானது ஜனங்கள் மிக வருத்தத்தில் ஆழ்ந்து ராம குணங்களைப் புகழ்ந்தும், கைகேயியை இகழ்ந்தும் சொல்லிக் கூக் குரலிட்டுக் கதறும் சப்தத்தினால் எங்கும் நிரம்பியிருந்தது.

முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பதாவது ஸர்க்கம்

இராமன் வனம்போகப் புறப்படுதலும், அது கண்டு நகரவாசிகள் கதறுதலும்.

பிறகு ராமனும் சீதையும் லக்ஷ்மணனும் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு தசரதனைப் பிரதக்ஷிணம் செய்தனர். ராமன், சீதையும் லக்ஷ்மணனும் காட்டிற்குத் தன்னைப் பின் பற்றிவருதற்குத் தந்தையிடம் உத்தரவுபெற்றனன். பின் னும் கௌசல்யை முதலான ஸமஸ்தமான தாய்மார்களிடத் தும் விடை கொண்டனன்.

அச்சமயம் சுமித்திரா தேவி லக்ஷ்மணனை நோக்கி "குழந்தாய்! கௌசல்யை எப்படி உலகத்தைக் காப்பதற்காக

http://acharya.org

ராமனைப் பெற்றனளோ, அப்படியே நானும் உன்னை அவனுக்கு எப்பொழுதும் வழுவிலாவடிமை செய்வதற்காகவே பெற்றனன். ராமனே உனக்கும் மற்றுமுள்ளவர்களுக்கும் ரக்ஷகன். ஆகையால் தேகத்தை விடவேண்டியதாக நேர்ந்தாலும், தேகத்தையும் நீ உபேக்ஷித்து ராமனைவிட்டுப் பிரியாமல் அவனை நோக்கவேண்டும். மேலும் ராமனைத் தசரதனாகவும், சீதையை நானாகவும், வனத்தை அயோத்தியாகவும் பாவித்துச் சுகமாகப்போய் வருவாயாக." என்றனள்.

ஏற்கனவே சுமந்திரன் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருந்த தேரில் மூவரும் ஏறிக்கொண்டனர். அரசன் புத்திரர்களுக்கு அநேக ஆயுத கவசங்களையும், சீதைக்கு ஆடையாபரணங்களையும் கொடுத்தனன். நகரத்திலுள்ள ஸமஸ்தமான ஜனங்களும், அரசனும் அரண்மனை ஸ்திரீகளும் கண்ணீர் ஆறுகப்பெருக ராமனை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல் பின்பற்றினர்.

பின் தொடர்ந்து செல்லும் பட்டணத்து ஜனங்கள் சுமந்திரனை விளித்துத் தேரை மெதுவாகவிடும்படி வேண்டினர். ராமனோ வேகமாகவிடும்படி உத்தரவிட்டனன். சுமந்திரனோ இரண்டையும் செய்யமுடியாதிருந்தான். சகல ஜனங்களும் அடக்கமுடியாத மனவருத்தத்துடன் கதறிக்கொண்டு "ஐயோ! இதென்ன கொடுமை!" என்று தவித்த வண்ணம் பிரக்கினை தப்பிப்போயினர்.

இவற்றைக் கண்ட ராமன் "சுமந்திரா! இந்தக் கொடிய சம்பவத்தை இனி என்னால் காணமுடியாது; தேரை விரைவில் செலுத்துக." என்று கூறி அனைவர்க்கும் தேறுதல் கூறும்பொழுதே தேரும் வேகமாய்ச் சென்றது. ஜனங்கள் ராமனுக்குத் தெண்டனிட்டுத் திரும்பினர். ஆயினும் எவர்க்

http://acharya.org

கும் உடல்மாத்திரமே திரும்பினதேயன்றி அவர்களது மனம் திரும்பவில்லை.

மந்திரிகள் அரசனை நோக்கி 'ராமனைப் பின் தொடர்வது யுக்தமன்று' என்று தேற்ற, அவனும் அதன்படியே தன் மனைவிமார்களுடன் அவ்விடத்திலேயே தங்கி ராமனையே நோக்கிக்கொண்டிருந்தான்.

நாற்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம்

அந்தப்புரமாதர்களின் புலம்பலும் அவசகுனங்களும் பிரஜைகளின் துயரமும்.

நகரத்து மாதரனைவரும் கன்றைப் பிரிந்த பசுவைப் போல ராமனைப்பிரிந்து, துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய்க் கூக்குரலிட்டனர். ஏற்கனவே புத்திர சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட மன்னவன் இப்பயங்கரமான அழுகுரலைக் கேட்டு மிகுந்த வருத்தக்கடலில் மூழ்கினான்.

ராமன் வனஞ்சென்ற வருத்தத்தினால் அனுதினமும் அழுலோமமும் அந்தணர்கள் அதனை விட்டொழிந்தனர். அனைவரும் தமது ஸமஸ்தமான காரியங்களையும் துறந்து ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைத்திருந்தனர். சூரியன் உதிப்பதும் அஸ்தமிப்பதும் தெரியவில்லை. எவ்விதப்பிராணிகளும் ஆகாரம் கொள்ளவில்லை. நக்ஷத்திரங்களும் சந்திரனும் ஒளி மழுங்கப்பெற்றன. திசைகளெல்லாம் கலங்கி இருள் மூடப்பெற்றவைபோலாகிவிட்டன. காற்றும் குளிர்ந்து வீசவில்லை. உலகம் முழுதும் கலங்கி நலம் குலைந்திருந்தது. அனைவரும் ராமனையே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்

இராமன் காடு சென்றவாறே தசரதன் புலம்பல்.

தேகத்தில் வலிவுள்ளவர்கள் யாவரும் ஏற்கனவே ராமனைப் பின்பற்றிச் சென்றவர்களாகையால் பலஹீனர்களான ஜனங்கள் மாத்திரமே ராமனை விட்டகலாது பின் தங்கினர். அரசனோ ராமனது தேர் ஓடுவதனாலுண்டாகும் தூளிகளையே மறையும்வரை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பிறகு சரேலென்று கீழேவிழுந்து மூர்ச்சித்தனன். கௌசல்யை அவனது வலக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டனள். சிறிதுநேரம் கழித்து புத்திஸ்வாதீனமடைந்த அரசன் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்த கைகேயியை நோக்கி "அடி துர்ப்புத்தியுடையவளே! நீ என்னைத் தொடவேண்டா; இனி உன்னை நான் கண்ணால் காணவும் பொறேன். உனக்கும் எனக்கும் இனி எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. பரதன் இந்த ராஜ்ஜியத்தைப் பெற்றுச் சந்தோஷிப்பானாகில், அவன், தந்தையான என்னை உத்தேசித்துக்கொடுக்கிற ஜலதர்ப்பணாதிகள் என்னைச் சேராதிருக்குமாக." என்றனன்.

இன்னும் அவன் தர்மஸ்வபாவனான ராமனை நினைத்து "ஐயோ! எனது செல்வக்குழந்தையின் தாமரை போன்ற மெல்லடிகள் கல்லும் முள்ளுமான காட்டுப் பாதைகளில் எப்படிப் பொருந்தும்? அந்தோ! ரத்தம் பீரிட்டு வருமே! மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தில் வீற்றிருந்த அவனது சரீரம், மரத்தின் கீழ்ப் பரப்பப்பெற்ற புல் படுக்கையில் எப்படிப் படுக்கும்? ஐயோ! சுகுமாரியான சீதை முட்கள் நிறைந்த பாதைகளில் எங்ஙனம் அடிவைப்பள்? அடி கைகேயி! உன் கருத்து முழுவதும் ஈடேறிற்று. இனி நான் கானகமே விரும்பிச் சென்ற ராமனுடைய பிரிவாற்றாமையால்

http://acharya.org

வானகமே மிக விரும்பிப் போகின்றேன். நீ விதவையாகி ராஜ்ஜிய பரிபாலனம் செய்வாயாக." என்று கூறிக் கொண்டே அயோத்தியையடைந்து தன் மாளிகையில் நுழைந்தனன்.

மன்னவன் மிகவும் மனவருத்தத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தபடியால், தனக்குச் சிறிதாயினும் மனத்தேறுதல் உண்டாக்கத் தகுந்தவளான கௌசலையின் அந்தப்புரத்தில் நுழைந்து படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டனன்.

அங்கு வந்த கௌசல்யையை நோக்கி "எனது பிரியே! எனது கண்கள் ராமனையே பின் தொடர்ந்து போயிருக்கின்றன; இன்னும் திரும்பிவரவில்லை. ஆகையால் இப்பொழுது உன்னைப் பார்க்க முடியவில்லை. நீ என்மேல் கோபம்வையாமல் உன் கையினால் என்னை நன்குதொட்டுத் தடவிக்கொடுப்பாயாக. அதனால் என் வருத்தம் சிறிது நீங்கும்." என்றனன்.

பிறகு கௌசல்யாதேவியும் அரசன் பக்கத்திலுட்கார்ந்து பெருமூச்செறிந்துகொண்டு மிக்க மனவருத்தத்துடன் தானும் புலம்பவாரம்பித்தனள்.

நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றவது ஸர்க்கம்.

தசரதனருகில் கௌசலை புலம்புதல்.

கௌசலையை தசரதனை நோக்கி—"பாபத்திற்குமாத்திரம் அழகாய் இருப்பவளும் மிகவும் கொடிய மனமுடையவளுமான கைகேயி, என் மனத்துக்கினிய ராமனைக் காட்டிற்குத் துரத்திவிட்டு இனிமேல் என்னைப் பயப்படுத்து

http://acharya.org

வாள். ராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவதைவிட, அவனை அரசாளும் பரதனுக்கு அடிமையாகச் செய்து இங்கேயே இருந்திருக்கச் செய்தால் எவ்வளவோ மேன்மையாக இருக்குமே! அப்படிச் செய்யாமல் நீ அக்கொடிய துஷ்டையின் கடிய சொல்லைக் கேட்டு ராமனை வனத்திற்கனுப்பினை. சகல கல்யாணகுண பூர்ணனும் பராக்கிரமசாலியுமான ராமனைச் சீதையுடனும் தம்பிலக்ஷ்மணனுடனும் துரத்திவிடுவது உனக்கு நீதியோ? வனவாசகாலத்தில் அவர்கள் எவ்வித மான கஷ்டங்களையனுபவிக்க நேருமோ? ஹா! இதென்ன கொடுமை! பதினான்கு வருடங்கள் சென்று மறுபடி திரும்பி வரப்போகிற ராமனைக் காணும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைக்குமோ? இந்நகர ஜனங்கள் அவர்களைக் கண்டு மனமகிழும் காலம் நேருமோ? சக்ரவர்த்தியே! நான் பூர்வஜன்மத்தில் கொடிய பாபம் செய்தவளாவேன். குழந்தைகள் பாலுண்ண விரும்பும் சமயத்தில் அவற்றின் தாய்மார்களின் ஸ்தனங்களை நான் அறுத்துப் போட்டிருப்பேனென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஐயோ! இப்பொழுது கைகேயி என்னைப் பிள்ளையில்லாதவளாகச் செய்துவிட்டனளே! புத்திரனின் பிரிவாற்றாமையென்னும் இப்பரிதாபாக்கினி என்னை எரிக்கின்றதே!" என்று பலபல கூறிப் புலம்பினள்.

நாற்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

கௌஸலையைச் சுமித்திரை தேற்றுதல்.

அங்ஙனம் புலம்பிக்கொண்டிருந்த கௌஸலையைச் சுமித்திரை தேற்றத்தொடங்கி "என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ! இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்" என்று உலகத

http://acharya.org

தவரால் புகழ்ப்பெற்ற பாக்கியமுடையவளே! தந்தையை உண்மையுரையாளனாகச் செய்வதற்கன்றோ ராமன் காட்டேகினன். ஆதலால் அவனைப்பற்றி நீ சிறிதும் வருந்தலாகாது. ராமனுக்கு வனவாசத்தினால் சிறந்த புகழன்றோ சித்திக்கப் போகிறது. அந்த ராமனுக்கு அடிமை செய்வதையே விரதமாகக்கொண்ட லக்ஷ்மணனும் உடன் சென்றனனாதலால், ராமனுக்கும் சீதைக்கும் யாதொரு கெடுதியும் நேராது. சீதை மகா பதிவிரதையாகையால் அவள் கணவனைவிட்டு நீங்காது பின் சென்றனள். ஆகையால் மூவரும் மூன்று விதமான தருமங்களை அனுஷ்டிக்கவே வனமேகினர். அவர்களுக்கு ஸமஸ்தமான மங்களங்களும் உண்டாகுமென்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. சூரியன், சந்திரன், வாயு முதலான தேவர்கள் அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நன்மையே விளைவிப்பார்கள். இவ்விரு சகோதரர்களும் சாதுக்களுக்கு விரோதிகளான கொடிய அரக்கர்களை மாளச்செய்து சுகமே இவ்விடம் திரும்பிவரப் போகின்றனர். ஆகையால் நீ கவலையொழித்து அவர்களுடைய வருகையை ஆவலோடு எதிர் பார்த்திருப்பாயாக. நாமெல்லோரும் ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தைப் பதினான்கு வருடங்கள் கழித்துக் கண்டு களிக்கப் போகின்றோம்" என்றனள்.

நாற்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

விட்டு நீங்கமாட்டாத நகரத்து ஜனங்களுடன் ராமன் தமஸாநதிக்கரையில் தங்குதல்.

ராமனது நண்பர்களும், அந்தப்புர ஸ்திரீகளும் அரசனும் ராமனுடைய நிர்ப்பந்தத்தினால் அவனைவிட்டுத்

http://acharya.org

திரும்பினர்களையன்றி மற்ற நகரத்து ஜனங்கள்மாத்திரம் ராமனை எவ்வளவு சொல்லியும் திரும்பாமலே அவனைப் பின் தொடர்ந்தனர். அவர்கள் ராமனைப் பட்டணத்துக்குத் திரும்பிவரும்படி எவ்வளவு வேண்டிக்கொண்டபோதிலும் அவன் தன் விரதத்தினின்றும் சிறிதும் வழுவாமல் அவர்கள் சொல்லைச் செவிப்படுத்தவில்லை. அவர்களும் பின்சென்று கொண்டேயிருந்தார்கள்.

அச்சமயம் தமஸாநதியானது வழியில் குறுக்கிட, ராமன் தேரைவிட்டிழிந்து குதிரைகளுக்கு நீர்காட்டி அவற்றைச் சிறிதுநேரம் களைதீர்வதற்காக அந்நதிக்கரையில் மேயும்படி விட்டனன்.

நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

நாற்பத்தாறாவது ஸர்க்கம்.

உடன் தொடர்ந்து வந்த நகரத்து ஜனங்களை ராமன் வஞ்சனையினால் விட்டு நீங்குதல்.

அச்சமயம் சூரியன் மேல்திசையில் மறைந்தான். இருள் எங்கும் சூழ்ந்தது. அனைவரும் படுத்துறங்க ஆரம்பித்தனர். ராமன் அந்தப்புண்ணிய க்ஷேத்ரமான தமஸா நதிக்கரையில் உபவாசம் இருக்கக்கருதித் தண்ணீர் மாத்திரமே உட்கொண்டனன். பின்னும் அவன் சாரதியான சுமந்திரனாலும் லக்ஷ்மணனாலும் நிருமிக்கப்பட்ட இலைப் படுக்கையில் சீதையுடன் படுத்துக்கொண்டனன். நடுநிசியில் ராமன் விழித்தெழுந்து லக்ஷ்மணனை நோக்கி "தம்பி! நம்மிடம் மிகவும் அன்பு பூண்டிருக்கும் நமது பட்டணத்து ஜனங்கள் இப்பொழுது நிச்சப்தமான இப்பிரதேசத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் விழித்துக்கொண்

http://acharya.org

டால் நம்மைவிட்டு அகலாமல் பின் தொடர்வது திண்ணம். ஆகையால் இப்பொழுதே நாம் தேரேறி இவர்களறியாமல் வனத்திற்குச் சென்றுவிடுவோம்." என்றனன்.

லக்ஷ்மணனும் ராமனது வார்த்தைக்கிசைந்து சுமந்திரனைத் தேர் கொணர்விக்கச்செய்து மூவரும் அதில் சீக்கிரம் ஏறிக்கொண்டதும் சாரதி தேரைச் செலுத்தினன். வெகு சீக்கிரத்தில் தமஸாநதியைத் தாண்டிச் சென்றனர். முள் கல்லில்லாத நல்ல பெரியவழியைப் பிடித்துப்பின் ராமன் சுமந்திரனை விளித்து "சாரதியே! நீ ஒருவன் மாத்திரம் தேரை ஓட்டிக்கொண்டு வடதிசைப் புறம்பற்றிச் செல்வாயாக. அப்பொழுது பட்டணத்து ஜனங்கள் நான் அயோத்திக்கே போனேனென்று நினைத்துக்கொள்வார்கள். சிறிது நேரம் அங்ஙனம் வேகமாகச் சென்று மீளவும் தேரைத் திருப்பி வேறு வழியாகக் கொண்டு வருவாயாக. நான் காடு செல்வது நகரமாந்தர்க்குத் தெரியாதிருக்கும்படி நீ இதை ஜாக்கிரதையாகச் செய்யவேண்டும்." என்றனன்.

சுமந்திரனும் அவ்விதமே செய்து வேறு வழியாகத் திரும்பிவந்து ராமனுக்குத் தேரை ஒப்புவித்தனன். பிறகு மூவரும் அதில் ஏறிக்கொள்ள, சாரதி தபோவனத்திற்குப் போகும் வழியைப்பிடித்துத் தேரைச் செலுத்தினன்.

நாற்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

இராமனால் வஞ்சிக்கப்பட்ட நகரத்து ஜனங்கள் அயோத்திக்குத் திரும்பி வருந்துதல்.

பிறகு சூரியன் உதயமானவுடன் பட்டணத்து ஜனங்கள் ராமனைக்காணாமல் திகைத்துப் பலவிதமாகப் புலம்பினர்.

http://acharya.org

தாங்கள் கொடிய நித்திரை செய்ததபடியால் ராமனை இழக்க நேர்ந்ததென்று தங்களையே நொந்து கொண்டனர். ராமனைச் சிறிதுகாலமும் விட்டகலாது வாழ்ந்தவர்களான அவர்கள் அவனுடைய பிரிவாற்றாமையால் உயிர்விடவும் துணிந்தனர். கடைசியில் அவர்களனைவரும் புலம்பிக்கொண்டே ராமனது தேர் சென்ற வழியில் இருக்கவேண்டிய அடையாளங்களைக் காண முயன்றனர். அதுவும் அவர்களுக்குக் காணக்கிடைக்க வில்லை. கன்றுகளைவிட்டுப்பிரிந்த பசுக்களைப்போல கைகளை உயர எழுப்பிக்கொண்டு துக்கத்தினால் நெஞ்சடைத்துப் புலம்பிக்கொண்டே அயோத்திக்குத் திரும்பினர். அந்நகரானது ராமன் இல்லாமையால் சூன்யமாகிச் சந்திரனில்லாத வானம்போலவும், ஜலமில்லாத ஸமுத்திரம் போலவும் பரிதாபகரமாகக் காணப்பட்டது.

நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

அயோத்தியில் ஜனங்களின் மிக்க குழப்பம்.

நகரத்திற்குத் திரும்பின ஜனங்கள் அடக்கமுடியாத மன வருத்தத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு ஸந்தோஷமென்பதே சிறிதுமில்லாமலிருந்தனர். தொலைந்துபோன விலையுயர்ந்த ரத்தினங்கள் திரும்பக் கிடைத்தாலும், எப்பொழுதும் தாம் பெற்று அனுபவியாத சிறந்த பதார்த்தங்கள் கிடைக்கப் பெற்றாலும் அவர்கள் சந்தோஷப்படவே இல்லை. வீட்டிலிருக்கும் ஸ்திரீகள் திரும்பிவந்த தங்கள் தங்கள் கணவன்மார்களை நோக்கி "ராமனை விட்டுப்பிரிந்த உங்களுக்கு வீடுகளும் செல்வமும் மனைவி மக்களும் எதற்காக? ராமன் வசிக்குமிடத்திலுள்ள குளங்களும் மலைகளும் மரங்களும்

http://acharya.org

மிகவும் புண்ணியமான செயல்களாகும். அந்தக் காட்டிலேயே புறப்படுங்கள். நாமனைவரும் ராமனைப் பின்பற்றிச் செல்வோம். தாமதித்தால் அவன் மேன்மேலும் வெகுதூரம் சென்றுவிடுவான். காட்டில் ராமன் நமது யோக க்ஷேமங்களை நிறைவேற்ற வல்லவன். சீதையும் இந்த ஸ்திரீ ஜனங்களுக்கு வேண்டிய யோக க்ஷேமங்களைக் குறையற நடத்துவாள். தசரதன் எப்படியும் ராமனுடைய பிரிவினால் உயிரிழக்கப் போகிறான். பிறகு எல்லாவற்றிற்கும் நாசம் விளையப் போகிறது. ஆகையால் நாம் இப்பொழுது ராமனைப் பின்பற்றி யாவது செல்லவேண்டும்; இல்லையாயின் விஷத்தையாவது உண்டு உயிர் நீத்தல் வேண்டும். அதுவுமில்லையேல் ஒருவர் பேரும் செவியில் படக்கூடாத தூரதேசத்திற்காவது போகவேண்டும். பசுக்களைக் கொலைசெய்பவனிடம் ஒப்பு விப்பதுபோல அரசன் நம்மையும் பரதனிடம் ஒப்புவித்தான். ஆயினும் நாமனைவரும் புருஷ சிரேஷ்டனான ராமனைப் பின்பற்றிச் செல்வோமானால் சுகித்திருக்கலாம். அவனுடைய அடிகள் ஸ்பர்சிக்கப்பெற்ற காடுகளே நமக்குப் புகலிடம்; ஆகவே கானகமே சென்று சேர்வோம்" என்றனர்.

இங்ஙனம் ராமனை நினைத்து ஜனங்கள் கூக்குரலிட்டழும்போது சூரியனும் அஸ்தமித்தான். அங்கங்கு அக்கினி நெருப்பு பிரகாசியாமலும் இருளே மூடியும் கடைகள் பரப்பப்படாமலும் திக்கே தெரியாமலும் இருந்தது. இன்னும் ஆட்டங்களும் பாட்டுக்களும் உத்ஸவங்களும் வாத்திய கோஷங்களும் நின்றுபோயின. பலசொல்லி என்? அந்நகரம் ஜலம் வற்றிய மகா சமுத்திரம்போல் பாழாயிருந்தது.

நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

http://acharya.org

நாற்பத்தோன்பதாவது ஸர்க்கம்.

இராமன் கோசல நாட்டைவிட்டு அகலுதல்.

பொழுது விடிவதற்குள் ராமன் உறங்கும் ஜனங்களை விட்டு வெகுதூரம் சென்றனன். இடையில் அநேக கிராமங்களையும் பட்டணங்களையும் சேரிகளையும் அவற்றின் இயற்கை வனப்புகளுடன் கண்டுகளித்து அவைகளைத் தாண்டிச் சென்றனன். அந்த விடங்களிலிருந்த மாந்தர் ராமனைக்கண்டு செய்தியறிந்து துக்கித்துத் தசரதனையும் கைகேயியையும் பலவாறு நிந்தித்தனர். அவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டே ராமன் கோசல நாட்டைக் கடந்துசென்று வேதச்ருதி யென்னும் நதியையும் கோமதி யென்னும் நதியையும் தாண்டிச் சென்றனன். பிறகு ஸயந்திகை யென்னும் நதியையும் கடந்தனன். பிறகு சாரதியான சுமந்திரனை நோக்கி "சாரதியே! இனி எப்பொழுது நான் திரும்பி வந்து என் தாய்தந்தையர்களோடு கூடிய புஷ்பித்திருக்கின்ற மரங்கள் மலிந்த சரயூ நதிக்கரையிலுள்ள காடுகளில் வேட்டையாடி விளையாடப் போகிறேன்!" என்று பரிதாபந் தோற்றக் கூறினன். இங்ஙனம் சாரதியுடன் பல வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே வெகுதூரம் வழியைக் கடந்து சென்றனன்.

நாற்பத்தோன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பதாவது ஸர்க்கம்.

இராமன் குகனோடு சந்தித்தல்.

ராமன் இவ்விதம் கோசல தேசத்தை யெல்லாம் கடந்த பின் அயோத்திநகர் பக்கமாகத் திரும்பிக் கைகுவித்து அத

http://acharya.org

னிடம் விடைகொள்வதுபோல் சிலவார்த்தைகளை மொழிந்தனன். பிறகு அனேக பட்டணங்களையும் கிராமங்களையும் தாண்டி சிருங்கிபேர புரத்திற்குப்போய் அதற்குச் சமீபத்திலிருக்கிற கங்காநதியை அடைந்தனன். அந்நதிக்கரையில் புஷ்பங்களுடன்கூடி விளங்கின ஓர் இங்குணமரத்தின்கீழ்த் தேரை நிறுத்திக் கீழே இறங்கினன்.

அச்சமயம் அத்தேசத்திற்கதிபதியான குகனென்னும் வேடர்தலைவன் மிகுந்த பயபக்தியுடன் ராமனையணுகிக் கைகுவித்தவண்ணம் ராமனை வணங்கினன். அன்றியும், மேலான பலவித ஆகாரங்களையும் கைகால் கழுவத தண்ணீரும் கொண்டு வநது கொடுதது உபசரிக்க விரும்பினன்.

ராமன் மிகுந்த பிரீதியுடன் அவனை நோக்கித் தான் தர்ப்பைகளையும் மரவுரிகளையும் தரித்துக் காய் கிழங்குகளையும் பழங்களையும் உண்பதாகக்கொண்ட விரதததை அவனுக்குக் கூறி, குதிரைகளுக்கு மாத்திரம் தேவையான பசும் புற்களையே கொண்டுவரும்படி சொல்லினன்.

சாயங்காலமானதால் ராமன் கங்கையிலிழிந்து சந்தியாவந்தனாதிகளைச் செய்து கங்கா ஜலத்தையே ஆகாரமாக உட்கொண்டு, மனைவியுடன்கூடத் தரையில படுத்துக் கொள்ள, லக்ஷ்மணன் அவ்விடம்விட்டகன்று கையில் வில்லைப்பிடித்தவண்ணம் இராமனைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு இரவு முழுதும் கண்விழித்துக்கொண்டே யிருந்தனன்.

ஐம்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம்

சீதையும் ராமனும் தரைக்கிடை கிடப்பதுபற்றி லக்ஷ்மணன் குகனோடு பரிதபித்துக் கூறல்.

இப்படி லக்ஷ்மணன் ராமனைக் காக்கும் பொருட்டு உறக்கமின்றி விழித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்ட குகன் மன வருத்தத்துடன் லக்ஷ்மணனை நோக்கி "அப்பா! ராஜ குமார! சுகுமாரனும் சுகத்தையே யனுபவிக்கத் தகுந்தவனு மான நீ இங்ஙனம் கண்விழித்திருக்கலாகாது. இதோ இந்த இனிய படுக்கையில் துயில்கொள்வாயாக. இராமனையும் உன் னையும் என்னுடைய வேலையாட்களும் நானும் பாதுகாக் கிறோம். இங்குள்ள பயஸ்தானங்களெல்லாம் எனக்கு நன்கு தெரியுமாதலால் நான் வில்லேந்தித் திரிந்து எல்லாத் திசைகளிலும் கண்ணோட்டம் வைத்துப் பாதுகாத்து வரு வேன்." என்றனன்.

இங்ஙனம் கூறின குகனைநோக்கி லக்ஷ்மணன் "வேடர் தலைவனே! நீயும் உன்பரிவாரங்களும் இருக்கும்போது ஒருவர்க்கும் இவ்விடத்தில் அச்சமில்லை யென்பது உண் மையே, ஆனால் நான் உறங்காமலிருப்பதற்குக் காரணமென் னெனில், இராமனும் சீதையும் இதுவரை எப்பொழுதும் படுத்தறியாத புற்படுக்கையில் சயனிக்கும்போது எனக் கெப்படித் தூக்கம் வரும்? இராமனை விட்டுத் தனித்திருக் கும் தசரதன் இனி உயிரோடிருக்கப் போகிறதில்லை. அங்ஙனமானபின்பு கௌசல்யையும் என் தாயான சுமித்தி ரையும் பிழைத்திருப்பார்களென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இந்தப் பூமியும் விரைவில் கணவனை யிழந்த விதவையைப் போலாகப்போகிறது. இந்தத்துக்கமே என்றால் பொறுக்க முடியவில்லை. மரணமடையும் தந்தைக்கு உத்தரக்கிரியை

http://acharya.org

கள் செய்யும் ராஜகுமாரர்களே பாக்கியசாலிகள். நாங்கள் அப்படிப்பட்ட பாக்கியசாலிகளல்லோம். ஐயோ! நாங்கள் வனவாசம் கழித்து அயோத்திக்குத் திரும்புமளவும் அரசர் பிழைத்திருப்பாரா? நாங்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் அவரைக்காணும் காலம் வருமா?" என்று பலவாறாகப் புலம்பி விழித்துக்கொண்டிருக்கையிலே இரவுகடந்து சென்றது. அப்போது குகனும் கண்ணீர்பெருக்கின வண்ணமாகவே யிருந்தனன்.

ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்
ராமலக்ஷ்மண சீதைகள் படகிலேறிக் கங்கையைக் கடந்து செல்லுதல்.

சூர்யோதயமானவுடன் ராமன் லக்ஷ்மணனை நோக்கிக் கங்கையைத் தாண்டுவதற்குரிய சாதனத்தைத் தேடும்படி கட்டளையிட்டனன். லக்ஷ்மணன் குகனை நோக்க, அவனும் தன் மந்திரிமார்களை விளித்து ஓர் கெட்டியான ஓடத்தையும் தள்ளுகோல் முதலிய கருவிகளையும் கொண்டு வரும்படி கட்டளையிட்டான். அவ்வண்ணமே அழகிய ஓடம் சித்தமாகி வந்து நின்றது. சீதையின் ஆபரணங்களும், மண்வெட்டி புட்டிற்கூடை முதலியவைகளும் முதலில் அதில் ஏற்றப்பட்டன. ராமலக்ஷ்மணர்கள் கவசங்களையும் அம்பறாத்தூணிகளையும் கத்திகளையும் விற்களையும் கையில் ஏந்திக் கொண்டு சீதையுடன்கூடி ஓடத்திலேற எழுந்தனர்.

ராமன் சுமந்திரனை நோக்கி "நண்பனே! இனி நீ அரசனிடம் செல்லலாம்; நான் காலநடையாகவே காட்டிற்குச் செல்கிறேன். அரசன் வயதுசென்றவன். என்னுடைய

பிரிவாற்றாமையால் மிகவும் வருந்திக்கொண்டிருப்பான். நீ உடனே சென்று அவனையும் என் தாய்மார்களையும் தேற்று வாயாக. பதினான்கு வருடங்கள் சென்றதும் நாங்கள் சுக மாகத் திரும்பிவந்து சேருவோமென்று அரசனிடம் சொல் லுக. என் அன்னைகளுக்கு என்னுடைய நமஸ்காரத்தை ஸமர்ப் பிப்பாயாக. அரசன் பரதனுக்கு மகுடம் சூட்டி மகிழ வேண்டியதென்றும் அப்படிச் செய்தால் நாங்கள் காடுசென்ற துக்கம் அவரைப் பாதிக்காதென்றும் கூறுவாயாக. பரதன் அரசனிடத்திற்போலவே தாய்மார்களெல்லாரிடத்திலும் நடந்து கொள்ளும்படிக்கும், என் தாயான கௌசல்யையை யும் கைகேயியோடொப்பவே ஆதரிக்கும்படிக்கும் நான் சொன்னதாகச் சொல்வாயாக" என்றனன்.

இங்ஙனம் கூறின ராமனை நோக்கிச் சுமந்திரன் "அஹோ! ராமா! நான் உன்னுடைய உயிர்த்தோழன். நான் உன்னைவிட்டு எப்படி அயோத்தி செல்வேன்? உன்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்த நகர ஜனங்களை வஞ்சித்து வந்து விட்டேன். நாங்களனைவரும் பாபிஷ்டையான கைகேயியின் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு கஷ்டமனுபவிக்கப்போகி றோம். தவிர, நகரத்திலுள்ள ஜனங்களும் பசு பக்ஷியாதி களும் அப்பொழுது உன்னோடுகூடிய இந்த ரதத்தைப்பார்த்த கண்களால் இப்பொழுது சூன்யமான தேரை எங்ஙனம் காணும்? ராமராமா! நான் உன்னைவிட்டு அயோத்திக்கு மீண்டு செல்ல விரும்பவில்லை. நானும் உன்னைத் தொடர்ந்து வரு மாறு உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும். நான் உனக்குச் சகலவித மான பணிவிடைகளையும் செய்வேன். பாபிஷ்டனாயிருப்ப வன் தேவலோகத்துக்குப் போக முடியாததுபோல நான் உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து அயோத்தி செல்ல முடியாதவன்.

http://acharya.org

வனவாசம் தீர்ந்தபின் இந்தத் தேரிலேயே உன்னைக்கொண்டு போக விரும்புகிறேன்." என்றனன்.

இவ்விதம் கூறின சுமந்திரனை நோக்கி ராமன் "நண்ப! நீ என்னிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுடையவனென்பது எனக்குத் தெரியும். ஆயினும் உன்னை இப்பொழுது நகரத்திற்கு அனுப்பும் காரணம் கூறுகிறேன் கேள். நீ அயோத்திக்குச் சென்றவுடனே கைகேயிக்கு 'ராமன் காட்டிற்குச் சென்றான்' என்ற நம்பிக்கை உண்டாகும். நான் வனம் சென்ற விஷயத்தை உன் மூலமாக வறிந்தபின்பே அவள் களிப்படைந்து தசரதனுடைய சத்ய வாக்கில் சந்தேகப்படாதிருப்பாள். ஆகையால் மீண்டு நகரம் சென்று நான் கூறின விஷயங்களை ஏற்றக் குறைச்சலின்றி அவரவர்களுக்குச் சொல்வாயாக." என்றனன்.

பிறகு ராமன் குகனை நோக்கி "தோழனே! இனி நான் சடை புனைந்து ரிஷிவேடம் பூண்டு விரதங்களைச் செய்யும் வண்ணம் தனியான ஆசிரமங்களில் வசிக்க வேண்டும். இப்பொழுது சடை தரிக்கும் பொருட்டு ஆலம்பால் கொண்டுவா" என்றனன். குகனும் அங்ஙனமே கொண்டுவர ராமலக்ஷ்மணர் இருவரும் சடைகளைத் தரித்தனர். அப்பொழுது மரவுரி உடுத்துச் சடாபாரமும் தரித்த அந்த சகோதரர்கள் இருவரும் ரிஷிகளைப்போல் விளங்கினார்கள்.

ராமன் குகனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சீதையுடனும் லக்ஷ்மணனுடனும் படகில் ஏறினன். குகனுடைய கட்டளைப்படி அவனுடைய ஆட்கள் ஓடத்தை மறுகரைக்கு ஓட்டுகையில் ராமனும் சீதையும் லக்ஷ்மணனும் மகா பரிசுத்தமான கங்கா நதியை மனப்பூர்வமாக நமஸ்கரித்தார்கள்.

http://acharya.org

சுமந்திரனும் குகனும் இக்கரையிற்றானே ராமனைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்க, ராமாதிகள் வெகு சீக்கிரத்தில கங்கையின் தென்கரைக்குப் போய்ச்சேர்ந்து ஓடத்தை விட்டிழிந்து கால் நடையாகவே நடந்து சென்றனர்.

அப்படி நடந்துசெல்லும்போது முன்னே லக்ஷ்மணனும் நடுவில் சீதையுட பின்னே ராமனுமாகச் சென்றனர். இவ்விதம் அவர்கள் வழி நடந்துபோய வத்ஸதேசத்தை யடைந்தனர். அவவிடம் அவர்கள் பசியடங்க ஆகாரங்களைத திரட்டிக்கொண்டு ஓர் மரத்தினடியில் வந்து சேர்ந்தனர.

ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

ஐம்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

ராமன் லக்ஷ்மணனை அயோத்திக்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு கூறுதலும், அதற்கு அவன் உடன்படாமையும்.

அன்றிரவை அம்மரத்தின்கீழேயே கழித்தார்கள். புற்களாலும தழைகளாலும ஆக்கப்பட்ட ஓர் படுக்கையில் ராமன் சீதையுடன் படுததுக்கொணடு லக்ஷ்மணனைப் பார்தது "தம்பி! இப்பொழுது நமது தந்தை மிகவும் மன வருத்தத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுத் தம் பிராணன் தடுமாறும் நிலையிலிருப்பார். அவரோ கிழவர். காமத்திற்குப் பரவசப் பட்டவராகிக் கைகேயி வலையில அகப்பட்டுக்கொண்டு இன்னும் எவ்வெவ்விதமாக என்னென்ன நடத்தப் போகிறாரோ? பரதன் ஒருவனே தேசம் முழுவதையும் மனைவியுடன் கூடிச் சந்தோஷமாக ஆளப்போகிறான். அவனும் தந்தையைப் போல் காமத்தைநமாததிரம் அனுசரித்தால் அவனுக்கும்

http://acharya.org

தந்தைக்குப் போலவே கஷ்டம் நேரிடும். ஐயோ! லக்ஷ்மணா! அரசன் முடிந்துபோவதற்கும், நான் காடு செல்வதற்கும், பரதனுக்கு ராஜ்ஜியம் வருவதற்குமே கைகேயி நம் வீட்டில் புகுந்தாளென்று தோன்றுகிறது. அந்தக் கைகேயி இப்பொழுது தனக்குக்கிடைத்த சௌபாக்கியத்தால் கௌசல்யையையும் சுமித்திரையையும் துன்புறுத்தப்போகிறாள். ஆகையால் நீ இப்பொழுதே அயோத்திக்குச் சென்று நம் தாய்மார்களை நலியாதிருக்குமாறு பரதனிடம் கூறுவாயாக. நான் ஒருவனே சீதையுடன் காடுசெல்கிறேன். கௌசல்யை பூர்வ ஜன்மத்தில் யாரோ சில ஸ்திரீகளைத் தமது பிள்ளைகளுடன் சேரவொட்டாமல் பிரித்துவிட்டிருப்பாள்; அனது பற்றியே இப்பொழுது அவள் என்னைப் பிரிய நேர்ந்தது. கௌசல்யை என்னைப் பத்துமாதம் சுமந்துபெற்று அருமையாகச் சீராட்டித் தாலாட்டிப் பாலூட்டி வளர்த்தாள். நானோ பணிவிடைகள் முதலிய பிரயோஜனத்தைப் பெறுவிக்க வேண்டிய சமயத்திலே அவளைவிட்டுப் பிரிந்துவந்தேன். லக்ஷ்மணா! என் பிழைப்பும் ஒரு பிழைப்போ? நான் என் அன்னையைப் பரிதபிக்கவிட்டு வந்தேனே! நான் கோபங்கொள்ளில் இந்த அயோத்தியையேயல்ல; இப்பூமண்டல முழுவதையும் என் அம்புகளால் சுவாதீனப் படுத்திக்கொள்வேன். ஆயினும் காரணமில்லாமல் இக் காரியத்தைச் செய்வது தகுதியல்லவென்று தணிகின்றேன். மேலும் அதர்மத்தைக் கைப்பிடித்தால் லோகாபவாதமும் பரலோகத்தில் கெடுதியும் நேரிடுமென்ற அச்சத்தினால் நான் அபிஷேகம் செய்துகொள்ளா தொழிந்தேன்" என்று கூறினன்.

இங்ஙனம் கூறின ராமனை நோக்கி லக்ஷ்மணன் "ராமா, உன்னைப்போன்றவன் இப்படிப் பரிதபிப்பது யுக்தமன்று!

http://acharya.org

என்னை அயோத்தி நகர்க்குத் திரும்பிப்போகச் சொல்லுகிருய்; இதனால் எனக்கும் சீதைக்கும் மிக்க மனவருத்தத்தை விளைவிக்கின்றனை. சீதையும் நானும் ஒரு நொடிப் பொழுதும் உன்னைப் பிரிந்து உயிர்த்திருக்க மாட்டோம்." என்றனன்.

ராமன் லக்ஷ்மணனுடைய நீதி மிக்க வார்த்தைகளைக் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷித்துப் பதினைந்து வருடங்கள் அவனும் தன்னோடுகூடவே வனவாசம் செய்யும்படி மனத்திடங்கொண்டனன். பிறகு அம்மூவரும் அச்சமின்றி மலைச் சாரல்களில் திரியும் சிங்கங்கள்போல எங்கும் இனிது உலாவிக்கொண்டிருந்தனர்.

ஐம்பத்துமூன்ருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

ஐம்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்

பிரயாக க்ஷேத்திரத்தில் பரத்துவாசாச்ரமம் சேர்ந்து அம்முனிவரிடத்தில் சித்திரகூட மலையைப்பற்றி இராமன் தெரிந்து கொள்ளுதல்.

மூவரும் இரவு முழுவதும் அந்தப் பெரிய மரத்தின் கீழே இருந்து பொழுது புலர்ந்தவுடன் புறப்பட்டுப் பெரிய காட்டுப் பிரதேசங்களில் புகுந்து சென்று, யமுனையும் கங்கையும் கூடுமிடமான பிரயாகையென்னும் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திலுள்ள பரத்துவாச முனிவருடைய பர்ணசாலையை அடைந்தனர். மகா தபஸ்வியான அம்முனிவர், அச்சமயம் சாயங்காலமானபடியால் ஹோமாதிகளைச் செய்துமுடித்துத் தன் சீடர்களுடன் வெளியே வந்தனர். ராமன் கைகளைக் குவித்தவண்ணம் சீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் அவரை

http://acharya.org

வணங்கித் தான வனவாசம் செய்ய நேர்ந்த காரணத்தைக் கூறினன்.

முனிவரும் அவனுக்குக் கைகால்களைச் சுத்தம் செய்ய தீர்த்தமும் அநேகவிதமான கனிகளும் கொடுத்து நன்கு உபசரித்து "ராமா! பிரயாகை யென்கிற இந்த புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தில் நீ சுகமாக வசிப்பாயாக." என்றனர்.

ராமன் முனிவரை நோக்கி "தபோ நிதியே! இப்பிரதேசம பட்டணத்து ஜனங்களுக்கும் கிராமத்து ஜனங்களுக்கும் சமீபமாய் இருக்கிறபடியால அவர்கள் என்னைப் பார்க்க அடிக்கடி இங்கு வரக்கூடும்; ஒருவர்க்கும் தெரியக்கூடாத ஓர் தனிமையான இடத்தில் நான் வசிக்க விரும்புகிறேன். அத்தகைய பிரதேசத்தை ஆலோசித்து எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்" என்றனன்.

பரத்துவாசர் "ராமா! சிறிது தூரத்தில் சித்திரகூடமெனனும பருவதம இருக்கிறது. அது மிகவும் ரமணீயமாயிருக்கும். அவ்விடத்தில் சுகமாய் வசிக்கலாம்" என்றனர்.

இங்ஙனம அவர்கூறி விருந்தினர்க்குச் செய்யவேண்டிய ஸத்காரங்களை அடைவுபட நடத்தி உபசரித்தனர். அவர்களும அவ்வாசசிரமத்தில் அன்றிரவைக் கழித்து மறுநாள் பொழுதுவிடிந்ததும் முனிவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சித்திரகூட பருவதத்தை நோக்கி நடக்கலாயினர்.

ஐம்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

http://acharya.org

ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்

ராமன் பரத்துவாச முனிவரது மங்களாசாஸனங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு சித்திரகூடம் நோக்கிப் புறப்பட்டுப் போதல்.

அப்படிச் செல்லும் ராமாதிகளைப் பரத்துவாச முனிவரும் பின்தொடர்ந்து "சகோதரர்களே! நீங்கள் கங்கையிலிருந்து கொஞ்சம் மேற்கு முகமாகப் பாய்கின்ற யமுனையையநுசரித்துச் செல்வீர்களாக. அந்த யமுனையில் ஜனங்கள் எப்பொழுதும் தாண்டிப்போகும் துறைக்குப்போய தெப்பம் கட்டிக்கொண்டு அந்நதியைக் கடக்கவேண்டும். பிறகு அந்நதியின் அக்கரையில் பசுமையான இலைகளையுடையதும், தன்னைச் சுற்றிய பலமரங்களையுடையதும், சித்தர்கள் வந்திருக்கப்பெற்றதுமான 'ஸியாமம்' என்னும் ஓர்பெரிய ஆலமரம் இருக்கிறது. சீதை அதனை வணங்கித் தன் விருப்பங்கள் ஈடேறும்படி பிரார்த்திக்கவேண்டும். பிறகு அங்குச் சற்று இளைப்பாறி மேல் நடந்து சென்றால் அங்கிருந்து ஒரு கூப்பிடுதூரத்தில் கருமையான ஓர்காடு புலப்படும். அதுவே சித்திரகூடத்திற்குச் செல்லும் வழி. அதில் யாதொரு கஷ்டமுமில்லை" என்று கூறி வழிகாட்டினர். ராமனும் அவரை வணங்கி அவ்விடத்தே நிறுத்தித் திருப்பியனுப்பிவிட்டு மேல் நடந்து சென்றனன்.

முனிவர் கூறியவண்ணம் அவர்கள் யமுனையையடைந்து பற்பல விறகுகளைக் கொணர்ந்து அவற்றோடு உலர்ந்த மூங்கில்களைப்பரப்பிக் கயிற்றுக்குப் பதிலாக வெட்டிவேர்களைக்கொண்டு கட்டி அழகியதொரு தெப்பம் செய்தனர். பிறகு லக்ஷ்மணன் தெப்பத்தின்மேல் வஞ்சிக் கிளைகளாலும் நாவற் கிளைகளாலும் சீதைக்கு ஓர் ஆஸனம்

http://acharya.org

அமைத்தனன். மூவரும் அதில் ஏறிச் சுகமாக யமுனையைத் தாண்டி அதன் தென்கரையிலுள்ள ஆலமரத்தை யடைந்த னர். சீதை தனது நாதன் சுகமாக வனவாசஞ் செய்து முடித்து அயோத்திக்குத் திரும்பியதும் யமுனைக்காக ஆயி ரம பசுக்களையும் நூறு குடங்கள் தேனையும் நிவேதனம் செய்து பூஜிப்பதாக வாக்குறுதி செய்தனள். பிறகு அவள் சியாமமென்னும ஆலமரத்தை வணங்கித் தன் விருப்பங்கள் ஈடேறும வண்ணம் அதைப் பிரதக்ஷிணம் செய்தனள்.

பிறகு லக்ஷ்மணன் முன்னும், இடையில சீதையும், பின்னல ராமனுமாய, மனோகரமான இயற்கை வனப்புள்ள அக்காட்டுமார்க்கமாகச செனறனர். இடையில காணப்படும் அபூர்வமான வாசனைப புஷ்பங்களையும் கொடிகளையும் சீதை யின் விருப்பத்தினபடி லக்ஷ்மணன் அவளுக்குப பறித்துக் கொடுத்தனன். மூவரும் யமுனு நதிக்கரையிலுள்ள வனத் தின் வழியாகக் கூபபிடுதூரம் சென்று அஙகே காட்டு உணவு களை உட்கொணடனர். அவர்கள அனேக கஷ்டங்களை யநுபவித்தபோதிலும் சிறிதும் வருத்தமுறாமல் முகத்தில் விகாஸம் பொலிய அந்தக்காட்டில் ஸந்தோஷத்துடன் காலங் கழிக்க வேண்டிச் சீதைக்கு சௌகரியமான இடத்தில் ஓர் குடில் அமைத்துக்கொண்டனர்.

ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தாறுவது ஸர்க்கம்

ராமன் சித்திரகூட மலையருகில் வால்மீகி முனிவரை ஆச்சிரமத்தில் கண்டு சேவித்தலும், பிறகு ஒரு பர்ணசாலையில் தங்குதலும்.

பிறகு இரவு கடந்தவுடன் மூவரும் எழுந்திருந்து பரி சுத்தமான அந்நதியில் ஸ்நானம் முதலிய சடங்குகளைச்

http://acharya.org

செய்துகொண்டு பரத்துவாசர் கூறினவழியைப் பற்றிக்கொண்டு சித்திரகூடத்திற்குச் சென்றனர். அங்கு மயில்கள் ஆடவும் குயில்கள் கூவவும் யானைக்கூட்டங்கள் நாற்புறமும் திரிந்து களிக்கவும், இன்னும் பலபல பறவைக்கணங்கள் இனிமையாகப் பாடவும்பெற்ற வனம் மரங்கள் நிரம்பப்பெற்று அளவற்ற மதுரமான கனிகளோடுகூடி விளங்கியது. அதற்குக் காய் கிழங்குகளும் ஏராளமாய் இருந்தன. இத்தகைய பிரதேசத்தில் தவம் செய்துகொண்டிருந்த வால்மீகி முனிவரின் ஆச்சிரமத்தை மூவரும் அடைந்து கைகளைக்குவித்து அம்முனிவருக்கு நமஸ்காரம் செய்தனர். முனிவரும் மிகவும் சந்தோஷித்து அவர்களை நன்கு உபசரித்தான்பின் ராமன் தான் வனவாசம் செய்ய நேர்ந்த காரணத்தைக்கூறினன்.

பிறகு ராமனுடைய கட்டளைப்படி லக்ஷ்மணன் அவ்விடத்தில் தானே பலவித மரங்களாலும் இலைகளாலும் கிளைகளாலும் ஓர் அழகிய பர்ணசாலையைக் கட்டி முடித்தான். ராமன் அதைக்கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து தான் அதில் குடி புகுவதற்குறுப்பான வாஸ்துசாந்தி முதலிய வைதிக கருமங்களைச் செய்யக்கருதி, அதற்குத் தேவையான ஸமஸ்தமான சம்பாரங்களையும் லக்ஷ்மணனைக் கொண்டு, வரவழைத்துப் பரிசுத்தனாக வாஸ்துசாந்திக்கு உரிய மந்திரங்களையெல்லாம் ஜெபித்து அந்தக்குடியில் சீதையுடன் பிரவேசித்தான். பின்னும் அக்குடியிலுள்ள பீடைகளெல்லாம் ஒழியும் பொருட்டும் மிகுந்த மங்களங்கள் உண்டாகும் பொருட்டும், வைச்வதேவ பலியும், ருத்திரபலியும், விஷ்ணு பலியும் நடத்தி அதற்குரிய புண்ணியாக வாசன சாந்தி ஜபாதிகளைச் செய்து சமஸ்த பாபங்களும் சாந்தமாகும்படி

http://acharya.org

மீளவும நதியில் ஸ்நானம செய்து எல்லா பூதஙகளையும் உத்தேசித்து மறுபடியும உத்தமமான வைதிக கருமங்களை நடததினன்.

அழகும் விஸ்தாரமும ஒளியும் நிரம்பப் பெற்ற அந்தப் பர்ணசாலையில் மூவரும வசிதது வந்தார்கள். அச்சித்திர கூட பருவதத்தின சுற்றுபபக்கங்களிலுள்ள இயற்கை யழகையும அம்மலையின் மேலுள்ள மால்யவதி என்னும் நதியையும கண்டு ராமன் முதலியவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து, நகரததைவிட்டு வநததனாலுண்டான மனவருத்தம் சிறிதும் தோன்றப்பெறுமல இருந்தார்கள்.

ஐம்பத்தாருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்

சுமந்திரன் அயோத்திநகர் மீளுதலும், அச்செய்தியறிந்த நகரத்தவர்கள் சோகித்தலும்.

இஙஙனம் ராமன் கங்கையின் தென்கரைக்கு வந்தவுடனே குகன் சுமந்திரனுடன்கூட ராம குணங்களைப் பேசிக்கொண்டே அவனையழைததுக்கொண்டு தன் வீட்டுக்குச்சென்றனன். அநத சிருங்கிபேர புரத்திலுள்ள சாரர்கள், ராமாதிகள் பரதது்வாசரிடம் சென்றது முதலாகச் சித்திரகூடத்தையடைந்த விருத்தாந்தங்களனைத்தையும் சுமந்திரனுக்குத் தெரிவித்தனர்.

பிறகு குகனிடத்தில் அனுமதி பெற்றுக்கொண்ட சுமந்திரன் தேரை ஓட்டிக்கொண்டு அயோத்திக்குத் திரும்பினன். அச்சமயம அந்நகரம் முழுதும் அழுகுரல் மயமாகவே யிருக்கக்கண்டனன். 'மன்னவன் கதி யாதாயிற்றோ!' என்

கிற ஏக்கத்துடன் அவன் விரைவாகத் தேரைச் செலுத்திப் பட்டணத்தினுள் பிரவேசித்தனன். நகரத்து ஜனங்கள் 'ராமன் கங்கையைக் கடந்து சென்றான்' என்று சுமந்திரனால் தெரிந்துகொண்டதும் "ஐயோ! ராமனை இழந்தோமே!" என்று கதறி ராமனுடைய திவ்விய குண சேஷ்டிதங்களையே சொல்லி வாய்வெருவிக்கொண்டிருந்தனர். ஸ்திரீகள் சாளரங்களினின்றும் சுமந்திரனைக்கண்டு கதறினார்கள். சுமந்திரன் அரசனுடைய அரண்மனையில் நுழைந்து எட்டுக் கட்டுகளையும் கடந்து அரசனிடம் சென்று வணங்கி ராமன் சொன்னவற்றில் சிறிதும் தப்பாமல் அங்ஙனமே சொன்னான்.

அரசன் மனம் முறிந்திருந்தபடியால் அவ்வுரைகளைக் கேட்டு பதிலொன்றும் சொல்லமுடியாமல் மூர்ச்சித்துப் பூமியில் வீழ்ந்தான். அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளனைவரும் கைகளையுயர்த்தத் தூக்கிக்கொண்டு "ஐயோ! ஐயோ!!" என்று கதறினர். அச்சமயம் கௌசலையையும் சுமித்திரையும் அரசனை யெழுப்பி மூர்ச்சைதெளிவித்து அவனைத் தேற்றினர். ஆனால் புத்திர சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த அக்கௌசல்யையும் திடீரென்று மெய்மறந்து கீழேவிழுந்தனள்.

இவற்றையெல்லாம் கண்ட ராஜபத்தினிகள் எல்லாரும் பெருங்குரலிட்டழுதனர். இவ்வழுகுரலைக் கேட்ட பட்டணத்து ஜனங்களனைவரும் நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்து புலம்பியழுதனர். இப்படி அப்பட்டணம் முழுவதும் ராமன் வனம் சென்ற சமயத்திற்போல் மறுபடியும் கலக்கமுண்டாகப் பெற்றிருந்தது. அந்தோ! பேச்சுக்கு நிலமல்லாத நிலைமை!.

ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்

சுமந்திரன் தசரத மன்னனிடத்தில் ராம லக்ஷ்மண சீதைகளின் செய்தி கூறுதல்.

பிறகு மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்த அரசன் சுமந்திரனை நோக்கி "ஸூதனே! மேலான சுகங்களை யநுபவித்த ராமன் எந்த மரத்தினடியில் வசிக்கின்றனன்? எவ்வுணவை உட்கொள்ளுகின்றனன்? ஐயோ! காலாட்களும் தேர்களும் யானைகளும் பின்தொடரச் சென்ற ராமன் இப்பொழுது ஜனசஞ்சாரமில்லாத வனத்தில் எப்படி இருக்கின்றனன்? துஷ்ட மிருகங்களும் விஷ ஸர்ப்பங்களும் நிறைந்த வனத்தில் ராம லக்ஷ்மணர்கள் சீதையுடன் எப்படி வசிக்கின்றனர்? ஹா! அழகிய சீதையை நினைத்துக் கொண்டால் என்மனம் பதைக்கின்றதே! சுகத்தையே எப்பொழுதும் அநுபவிக்கத்தகுந்த அவள் எப்படி காலநடையாக முட்களும் கற்களும் நிறைந்த காட்டுப் பாதைகளில் நடந்தாள்? ஆ! சுமந்திரா! ராமன் யாது கூறினன்? லக்ஷ்மணன் என்ன சொன்னான்? சீதை சொன்ன வார்த்தைகள் யாவை? ராமன் உட்கார்ந்திருந்த இடங்களையும் படுத்துக்கொண்டிருந்த இடங்களையும் எனக்கு விஸ்தாரமாக வருணித்துச் சொல்லவேண்டும். நான் ராமனுடைய செய்திகளைக்கேட்டாகிலும் சிறிது காலம் பிழைத்திருக்கிறேன்" என்றனன்.

சுமந்திரன் கைகுவித்தவண்ணம் "அரசர் பெருமானே! ராமன் என்னை நோக்கி" சாரதி! நான் என் தந்தையை வணங்கினதாகச் சொல்லி எனக்குப்பதிலாக அவருடைய பாதங்களைத் தொட்டு நமஸ்கரிப்பாய். அரண்மனையில் உள்ளவர்களனைவர்க்கும் என்னுடைய ஆரோக்கியத்தை அறிவிப்பதுமன்றியில் அவரவர் பருவத்துக்குத் தகுந்தபடி என்னுடைய

http://acharya.org

நமஸ்காரத்தையும் உபசார மொழிகளையுஞ் சொல்ல வேண்டும். என தாயாகிய கௌசலையையிடத்தில் "தாயே! நீ எப்பொழுதும தருமத்தைக் கைவிடாமல் அரசரைத் தெய்வமாகப் பாவித்துப் பூஜித்து வருவதன்றியில் சக்களத்திகளான கைகேயி முதலிய என தாய்மார்கள் எல்லோரிடத்திலும் 'நான அரசன் பட்ட மகிஷிகளில் மூத்தவள்' என்கிற பெருமை பாராட்டாமல் இருக்கவேண்டும். பரதன அரசனாகையால் அவனை நீ பெரியவனென்றே மதிக்கவேண்டும்; ராஜதர்மத்தை மனத்தில் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேணும்' என்று சொல்லுமாறு சொலலினன். பரதனிடம் சொல்லும்படிக்குச் சொன்ன வார்த்தைகளாவன;—"தாய்மார்கள் எல்லாரிடத்திலும பேதமில்லாமல் நடக்கவேண்டும். நீ இளவரசனாகவிருந்து தந்தையின் உத்தரவின்படியே அரசாளவேண்டுமேயன்றி அவரை உல்லங்கனம் செய்யலாகாது" என்பது முதலியன.

லக்ஷ்மணன சொன்னதாவது, 'சுமந்திரா! அரசன் காம பரவசனாகி ஒரு பாவமுமறியாத ராமனைக் காட்டிற்கனுப்பினன; இதைப்போன்ற கொடிய செய்கை வேறொன் றுண்டோ! அரசன் எனக்குத் தந்தையல்லன். எனக்குத் தாயும் தந்தையும் உடன் பிறந்தோனும் பந்துவும் என் ராமனேயாவன்; குணக்கடலான ராமனைக்காட்டிற்கனுப்பி அதனால் என்றுமழியாத அபக்கியாதியை சம்பாதித்துக் கொண்ட அந்த தசரதன் சொற்படி பரதன் அரசனாகத் தகுந்தவனல்லன்; இதைப் பரதனிடத்திலும் கூறுவாயாக.' என்றனன். அரசனே! சீதையோவென்றால், மனவருத்தத் துடன் அழுதுகொண்டிருந்தாளேயன்றி என்னிடம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை." என்று கூறினன்.

ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

http://acharya.org

ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்

ராமனது பிரிவினால் மரம் செடி கொடி முதலியனவும் வாடி வதங்குவதைச் சுமந்திரன் சொல்லக்கேட்ட தசரதன் மூர்ச்சித்தல்.

இங்ஙனம் கூறின சுமந்திரனை நோக்கி அரசன் "மற்றை விருத்தாந்தங்களையும் சொல்லுவாயாக" என்றனன். சுமந்திரன் "மஹாராஜனே! அவ்விரு சகோதரர்களும் சடை தரித்து மரவுரியுடுத்துக் கங்காநதியைக் கடந்து பிரயாகை க்ஷேத்திரத்தைக் குறித்துச் சென்றனர். லக்ஷ்மணன் ராமனைக் காத்துக்கொண்டு எல்லார்க்கும் முன்னே சென்றனன். நான் ராமனது கட்டளைப்படி திரும்பி வந்துவிட்டேன். குதிரைகளோ ராமனது பிரிவை நினைத்துப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு வழியில் சரியாய்ச் செல்லாமல் இடக்கு பண்ணிக்கொண்டே சென்றன. நான் குகனுடன் அந்த சிருங்கிபேர புரத்திலேயே நின்று, 'திரும்பியும் ராமன் என்னைச் சாரர்கள் மூலமாகக் கூப்பிடுவானோ' என்னும் ஆசையினால் தாமதித்திருந்தேன். அரசனே! உன் தேசத்திலுள்ள மரங்கள்கூட ராமன் பிரிவைப்பொறுக்க முடியாமல் இளைத்துப் புஷ்பங்களோடும் தளிர்களோடும் மொக்குகளோடும் வாடியிருக்கின்றன. இனி மனிதர்களைப் பற்றிச் சொல்லவேணுமோ? குளங்குட்டைகளில் தண்ணீர் அடியிட முடியாதபடி கொதிக்கின்றது. காடுகளிலும் நந்தவனங்களிலும் மரங்களின் இலைகளெல்லாம் உலர்ந்திருக்கின்றன. ராமனது பிரிவால் காடுகள் முழுவதும் நிச்சப்தமாக விருக்கின்றன. நான் பட்டணத்தில் நுழைகையில் ஒருவன் கூட சந்தோஷத்துடன் காணப்படவில்லை. அரசனே! ராமனைப்பற்றி மனவருத்தப்படும் விஷயத்தில் சத்துரு

http://acharya.org

களுக்காகிலும், ஸ்நேஹிதர்களுக்காயினும் பேதமென்பது சிறிதுமில்லை” என்றனன்.

இவற்றைக் கேட்ட மன்னவன் கண்களில் நீர் ஆறாகப் பெருக சுமந்திரனைப் பார்த்து “கைகேயி பாபிஷ்ட வம்சத்தில பிறந்தவளாகையால் பாபிஷ்ட ஸ்வபாவமுடையவளாயினள. அவள் ராமனைக் காட்டுக்கனுப்புமாறு என்னைத் தூண்டுகையில அந்தோ! நான் காரியாலோசனையில ஸமர்த்தர்களாகிய பெரியோர்களோடு கலந்து விசாரம் செய்யாமல் போயினேன். ஓர் பெண்பிள்ளையிடத்துள்ள மோஹத்தினால் நான் முன்பின் பாராமல் இந்தத் தகாத காரியத்தைச் செய்துவிட்டேன்! என்றால் இனி உயிரோடிருக்க முடியாது. ஆகையால் நீ தயவு செய்து இப்பொழுதே என்னை ராமனிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பிக்கவேண்டும. அந்த ராமனைச் சீதையுடன் நான் பார்க்கப் பெறுவேனாயின் பிழைத்திருப்பேன். இல்லையேல் இறப்பது திண்ணம” என்று சொல்லிக்கொண்டே “ஐயோ! ராமா! ஐயோ! லக்ஷ்மணா! ஆ! சீதே!” என்று புலம்பினன்.

பின்னும் அவ்வரசன் கௌசலையை நோக்கி “தேவி! நான் ராமனது பிரிவால் சோக சாகரத்தில் மூழ்கியுள்ளேன். ராமனைக் கண்டாலல்லது இந்த சோகக்கடலைக் கடக்க வழியில்லை. ஐயோ! என் ராம லக்ஷ்மணர்களைக் காணப் பெற்றிலேனே!” என்று பலவாறு கூறிப் புலம்பிக்கொண்டே மூர்ச்சையடைந்து படுக்கையின்மேல் விழுந்தான். இதைக் கண்ட கௌசல்யை மிகவும் பரிதாபமுற்றனள்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

---

http://acharya.org

அறுபதாவது ஸர்க்கம்

சுமந்திரன் சொற்களைக்கேட்ட கௌசலை வருந்துதலும், அவளைச் சுமந்திரன் தேற்றுதலும்.

பிறகு கௌசல்யை பூதாவேசமகொண்டவள் போல் பூமியில அடிககடி விழுந்து புலமபியபடியே சுமந்திரனை நோககி "ராமனும் சீதையும் லக்ஷ்மணனும் எங்கே இருக்கின்றனர்? அவர்களைப்பிரிந்து இனி ஒருக்ஷணகாலமும் நான் பிழைததிருக்கமாட்டேன்; நீ சீக்கிரமாகத் தேரைத் திருப்பி என்னைத் தண்டகாரணியததிற்குக் கொண்டுபோ" என்றனள்.

சுமந்திரன் அவளைச் சமாதானப்படுத்தி "தாயே! நீ உன்னுடைய சோகங்களை மறந்து மன நிலையை மாற்றிக்கொள்வாயாக. ராமாதிகள் வனததில் மிகவும சந்தோஷத்துடன் தருமம் தவறாமல வசித்துககொண்டிருக்கிறார்கள. அவர்கள் செல்லுமபோதே நான் இதைக்கண்ணுற்றேன். இடைவழிகளிலுள்ள அபூர்வமான இயற்கைத தோற்றங்களைப்பற்றியும் நகரங்களைப்பற்றியும் சீதை ராமலக்ஷ்மணர்களைச் சந்தோஷததோடு வினவுவாள்; அவர்களும் அவற்றின் பெயர்களைக் கூறுவார்கள; அவர்களுக்கு வருததமென்பதே சிறிதுமிலலை. சீதை கைகேயியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொன்னாள். அது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை. அவள் எதைப்பற்றியும் கவலைகொள்ளாமல் மிகவும் சந்தோஷமாய் வனவாசம் செய்கிறாள். பிதிர்வாக்கிய பரிபாலனமென்கிற ராமனது சிறந்த விரதம் உலகத்திலெங்கும் நீடுபுகழாக விளங்கிவரப்போகின்றது. ராமனது கீர்த்தியும் பிரதாபமும் இவ்வுலகில் ஊழிதோறூழி மறையாது மலிந்து விளங்கப் போகின்றன. அவனைப்பற்றி நீ இனி வருததப்படவே

http://acharya.org

கூடாது" என்று பலகூறித் தேற்றினன். இப்படி சமாதானப் படுத்தப்பட்ட கௌசல்யை சற்று மனச்சாந்தியடைந்த போதிலும ராமனை மறக்கமாட்டாதவளாய "என்னப்பனே! ராமா!" என்று ஓயாமல் புலம்பிக்கொண்டே யிருந்தனள்.

அறுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

ராமனைக் காட்டுக்கனுப்பியதைப்பற்றிக் கௌசலை அரசனைக்கடிதலும் அது கேட்டு அரசன் மூர்ச்சித்தலும்.

பின்னும் அக்கௌசல்யை அரசனை நோக்கி "மூன்று லோகஙகளிலும் சிறந்த கீர்த்திவாய்நதவனே! அநத கீர்த்தி யெல்லாம் நொடிப்பொழுதில் பாழாகும்படி மிகுந்த அப கீர்த்தியை விளைவிககவல்லதாகிய இநதக்கொடியகாரியத்தைச் செய்தனை, உலகுக்கு ஒருயிரான ராமனையன்றோ வன மனுப்பினை. பிராணநாதனே! 'அருந்தவப்பேறாகப பிறந்த ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து களிக்கவேண்டிய சமயத் தில அவனைத துரத்தியாயினும் பிரதிககினையை நிறை வேற்றினன்' என்கிற கீர்த்தி உலகில உனககுக்கிடைபபது உண்மையே. ராமனும் தர்மாத்மாவானபடியால் உன வார்த்தை களை நிறைவேற்றும் வண்ணம் காடேகியதால அவனுக்கும் பெருங்கிர்த்தியே. ஆயினும் இளம்பிராயமே பிடிதது சுகங் களையே யநுபவிததுவந்த நம் புதல்வர்களிருவரும் வன வாசததை எப்படி சகிக்கப்போகிறார்கள்? மிகுந்த யௌவனப் பிராயமுள்ள சீதை இதுவரை மிகுந்த ருசியுள்ள ஆகாரததை யுண்டு வளர்ந்து, இனிக் காட்டில் கிடைக்கும் காய கிழங்கு முதலியவற்றை எங்ஙனம புசிக்கப்போகின்றனள்? ஹா! எனது மனத்துக்கினிய ராகவனை நான் எப்பொழுது காணப்

http://acharya.org

போகிறேன். ராமனைக் காணப்பெறாத என்னெஞ்சம் இது வரை ஏன் வெடித்துப்போகாமலிருக்கிறது? ஐயோ! எனது ஆபத்பந்துக்களான சீதா ராமலக்ஷ்மணர்கள் உன்னாலல்லவோ இன்று வனத்தில் திரிகின்றனர்? ராமன் பதினைந்தாம் வருஷத்தில் திரும்பி இவ்விடத்திற்கு வருவானாயினும், பரதன் தன் கையிலுள்ள ராஜ்ஜியத்தையும் ஐசுவரியங்களையும் ராமனுக்கு விட்டுவிடுவானென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

ஒரு பெரும்புலியானது மற்றொரு மிருகம் தின்று மிகுந்த உணவை ஒருபோதும் தின்னாது. அதுபோல் ராமனும் புருஷர்களில் பெரும்புலிபோல் மேன்மையுற்றவனாகையால் பரதன் அனுபவித்த ராஜ்ஜியத்தை ஒருகால் பரதனே கொடுக்க இசைந்தாலும் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டானென்பது திண்ணம்.

ராமன் கோபங்கொண்டிருப்பானாயின் இப்படிப்பட்ட அவமானத்தை அவன் அடைந்தே யிருக்கமாட்டான். உலகமெல்லாம் ஒன்றுகூடி எதிர்த்தவரினும், அவனைவெல்ல ஒருவராலும் முடியாது. சந்திர சூரியர்களோடும் நக்ஷத்திரங்களோடும் கூடிய ஆகாயத்தையாயினும் சுவர்க்கலோகத்தையாயினும் நினைத்தமாத்திரத்தில் அறுத்துத் தள்ளிவிடக் கூடிய சக்தி அவனுக்குண்டு. ஆயினும் தந்தையென்கிற கௌரவத்தினாலும், உன் வாக்கை மெய்ப்படுத்த வேண்டுமென்கிற தரும நினைவாலும் உனக்கடங்கி அவன் காடுசென்றான். அந்த தர்மாத்மாவை நீ வனம் செல்ல அநுமதித்தது முற்றிலும் அநீதியாகும். உனக்கு ஸனாதன தருமநிஷ்டை என்பது அடியோடு இல்லை. அரசனே! மாதர்க்கு முக்கிய மானகதி தன் கணவனே. இரண்டாவது புகலிடம் புதல்வனாவான். மூன்றாவது கதி பந்துக்கள். இனி நான்காவதான

http://acharya.org

புகல் உலகிலேயே இல்லை. இம்மூன்று கதிகளில் முதல்கதி யாகிய நீ என் சக்களத்தி வலையினுட்பட்டவனாகையால் எனக்கு நீ இலலாதவன்போலவே ஆய்விட்டனை. இரண்டா வது கதியான ராமனை காடேகினன. கணவனையுடையவ ளாகையால் உன்னைவிட்டு நான் ராமனைப் பின்செல்ல நினைக்க லாகாது. தவிர, என் உறவினர்கள தூரதேசததிலிருக் கிறார்களாகையால அவர்களாலும் இபபொழுது எனக்குப் பிரயோஜனமில்லை. எல்லாவிததததிலும நீ என்னைப பாழாககி விட்டனை. உன்னையும் உன் மநதிரிகளையும் பாழாககிக் கொணடனை. பட்டணத்து ஜனங்களையும் நாசமாக்கிவிட் டனை. என் மகனை துரோகம செயதனை. எவா எபபடி யானல் உனக்கென்ன? உன் அருமைபபுதல்வனன பரதனும் ஆசைநாயகியான கைகேபியும ,சநதோஷமாக விருக்கிறார்க ளல்லவா?" என்று படபடப்புடன் பயங்கரமான வார்தகை களைக்கூற மகாராஜன் கேட்டு மதிகலங்கி மூர்ச்சையடைந் தனன.

பிறகு சிறிது நேரங்கழித்து மூர்ச்சை தெளியப் பெற்ற மன்னவன் கௌசல்யை சொன்ன ரோஷவார்ததை களை நினைத்து நினைத்து, 'அந்தோ! தப்புககாரியம் செய்து விட்டோம்' என்று கழிவிரக்கங் கொணடிருந்தனன்.

அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்

மூர்ச்சை தெளிந்த மன்னவன் கௌசலையை நல்வார்த்தை கூறித் தேற்றுதலும், கௌசலை கடிந்து கூறின தற்குப் பொறுமை வேண்டுதலும்.

அரசன் சிறிது மனம்தேறினும் சோக நெருப்பில் தகிக்கப்பட்டு கிடுகிடுவென்று நடுக்கமுற்றுத தலைவணங்கப்

பெற்றுக் கைகளைக் குவித்தவண்ணம் கௌசலையை நோக்கி "என காதலீ! நீ என்னிடத்தில் அருள்புரியவேண்டும்; இதோ உனக்கு அஞ்சலி செய்கிறேன். தேவீ! உன்னைப் போன்ற உத்தம ஸ்திரீகள் கணவனையே தெய்வமென்று கொண்டாடும் குணமுடையவர்களன்றோ? இப்படிப்பட்ட உனக்கு எப்படிப்பட்ட மனவருத்தம் உண்டாயிருப்பினும் மிகவும் துயருறும்படியாக இத்தகைய கடுஞ்சொற்களை யுரைப்பது யுக்தமன்று." என்று தீனஸ்வரத்தில் மன இரக்க முண்டாகும்படி கூறினன்.

இவ்வார்த்தையைக்கேட்ட கௌசலை கண்ணீரைப் பெருக்கினள். 'ஐயோ! கணவனை இங்ஙனம் மனமிடியும்படி கூறிவிட்டோமே' என்கிற வருத்தத்தினால் கதறிக்கொண்டே அரசனுடைய அஞ்சலியைத் தன் கைகளால் எடுத்துச் சிரத்திலிட்டுக்கொண்டு தழுதழுத்த குரலில் "தேவா! என் மீது அருள்புரியவேண்டும். உன்னை வணங்கி வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். உன் மனம் புண்படும்படியான வார்த்தைகளை நான் கூறியதால் பாபிஷ்டையானேன். இதற்காக என்னை உலகத்தவர் நிந்திக்கப்போகிறார்கள். தர்மாத்மாவே! நானும் தருமங்களையுணர்வேன். நீ ஸத்தியவாதி யென்பதும் எனக்குத் தெரியாததல்ல. ஆயினும் புத்திர சோகத்தினால் மதிகலங்கி முன்பின் பாராமல் உன்னைத் தகாத வார்த்தைகள் சொல்லிவிட்டேன். இதற்காக என்னை மன்னிக்கவேண்டும். சோகத்தினால் தைர்யத்தை யிழந்து மதிகெட்டுப்போன சிலமகரிஷிகளைப்பற்றியும் நாம் கேள்விப் பட்டிருக்கிறோம். அங்ஙனமே பேதையான நானும் சோகத்தினால் மதிகெட்டு ஏமாறித் தகாதவார்த்தைகளைச் சொல்லி விட்டேன். நீபொறுத்தருள வேண்டும். ராமன் வனவாஸம்

http://acharya.org

செய்யவாரம்பித்து இன்று ஐந்து தினங்களாயின. எனக்கோ இந்த சுவல்பகாலமும் ஐந்து வருடங்கள்போல் இருக்கின்றன. இதைநினைக்க, துயரம்பெருகி வருகிறது." என்று அரசனை நல்வார்த்தைகளால் சமாதானபபடுததினள். சூர்யனும் அஸ்தமித்து இரவும வந்தது. அரசனும் மனக் கலக்கம் தீர்நது நித்திரைக்கு வசமாயினன்.

அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றவது ஸர்க்கம்.

நெடுநாளைக்கு முன்பு தசரதன் வேட்டையாடுகையில் நேர்ந்த முனிசாபத்தைக் கௌசலையிடம் கூறுதல்.

நடுநிசியில் அரசன் விழித்தெழுந்து தான் பண்டொரு கால் செய்த ஒரு பாப காரியத்தை நினைத்துக்கொண்டு கௌசலையைப் பார்த்து "அடீ கௌசலையே! ஒருவன் பிறர்க்கு நல்லதாகவோ கெட்டதாகவோ ஒரு காரியத்தைச் செய்தானுயின அதனுல் பிறர்க்குவிளையும பலனையே தானும் அநுபவிப்பான். பிரியே! நான இப்பொழுது ராமனை பிழுககநேர்ந்ததற்குக் காரணம் கூறுகிறேன கேள். நான் வாலிபனுயிருக்கையில் சிறந்தவில்லாளியாகி 'இந்தப பயல் சப்ததகதையே குறியாகக்கொண்டு அம்புசெலுத்த வல்லவன' என்று பிரசித்திபெற்றிருந்தேன். அப்பொழுது உனக்குக் கலியாணமாகவில்லை. என் தந்தையும் இருந்தனர். நான் இளவரசனுகவிருந்தேன். ஒரு சமயம் மழைக்காலத்தில் வேட்டையாடக்கருதி வில்லையும பாணத்தையும் தரித்துத் தேரின்மீதேறிச் சரயூநதியைக் குறித்துச் சென்றேன். அச்சமயம் மாலைவேளை. திடீரென்று வானம் கறுத்து வெகு சீக்கிரததில் இருள்பரவ ஆரம்பித்தது. நான் அந்நதியில்

http://acharya.org

இழிந்து ராத்திரியில் ஜலங்குடிக்கும் துறையில் காத்திருந்து ஏதாயினும் கொடிய விலங்குகள் ஜலங்குடிக்க வருமாயின் அவைகளை யடிக்கலாமென்று எண்ணங்கொண்டேன். அந் நடுநிசியில ஆற்றில் குடத்தில் ஜலம் மொள்ளுகிற ஓசை யொன்று யானை சபதிக்கிற சப்தத்தைப்போல் எனக்குக் கேட்டது. நான் உண்மையில் ஒரு யானைதான் நீர் அருந்து கிறதென்று பிரமித்து அதைக்கொல்லவிரும்பி அந்த சப்தம் வந்த வழியைப்பிடிதது இன்ன விடத்தில் யானை யிருக்குமெனறு குறிவைத்துப் பாணததை விட்டேன். அந்த பாணம ஓர முனி குமாரனுடைய மர்மஸ்தானத்தில் பட்டு அவன் 'ஐயோ! ஐயோ!' என்று கதறும வார்த்தை எனக்குக்கேட்டது. நானை பெருத்த பீதியுடன் அவ்விடத் திற்கு ஓடோடியும் சென்றேன். அம்முனி குமாரன் பாணத்தின் நுனியால் அடிபுண்டு கீழே விழுந்திருநதனன். அவன் என்னை நோக்கி 'அரசனே! தாய்தந்தையர்க்கு ஜலங்கொண்டுபோவதற்காக வந்த என்னை நீ பாணத்தினல் அடிததனையே. நான் உனக்கு என்ன கெடுதி செய்தேன்? ஐயோ! நான் இறந்துபோவதோடு நில்லாமல் வயது சென்ற வர்களும் கண்தெரியாதவர்களுமான என் தாய் தந்தை களும் கூட செத்துப்போய் விடுவார்களே! அவர்கள் இப் பொழுது என்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்; ஆகையால் அரசனே! நீயே அஙகுச்சென்று என் சங்கதி யைச் சொல்வாயாக. அவர் அதுகேட்டு உன்னைத தகித்து விடுவாரென்று நினைக்கவேண்டாம். அவர் அப்படிசசெய் யார் நீ சொல்லாதபட்சத்தில் அவர் வெகுநேரம் எதிர் பார்த்தும் என்னை வரக்காணமல் கோபித்துத் தமது தேஜஸ் ஸினல் ஒருக்கால் தகிக்கவும் கூடும். ஆகையால் நீயே

http://acharya.org

சென்று அவரைக் கலக்கம் தீரச்செய்வாயாக. இல்லையேல் உன்னைத் தபபாமல் சபித்துவிடுவார். மன்னவனே! நீ என்னுடைய சரீரத்தினின்றும் பாணத்தைப் பிடுங்கிவிடு. சீக்கிரம் நான உயிரை விட்டுவிடுகிறேன. என்றால் பாதை பொறுக்க முடியவில்லை. அரசனே! நீ என்னைக்கொன்றதனால் பிரமமஹத்தியை சம்பவித்ததென்று கலஙக வேணடாம. ஏனெனில நான் பிராமமணனல்லேன். வைசியனுக்கு சூத்திரஸ்திரீயிடததில் பிறந்தவன்' என்றனன. கௌசலையே நானும் அவனுடம்பிலிருந்து பாணத்தைப பிடுஙக அவனும உயிரிழந்தான்.

அறுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

அறுபத்துநான்காவது ஸர்க்கம்

புத்திர சோகத்தினால் தனக்கு மரணம் நேரிடுமென்று ஏற்கனவே முனிவன் சாபமுண்டென்று மொழிந்த தசரதன் நடுநிசியில் மரணமடைதல்.

நானும் அம்முனிகுமாரன் சொல்லியபடியே ஜலம நிரம்பிய அக்குடத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவன தாய் தந்தையரை அடைந்தேன். என காலடியைக கேட்டதும் அம்முனிவர் மிகவும் பரிதாபமான குரலில் என்னைத் தன மகனென்று நினைத்து 'குழந்தாய்! ஏன் இவ்வளவு தாமதம்? சீககிரம் ஜலம கொண்டு வருவாயாக' என்றனர். நான மிகவும பயந்து தழுதழுத்த குரலுடன் என்னை இன்னாரென்றும் நான தெரியாமல் ஏதோ மிருகமென்று பிரமித்துச் செய்துவிட்ட காரியத்தைச சொலலி அவர்களுடைய புதல்வன் இறந்தசெய்தியைக் கூறினேன். இனனும் நான் தெரியாமல் செய்த அக்கொடிய செய்கைக்குத் தகுந்த சாபத

வ்தையோ மற்றெதையோ பெற்றுக்கொள்ள சித்தமாய் இருப்பதாகவும் பகர்ந்தேன். அம்முனிவர் அடக்கமுடியாத விசனமடைந்து 'அரசனே! இந்தக் கெட்ட காரியத்தை நீயே எனக்குச் சொல்லாமல் மற்றொரு விதமாக எனக்குத் தெரியுமாயின் உன் தலை இப்பொழுதே லட்சம் சுக்கலாகப் பிளந்து போயிருக்கும். மேலும் நீ தெரியாமையால் பிரமம் கொண்டு இக்காரியம் செய்தபடியால் பிழைந்திருக்கின்றனை. தெரிந்தே செய்திருப்பாயாயின் உனது குலம் முழுதும் இப்பொழுது இல்லாமல் போய்விடும். நீ எங்களை அவனுடைய பிணமிருக்குமிடத்தில் அழைத்துக் கொண்டுபோ' என்றனர்.

நானும் அவ்விதமே அம்முனி தம்பதிகளை அம்முனி குமாரனுடைய பிரேதமிருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றேன். அவர்கள் அவனைத்தொட்டுப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனை 'நல்லகதிக்குச் செல்வாயாக' என்று கூறி அவனுக்கு ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்து ஜலதர்ப்பணாதிகளையும் செய்தனர்.

அம்முனி குமாரன் திவ்விய ரூபம்பெற்றுச் சுவர்க்கலோகம்போய்ச் சேர்ந்தனன். பின்னும் அவன் இந்திரனோடு கூடவே தன் தாய் தந்தையர்களைச் சமாதானப்படுத்தி அவர்களைப் பார்த்து 'நான் உங்களுக்கு (சுச்ரூஷை) அடிமைக் காரியங்கள் செய்ததனால் நற்கதியடைந்தேன், நீங்களும் இனிச் சீக்கிரமாகவே இவ்விடத்திற்கு வரப்போகிறீர்கள்" என்றுகூறித தேவராஜனோடு சுவர்க்கலோகஞ் சேர்ந்தனன்.

பிறகு இந்தக்கிழ முனிவன் என்னை நோக்கி 'அரசனே! நாங்கள் இனி இப்பூமியில் வாழ முடியாது. இப்பொழுதே

http://acharya.org

நாங்கள் புத்திரசோகத்தினால் உயிர்விடப் போகிறோம். நீ எங்கள் புதல்வனைத் தெரியாமல் கொலைபுரிந்ததால் உன்னை பஸ்மஞ்செய்யாமல உனக்கு ஓர் கொடுஞ்சாபத்தை யிட்ட போகிறோம். நாங்கள் புத்திர சோகத்தினால் உயிர நீப்பது போல் நீயும் புத்திர சோகத்தினால் மரணம் அடைவாயாக! எனறுகூறிக் கேட்போர் மனங்கரையும்படி பலவாறாகப் புலம்பி, தஙகள் உயிரைவிட்டனர். அக்கடுஞ சாபத்தினால இப்பொழுது எனக்கு இவவிதமான கதி நேர்ந்திருக்கிறது. என்று சொல்லி முடித்து "ஐயோ! என கணகள பஞ்சடைகின்றனவே! நினைவு தபபுகிறதே! ஐயோ! ராமா! லக்ஷ்மணா! சீதே! நீஙகள் எஙகிருக்கின்றீர்கள? கௌசல்யே! சுமித்திரையே! என்னைத் தொடுஙகள். அடி! கொடிய கைகேயி! என் குலத்தைப் பாழாக்கவந்த சண்டீ!" என்று கௌசல்யையையும் சுமித்திரையையும பார்த்துக்கொண்டே அந்த தசரத மஹாராஜன் உயிர் நீத்தனன்.

அறுபத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

தசரதன் மரணமடைந்ததையறிந்த கௌசலையும் சுமித்திரையும் புலம்புதல்.

அன்றிரவு கடந்த மறுநாள் பின் மாலையில் வந்தி ஜனங்களும் வமசாவளி படிக்கும பாடகர்களும் மன்னவனது மாளிகையையடைந்து தங்கள் தஙகள் காரியங்களைச் செய்யத் தொடஙகினர். அந்தோ! மன்னவன் மாண்டது அவர்களுக்கெப்படித தெரியும்? அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகள் அரசனைப் பள்ளியுணர்த்த வந்து சேர்ந்தனர். அரசனை நீராட்டுவிக்கும் வேலைக்காரர்கள் ஸ்நானத்திற்கு வேண்டிய தீர்த்தத்தைப்

http://acharya.org

பொற்குடங்களில் கொண்டுவந்தனர். இளங்கன்னியர்கள் எண்ணெய் நலங்கு, கண்ணாடி, வஸ்திரம், ஆபரணம் முதலிய அலங்காரமான சாமான்களைக் கொண்டுவந்தனர். அவர்கள் சூரியோதயம் வரை காத்திருந்தும் அரசன் வெளிப்படாமை யால் திகைப்படைந்தனர்.

அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகள் அரசனையணுகி அவன் மரண மடைந்தானென்று தெரிந்துகொண்டு 'ஓ' என்றும் 'ஐயோ' வென்றும் ஓலமிட்டனர். இதைக் கேட்டவுடன் புத்திர சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு மெய்மறந்திருந்த கௌசல்யை யும் சுமித்திரையும் விரைவில் எழுந்திருந்து அரசனைத் தொட்டு அவன் இறந்தானென்று நிச்சயித்துக் கீழேவிழுந்து புரண்டு அழுதனர். பிறகு கைகேயி முதலியவர்களும் அங்குவந்து அரசனது மரணம் தெரிந்து புலம்பினர். அம் மாளிகை முழுவதும் அழுகுரல் மயமாக ஆயிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று,

அறுபத்தாறவது ஸர்க்கம்.

தசரதன் மேனியை எண்ணெய்க் கடாரத்தில் இடுதலும், ராஜஸ்திரீகள் கைகேயியை நிந்தித்துக்கொண்டே புலம்புதலும்.

கௌசல்யை அரசனது தலையைத் தன் துடைமேல் வைத்துக்கொண்டு கைகேயியைப் பார்த்து "குரூர சுபாவ முடையவளே! உன் கருத்து நிறைவேறிவிட்டது. மன்ன னும் மாண்டனன். ராமனும் வனமேகினன். நீயே இந்த ராஜ்ஜியத்தைத் தலையில் கட்டிக்கொண்டு அநுபவிப்பாயாக. ஐயோ! நான் என் கணவனையும் மகனையும் இழந்து அநாதை யானேனே! ஒரு கூனியின் நிமித்தமாக ராஜ்ஜிய ஆசை

http://acharya.org

கொண்டு நீ ரகுகுலத்து அரசர்களின் சந்ததியைப் பாழாக்கி விட்டனையே! ஐயோ! இவ்விஷயத்தை ஜனகமகாராஜர் கேட்கில் புழுவாய்த் துடித்துப் பரிதபிப்பாரே! ராமன் பிழைத்திருந்தபோதிலும் இவ்விடத்திராமையால் நாசமடைந் தாற்போலவே ஆய்விட்டனன். ஐயோ! அவனும் சீதையும் இக்கற்றவாகளாய்க் காட்டில் திரியும்படியாயிற்றே! ஜனகர் இந்த விருத்தாந்தத்தைக் கேட்கில் துக்கமேமேலெழப்பெற்றுப் பிராணனை விட்டுவிடுவார். நான் பதிவிரதையாகையால என் கணவனை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு அக்னியில குதித்து உயிர்விடப் போகிறேன். நீ சுகமாகக் கண்குளிரப் பார்ப் பாயாக!" என்று கதறலிட்டனள்.

பிறகு மந்திரிகள் வசிஷ்டாதிகளின் உத்தரவின்படி அரசனது சரீரம் கெடாவண்ணம் எண்ணெய்க் கடாரத்தில் இட்டு வைத்தனர். அச்சமயம் ராஜபத்தினிகளனைவரும் "ஐயோ! ஐயோ! நாதனே! உன்னையும உன அருமை மகனை ராமனையும் விட்டுத் தவிக்கும் எங்களுக்கு இனி யாதுகதி? ராஜ்ஜியம் கைபுகுந்த செருக்கினால் கைகேயி எங்களைத் திரஸ் காரம செய்வளே!" என்று புலம்பினர். இச்சமயம் சூரியனும் அஸ்தமித்தனன். இருளும் பயங்கரமாகச் சூழ்ந்தது. பட் டணத்து ஜனங்களனைவரும அளவிலலாத மனவருத்தத் துடன புலம்பிக் கைகேயியை வைதுகொண்டிருந்தார்கள.

அறுபத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

மார்க்கண்டேயர் முதலிய முனிவர்கள் உடனே பரதனை வரவழைக்க வேணுமென்று வசிஷ்டரிடம் கூறுதல்.

பிறகு சூரியோதயமானதும் அரசனை அபிஷேகம் செய்யும் பிராமணர்களான மார்க்கண்டேயர், மௌத்கல்யர்,

http://acharya.org

வாமதேவர், காசியபர், காத்யாயனர், கௌதமர், ஜாபாலி முதலியவர்கள் சபைகூடி ராஜ புரோஹிதரான வசிஷ்டரை நோக்கி "இப்பொழுது இந்தப் பூமி நாதனற்றுப்போயிற்று; இதனால் நமக்குக் கடந்த ஓர் இரவு பலநூறு இரவுகள்போல் தோன்றி நம்மை வாட்டிற்று. இனி இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த ஒரு அரசகுமாரனை அரசனாக ஏற்படுத்தவேண்டும். அரசனில்லாத ராஜ்ஜியம் நாசமடையும். மழைபெய்யாது. துஷ்டர்கள் அதிகமாவார்கள். விரோதிகள் படையெடுப்பார்கள். ஜனங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகாது. பிராமணர்கள் யஜ்ஞயாகங்களை விக்கினமின்றிச் செய்ய முடியாது. திருடர்கள ஸ்திரீகளையும் ஐசுவரியங்களையும் கொள்ளைகொள்வார்கள். சத்தியம் மறைந்து அதர்மம் மேலெழும். ஜனங்கள் தெய்வமேயில்லையென்று நாஸ்திகர்களாய் விடுவார்கள். எப்படியானால் கண் சரீரத்திற்கு நன்மையையே செய்து கெடுதியைப் போக்குகின்றதோ அப்படியே அரசனும் ராஜ்ஜியத்திற்கு நன்மைகளைச் செய்து தீமைகளைப்போக்கி சத்தியத்தையும் தருமத்தையும் விளங்கச் செய்கிறான். அரசனே ஜனங்களுக்குத் தாய் தந்தையாய் இருப்பவன். யமன் தண்டனை மாத்திரமே செய்வான். குபேரன் செல்வத்தைமாத்திரம் கொடுப்பான். இந்திரன் ஆட்சிமாத்திரமே புரிவான். வருணன் நன்னடத்தைகளைமாத்திரமே ஏற்படுத்துவான். அரசனென்றால் கீழ்ச்சொன்ன எல்லாவற்றையும் தான் ஒருவனே செய்து அந்த யம குபேராதிகளை அதிசயித்திருப்பவன். ஆகையால் பிராமணோத்தமரே! ராஜ்ஜியம் க்ஷேமமடையும்பொருட்டு, தானதர்ம சுபாவனும் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் உதித்தவனுமான ஒரு ராஜகுமாரனை ராஜாவாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வீராக" என்றுரைத்தனர்.

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

http://acharya.org

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

பரதனை அழைத்து வருவதற்காக வசிஷ்ட முனிவரால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் கேகய நாட்டுக்குச் செல்லுதல்.

அவர்களது வார்த்தையைக் கேட்ட வசிஷ்டமுனிவன் "அரசனை பரதனுக்கு ராஜ்ஜியம் கொடுத்திருக்கும்போது நாம் ஆலோசிக்கவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? ராஜகிருஹம் என்னும் பட்டணத்தில் தனது அம்மான் வீட்டில் சுகமாய் வசித்துவரும் பரதனையும் அவன் தம்பி சத்துருக்கனனையும் அழைத்துக்கொண்டுவர விரைவாகப் பிரயாணம் செய்யவல்ல தூதுவர்களை இப்பொழுதே அனுப்புவேன்" என்றுகூறி சித்தார்த்தன், விஜயன், ஜயந்தன், அசோகன், நந்தனன் முதலிய சிறந்த தூதுவர்களையழைத்து "நீங்கள் பரதனிடம் சென்று அவனுக்கு நம் எல்லாருடைய க்ஷேமங்களையும் தெரிவித்து 'ஒரு காரியம் காலம்விஞ்சிப் போகின்றது. நீயே அதைச் செய்யவேண்டியிருப்பதால் தாமதஞ் செய்யாமல் புறப்பட்டு வரவேண்டும்' என்று சொல்வீர்களாக. ஆனால் ராமன் வனம் சென்றதைப்பற்றியாவது அரசன் முடிந்ததைப்பற்றியாவது எள்ளளவும் சொல்லவேண்டாம். கேகய ராஜனுக்கும் பரதனுக்கும் காணிக்கையாகப் பலவித வஸ்திரங்களையும் ரத்னாபரணங்களையும் கொண்டு செல்வீர்களாக" என்று உத்தரவிட்டனன்.

தூதர்களும் பிரயாணமாகி அயோத்திக்கு மேற்றிசையிலுள்ள அவதானமென்னும் மலைக்கும் அதற்கு மேலண்டையிலிருக்கிற பிரலம்பமலைக்கும் இடையிலுள்ள மாலினி நதியின கரையில் வடதிசையாகப் பிரயாணம் செய்தனர். பிறகு அஸ்தினாபுரத்தருகில் கங்கையைக்கடந்து, ஜாங்கல, பாஞ்

http://acharya.org

சால தேசங்களையும் கடந்து இக்ஷுமதி முதலிய நதிகளையும் தாண்டி ஆங்காங்குள்ள வாவிகளையும குளம் குட்டைகளையும் ஓடைகளையும் சிங்கம முதலிய விலங்குகளையும் பார்த்துக் கொண்டே பொழுதுபோயினும் பிரயாணத்தை நிறுத்தாமல் இரவிலும வெகுவாய் நடந்து சென்று அன்றைத் தினம் இரவிலேயே ராஜகிருஹமடைந்தனர்.

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

அறுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்

அன்றிரவு கேகய நாட்டில் பரதன் தான் கண்ட தீய கனுவைத் தன் தோழன்மாரிடத்துக் கூறுதல்.

அந்தூதர்கள் போயச் சேர்ந்த அன்றிரவே பரதனுக்கு மனவருத்தத்தை விளைவிக்கும்படியான ஒரு கனு உண்டாயிற்று. அது விடியும்பொழுது நேர்ந்தபடியால் அது தவறாது பலிக்குமேயென்று பரதன் ஏங்கியிருந்தனன்.

பரதனது நண்பர்கள் அவனது வருத்தத்தைப் போக்கும் வண்ணம் வீணை வாசித்தனர். ஹாஸ்யம் செய்தனர். ஆடல பாடல்கள் நிகழ்த்தினர். அந்தோ! எது செய்யினும் பரதனுக்குச் சந்தோஷமென்பதே சிறிதும் உண்டாகவில்லை. இதைக்கண்ட அவனுடைய உயிர் நண்பன் ஒருவன் அதன் காரணத்தை வினவ, பரதன் கூறுகின்றான்—“நண்ப! இன்று விடியற்காலையில் நான ஒரு கெட்ட கனவு கண்டேன் அதில் என் தந்தை அழுக்கடைந்த சரீரத்துடன் தலைமயிரை விரித்துகொண்டு ஓர மலையுச்சியிலிருந்து கலங்கின ஓர் சாணிமடுவில் விழுவதாகக் கணடனன். அந்தோ! அவர் எண்ணெயை உடம்பெல்லாம் பூசி எள்ளோரையையுண்டதாகவுங்

http://acharya.org

கண்டேன்; மேலும் கடல் உலர்ந்ததாகவும், சந்திரன் பூமியில் விழுவதாகவும், உலகம் இருள் மூடப்பெற்றதாகவும், எரியும் நெருப்பு அணைந்துபோவதாகவும், பூமி வெடித்ததாகவும், மரங்கள் பட்டுப்போவனவாகவும், மலைகள் சிதறிப் புகைவனவாகவும் கண்டேன். இன்னும் என் தந்தை கறுப்பு வஸ்திரம் தரித்து இரும்பு மணையில் உட்கார்ந்திருக்கவும் கண்டேன். பின்னும் அம்மன்னவன் சிறந்த பூமாலையைச் சூடிச் செஞ்சந்தனம் பூசி, கழுதைகளால் இழுக்கப்பட்ட தேரில் ஏறிக்கொண்டு தென்திசை நோக்கிச் செல்வதாகவும் கண்டேன். கனவில் எந்த மனிதன் கழுதையினால் இழுக்கப்பட்ட தேரின்மேல் ஏறிக்கொண்டு போகப் புலப்படுவனோ அவன் மரணமடைவது நிச்சயமென்று நீ கேட்டதில்லையோ? ஆகையால் என் தந்தைக்கோ, ராமனுக்கோ, லக்ஷ்மணனுக்கோ அல்லது எனக்கோ கெடுதல் உண்டாகப்போவது நிச்சயம். இதனால்தான் நான் மிகவும் திகிலடைந்து கிடக்கிறேன்" என்றனன்.

அறுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபதாவது ஸர்க்கம்

பரதன் கேகய நாட்டிலிருந்து அயோத்திக்குப் புறப்படுதல்.

இச்சமயம் தூதர்கள் அரண்மனையில் நுழைந்து கேகய ராஜனும் அவனது மகனும் எதிர்கொண்டு செய்யும் பூஜைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு கேகயராஜனை நமஸ்காரம் செய்துவிட்டுப் பரதனையணுகி "ராஜகுமாரா! புரோகிதர் உன்னிடம் சகலருடையவும் க்ஷேமத்தை அறிவிக்கச் சொல்லி

http://acharya.org

னர். ஆனால் நீ வெகு சீக்கிரமாக அயோத்திக்குப் புறப்பட்டு வரவேண்டுமாம். ஒரு காரியம காலம் தவறிப்போகிறது. அதை நீயே செய்யவேண்டுமாகையால வேகமாகப் புறப்பட்டு வரும்படி சொல்லினார். இதோ உன் பாட்டனுக்காகவும் உன் மாமனுக்காகவும் விலையுயர்ந்த பொருள்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை அவர்களுக்குக் கொடுத்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு சீக்கிரம் பிரயாணமாவாய்" என்றனர்.

பரதன் தூதர்களை நோக்கி "என் தந்தையும் அண்ணன்மார்களும் க்ஷேமமா? தாய்மாரான கௌசலையையும் சுமித்திரையையும் சுகமாய் இருக்கிறார்களா? தன் காரியத்தையே பாராட்டும் தன்மையுடையவளும், குரூரம், கோபம், கர்வம் இவற்றிற்கிருப்பிடமானவளுமான என் அன்னை கைகேயி ரோகங்களின்றி சௌக்கியமாகவிருக்கிறாளா? நீங்கள் வரும்போது தன் பந்துக்களுக்கு அவள் என்ன சமாசாரம் சொல்லினள்?" என்று வினவினன்.

அதற்கு அத்தூதுவர்கள் ஒரே வார்த்தையில் "அனைவரும் சௌக்கியமாய் இருக்கிறார்கள். நீ சீக்கிரம் புறப்படுவாயாக" என்றனர். பரதன் தன் பாட்டனிடமும் மாமனிடமும் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு அவர்களால் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அளவற்ற சதுரங்க சேனைகளோடும் ஐசுவரியங்களோடும் வெகு சீக்கிரமாகத் தன் மாளிகையினின்றும் புறப்பட்டனன்.

எழுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

எழுபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

பரதன் ஏழு நாட்களில் அயோத்தி நகர் வந்து சேர்ந்து கொடிய நிலைமை கண்டு குழம்பினமை கூறல்.

பிறகு பரதன், ஸுதாமை, ஹ்லாதினி, சதத்ரு, சிலாவஹை, குலிங்கா, யமுனை முதலிய நதிகளையும், அபரபர்ப்படம், சல்யகர்த்தனம் முதலிய கிராமபட்டணங்களையும், சைத்ரரதம், பாருண்டம் என்கிற வனங்களையும் கடந்து சென்று அம்சுதானமெனனும் தேசத்தை யடைந்து கங்கையைத் தாண்டி தாமவர்த்தனமெனனும் கிராமஞ் சேர்ந்தனன்.

அங்குள்ள ஓர் வனத்தில் அன்றிரவைக் கழித்து, விடிந்தவுடன் கிழக்கு முகமாகப் புறப்பட்டு உஜ்ஜிஹானை யெனனும் நகரத்தின் உத்தியான வனத்தை யடைந்தனன். பிறகு அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஸர்வதீர்த்தமெனனும் கிராமத்தையடைந்து அவ்விடம் ஒரு இரவைக் கழித்து, பிறகு புறப்பட்டு, உத்தானிகை, கபீவதி, ஸ்தாணுமதி, கோமதி முதலிய நதிகளையும், ஹஸ்திப்ருஷ்டகம், லௌஹித்தியம் முதலிய பட்டணங்களையும் கிராமங்களையும் கடந்து கலிங்க நகரையடைந்து அதிலுள்ள ஸாலவனம் சேர்ந்து, சைன்யங்களுடன் சற்று இளைப்பாறினன். உடனே அந்த ஸால வனத்தை அந்த இரவிலேயே கடந்து சூர்யோதயமாகையில் அயோத்யா புரியைக் கண்டனன். கடைசியாக எட்டாவது நாள் அயோத்தியின் எல்லையில் நுழைந்தனன்.

அப்பொழுது பரதன், நகரம் மிகவும் பாழடைந்திருப்பதைக்கண்டு சாரதியை நோக்கி "அப்பா! சாரதி! என் நகரத்தில் ஜனங்கள் சந்தோஷமாய் இருக்கவில்லை! எவரும்

http://acharya.org

நான் முன் பார்த்தபடி குதிரை முதலிய வாகனங்களில் ஏறிக்கொண்டு நகரத்தினின்றும் வெளியிலாவது, வெளியிலிருந்து உள்ளேயாவது ஏன் உல்லாசமாக உலாவவில்லை? செடி கொடிகளெல்லாம் ஏன் வாடி வதங்கித் துவண்டிருக்கின்றன. ஏன் பட்சிகள் பாடவில்லை? மலைகளெல்லாம் ஏன் பிளவுபட்டிருக்கின்றன? மரங்களெல்லாம் ஏன் இலைகளை உதிர்த்து விட்டன? காற்று ஏன் சுகமாய் வீசவில்லை? ஏன் முன்போல் வாத்திய ஒலிகளும் கீதங்களும் கேட்கவில்லை?" என்று கேட்டுக்கொண்டே அயோத்தியின் மேற்கு வாசற்படியான 'வைஜயந்தம்' என்னும் வாயிலில் நுழைந்தனன்.

பின்னும் அவன் அந்த சாரதியை நோக்கி "ஏன் எல்லாரும் சந்தோஷமின்றி வருத்தத்துடன் காணப்படுகின்றனர்? என்னை வசிஷ்டர் சீக்கிரமாக அழைத்துவரச் சொன்ன காரணந்தானென்ன? வீடுகளெல்லாம் லக்ஷ்மி தாண்டவமின்றி மூடப்பட்டு ஒளி மழுங்கப்பெற்றிருப்பதேன்? சமஸ்தமான ஜனங்களும் முகவொளி யிழந்து கண்ணீர் வடிய தீனமான குரலில் அழுது வருந்துவதேன்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அப்பரதன் முன்பு ஒருகாலும் தன் பட்டணத்தில் உண்டாகாதவைகளும் மனத்திற்குப் பிரியமல்லாதவைகளுமாகிய நிலைமைகளையும் மற்றும் பல கெட்ட சகுனங்களையும் கண்டு மனக்கலக்கமடைந்து தந்தையின் மாளிகையினுள் நுழைந்தனன்.

எழுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

எழுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்

தந்தை மரணமடைந்ததைப் பரதன் கைகேயியிடம் கேள்விப்பட்டு வருந்துதலும், ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கைகேயி வேண்டுதலும்.

தந்தையை அங்குக் காணப்பெறாத பரதன் தன் தாயான கைகேயியின் மாளிகைக்குச் சென்று அவளைக்கண்டு பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினன். கைகேயி அவனை உச்சி மோந்து முத்தமிட்டு மடியிலிருத்தி அவனுடையவும் தன் தகப்பன் சகோதரன் இவர்களுடையவும் க்ஷேமங்களை வினவினள். பரதன் தான் புறப்பட்டு ஏழு ராத்திரிகள் சென்றன வென்றும் அனைவரும் ராஜகிருஹத்தில் சௌக்கிய மென்றும் கூறி "அம்மா! உன் அழகிய படுக்கையிலேயே எப்பொழுதும் காணப்படக் கூடிய தந்தையார் எங்கே? அவரை முன்னதாக நான் நமஸ்கரிக்க விரும்புகின்றனன். அவர் ஒருக்கால் மூத்த மனைவியான கௌசல்யையின் மாளிகையில் இருக்கிறாரா?" என்று அவளுடன் வினவினன்.

கைகேயி தான்சொல்லப்போகும் விஷயம் தனக்குப் போல் பரதனுக்கும் பிரியமாயிருக்குமென்றெண்ணி "குழந்தாய்! பரதா! உன் தந்தை பரகதியடைந்தனர்." என்று கூற அது கேட்ட பரதன் மனத்தளர்ச்சியடைந்து "ஐயோ! தந்தையார் மாண்டனரோ?" என்று கூவியவண்ணம் கீழே வீழ்ந்து மூர்ச்சித்தான்.

பிறகு கைகேயியினால் தேற்றப்பட்டு பிரக்ஞை யடைந்த பரதன் கலலும் கரையும் வண்ணம் தன் தந்தையை நினைத்துப் புலம்பினான். பின்னுமவன் கைகேயியை நோக்கி "அரசர் எந்த வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டு மாண்டார்?

http://acharya.org

அவர் இறக்கும் தருவாயில் என்னென்ன விஷயங்கள் கூறினார்? என்னைப்பற்றி என்ன கூறினார்?" என்று கேட்டனன்.

கைகேயி அவனை நோக்கி "குழந்தாய்! உன் தந்தை கடைசியாகச்சொன்ன வார்த்தையாவது 'ஐயோ! ராமா! சீதே! லக்ஷ்மணா! உங்களை எவர் மறுபடியும் கண்களால் காணப்பெறுவர்களோ, அவர்களே பாக்கியசாலிகளாவர்' என்பதே" என்று கூறினள். இதைக்கேட்ட பரதன் ராமனும் சீதையும் லக்ஷ்மணனும் பட்டணத்தில் இல்லை யென்று இரண்டாவது துக்க சமாசாரத்தைத் தெரிந்து கொண்டவனாய் மிகவும் துக்கித்து முகவொளியிழந்து "ஐயோ! அம்மா! என் தன்புள்ள அண்ணன் சீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் எங்குச் சென்றனன்? சீக்கிரமாகக் கூறுவாய்" என்றனன்.

கைகேயி தான்செய்த காரியத்தால் பரதன் சந்தோஷிப்பானென்று நினைத்து ராமன் காடு சென்ற காரணத்தையும் அதனால் மன்னவன் இறந்த விதத்தையும் அவனுக்குத் தான் ராஜ்ஜியம் சம்பாதித்து வைத்திருப்பதையும் விவரமாகக் கூறினள்.

பின்னும் அவள் அவனை நோக்கி "குழந்தாய்! நீ ராஜநீதி தெரிந்தவன். மன்னவன் மரணத்தையும், ராமன் பிரிவையும் நீ ஒரு பொருளாகக் கருதாமல் உனக்குக் கிடைத்திருக்கும் ராஜ்ஜிய லக்ஷ்மியை சந்தோஷமாகப் பெற்று அநுபவிக்கக்கடவாய். சீக்கிரம் தந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய ஈமக்கடன்களை நிறைவேற்றி நான் சொல்லுகிறபடி நட, உனக்கு சகல மங்கலங்களும் உண்டாகுக." என்று கூறினள்.

எழுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

எழுபத்து மூன்றுவது ஸர்க்கம்

பரதன் கைகேயியை இடித்துக் கூறுதல்.

இங்ஙனம கூறக்கேட்ட பரதன "அடி! பாபிஷ்டே! அரசனை மரணம் அடையச்செய்து ராமனையும் அடித்துத் துரத்தி விட்டனையே! இந்த ராஜ்ஜியத்திஞல எனக்கென்ன பயன்? ஐயோ! நீ எங்கள் குலம நசித்துப்போக வந்து தோன்றிய நமனை யொத்தவளா யிருக்கின்றனை. அரசன் நெருப்பைக் கட்டிக்கொள்வது போல உன்னைக் கட்டிக்கொண்டனன். கணவனைக் கொன்ற பாதகி! ராமனை ஏன வனம் போகச்சொல்லினை? அவன் என்ன கெட்டகாரியம செய்தானென்று அவனை விரட்டியடித்தனை? அதஞல் நீ யாது பயனை படைந்தனை? நீ மிகவும் கெட்ட குணமுடையவள். பேராசை பிடித்தவள். எனக்கு ராஜ்ஜியம் வரவேணடுமென்ற ஆசை யிஞலன்றோ இப்படிப்பட்ட பெருத்த அனர்த்தத்தை விளைவித்தனை? நான ராம லக்ஷ்மணர்களில்லாமல் எவ்விதம தரித்திருக்க முடியும்? அவர்களிருவருமன்றோ என் சக்தி விசேஷம்? ராமனுக்குத் தன் தாயிடத்துப் போலவே உன்னிடத்தும பக்தியும் அன்பும் இல்லாமலிருக்கும் பக்ஷத்தில உன்னை இன்றே நான தொலைத்திடுவேன். 'அவனது உள்ளம் கன்றுமோ!' என்று உன்னை நான் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை.

பாப புத்தி யுடையவளே! உனக்கு ஏன இந்த துர்ப்புத்தி புண்டாயிற்று? நமது குலத்தில் எப்பொழுதாவது மூத்தவனிருக்க இளையவன் மகுடம் புனைந்து கொள்ளும வழக்க முண்டா? அல்லது உன் தாய்வீட்டு ராஜாக்களுக்காகிலும் இத்தகைய வழக்க முண்டா? ஐயோ! மிகுந்த மேன்மையுற்ற கேகயராஜனின் வயிற்றில் பிறந்த உனக்கு எதஞல இப்படிப்

பட்ட மகிமைகேடு நேரிட்டது? இப்பொழுது உன் இஷ்டத்தை நான் நிறைவேற்றுடையோடு உனக்குப் பிரியமல்லாததையும் எனக்குப் பிரியமுமான என் ராமனை இப்பொழுதே சென்று காட்டினின்று அழைத்து வந்து அவனுக்கு அடிமையாகப் போகிறேன்” என்று கூறி மீளவும் சோகம் மேலிட்டுப் பலவாறு கதறினன்.

எழுபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

எழுபத்து நான்காவது ஸர்க்கம்

பரதன் தனக்குள்ள ராம பக்தியைக் கைகேயியிடத்தில் விரிவாகக் கூறி மூர்ச்சையடைதல்.

பின்னும் அந்தப் பரதன் கைகேயியை நோக்கி “துர் மதத்தைத் துர்நடத்தையை யுடையவளே! உன் தாயைப் போலவே ராஜ்ஜியத்தினின்றும் தொலைந்து போவாயாக. அடி பாபிஷ்டே! நான் இனி உனக்கு இறந்தவனைப் போன்றவனே; நீ அழுதுகொண்டிருப்பாயாக. நீ நரகத்திற்கே போகப் போகிறாய். ஐயோ! உன் பொருட்டல்லவோ ராமன் காடு சென்றான். அரசன் உயிரிழந்தான். ‘இந்தப் பரதன் தாய் மூலமாக அண்ணனைக் காட்டுக்கு அதட்டி ஓட்டித் தந்தையைக் கொன்றனன்’ என்கிற அபகீர்த்தி எனக்கு உன்னாலல்லவோ நேரிட்டது. கணவனைக் கொன்ற காதகியே! நீ கேகயர் கோனுக்குப் பிறந்தவளல்லை. அவர் குலத்தைக் கெடுக்க வந்த ராக்ஷஸியே ஆவாய். உனக்குப் பாப காரியமே முக்கியம். ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கிற நரகம் உனக்குப் போதாதே! மகன் தாய்க்கு மற்றெல்லோரைக் காட்டிலும் மிகுந்த அன்பிற் கிடமானவன். எனவே

http://acharya.org

கௌசலயைககு ராமன் எப்படிப் பட்டவனெனபது உனக்குத தெரியவில்லையா?

முனனொருகால மேன்மையுடைய காமதேனுவானது பாரததைதச சுமநது வருநதி மூர்சசையடைந்தவைகளுடன், தன வமிசததில பிறநதமையால தனக்குப் பிள்ளைகளுமாகிய இரணடு எருதுகளைக கணடது. கணடதும துயரமடைந்து கணணீர வடிததது. அச்சமயம இநதிரன் அங்கு வந்து அது வருததமடைந்ததின காரணததை யுணர்ந்து ஆசசரியப பட்டு 'ஹா! இநதககாமதேனு பலவாயிரம் பிள்ளைகளான காளைகளைப பெற்றபோதிலும இரணடு பிள்ளைகளின கஷ்டததைப பார்ததுச் சோகிககின்றதே!' என்றனன. இதிலிருநது ராமன ஒருவனை மாததிரமே பிள்ளையாகவுடைய கௌசல்யைக்கு அவனுடைய பிரிவாற்றாமையால எவ்விதமான மனவருதத முணடாகுமெனபதை நீயே நினைததுப் பார். அப்படிப்பட்ட 'பதிவிரதையான கௌசலையை ராமனைத துறககுமபடி செய்த நீ பரலோகத்திலும துககததையே யனுபவிப்பாயாக. நான ராமனையும தந்தையையும் பரிபூரணமாகப பூஜிதது மிகுந்த கீாததியை யடையபபோகிறேன். ராமனைக்காட்டிலிருந்து அழைத்துககொணடுவந்து அவனுக்குப் பதிலாக நானே வனம் செலலபபோகிறேன. பாபி! இககொடிய மகாபாதகத்தைச செய்த நீ காடாவது செல. நெருபபிலாவது விழு. நான் ராமனுககே ராஜ்ஜியத்தை யளிதது என் பாபததைப் போக்கிககொள்ளபபோகிறேன." என்று கூறிக்கொணடே கீழே விழுந்தனன.

எழுபத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

http://acharya.org

எழுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் கௌசலையினிடத்தில் தனது ராமபக்தியை விரிவாகக்கூறிப் பலவாறு சபதங்கள் செய்தல்.

வெகுநேரஞ் சென்றபின்பு பிரக்ஞையடைந்த பரதன் மறுபடியும் கைகேயியை நிந்திக்கத்தொடங்கி அங்குள்ள சுமந்திரன் முதலிய மந்திரிகள் கேட்கும்வண்ணம் உரத்த குரலில் "நான் ஒருகாலும் ராஜ்ஜியத்தை விரும்பவில்லை. அதற்காகத் தாயுடன் கலந்து ஆலோசிக்கவுமில்லை. அதைப் பற்றி அரசன் ஆலோசித்த விஷயமும் எனக்குத் தெரியாது. சத்துருக்கனனுடன் நான் வெகு தூரதேசத்திலிருந்தது உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா? ராமனுக்கு வனவாசம் நேர்ந்த விஷயமும் எனக்குத்தெரியாது; எல்லாம விபரீத சம்பவம்" என்று கூக்குரலிட்டு அழுதனன்.

பிறகு பரதன் சத்ருக்கனன் பின்தொடர, கௌசல்யை யின் மாளிகைக்குச்சென்று மனவருத்தத்துடன் அழுது கொண்டே அவளைக்கட்டிக்கொண்டனன். கௌசல்யை அவனை நோக்கி "உன் தாயின் கொடுஞ்செய்கையால் ராஜ்ஜியம் கிடைத்திருக்கிறது. ஐயோ! என் ராமனை மரவுரி தரித்து வனத்திற்கனுப்பினளே! இதனால அவளுக்கு என்ன லாபம்? ராமனை வனத்திற்கனுப்பாமலே ராஜ்ஜியம் பெறக்கூடாதா? அந்தக் கைகேயி இப்பொழுதே என்னையும் சுமித்திரை யையும் காட்டிற்கு அனுப்பிவிடுவளாயின யுக்தமாயிருக்கும். அல்லது நீயாவது எங்களை ராமனிடம்கொண்டு விட்டுவிடுவா யாக" என்றனள்.

இப்படிக் குரூரவாக்கியங்களால் தன்னை வைத கௌசல்யையை, ஒரு பாபத்தையுமறியாத பரதன வணங்கி மிகவும் மூர்ச்சையடைந்து பலவாறாகப புலம்பிப் பிறகு

http://acharya.org

தெளிவு பெற்றனன். பிறகு அவன் கைகுவித்தவண்ணம் "அம்மா! ராமனிடத்தில் எப்பொழுதும் எனக்குத் திடமான பக்தி இருக்கிறதென்பது உனக்குத் தெரியாதா? தெரிந்தும், இவ்விடத்துச் செய்திகளை எள்ளளவும் அறியாமல் எந்தப் பாபத்தையும் செய்யாமலிருக்கிற என்னை எதுக்காக நிந்திக்கிறாய்? நான் ராமனை காடுபோக சம்மதித்திருந்தால் பயங்கரமான பாபங்களைச் செய்தவனாகக்கடவேன். பசுவைக்கொன்றவனும், சிசுஹத்தி செய்தவனும், பிரம்மஹத்தி செய்தவனும், குருநிந்தை செய்தவனும், ஸ்நேகத்துரோகம் செய்தவனும், அரக்கு, மீன், மாம்ஸம், விஷம் இவைகளை விற்றுக் குடும்ப போஷணம் செய்கிறவனும், குருவின் மனைவியைக் காதலித்தவனும் எந்தெந்த பாபங்களையடைவார்களோ அந்த பாபங்களையெல்லாம் நான் (ராமன் வனம்போக சம்மதித்திருக்கில்) அனுபவிக்கக்கடவேனாக. இன்னும் தரித்திரம், மக்கட்பேறின்மை, ரோகம் அற்ப ஆயுள் இவற்றினால் பிடிக்கப்பட்டுத் தவிப்பேனாக." என்று புலம்பி, தனக்கு ராமனிடமுள்ள அளவுகடந்த பக்தியைக் கௌசல்யை நன்குணருமாறு செய்தனன். இங்ஙனம் கூறிச் சபதங்கள் செய்த பரதன் மிகுந்த பரிதாபமாய்க் கீழே விழுந்து மூர்ச்சித்தனன்.

அந்தப் பரதனுடைய மனப்பான்மையை நன்குணர்ந்த கௌசல்யை "என்னப்பா! பாக்கியவசத்தினால் உன் மனம் தருமத்தினின்றும் தவறாதிருக்கிறது. என் விஷயத்தில் லக்ஷ்மணனைப்போல் நீயும் பிரதிக்ஞை தவறாதவனாயிருக்கிறாய். ஆகையால் ஸத்புருஷர்கள் பெறும் லோகங்களைப் பெறுவாயாக" என்று ஆசீர்வதித்தவண்ணம் பரதனை யெடுத்துத் தன் துடையின்மீது உட்காரவைத்துக் கட்டியணைத்து

http://acharya.org

முகத்திட்டு மனவருத்தத்துடன் கண்ணீர் பெருக்கினன். பரதனும் அப்புக்கப்பு சோகத்தினால் புலம்பி அறிவிழந்து பெருமூச்செறிந்துகொண்டிருந்தான். இங்ஙனம் அன்றிரவு முழுதும் கடந்து சென்றது.

எழுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தாறவது ஸர்க்கம்

தசரத மன்னவனுக்கு ஈமக்கடன்கள் நிறைவேறுதல்.

மறுநாள் பொழுது விடிந்ததும் வசிஷ்ட முனிவர் பரதனை நோக்கி "ராஜகுமாரா! நீ இதுவரை துக்கப்பட்டது போதும். இனிமேல் துக்கப்படத்தகாது. உனக்கு மங்களம் உண்டாகுக. அரசன் சுவர்க்கம் அடைவதற்குரிய சரமச் சடங்குகளை உடனே நடத்துவாயாக." என மொழிந்தார்.

உடனே அரசனை எண்ணெயக் கொப்பரையினின்றும் எடுத்துக் கழுவி அலங்காரங்கள் செய்து பல்லக்கிலேற்றினர். ருத்விக்குகளும் புரோகிதர்களும் கார்ஹபத்தியம் முதலிய நெருப்புகளை விதியின்படி கொண்டு வந்தனர். பரிசாரகர்கள் மன்னனை வளர்த்திக் கிடந்த பல்லக்கைத் தூக்கிச் சென்றனர். ஜனங்கள் பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்ட புஷ்பங்களையும் பலவித வஸ்திரங்களையும் வழியில் இறைத்துக்கொண்டு அரசனுக்கு முன்னே சென்றனர். மற்றுஞ் சிலர் சந்தனப் பொடிகளையும் அகில் சூர்ணங்களையும் ஸரளமென்னும் தூப திரவியத்தையும் வாசனையுள்ள காஷ்ட சூர்ணத்தையும் மற்றும் பல வாசனைத் திரவியங்களையும் இரண்டு பக்கங்களிலும் பிடித்துக்கொண்டு

http://acharya.org

வருகிற பொன் வெள்ளி மயமான குமிட்டிகளில் இறைத்துக் கொண்டே சென்றனர்.

பிறகு ருத்விக்குகள் அரசனது சரீரத்தையெடுத்துச் சிதையின்மேல் படுக்கவிட்டனர். பரதனைக்கொண்டு அக்னிப் பிரதானம் செய்வித்து யமக்கடனுக்கு உரிய மந்திரங்களை ஜபித்தார்கள். சிலர் ஸாமகானஞ் செய்தனர். அந்தப் புரத்து ஸ்திரீகளும் அங்கு வந்து சேர்ந்து கதறலிட்டு அழுதனர். ருத்விக்குகள் (புரோகிதர்கள்) கௌசல்யை முதலிய ஸ்திரீகளையும் பரதனையும் கொண்டு, அசுவமேதம் முதலான பல யாகங்கள் செய்த அரசனுக்கு அபரதக்ஷிணமும் பிரதக்ஷிணமும் செய்வித்து ஸமஸ்காரத்தை சாஸ்திர விதிப்படி செய்து முடித்தனர்.

அரசனது மனைவிகளும் மந்திரிகளும் புரோகிதர்களும் பரதனுடன் கூடி அரசனுக்கு ஜலதர்ப்பணம் செய்து பட்டணத்தில் பிரவேசித்துக் கண்ணீர் பெருகிய வண்ணம் தரையில் படுத்துக் கிடந்தனர்.

எழுபத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

எழுபத்தேழாவது ஸர்க்கம்

தசரத மன்னவனுக்கு அஸ்தி ஸஞ்சயனம் முதலிய சடங்குகளையும் செய்து முடித்தல்.

பிறகு பரதன் புண்யாஹவாசனம் முதலியவற்றை நடத்தித் திட்டைக் கழித்துப் பதின்மூன்றாம் நாள் செய்யவேண்டிய சடங்குகளை நிறைவேற்றினன். அவன் தன் தந்தையின் பரலோக ப்ராப்தியின் பொருட்டு அளவற்ற திரவியங்களை அந்தணர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் கொடுத்தனன்.

http://acharya.org

பிறகு பதின்மூன்றாம்நாள காலையில பரதன் தந்தையைக் குறித்துப் பலவாறு புலம்பிய வண்ணம், அஸ்தி ஸஞ்சயன (எலும்பு பொறுக்கிப பாலில நனைதல்) த்தின் பொருட்டு அரசனை தகனம் செய்தவிடத்திற்கு வந்தனன். அங்கு வந்ததும் அரசனை நினைத்து மீண்டும பிரலாபிக்கலாயினன். கீழே விழுந்து மூர்ச்சித்தனன். வசிஷ்டாதிகள் அவனை மூர்ச்சை தெளிவித்துத தேற்றினார்கள். அவனும கண்ணீர்களைத துடைத்துக்கொண்டு, சிவந்த கண்களோடு கூடினவனாய் சத்துருக்கனனுடனும கூடி மற்றை அஸ்தி ஸஞ்சயனாதி காரியங்களைச் செயவவனை செய்தனன்.

ஏழுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்

சத்துருக்கனன் கூனியைக் கண்டவாறே கோபங்கொண்டு நலிந்து கைகேயியையும் இடித்துக் கூறுதலும், பரதன சமாதானப் படுத்துதலும்.

சாவுச் சடங்குகள் நிறைவேறி வீட்டிற்குச் சென்ற பிறகு சத்துருக்கனன் பரதனை நோக்கி "அண்ணா! ராமன் மிகுந்த பலமும் ஸாமர்த்தியமு முடையவனாயிருந்தும் ஓர் ஸ்திரீயின் வார்த்தையால் வனம் சென்றானே! இதென்ன விசித்திரம்! 'அவன் தந்தைக்கு உட்பட்டவன்' எனினும், கூடவிருந்த லக்ஷ்மணனாவது தந்தையைத் தடுத்து ராமனை ஏன் நிறுத்தவில்லை? மனைவிக்குட்பட்டுத் தகாதவழியிற் சென்ற மன்னவனை, நியாய அநியாயங்களை ஆலோசித்து இப்படிப்பட்ட அனர்த்தம் உண்டாவதற்கு முன்பே தண்டித்திருக்கவேண்டாவா?" என்று கூறும்போது, கூனியாகிய மந்தரை பரதாபிஷேகத்தைப் பார்க்கக்கருதி ஸமஸ்த ஆபரணங்களை யணிந்தவண்ணம் அவ்விடம வந்தனள்.

http://acharya.org

உடனே மந்திரிகளும் ராஜாபிஷேகம் செய்யுமதிகாரிகளும் மகத்தான சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக, பரதனை நோக்கி "புருஷ ச்ரேஷ்டனே! உனது கட்டளைப்படி இதோ ராஜ பக்தியுள்ளவர்களை மார்க்கத்தைக் காப்பதற்கும், சிற்பிகளை வழி ஏற்படுத்துவதற்கும் அனுப்பி விட்டோம்" என்றனர்.

எழுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எண்பதாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் முதலானவர்கள் அயோத்தியிலிருந்து இராமபிரானிடம் செல்ல வழியைச் சீர்திருத்துதல்.

அனேக வகுப்பான வேலையாட்கள் நகரத்திலிருந்து வனம் செல்லும் மார்க்கத்திலுள்ள கற்களையும் முட்களையும் களைந்து மேடு பள்ளங்களையும் சீர்திருத்தினர். வழியிலுள்ள கால்வாய் முதலியவற்றைத் தாண்டுவதற்காகக் கொம்பு கொடிகளால் இயந்திரங்களைச் செய்ய வல்லவர்களும், ஓடம் முதலானவற்றைச் செய்யத் தெரிந்தவர்களும், தச்சர்களும், வழியில் தடைசெய்யும் மரங்களை வெட்டும் வேலையாட்களும், கிணறு வெட்டுபவர்களும், மாடமாளிகை கட்டத் தெரிந்த சுண்ணாம்பு வேலையாட்களும், மற்றை இதர வேலைகளில் சாமர்த்திய முடையவர்களும் முன்னே புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

அவர்களெல்லாம் தங்களுக்குத் தெரிந்த முறைகளில் காட்டிற்கு மிகவும் சௌகரியமாகச் செல்லக்கூடிய ஓர் அழகிய விசாலமான பாதையைச் செய்துகொண்டேபோயினர். ராமனைப்பார்க்கப்போகும் சந்தோஷத்தினால் அவர்களுக்கு அவ்வேலையைச் செய்வதில் கொஞ்சமேனும்

http://acharya.org

களைப்பே உண்டாகவில்லை. அந்தப்பாதையானது குளிர்ந்து தளிர்த்துப் பூத்த பல மரங்களமைந்தும், சந்தனத் தண்ணீர் தெளிக்கப்பெற்றும், குளிர்ந்த அழகான விடுதிகளையுடையதும், பலவகைப் புஷ்பங்கள் இறைக்கப் பெற்றதுமாகி தேவ மார்க்கம்போல மிகவும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது. அங்குச் சிற்சில அழகான இடங்களில் தங்கக் கலசங்களமைத்து மகர தோரணங்களையும் மேற்கட்டுகளையும் பரதன் மனமுகக்குமாறு கட்டித் துவஜங்களை நாட்டி மற்றும்பல அலங்காரங்களையும் செய்தனர். வாஸ்து சாஸ்திரங்களை யறிந்தவர் நல்ல முகூர்த்தத்தில் பரதன் தங்குவதற்காக இடையில் அநேக கூடாரங்களையமைத்தனர். இவ்விதம் பட்டணத்திலிருந்து கங்கை நதி வரையில் வழி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

எண்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எண்பத்தோராவது ஸர்க்கம்

முனிவர்களும் மற்றும் பலரும் நிறைந்தவோர் மகாசபை கூடுதல்.

அன்றிரவெல்லாம் அனைவரும் ராமனைக் காணப் போகும் சந்தோஷத்தால் தூக்கமின்றி நல்ல காரியங்களைச் செய்தனர். விடியற்காலையில் ஸ்துதி பாடகர்கள் மங்கள சப்தங்களமைந்த கவிகளைப்பாடிப் பரதனைப் பள்ளியுணர்த்த வந்தனர். வாத்தியங்கள் முழங்கின. கீதங்கள் பாடப்பட்டன. பரதன் உடனே விழித்தெழுந்து "நான் அரசனல்லேன். ராஜனைப் புகழ்வது போல் என்னைப் புகழலாகாது" என்று கூறி அவற்றை யெல்லாம் நிறுத்தி சத்துருக்கனனை விளித்து "தம்பி! கைகேயி உலகிற்கு எவ்வளவு கெடுதி செய்தனள் பார். தந்தை துக்கங்கள் எல்லாவற்றை

http://acharya.org

டும் என்மேல் போட்டுப் போயினர். அவருடைய ராஜ்ஜ்ய லக்ஷ்மியும் அவருக்குப் பிறகு மூத்தகுமாரனுக்குச் சேரும் தருமத்திலேயே நிலை நின்றிருப்பது. அப்படிப்பட்டது இப்பொழுது ஜலத்தினிடையில் நடத்துகிறவனில்லாத ஓடம்போல அலைகின்றது. ஐயோ! தர்ம தேவதையான ராமனை என் தாய் காட்டிற்குத் துரத்தினளே!" என்று பலவாறு சொல்லிப் புலம்பினன்.

அப்பரதன் அங்ஙனம் கூறி அழுதுகொண்டிருக்கையில் வசிஷ்ட முனிவர் சிஷ்யகணங்களோடு அங்கு வந்தனர். அவர் ஓர் இடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு தூதர்களைப்பார்த்து "நீங்கள் விரைவிற் சென்று சகல பிராமணர்களையும் க்ஷத்திரியர்களையும் வைசியர்களையும் மந்திரிகளையும் அந்தந்த இனத்தவரின் தலைவர்களையும் யுதாஜித்தையும் சுமந்திரனையும் அழைத்துக்கொண்டு வருவீர்களாக. நாமெல்லாரும் கலந்து ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டிய ஓர் காரியம் உண்டு" என்று கட்டளையிட்டனர். அதன்படி சகலபேர்களும் அனேகவிதமான வாகனங்களின்மீது ஏறி வந்தனர். பிறகு பெரியசபை கூடிற்று. அது தேவசபை போன்று விளங்கியது.

எண்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எண்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்

பரதன் ராஜ்ஜியத்தைத் திரஸ்கரித்து ராமனிடம் போகப் புறப்படுதல்.

பிறகு வசிஷ்ட முனிவர் பரதனை நோக்கி "அரசிளங்குமர! உன் தந்தை 'வாக்குத்தவறாமை' என்னும் தருமத்தைக் கடைப்பிடித்து இப்பூமியை உனக்குக்கொடுத்துச் சுவர்க்

http://acharya.org

மடைந்தனர். ராமனும் அவரது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து வனமேகினன். ஆகையால் உன் தந்தையும் அண்ணனும் உனக்கு ராஜ்ஜியத்தைக் கொடுத்தனராயினர். நீ இதை சந்தோஷத்துடன் அனுபவிப்பாயாக. சீக்கிரத்தில் அபிஷேகஞ் செய்துகொள்வாய். லட்சக்கணக்கான ஐசுவரியங்களை உனது சிற்றரசர்கள் உனக்குக் கொண்டுவந்து கொடுப்பார்கள்" என்றனர்.

இதைக்கேட்ட பரதன் தாங்கமுடியாத வருத்தத்தை யடைந்து ராமனை மனதில் தியானித்தவண்ணம் வசிஷ்டரை நோக்கி "ஸ்வாமி! ராமனது இந்த விசாலமான பூமியை எவன்தான் அபகரிப்பான்? இந்த ராஜ்ஜியம் ராமனுடையது. நானும் ராமனுடையவனே. ராமனே மூத்தோனாகையால் அவனே அரசாள உரியவன். என் தாய் செய்த இந்தக்கெட்ட செய்கையை நான் எள்ளளவும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். நான் ராமனை இப்பொழுதே பின்தொடர்ந்து செல்லப்போகிறேன். அந்த ராமன் இந்த ராஜ்ஜியத்துக்கு மாத்திரமன்றி மூவுலகங்களுக்கும் தலைவன். ஆகையால் நான் அரசாளச் சிறிதும் தகுதியற்றவன்" என்று கூறும்போது அனைவரும் ஸந்தோஷித்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகப் பரதனைப் பெரிதும் உகந்தனர்.

மீளவும் பரதன் "ராமன் என் வார்த்தைக்கிணங்கி வரா விட்டால், லக்ஷ்மணனைப் போலவே நானும் காட்டிலேயே வசிக்கப்போகிறேன். சமஸ்தமான வகைகளாலும் ராமனை இங்கு அழைத்துவர முயலுவேன். ஆகையால் நீங்களனைவரும் என்னைப் பின்பற்றி வரவேண்டும். இதற்காக நான் முன்னமே ஆட்களையனுப்பிப் பாதையைச் செவ்வைப்படுத்திக் காத்திருக்கும்படி செய்திருக்கிறேன்" என்றனன்.

http://acharya.org

பரதனது கட்டளைப்படி அனைவரும் பிரயாணத்துக்கு ஸன்னத்தரானார்கள். சைனியங்களெல்லாம் சித்தமாய் நின்றன. பிறகு வீடுகள்தோறும் பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களனைவரும் ஒட்டைகள் கழுதைகள் தேர்கள் யானைகுதிரைகள் முதலியவற்றின்மேல் அவரவர்க்குரியபடி ஏறிக்கொண்டு பிரயாணத்திற்கு ஆயத்தராயினர்.

எண்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

எண்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் சைன்னியங்களோடு புறப்பட்டுக் கங்காநதி தீரத்தில் இளைப்பாறுதல்.

மறுநாள் விடியற்காலையில் பரதன் தேரேறிப் புறப்பட்டனன் மந்திரிமார்கள் ரதத்திலேறி அவனுக்கு முன் சென்றனர். ஒன்பதினாயிரம் யானைகளும் அறுபதினாயிரம் தேர்களும் அறுபதினாயிரம் காலாட்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் நூறாயிரம் குதிரை வீரர்களும் பரதனைப் பின் தொடர்ந்தனர்.

கௌசல்யை சுமித்திரை கைகேயி முதலியவர்களும் ராமனை யழைத்துக்கொண்டுவர நேரும் சந்தோஷத்தினால் மனங் குளிரப்பெற்றுச் சிறந்த வாகனங்களில் வேறுவேறாக ஏறிச்சென்றனர். கைகேயி தான்செய்த காரியத்திற்கு மிகவும் வருந்தி முந்துற முன்னம் நடந்தாள். இடையில் ஸமஸ்தமான ஜனங்களும் ராமனைப்பற்றியே சிந்தித்துக்கொண்டு அவன் கதைகளையே பேசிப்போயினர்.

ஊரிலுள்ள கணக்கற்ற தொழிலாளிகளும், பிராமணர்களும் ஆயிரக்கணக்கான மாட்டுவண்டிகளிலேறிச் சென்றனர். இங்ஙனம் அவர்கள் வெகுதூரம் பிரயாணம் செய்து குக

http://acharya.org

னது ராஜ்ஜியமான சிருங்கிபேரபுரத்தை யடைய விரும்பி அதன சமீபத்திலுள்ள கங்கையின கரையை அடைந்தனர்.

பரதன அவ்விடத்தில் தானே கீழே இறங்கி சைன யத்தை நிறுத்தி இளைப்பாறும்படி கட்டளையிட்டு அக்கங்கை யின பரிசுத்தமான ஜலத்தில தந்தையின் பொருட்டு ஜலதர்ப் பணம செய்தனன். அனைவரும இளைப்பாறினர்.

எண்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

எண்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்

பரதனுக்குக குகன் அதிதி பூஜை செய்தல்.

அங்குவந்திறங்கியிருக்கும் பெரிய சைன்னியங்களைத் தன இருப்பிடத்திலிருந்துகண்ட குகன பரதன்மேல் சந் தேகப்பட்டு அவன ராமனைப பின்னும நலியும்பொருட்டு வருவதாக எண்ணித் தன்ஜனங்களைப்பார்த்து "ஆ! பரதன கொடியவன. ராமன திரும்பிவருவானாயின் தனக்கு ராஜ்ஜியம் நிலைக்காது என்று எண்ணி ராமனையடியோடு ஒழிக்கவேண்டு மெனகிற எண்ணத்துடன வருகின்றனன் போலும். ஆகை யால எனது நாதனை ராமனைக காக்கும்பொருட்டு நீங்க ளெல்லாரும் சகலவிதமான ஆயுதங்களோடும ஸன்னத்தராக இருங்கள். ஐந்நூறு ஓடங்களை சித்தபபடுத்தி அதில் ஒவ வொன்றிலும் நூறுபேர வீதம் காத்துக்கொண டிருபபீர் களாக. பரதன ராமனிடத்துக் கெட்டஎண்ண மில்லாதவனாக விருப்பின அவனும அவனது சைன்னியங்களும் சுகமாக கங்கையைத் தாண்டலாம; அப்படியில்லாத பக்ஷத்தில இவனை இவ்விடத்திலேயே கொல்லவேண்டும்" என்றனன.

அதன பிறகு அக்குகன தேன பழம் முதலிய வற்றைக் காணிக்கையாகக் கொண்டு பரதனை எதிர்கொண்டு

http://acharya.org

சென்றனன். அச்சமயம் சுமந்திரன் பரதனிடம் குகனைப் பற்றியும் அவனிடத்து ராமன் கொண்டிருந்த அளவுகடந்த அன்பைப்பற்றியும் கூறிக்கொண்டிருந்தனன். பரதன் பரம சந்தோஷமடைந்து குகன் தன்னைவந்துகாண அனுமதியளித்தனன். குகனும் பரதனுக்கு ராமனிடமிருக்கும் அளவு கடந்த பக்தியை யுணர்ந்து மகிழ்ந்தவனாகி, தான் கொண்டு வந்த காணிக்கைகளை அவனுக்களித்து அவனைப் பரிவாரங் களுடன் தன் வீட்டிற்கு வந்து தங்கித் தன் பூஜைகளை ஏற்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டனன்.

எண்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எண்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

குகன் பரதனுக்கு நல்வார்த்தை சொல்லல்.

பரதன் குகனை நோக்கி "ராமனுடைய நண்பனே! கணக்கில்லாத என்னுடைய சைனியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பூஜைசெய்ய விரும்புகிறாயே! இப்படி நீ விரும்பின மாத்திரத் திலேயே எனக்குப் பூஜைகளெல்லாம் செய்தாற்போலவே ஆயிற்று. குகனே! பரத்துவாசருடைய தவசாலைக்குப் போகும்வழி எது? இத்தேசம் மிகவும் புக அரிதாயிருக் கிறது. மேலும் கங்கையைச் சேர்ந்த இவ்வோடைகளைத் தாண்டுவதும் கஷ்டம்போல தோன்றுகிறதே!" என்றனன்.

குகன் பரதனை நோக்கி "ராஜகுமாரா! நானும் என்னு டைய ஆட்களும் வில்லைப்பிடித்து உன் பின்னே வருகிறோம். ஆகையால் வழியைப்பற்றி நீ சிந்திக்கவேண்டாம். ஆனால் நீ இப்பொழுது ராமனுக்குக் கெடுதியைச்செய்யும் வண்ணம் போகிறாப்போலிருக்கிறது. உன்னுடனிருக்கும் இவ்வளவு பெரிய சேனையைக் காண எனக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம்

உதிக்கின்றது. ராமனைப்பார்ப்பதற்கு மாத்திரமே போனாயாகில் இவ்வாறு சேனைகள் வேண்டியதில்லையே." என்றனன்.

பரதன் சிறிதும் கோபமின்றி மெதுவான ஸ்வரத்தில் "ஐயா! என்னைக்குறித்து உனக்கு இத்தகைய எண்ணமா உதிக்கவேண்டும்? ராமன் எனக்குத் தமையன். தந்தையைப் போன்றவன். காட்டில் வசிக்கிற அவனைத் திருப்பி அழைத்து வரப்போகிறேன். இது சத்தியமான வார்த்தை." என்றனன்.

இதைக் கேட்ட குகன் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து மகத்தான ஆச்சரியத்துடன் பரதனைப்பார்த்து "ஒரு முயற்சியுமின்றித் தானாகவே வந்த ராஜ்ஜியத்தை நீ துறக்க விரும்புகின்றனையே! நீ எத்தகைய தருமஸ்வபாவமுடையவனோ! உன்னைப்போன்ற உத்தமனை நான் இதுவரை எங்கும் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. உன்னுடைய கீர்த்தி சாசுவதமாக ஸமஸ்த லோகங்களிலும் விளங்கப்போகிறது" என்றனன்.

அப்பொழுது சூரியன் மேற்றிசையில் மறைந்தனன். இருளும் சூழ்ந்தது. அனைவரும் படுத்துறங்கினர். ஆனால் பரதனுக்குமாத்திரம் கண்ணுறங்கவில்லை. அவன் அண்ணனைப் பிரிந்த சோகாக்கினியினால் தபிக்கப்பட்டு மனக்கலக்கமுற்றுப் பெருமூச்செறிந்து நினைவும் தப்பி ராமனையே சிந்தித்திருந்தனன். அச்சமயம் அவனது பரிதாபகரமான நிலைமையைக் கண்ட குகன் மிகுந்த மனவருத்தமுற்று ராமனைக் குறித்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி அப்பரதனைத் தேற்றினன்.

எண்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

எண்பத்தாறுவது ஸர்க்கம்

ராமனைக் குறித்து லக்ஷ்மணன் துன்புற்றுப் புலம்பியதைப் பரதனிடம் குகன் கூறுதல்.

பிறகு குகன் பரதனை நோக்கி "ரகுகுலதிலகனே! முன்பு ராமனும் லக்ஷ்மணனும் இவ்விடம் வந்த பொழுது இரவு வந்தது. ராமனும் ஸீதையும் மரத்தின்கீழ்த் துயின்றனர். லக்ஷ்மணனோ வில்லும் கையுமாகக் கண்விழித்துக் கொண்டு காவல்புரிந்தனன். அவனுக்காக நான் பரிதாபமடைந்து, லக்ஷ்மணா! சுகத்தையே யனுபவிக்கைக்குரிய நீ இங்ஙனம் கண்விழிக்கலாகாது; இதோ இந்தப் படுக்கையில் படுத்துக்கொள்; நானும் என்னுடைய ஆட்களும் இரவு முழுதும் கண் விழித்து அம்பும் வில்லும் கையிலேந்தி உங்களுக்குக் காவல் புரிகிறோம்' என்றேன். அது கேட்ட லக்ஷ்மணன் என்னைச் சமாதானப்படுத்தி 'தேவாசுரர்களாலும் வெல்ல முடியாத மகாராஜரது வயிற்றிற் பிறந்த ராமன் ஸீதையுடன் நிலத்தில் படுத்திருக்கையில் என் பிராணனைத் தரித்திருப்பதே எனக்குக் கஷ்டமாய் இருக்கிறது. அப்படியிருக்க எனக்குத் தூக்கம் எப்படிவரும்? ஐயோ! ராமன் காடு சென்றபின் தந்தை நிச்சயமாக உயிரை விடப் போகிறார். அந்தப்புர ஸ்திரீகளெல்லாம் விதவைகளாகிப் பலவாறு புலம்பப் போகிறார்கள். கணவனையிழந்த கௌசல்யையும் சுமித்திரையும் தங்களபிராணன்களை விடப் போகிறார்கள். ராஜ்ஜியம் பாழாய்விட்டதே! தந்தை மரணமடையும்போது அக்காலத்தில் அவருக்குப் பிரேதச் சடங்குகளை நடத்தும் பரத சத்துருக்கனர்களன்றோ பாக்கியசாலிகள்! ஐயோ! நாங்கள் இப்பதினன்கு வருடங்கள் கடந்து மீண்டும் அயோத்தி போய்ச் சேரும் காலமும் நேருமா?'"

http://acharya.org

என்று கூறிப் புலம்பினன். இப்படியவன் புலம்பிக்கொண்டிருக்கையிலேயே அந்த இரவு கழிந்து சென்றது. பிறகு விடிந்தவுடன் அவர்கள் இக்கங்காநதிக்கரையிலேயே சடைகளைத் தரித்து மரவுரிகளை யுடுத்துச் சிறந்த பாணங்களையும் வில்லையும் கத்தியையும் பிடித்துச் சீதையுடன் கூடிப் போயினர்!" என்றனன்.

எண்பத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எண்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்

குகன் பரதனிடத்தில் ராமலக்ஷ்மண விருத்தாந்தங்கள் கூறுதல்

குகன் இங்ஙனம் கூறினவுடன் பரதன் தாங்கமாட்டாத மனவருத்தமடைந்து மதிமயங்கி ராமனை நினைத்து உருகி மூர்ச்சையடைந்தனன். சத்துருக்கனனும் அவனை யன்புடன் எடுத்துப் புலம்பி யழத்தொடங்கினன். அச்சமயம் பரதனது தாய்மார்களனைவரும் அங்கு வந்தனர். கௌசலையை அவனை வாரியெடுத்து "எங்கள் குலவிளக்கே! ராமவிரகமென்னும் வியாதியால் நீ பாதிக்கப்படுகிறாயோ? இப்பொழுது அரசனோ மாண்டான். ராமனோ லக்ஷ்மணனுடன் வனஞ்சென்றான். ஆகையால் நீ யொருவனே இப்பொழுது எங்களனைவர்க்கும் கதி. உன் முகத்தின் கவலையைப் பார்த்தாயினும் 'ராமன் திரும்பி வரமாட்டானோ?' என்கிற ஆசையுடன் உன்னைப்பார்த்துப் பிழைத்திருக்கின்றனம். ராமனைக் குறித்து எவராயினும் உன்னிடத்துக் கெட்ட வார்த்தைகளைச் சொன்னார்களோ?" என்று வினவினள்.

பரதன் ஒரு முகூர்த்த காலங்கழித்து மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து "தாயே! நீ சொன்னபடி ஒன்றுமில்லை" என்று

அவளைச் சமாதானப்படுத்தி மீண்டும் குகனை நோக்கி "ராமன் ராத்திரி எங்கிருந்தான்? சீதை எங்கிருந்தாள்? லக்ஷ்மணன் என்ன செய்தான்" என்று வினவ, குகன் சொல்லத் தொடங்கி "நான் ராமனுக்குப் பலவகை அன்னங்களையும் பக்ஷணங்களையும் பழங்களையும் லேஹியங்களையும் சித்தம் செய்தேன். ஆனால் அவனோ என்னை நோக்கி 'நண்பனே க்ஷத்திரியர்களான எங்களுக்கு எப்பொழுதும் தானம் வாங்குதல் கூடாது, தானம் கொடுத்தல் மாத்திரமே தர்மம்' என்று ரைத்துச் சமாதானப்படுத்தி, அந்த வஸ்துக்களை யெல்லாம் என்னையே கொண்டுபோகும்படி சொல்லினன். பிறகு ராமன் அன்றிரவு உபவாசமிருந்து சந்தியாவந்தனாதிகளைச் செய்தனன். லக்ஷ்மணன் ராமன் பருகி மிகுந்த ஜலத்தைப் பானம் செய்தனன். பிறகு அவனே சென்று தர்ப்பங்களால் பரப்பப்பட்ட ஒரு படுக்கையை இவ்விங்குணமரத்தின்கீழ் ஏற்படுத்தினன். ராமனும் சீதையும் அதில் படுத்துக்கொண்டனர். லக்ஷ்மணன் தூரத்தில் வில்லை நாணேற்றிக் கையில் பிடித்த வண்ணம் கண்ணிமைகொட்டாமல் ராமனைச் சுற்றிக் காப்பாகத் திரிந்து கொண்டிருந்தான்.

அச்சமயம் நான் ராமன் நித்திரை செய்கையில் லக்ஷ்மணன் என்ன செய்துவிடுவானோ வென்று சங்கித்து, லக்ஷ்மணன் போனவிடங்களி லெல்லாம் பின்சென்று, என் பந்துக்களும் வில்லைப்பிடித்துச் சோம்பலின்றி என்னைச் சூழ்ந்திருக்க ராமனைக் காத்துக் கொண்டிருந்தேன் என்றனன்.

எண்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

http://acharya.org

எண்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்

பரதன் இங்குண மரத்தினடியில் சீதையினுடைய சிதறிப்போன சில ஆபரணங்களை கண்டு சோகித்தலும் ராமனை நினைத்துப் புலம்புதலும்.

பரதன் இப்படி குகன் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவ்விங்குண மரத்தினடியிற் சென்று ராமன் படுத்திருந்த தர்ப்பைப் படுக்கையையும் கண்டு தாய்மார்கள் அனைவரோடும் பேசத் தொடங்கி 'ஐயோ! இதென்ன அநியாயம்! பலவகைப்பட்ட ஸௌகர்யாதிகளுடனும் பரிமள வாசனைத் திரவியங்களுடனும் கூடின மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தில் வீற்றிருந்த என் தமையன் எப்படி இந்த நாணற் புல் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டனன்? இது எனக்கு உண்மையாகத் தோன்றவில்லையே! என் மனம் மயக்கமுறுகிறதோ? அல்லது கனவு காண்கிறேனோ? ஐயோ! சுகுமாரியான சீதையுமா இதில் படுத்தனள்? இதென்ன கொடுமை! ஆ! இது அண்ணன் துயின்ற படுக்கை. இவ்விடம் கடினமாயிருக்கையால் சரீரத்தை இப்படியும் அப்படியும் திருப்பும்போது இதிலுள்ள தர்ப்பங்கள் கலைந்திருக்கின்றன. அஹோ! சீதை வழிநடந்த களைப்பினால் ஆபரணங்களைக் கழற்றாமல் படுத்திருக்க வேண்டும். ஆனது பற்றியே ஆங்காங்கு அவளது பொன்னாபரணங்களினின்றும் இறைந்த தங்கத்தூள்கள் காணப்படுகின்றன. சீதையின் மேல் பட்டாடை இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆகையால்தான் ஆங்காங்குப் பட்டு நூல் இழைகள் ஒட்டிக் கொண்டு விளங்குகின்றன. அந்த சீதை பதிவிரதை யானது பற்றி இத்தகைய கஷ்டங்களை யனுபவிக்காள்

http://acharya.org

போலும்! ஐயோ! என் நிமித்தமாக அவர்கள் இப்புல் படுக்கையில் படுத்தார்களல்லவா! நான் என்ன பாபிஷ்டனோ? லக்ஷ்மணன் ராமனை எப்பொழுதும் பின் செல்லுகின்றனன். அவனன்றோ தன்யன்! இச்சமயம் நமது ராஜ்யம் அரசனில்லாமல் இருப்பினும் ராமனுடைய புஜபலத்தாலேயே காக்கப்படுவதால் எந்தப் பகைவனும் இதை விரும்ப மாட்டானென்பது நிச்சயம்.

நான் இது முதல் தினந்தோறும் காய் கிழங்குகளை யுண்டு சடைகளைத் தரித்து மரவுரியுடுத்து வெறுந்தரையிலேயோ அல்லது புற்களைப் பரப்பியோ படுக்கப்போகின்றனன். வனவாசமே செய்யப் போகின்றனன். என்னை சத்துருக்கனனும் அனுசரிப்பானாக. ராமன் லக்ஷ்மணனோடு கூடி அயோத்தியைப் பரிபாலித்து வருவானாக. பிராமணர்கள் ராமனுக்கு அயோத்தியில் மகுடாபிஷேகம் செய்வார்களாக. இந்த எனது எண்ணத்தை என் இஷ்டதேவதைகள் நிறைவேற்றுவார்களாக." என்று கூறிப் புலம்பி வருந்தினன்.

எண்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

எண்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் பரத்துவாசாச்சிரமம் நோக்கிப் பிரயாணப்படுதல்.

பரதன் அன்றிரவெல்லாம் இவ்வாறு புலம்பி விடியற்காலத்திலெழுந்து சத்துருக்கனனை யெழுப்பினன். அச்சமயம் குகனும் அங்குவந்தனன். பரதன் குகனைநோக்கி "வேடர் தலைவ! இரவு சுகமாகக்கழிந்தது. வேண்டிய பூஜைகளெல்லாம் உன்னால் நன்கு நடந்தேறின. உன்னுடைய ஓடங்கள்

http://acharya.org

படகுப்புறைக் கொண்டுவந்து இந்தக் கங்காநதியை மாத்திரம் தாண்டுவிக்க வேண்டும்." என்றனன்.

குகனும் அவ்வண்ணமே தன் ஆட்களுக்குச் சொல்லி ஐந்நூறு ஓடங்களைக் கொண்டு வரச்செய்தனன். அவ்வோடங்கள் ஒவ்வொன்றும் நான்கு மூலைகளிலும் பெருமணிகள் கட்டப் பெற்று விளங்கின. அவற்றில் பலகைகளால் சுவர்களும் சாளரங்களும் ஏற்பட்டிருந்தபடியால் காற்று வீசியது. பிறகு ஸ்வஸ்திக மென்று சொல்லப்பட்ட ஓர் அழகிய ஓடத்தைக் குகன் கொண்டுவந்தான். அதில் மேலெல்லாம் வெள்ளைக் கம்பளிகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. அதில் பரதனும் சத்துருக்கனனும் ஏறிக்கொண்டனர். பிறகு வசிஷ்டரும் பெரியோர்களான பிராமணர்களும் அதில் ஏறினர். பிறகு வண்டிகளும் பண்டச்சரக்குகளும் ஏற்றப்பட்டன. ஓடங்களுக்குக் காற்றில் வேகத்துடன் போவதற்காகக் கொடிகள் கட்டப்பட்டிருந்தமையால் ஏறின மாத்திரத்தில் யாதொரு பிரயத்தனமும் இல்லாமலே அதிக வேகத்துடன் ஏறின எல்லா ஜனங்களையும் அவை இழுத்துக் கொண்டு போயின. அவ்வோடங்களில் சிலவற்றில் குதிரைகளும், கோவேறு கழுதைகளும், சிலவற்றில் தேர்களும், மற்றும் சிலவற்றில் யானைகளும், எருதுகளும் நிறைக்கப்பட்டன.

பிறகு அவ்வோடங்கள் அக்கரை சேர்ந்து, ஏறின ஜனங்களை இறக்கித் திரும்பிவிட்டன. யானைகள் மாவெட்டியால் தூண்டப்பட்டு ஜலத்தில் இறங்கி நதியைக் கடந்து செல்லுகையில், அவை நடந்து செல்லும் பெருமலைகள்போல விளங்கின. சிலர் ஓடங்களை ஏறித்தாண்டினர். சிலர் குடங்களால் நீந்திக் கடந்தனர். மற்றும் சிலர் கைகளால் நீந்திச் சென்றனர். பிறகு அனைவரும் 'மைத்திரம்' என்னும் முகூர்த்தத்த

http://acharya.org

தில் பிரயாகவனம அடைந்து அவரவாக்கு வேண்டிய ஸ்தானங்களில் கூடாரஙகளா அமைததுககொண்டு இளைப் பாறினர். பரதன் பரதத்துவாச ரிஷியின தவசசாலைககுச் சென்று அவரை வணஙக விருமபி வசிஷ்டா முதலிய வர்களால் சூழபபட்டுக் கால் நடையாகவே சென்றனன.

எண்பத்தோன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

தொண்ணூறாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் பரத்துவாசரைக்கண்டு க்ஷேமம் விசாரித்தல்.

பரதன் பரதத்துவாச முனிவருடைய ஆச்சிரமததை சமீ பிததவுடன மந்திரிகளை நிறுத்திப் புரோகிதர்களை முன்னிட் டுக கொண்டு முனிவரை ச சென்று வணஙகினன். அம முனிவரும் வசிஷடாதிகளுககும பரதனுககும செய்ய வேண்டிய அதிதி பூஜைகளைச் செவவனே செய்தனர். பிறகு ஒருவர்ககொருவர் க்ஷேம சமாசாரஙகளைபபற்றி வினவினா.

பிறகு அமமுனிவர் பரதனை நோககி "நீ உன்ராஜ்ஜியத் தினின்றும் இவவளவு பெரிய சேனைகளைக் கூட்டிககொண்டு இவ்வளவு தூரம வந்தகாரண மென்ன? எனககு உன்னிடத்து ஒரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. உனது அண்ணரான ராம லக்ஷ்மணர்களுககு இன்னமும் தீங்கிழைக்க வநதிருக்கிறாய் போலும! என்று கூறுமபோது பரதன் கண்ணும் கண்ணீ ருமாய் வார்த்தை தழுதழுக்கப் பெற்று அமமுனிவரை நோக்கி "மூன்று காலங்களிலும் நடக்கிற விஷயங்களை அறிந்த வரான நீர் என்னைபபற்றி இங்ஙனம நினைக்கலாமோ? நான் இல்லாதபோது எனதாய் எனக்காகச் சம்பாதிதத ராஜ்ஜி யததை நான் விரும்பவில்லை. நான் ராமனைக காட்டினின்றும்

http://acharya.org

அயோத்திக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் அவன் பாதங்களில் வணங்கி வீழ்ந்து வழுவிலாவடிமை செய்யவிரும்பி இங்கு வந்துளேன். என்மீது அருள் கூர்ந்து ராமன் இப்பொழுது இருக்கும் இடத்தைச் சொல்ல வேண்டும்." என்று வேண்டிக்கொண்டனன்.

பரத்துவாசர் பரதனை நோக்கி "அரசகுமாரனே? நான் யோக மகிமையால் உன்மனதிலுள்ள இவ்விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டே யிருக்கிறேன். ஆயினும் அன்புமாறாமல் நிலைநிற்கவேண்டுமெனவும், உனக்கு ஏற்றதவனை யநுசரிப்பதாலுண்டான கீர்த்தி நாற்றிசையிலும் வளரவேண்டுமெனவும் இவ்வாறு வினவினன். இப்பொழுது ராம லக்ஷ்மணர்கள் சீதையுடன் சித்திரகூடமென்னும் மலைச்சாரலில் இருக்கின்றனர். நாளைக்கு நீ அங்குச் செல்லலாம். இன்று இவ்விடம் தங்கி இளைப்பாறக் கடவாய்." என்றனர். அங்ஙனமே பரதன் அன்றிரவை அவ்விடத்திலேயே கழிக்க விரும்பினன்.

தொண்ணூறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றொன்றாவது ஸர்க்கம்.

பரத்துவாசர் பரதன் முதலியோருக்கு விருந்து செய்தல்.

அன்றிரவு பரத்துவாசர் பரதனுக்கும் அவனது சைன்னியங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள மந்திரி புரோகிதர்களுக்கும் சிறந்த விருந்துசெய்ய விரும்பினர். அவர் தமது தவ மகிமையால் தேவதச்சனை விசுவகர்மாவைக்கொண்டு விசாலமான ஓர் அழகிய ராஜமாளிகை நிருமித்தார். அதில் பலவகைப்படுக்கைகளும் ஆசனங்களும் வாகனங்களும் நிரம்பி

http://acharya.org

பிருந்தன. சந்தன ஜலங்கள தெளிக்கபபெற்று வாசனை வீசி டது. அம்மாளிகையைச சுற்றி நாற்புறததிலும ஐந்து யோசனை தூரம் பூமி மேடுபளளமிலலாமல சமமாகி இளமபுற்கள் நிறைந்து விளஙகியது. அவவிடததில விலவம, விளா, பலா, மாதுளை, நெலலி, மா முதலிய மரஙகள காய்ததுப பழுதது மிகவும் அழகாய விளஙகின. நாற்புறமும தாழவாரம கட்டிய வெளுதத நிலமுளள பெரிய மாளிகைகளும, யானைகள கட்டததகுந்த பெரிய கொட்டாரங்களும, குதிரை லாயங் களும, மேடைகளும, உப்பரிகைகளும் அழகிய புஷ்ப தோரணங்களும அங்குத் தோன்றின. காற்று வாசனை யுடன் கூடி வீசியது. ஆ கா ய த தி ல மலர் மழைகள் பொழிநதன.

அம்முனிவருடைய தபோ மகிமையால் அவர் வேண டிக்கொண்டபடி சமஸ்தமான தேவதைகளும் தஙகள் தங்க ளால் செய்யக்கூடிய காரியங்களை நிறைவேறற வநதனர். நாற்றிசையிலும் தேவதுந்துபி வாததிய கோஷம் செவிப் பட்டது. அபஸர ஸதிரீகள் ஆ டி ன ர். தேவகந்தர்வர்கள் பாடினர். வீணை முதலிய வாததியஙகள் ஒலிததன.

நடுவில் நிருமாணிக்கப்பட்ட பெரிய ராஜமாளிகையில் பரதனும், மந்திரி புரோகிதர்களும் நுழைநது கிரமப்படி உட்கார்ந்தனர். பிறகு சேனுதிபதியும் படைத்தலைவரும் உட்கார்ந்தனர். பாயசஙகளைச் சேறுகவுடைய பாலாறுகள் பரதனது முன்னிலையில் பெருகின. அநநதிகளின இரண்டு கரைகளிலும் வெள்ளை பூசப்பெற்று மி க வு ம அழகிய மாளிகைகள் பல தோன்றின. உடனே இந்திரனுல் அனுப் பபபட்ட இருபதினுயிரம் அப்ஸர ஸ்திரீகள் வந்தனர். பிறகு ஸவர்ணம ரததினம் முத்து ப வ ழ ம் இவற்றுல்

http://acharya.org

செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை யணிந்த இருபதினாயிரம் பெண்கள் குபேரனால் அனுப்பப்பட்டு வந்து சேர்ந்தனர்.

நாரதர் தும்புரு கோபர் முதலிய முனிவர்கள் வீணை பாடினார். அலம்புஸை மிச்ரகேசி புண்டரீகை வாமனை என்னும் மடந்தையர்கள் நாட்டியம் செய்தனர். தேவலோகத்து உத்தியான வனங்களிலும் குபேரனது உத்தியானத்திலும் எங்கெந்த புஷ்பமாலைகள் உண்டோ அவையெல்லாம் அம்முனிவரது பிரபாவத்தினால் அங்குள்ள மரங்களில் புலப்பட்டன.

சைன்னியங்களுக்காக வில்வமரங்கள் மத்தளம் வாசித்தன. தாளி மரங்கள் தாளம்போட்டன. அரச மரங்கள் நாட்டியமாடின. தேவதாரு, பனை, மஞ்சாடி, புன்னை முதலிய மரங்கள் மகிழ்ச்சிகொண்ட குள்ளர்களைப்போல தாழ்ந்து திரிந்தன. சமஸ்தமான பேர்களும் அறுசுவையோடு கூடிய திவ்வியான்னங்களையும், மது, பாயசம், பக்ஷணம், மாமிசம் முதலியவற்றையும் திருப்தியடையும் வரைக்கும் நன்கு உண்டனர். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் எழெட்டுப் பெண்கள் வீதம் வந்து சூழ்ந்துகொண்டு அழகான நதிக்கரைகளில் எண்ணெய் தடவி உடம்பைப் பிடித்து ஸ்நானஞ் செய்வித்தனர்.

முனிவரின் கட்டளைப்படி சில வேலைக்காரர்கள் யானை குதிரை முதலிய வாகனங்களுக்குக் கரும்புகளையும் தேன் கலந்த பொரிகளையும் ஆகாரமாக அளித்தனர். குதிரைக்காரர்களும் யானைப்பாகர்களும் தங்கள் தங்கள் வாகனங்கள் இன்னின்னவென்று தோன்றாமல் மதுபான மயக்கத்தினால் மெய்மறந்து 'நாம் அயோத்திக்குப் போகோம். தண்ட

http://acharya.org

காரியத்துக்கும் செல்லோம். பரதனும் ராமனும் எங்கேயாவது சுகமாய் இருப்பார்களாக.' என்றனர்.

அங்குள்ளவர்களனைவரும் புதிய வஸ்திரங்களை யுடுத்து மனக்களிப்புடன் உலாவிக்கொண்டிருந்தனர். பசுக்கள் அர வந்து பாலைச் சுரந்தன. மரங்கள் இனியதான தேனைப் பெருக்கிக்கொண்டிருந்தன. அங்குள்ள நடைவாவிகளெல்லாம் 'மைரேயம்' என்னும் ஒருவகை மதுவினால் நிறைந்திருந்தன. அதைச்சுற்றி நாற்புறங்களிலும் நன்கு வதக்கப்பட்ட மான் மயில் கோழி முதலியவற்றின் மாமிசங்கள் விளங்கின. அனேகமாயிரம் தடாகங்களில் பரிசுத்தமான மோர்களும் பாயசமும் நிறைந்திருந்தன.

இன்னும் பல பாத்திரங்களில் பரிமளம் மிக்க சந்தனக் குழம்புகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன, சிறந்த வஸ்திரங்களும், அனேகமாயிரம் பாதுகை, பாதரக்ஷை ஜதைகளும், அலங்காரத்தின் பொருட்டு மைச்சிமிழ்களும் சீப்புகளும், கத்தி முதலான ஆயுதங்களும் விற்களும் கவசங்களும், விசித்திரமான படுக்கைகளும் ஆசனங்களும் ஆயிரக்கணக்காக விளங்கின. அனைவரும் இதுவரை எங்கும் காணாததும், கேளாததும் அற்புதமுமான அவ்விருந்தைக்கண்டு வியந்தனர். பிறகு சமஸ்தமான தேவகந்தர்வர்களும் அநந்திகளும் அவ்வுத்தம ஸ்திரீகளும் இரவு கழிந்ததும் முனிவரிடம் விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

தொண்ணூற்றோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

தொண்ணூற்றிரண்டாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் பரத்துவாசருக்குக் கௌசல்யாதிகளை யறிவித்தலும், சித்திரகூடம் செல்லலும், இடையிலுள்ள வனத்தில் பிரவேசித்தலும்.

முனிவரது விருந்துகளால் மிகவும் திருப்தியடைந்த பரதன் மறுநாள் சூரியோதயமானதும் அவரையணுகி "முனிவர் பெருமானே! என் ராமனிடம் செல்ல எனக்கு அனுமதியளிக்கவேண்டும். அவன் எங்கு வசிக்கின்றான்? அதற்குப் போகும் வழி எது? அது இவ்விடத்திலிருந்து எவ்வளவு தூரம்?" என்று வினவினன்.

பரத்துவாசர் அவனைநோக்கி "பரதா! இங்கிருந்து இரண்டரை யோசனை தூரத்திலுள்ள பெரியதான ஓர் வனத்தில் சித்திரகூடமென்கிற ஓர் மலையிருக்கின்றது. அதன் வடபாகத்தில் மந்தாகினி நதி பெருகிவருகிறது. அதன் கரையில் மரங்கள் புஷ்பித்து அடர்ந்து விளங்குகின்றன. அந்நதியின் பக்கத்திலுள்ள சித்திரகூடமென்கிற மலையில் ஓர் பர்ணசாலையில் ராமாதிகள் வாசஞ்செய்கின்றனர்". என்று கூறி, போகும் வழியையும் நன்கு தெரிவித்தனர்.

அச்சமயம் தசரதனது மனைவிமார்களான கௌசலை முதலியோர் அம் முனிவர்க்கு வந்தனமளித்து அவரது பாதங்களைத் தமது கைகளினால் பிடித்துக்கொண்டு நமஸ்காரம் செய்தனர். கைகேயி மாத்திரம் அவமானத்தினால் அவரைப்பணிந்து மற்றவர்களைப்போல் எதிரில் நிற்கமுடியாமல் பரதனருகில் சென்று நின்றனள்.

பிறகு பரதன் முனிவரின் வேண்டுகோளின்படி தன் தாய்மார்களின் பெயர்களையும் அவரவர்கள் பெற்ற பிள்ளைகளின் பெயர்களையும் எடுத்துக் கூறினன். முடிவில் தன்

http://acharya.org

அன்னையைப்பற்றிக் கூறும்போது "அரசனைக் கொன்றவளும் அண்ணனைக் காட்டிற்குத் துரத்தியவளும் என்னை இவ் விசனத்திற்காளாக்கியவளும் மகா பாபிஷ்டையுமான கைகேயி என்பவள் இவளே. நானே இவள் வயிற்றில் பிறந்தவன்." என்றுகூறி அழுதனன்.

பரத்துவாசர் அவனைநோக்கி "பரதா! நீ கைகேயியிடத்தில் தோஷம் உளதென்று நினைக்கலாகாது. ராமனைக் காட்டிற்கனுப்பினதால் தேவதைகளுக்கும் தானவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் நன்மை யுண்டாகப்போகிறது" என்று கூறி அவனைத் தேற்றினார்.

பிறகு அனைவரும் அம்முனிவரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு அவரால் நன்கு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுப் பிரயாணஞ் செய்யத் தொடங்கினர். ராமனைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆவலினால் அவர்கள் சிறந்த வாகனங்களின் மேல் ஏறி மிகவிரைவாகச் சென்றனர். பரதன் அழகிய பல்லக்கில் பிரயாணம் செய்தனன்.

அப்பெரிய சேனைகளுடன் செல்லும் பரதன் இடையிலுள்ள அநேக வனங்களைத் தாண்டி ஆங்காங்குள்ள மலைகளிலும் நதிகளிலும் இளைப்பாறி முடிவில் அப்பெரிய வனத்தில் பிரவேசித்தனன்.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்று மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் சித்திரகூடவனத்தில் நுழைவதும் ராமனது விடுதியைத் தேடுதலும்.

பரதனது பெரிய சைன்னியக் கூட்டங்கள் அவ்வனத்தில் செல்லும்போது அதிலுள்ள யானைக் கூட்டங்களும்,

http://acharya.org

புள்ளிமான், கலைமான, புலி, கரடி முதலிய மிருகங்களும் திகைத்து அங்காங்கு நின்றன. சமுத்திரம் போன்றதான அந்த சேனாசமூகமானது பூமி முழுவதையும் மறைத்துச் சென்றது. வெகுதூரம் சென்றதால அவைகளனைத்தும் களைத்திருக்கக்கண்ட பரதன் வசிஷ்டரை நோக்கி "இதோ சித்திரகூடம் தெரிகிறது. இந்நதியே மந்தாகினி; அதோ கறுத்த வனம் விளங்குகிறது. மேகங்கள மழை பெய்வது போல மரங்கள புஷ்பங்களைப பொழிவதைக காண்பீர்." என்றனன.

பின்னும பரதன தன் தம்பியை நோக்கி "சத்துருக்னா இவ்வழகிய வனத்தைப பார்ப்பாயாக. அழகிய மான கூட்டங்கள துள்ளி ஓடுகின்றன. ஜனநடமாட்ட மில்லாமல் நிச்சப்தமாய் இருந்த இவ்வனம் இப்பொழுது நமமுடைய சைன்னியங்கள் நிரமபப்பெற்று ஜனங்கள்நிறைந்த அயோத்தியைப போலவே எனக்குத தோன்றுகிறது. குதிரை முதலியவற்றின் குளமபுகளினல் கிளப்பப்பட்ட தூள் காடு முழுவதும பரவி ஆகாயம முழுதும மறைத்து நிற்கின்றது. இதனால எனக்கு ராமனுடைய விடுதி தெரியவில்லை. தமபி! அதோ அழகிய தோகைகளை விரித்தாடும் மயில கூட்டங்களைப பார். இப்பிரதேசம சுவாககத்தைபபோல தோன்றுகிறது. ராமனைத தேடும்பொருட்டு சைன்னியத்திலுள்ளவர் ஆங்காங்குச சென்று காடு முழுவதும தேடுவார்களாக." என்றனன.

உடனே, சூரர்களான அநேக மனிதர்கள ஆயுதம் தரித்த வண்ணம காட்டில பிரவேசித்து அதில் கொஞ்ச தூரத்தில் புகையெழும்பக் கணடனர். உடனே இதைப் பரதனுக்கு அறிவித்தனர். ஜனசஞ்சாரமற்ற அப்பிரதேசத்தில்

http://acharya.org

டதைக் காணப்பட்டமையால், அவ்விடத்தில் திண்ணமாக ராமன் இருப்பானென்று நிச்சயித்த பரதன் சமஸ்தமான சைன்னியங்களையும் அங்குந்தானே சப்தம் போடாதபடி நிறுத்தித் தானும் சுமந்திரனும் வசிஷ்டரும் ஆகிய மூவர் மாத்திரம் புகையின் நுனி புலப்பட்ட இடத்தில் கண்ணை நிலை நிறுத்திக் கொண்டு சென்றனர்.

தொண்ணூற்று மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

தொண்ணூற்று நான்காவது ஸர்க்கம்

சித்திரகூடத்தில் அப்பிரதேசம் அயோத்தியைவிட அழகானதென்று ராமன் சீதையோடு சொல்லிக் கொண்டிருத்தல்.

சித்திரகூட மென்னும் அம்மலையில் ராமன் ஒரு மாத காலம் வசித்திருந்து பரதன் வருமன்று சீதைக்குச் சந்தோஷகரமாக அம்மலைச்சாரல்களிலுள்ள பல பல இயற்கை விநோதங்களை யவளுக்குக்காட்டி "தேவி! ரமணீயமான இப்பிரதேசத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால் ராஜ்ஜியம் இழந்ததைப்பற்றியாவது நண்பர்களைப் பிரிந்திருத்தலா லாவது நேரக்கூடிய வருத்தம் எனக்குண்டாகவில்லை. மயில் களும் குயில்களும் பேடையன்னங்களும் வெகு மனோஹர மாய் இங்கு விளையாடுவதைக் காண்பாயாக.

இன்னுமிங்கு மான்களும் பெரும்புலிகளும் யானைகளும் சிறுத்தை கரடிகளும் மிக மிக நிறைந்திருக்கின்றன. பல வகைப் புஷ்பங்களையுடைய மரங்களின் நறுமணம் வீசு கின்றது. அதோ கின்னரர்கள் தம்பதிகளாய்க் கூடி ஒரு வாக்கொருவர் மனம்பொருந்தி விளையாடுவதைப் பார். வித

http://acharya.org

த்யாதரர்கள் மரக்கிளைகளில் வாள் முதலிய ஆயுதங்களைத் தொங்கவிட்டிருப்பதைப் பார். அப்ஸரஸ்திரீகள் கிரீடை செய்யும் அழகான குளங்களைப் பார். அழகிய அருவிகளையும் ஓடைகளையும் கண்டு களிப்பாயாக. இங்கு உன்னோடும் லக்ஷ்மணனோடும் கூடிப் பல்லாண்டுகள் இருப்பேனாயினும் அயோத்தியைவிட்டுப் பிரிந்த வருத்தம் எள்ளளவும் என்னைப் பாதிக்காது.

இந்த வனவாசத்தினால் தருமத்தில் தந்தையின் கடனைத் தீர்த்தலும் பரதனுக்குப் பிரியஞ் செய்கையுமாகிய இரண்டு பலன்கள் எனக்கு நேரிட்டன. சீதே! இவ்வனவாசம் இம்மையில் இன்பம் தருவதன்றி மறுமையிலும் வானுலகத்தைக் கொடுக்குமென்று உணர்வாய். அதோ தெரிகிற உயர்ந்த சிகரத்தைப் பார்! இம்மலையில் காமுகர்களுக்கான மெல்லிய புஷ்பங்களாலாக்கப்பட்ட வாசனை வீசும் படுக்கைகளைக் கவனி. இது அளகாபுரியையும் வடக்கிலுள்ள குரு தேசங்களையும்விடச் சிறந்து விளங்குகின்றது. பிரியே! இதில் பதினைந்து வருடங்கள் சுகமாக உன்னுடன் விளையாடிக் களித்தபின் ராஜ்ஜியத்தையடைந்து சுகத்தையனுபவிக்கப் போகிறேன்." என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தனன்.

தொண்ணூற்றுநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றைந்தாவது ஸர்க்கம்.

ராமன் மந்தாகினி நதியின் அழகைக் காட்டிச் சீதையை மகிழ்வித்தல்.

பின்னும் ராமன் சீதைக்குச் சந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணக் கருதி மந்தாகினியென்னும் அழகிய நதியைக்காட்டி

http://acharya.org

ஸீதே! இந்நதி இரண்டு கரைகளிலும் பலவகைப் புஷ்பங்களை யும் பழங்களையுமுடைய மரங்கள் முளைக்கப்பெற்றதாக குபேர னது மானஸமென்னும் தாமரையோடையைப்போல விளங்கு கிறது. குங்குமக் குழம்புபோன்ற அழகிய ஜலத்தையுடைய தாய் இருக்கிறது. சிறந்த தவ ஒழுக்கமுடைய முனிவர்கள் இதில் தக்கத காலத்தில் நீராடுகின்றனர். அதோ சித்த ஜனங்கள் நீராடுவதைப் பார். சக்ரவாகப் பறவைகள் கலவிக் காக ஒன்றுக்கொன்று அழைத்து இனிய ஒலிகளைச் செய் கின்றன பார். இப்பிரதேசம் போகஸ்தானமாய் இருக்கையால் இதில் வசிப்பது அயோத்தியில் வசிப்பதைக்காட்டிலும் சுக மாய் இருக்கிறது. புண்ணியசாலிகளான சித்தர்கள் இதில் ஸ்நானஞ் செய்வதால் இதன் ஜலம் பரிசுத்தமானது. இதில் நான் நீராட விரும்புகிறேன். ஸீதே! நீயும் இதில் இறங்கி உன் தோழிகளுடன் விளையாடுவதுபோல என்னுடன் ஜலக் கிரீடை செய்வாயாக.

மேலும் இவ்வனத்திலுள்ள ஜந்துக்களைப் பட்டணத்து ஜனங்களைப் போலவும், இம்மலையை அயோத்தியைப் போல வும் ப்ரீதியுடன் பாவித்திருப்பாயாக. லக்ஷ்மணன் என் மனம் கோணாமல் ஏவல்புரிகின்றனன். நீயும் எனக்கு அனு கூலையாகி நடக்கின்றனை. இதைவிட எனக்கு வேறு சுகந் தருவது யாது" இனி நான் அயோத்தியை நினைக்கமாட் டேன்" என்று கூறியவண்ணம் அச்சித்திரகூடத்தில் உலா விக் கொண்டிருந்தனன்.

தொண்ணூற்றைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

தொண்ணூற்றாறுவது ஸர்க்கம்

பரதன் சைன்னியத்துடன் வருவதைக்கண்டு லக்ஷ்மணன் சந்தேகித்தல்.

அங்ஙனம் ராமன் மொழிந்து கொண்டே ஓரிடத்தில் ஸீதையுடன் உட்கார்ந்து அவளுக்கு இனியதான ஆகார வஸ்துக்களை யூட்டிக் கொண்டிருந்தனன். அச்சமயம் பரதனுடைய சேனைக் கூட்டங்களாலுண்டான கூச்சல்கள் கேட்டன. தூளிகள் ஆகாசமெங்கும் வெகுதூரம் பரவின. காட்டிலுள்ள மிருகங்கள் மிகவும் பயந்து கூட்டம் கூட்டமாக மூலைக்கு மூலை ஓட ஆரம்பித்தன.

இதைக்கண்ட ராமன் லக்ஷ்மணனைக் கூவியழைத்து அதற்கென்ன காரணமென்று அவனைத் தெரிந்து வரும்படி அனுப்பினன். லக்ஷ்மணன் வெகு சீக்கிரம் சென்று ஓர் உயர்ந்த பெரிய மரத்தின் மீதேறி நானகு திசைகளிலும் கண் செலுத்தும்போது வடதிசையில் பெரிய சமுத்திரத்தைப் போன்ற பரதனது நான்கு விதமான சைன்னியங்களைக் கண்ணுற்றனன்.

உடனே அவன் கீழேயிறங்கி ராமனை நோக்கி "ராமா! பரதன் ராஜ்ஜியாபிஷேகம் பெற்றதோடு திருப்தியடையாமல், நாம் தாயாதிகளாதலால் நம்மால் ஒருக்கால் பிறகு தனக்குக் கஷ்டம் விளையுமென்று நினைத்து ராஜ்ஜியத்தைச் சாசுவதமாக அனுபவிக்கவிரும்பி நம்மைக் கொல்ல வந்துகொண்டிருக்கின்றனன். இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. மலையத்திமரத்தின் கொடி அதோ தேரின்மேல் பறந்துகொண்டிருக்கிறது. ராகவா! ஸீதையை நீ பார்த்துக்கொள். இப்பொழுதே இப்பரதனையும் அவனைச் சேர்ந்தவர்கள் அனைவரையும் ஒரு நொடிப் பொழுதில் கொன்று உனக்கு

http://acharya.org

ராஜ்ஜியாபிஷேகம் செய்கிறேன். இப்பொழுதே அவர்களின் தேகங்களை இக்கானகத்தில் திரியும் புலி முதலிய கொடிய மிருகங்கள் இழுத்துக்கொண்டு போகுமாக. இப்பிரதேசத்தி லுள்ள காடுகளை யெல்லாம் ரத்தத்தினால் நனைத்துவிடப் போகிறேன். இதில் சிறிதும் சந்தேகப்படவேண்டாம்" என்று மொழிந்து விரைந்தனன்.

தொண்ணூற்றாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

தொண்ணூற்றேழாவது ஸர்க்கம்

ராமன் லக்ஷ்மணனை சாந்தப்படுத்தல்.

இங்ஙனம் கூறக்கேட்ட ராமன் லக்ஷ்மணனைச் சமாதானப்படுத்த முயன்று "லக்ஷ்மணா! பிதாவாக்கிய பரிபாலனம் செய்கிறேனென்று பிரதிக்ஞை செய்த நான் என்னிடம் வந்த பரதனைக் கொல்லுவேனாயின் "ராமன் தந்தையின் வாக்கை மீறிப் பரதனைக்கொன்று ராஜ்ஜியத்தை அபகரித்தா"னென்று ஜனங்களால் நிந்திக்கப்படுவேனல்லவா? அப்படிப்பட்ட ராஜ்ஜியம் எனக்குத் தேவையில்லை. லக்ஷ்மணா! தருமத்தையும் செல்வங்களையும் பூமியையும் காமத்தையும் உங்களுக்காக நான் விரும்புகிறேனன்றி வேறில்லை. இப் பூவுலகம் முழுவதையும் வெல்வது எனக்கரிதன்று. ஆனால் அதர்மத்தினால் வருமாயின் விரும்பேன்.

எனக்குப் பிராணனைப் போன்ற பரதன் அயோத்தியில் நடந்த விஷயங்களைக் கேள்வியுற்று மனம் வருந்தி என்னிடத்திலுள்ள அன்பினால் மனம் பொறாமல் நம்மைப் பார்க்கவந்தானன்றி வேறில்லையென்று எனக்குத் தோன்று கிறது. இவன் மனத்தினாலும் கூட நமக்கு அபகாரம் நினைக்க

http://acharya.org

மாட்டான். எனக்கு ராஜ்ஜியம் கொடுப்பதற்காகவே வருகின்றனன். உனக்கு எப்பொழுதாயினும் பரதன் அபகாரஞ் செய்ததுண்டா? உனக்கேன் அவனிடத்தில் இப்படிப்பட்ட சந்தேகம் தோன்றுகிறது? இனி இவ்விதம் கூறாதே. அவனை இங்ஙனம் தகாத வார்த்தைகளைக்கொண்டு பேசினால் அது என்னைச் சொன்னதேயாகும். நீ ராஜ்ஜியம் வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால் பரதனை இங்ஙனம் சொல்வாயாயின் அவன் வந்தவுடன் உனக்கு ராஜ்ஜியத்தைத் தரும்படி சொல்லுகிறேன். அவன் சிறிதும் தயங்காமல் அவ்விதமே கொடுத்திடுவானென்பதில் உனக்குச் சந்தேகம் வேண்டியதில்லை என்றனன்.

இவற்றைச் செவியுற்ற லக்ஷ்மணன் வெட்கமடைந்து "நமது தந்தையார் உன்னைப் பார்க்க வருவதுபோல் எனக்குத் தோன்றுகிறது" என்று வேறுவிதமாக மொழிந்தனன். இதை ராமனும் ஆமோதித்தனன். அச்சமயம் பரதனது சேனைகள் அப்பர்வதத்தின் தாழ்வரையைச் சுற்றி ஒன்றரை யோசனை தூரம் பரவியிருந்தது. பரதன் சைன்னியங்களை ஆச்சிரமத்திற்கு வெளியே நிறுத்தி விட்டனன்.

தொண்ணூற்றேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றெட்டாவது ஸர்க்கம்

பரதன் குக சத்துருக்கனரோடு பாதசாரியாய் ராமனது ஆச்சிரமத்தைத் தேடல்.

பரதன் சத்துருக்கனனை நோக்கி "நீ காலாட்களோடும் வேடர்களோடும் கூடி இவ்வனம் முழுதும் ராமனைத் தேடுவாயாக. குகன் ஆயுதங்களைத் தரித்துத் தன் ஆட்களுடன் தேடக்கடவன். நான் மந்திரி புரோகிதர்களுடன் பாத

http://acharya.org

சாரியாய வருகினறேன். நான ராம லக்ஷ்மணர்களையும் ஸீதையையும காணுத வரையில் எனககு துக்க சாந்தி உண்டாகாது. ராமனது பாதஙகளை என தலையில் தரிக்காத வரையில் எனக்குத் துயரம நீஙகாது. ஆ! ராமனை நொடிப பொழுதும விட்டுப பிரியாமலிருககிற ஸீதையும லக்ஷ்மணனும மனமேற பாககியசாலிகள்! குபேரன் நந்தனவனததில் வசிப் பதுபோல் ராமன இம்மலைப பிரதேசததில வாசம் செயகினற னன். இச்சித்திரகூடம சிறநத பாக்கியததைப பெறறது." என றனன்.

இங்ஙனம கூறிக்கொண்டே பரதன பாதசாரியாய் அவ் வனததில பிரவேசிததனன். சறறுதூரம சென்று, புஷ்பித திருக்கும ஓர் மரததின் கீழே தஙகினன. அங்கிருநது ராம னது விடுதியினின்றும் புகைகிளமபிச் செலவதைககண்ட னன். உடனே சந்தோஷததினுல மெய்மறநது தனனுடன் வந்த சேனு ஜனஙகளை நிறுததித தான மட்டும குகனுடன் வேகமாகப் போயினன.

தொண்ணுற்றெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றென்பதாவது ஸர்க்கம்

பரதன் குகனுடனும் மந்திரிகளுடனும் ராமனது விடுதியை அடைதல்.

பரதன் வசிஷ்டரை நோககி 'நீர் எனது தாய்மார்களை வேகமாக அழைததுககொண்டு வருக' என்று கூறிவிட்டுத் தான் முன்னதாகச சென்றனன். சுமந்திரனும் சதருக்க னனும் பின்சென றனர். சிறிது தூரம சென்ற பரதன் ஓர் அழகிய பர்ணசாலையையும அதைச் சுற்றி அழகிய சோலை

http://acharya.org

களையும் அதற்கு முன்னிலையில் நெருப்பு எரிப்பதற்கான கட்டைகளையும் பூஜைக்குத் தேவையான புஷ்பங்களையும் கண்டனன்.

பரதன் சந்தோஷமடைந்து சத்துருக்கனனையும் மற்று முள்ள மந்திரிகளையும் நோக்கி "பரத்துவாசர் சொன்ன இடத்திற்கு இதோ வந்து விட்டோம். இதோ மந்தாகினி தெரிகின்றது. இங்குள்ள மரங்களின் நுனியில் மரவுரிகள் கட்டப் பட்டிருப்பதைப் பாருங்கள். இது லக்ஷ்மணன் சாயங் காலம் முதலிய அகாலங்களில் காய் கிழங்குகளைக் கொண்டு வரப்போய் மீளும்பொழுது வழி நன்கு தெரிவதற்காக அடை யாளம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது போலும். ஆகையால் இவ் வழியே செல்வோம். ஆ! இவ்வனம் எவ்வளவு ரமணீயமாய் இருக்கின்றது! நான் ராமனை இங்கு சந்தோஷமாகப் பார்க்கப் போகிறேன்." என்று கூறி ஒரு முகூர்த்த காலம் நடந்து சென்றனன்.

பிறகு தன்னுடன் வந்த ஜனங்களை நோக்கிப் பரதன் "ஐயோ! ராஜாதிராஜனான ராமன் இக்கானகத்தில் வெறும் தரையில் வீராஸனத்தில் உட்கார்ந்திருக்க நேர்ந்ததே!; இனி என் ஜன்மம் எதற்கு? அவன் சகலமான சுகங்களையும் துற ந்து காட்டில் வசிக்கின்றனனே! இவ்வித கஷ்டங்களை யநுப விக்கின்ற ராமனுடையவும் சீதையினுடையவும் பாதங்களில் விழுந்து எனக்கருள் புரியுமாறு நமஸ்கரிக்கப் போகிறேன். அவர்கள் அருள் புரியாவிடில் லக்ஷ்மணனுடைய பாதங்களி லும் விழப்போகிறேன்." என்றிங்ஙனம் புலம்பிக்கொண்டே சென்று ராமனது பர்ணசாலையைக் கண்டனன்.

பரதன் அப்பர்ணசாலையில் நெருப்பு எரியப்பெற்ற தும் பரிசுத்தமுமான அக்கினி வேதிகையைக் கண்டனன்.

http://acharya.org

அந்த ரிஷியைப் போல வீற்றிருக்கும் ராமனைக் கண்டும் அவன் சடைகளைத் தரித்திருப்பதால் அடையாளம் தெரியாமல் ராமனோ அல்லனோ வென்று சிறிது காலம் யோசித்துப் பிறகு தெளிவுற்று அண்ணனென்று தெரிந்து கொண்டனன். துக்கமும் சோகமும் மேலெழப் பெற்று அவனருகில் சென்று கண்ணீர் பெருகத் தழுதழுத்த குரலில் அவனது வனவாசத்தை நினைத்துப் பலவகையாகப் புலம்பினன்.

பிறகு அவ்விராமனது பாதங்களில் விழச்சென்று கண்ணீர் மறைக்கையால் ஒன்றும் தோன்றப் பெறாமல் கதறிக்கொண்டே தரையில் விழுந்தனன். அங்ஙனம் விழுந்தவன் 'ஐயனே!' என்று ஒருமுறை கூவிய பிறகு ஒன்றும் சொல்ல முடியாமல் திகைத்தனன். சத்ருக்கனனும் அழுது கொண்டே ராமனது பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினன். அந்த அரசகுமாரர்கள் அங்கு ஒருவர்க்கொருவர் கலந்திருப்பதைக் கண்டு அங்குள்ள சமஸ்த ரிஷிகளுங்கூட மனங்களிப்பின்றிக் கண்ணீர் பெருக்கினர்.

தொண்ணூற்றொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

நூறாவது ஸர்க்கம்.

ராமன் பரதனை க்ஷேமம் விசாரித்தலும், அவனுக்கு ராஜநீதிகளை உபதேசித்தலும்.

தன்முன் கை கூப்பிய வண்ணம் நின்ற பரதனை ராமன் கண்டனன். பரதன் முகவொளி மழுங்கி இளைத்திருந்ததால் தெரிந்து கொள்ளமுடியாமல் சிறிதுநேரம் திகைத்துப் பிறகு தெளிந்து அவனை வாரியெடுத்துக்கொண்டு கட்டியணைத்து உச்சிமோர்ந்து மடியில் உட்காரவைத்து அவனை

http://acharya.org

நோக்கி "என்னப்பனே! நீ வனத்திற்கு ஏன் வந்தனை? எப்படி வந்தனை? தந்தை பிழைத்திருப்பாராயின் உன்னை இவ்விடம் அனுப்பமாட்டாரே. நீ இங்கு வந்ததனால் எனக்குச் சந்தேகமாய் இருக்கிறது. இப்பொழுது தந்தை பிழைத்திருக்கிறாரா? அல்லது துக்கத்தினால் இறந்தனரா? அவர் க்ஷேமமா? அவர் சொற்படி நீ நடக்கின்றனையா? நீ அவரையும் வசிஷ்ட முனிவரையும் மற்றுமுள்ள தாயமார்களையும் கிரமப்படி பூஜித்து வருகின்றாயா? மற்றுமுள்ள ராஜ்ஜியகாரியங்கள் நன்கு நடைபெறுகின்றனவா?

சிறந்த மந்திரிமார்களையுடையவனாய் இருக்கின்றனையா? ரகுகுல திலகனே! நீ நித்திரைக்கு உட்படாமலிருக்கின்றனையா? தகுந்த காலத்தில் விழித்துக்கொள்கிறாயா? பொருள் சம்பாதிக்கும் உபாயங்களை ஆலோசிக்கின்றனையா? உன் பகையரசர்கள் உனக்கடங்கி நடக்கின்றார்களா?

சிறந்த புத்திமானான ஒரு மந்திரி இருந்தால் அரசனுக்கு ஒரு கெடுதியும் நேராது. அளவற்ற ஐசுவரியங்கள் வந்தடையும். சிறந்த வேலைக்காரர்களை உடையவனாய் இருக்கின்றனையா? உன்னை ஜனங்கள் அவமதிக்காமல் விரும்புகின்றனரா? உன்னுடைய சேனாதிபதி உன்னிடத்தில் விசுவாசமுடையவனாக இருக்கின்றானா? சேனா ஜனங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் காலங்களில் தரவேண்டிய சம்பளங்களைச் சரிவரக் கொடுத்து வருகின்றனையா?

உன்னிடத்தில் நம்பிக்கையுள்ள தூதுவனை நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனையா? நீ உனது பகைவர்களின் சமாசாரங்களைத் தனித்தனியாக அனுப்பப்பட்ட மாறுவேடங்கொண்ட சாரணர்களால் தெரிந்து கொள்கின்றனையா? நீ நாஸ்திகர்களான பிராமணர்களை அருகில் சேரவொட்டாம

http://acharya.org

யிருக்கின்றனையா? அவர்கள் கபடவேடம் பூண்டு உன்னிடம் அன்பாய் இருப்பதுபோல் காட்டி உனக்கு துரபோதனை செய்து கெடுதிகளை விளைவித்து விடாதபடி ஜாக்கிரதையாக இருக்கின்றனையா? பெரியோர்களால் பரம்பரையாக ஆளப் பட்டு வந்த அயோத்தியைப் பத்திரமாகப் பரிபாலித்து வருகின்றாயா? நமது தேசம் சுபிக்ஷமாக விருக்கின்றதா?

வியாபாரத்தை நடத்துகிற வைசியர்கள் உன்னிஷ்டப் படி நடக்கிறார்களா? வியாபாரம் நன்கு விருத்தியடையு மாயின் ஜனங்களுக்குச் சுகம் மேன்மேலும் பெருகிவரும். அரசன் எப்பொழுதும் தருமத்தில் நிலை நின்று ஜனங்க ளுடைய கஷ்டங்களை நீக்கி அவர்களுக்கு இதத்தையே செய்தல்வேண்டும். உன் மனைவிகள் உனக்கு அனுகூலமாய் இருக்கிறார்களா? அவர்களிடம் நம்பிக்கையில்லாமல் ரகஸ்யங் களைச் சொல்லாதபடி இருக்கின்றனையா?

வேலைக்காரர்களால் நன்கு மதிக்கப்படுகின்றனையா? உனக்கு வரவு அதிகமாகவும் செலவு குறைவாகவும் இருக் கின்றதா? ஏழைகளுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் அன்ன தானம் முதலிய தருமங்களைக் குறைவின்றிச் செய்து வருகின் றனையா? உன் பொக்கிஷத்தில் குறையாமல் ஐசுவரியம் பெருகி வருகின்றதா? நம் தேசத்தில் பக்ஷபாதமில்லாத நியா யங்கள் வழங்கிவருகின்றனவா? பொருளாசையால் ஒருவன் மேல் அபாண்டமான குற்றம்சாற்றி அவனைத் தண்டனைக்குட் படுத்தினால் அவனழுத கண்ணீரானது அவனைத் தண்டித்த வனுடைய புத்திரன் பசு முதலிய எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடுமென்பதை அறிந்திருக்கின்றனையா?

கிழவர்களையும் சிறுவர்களையும் பண்டித சிகாமணிகளை யும் பணத்தைக் கொடுத்தும், நட்பைக்காட்டியும், நல்ல

http://acharya.org

வார்த்தைகளைச் சொல்லியும் உன் வசப்படுத்துகின்றனையா? ஆசாரியர்களையும், தேவதைகளையும், அதிதிகளையும், தவம் செய்பவர்களையும், மேலான பிராமணர்களையும் நீ வணங்கி வருகின்றனையா? பொருளாசைகொண்டு தருமத்தை யிழந்து சுகத்திலும் காமத்திலும் ஆசை கொள்ளாமலிருக்கின்றனையா? இருபத்துநான்கு விதங்களான ராஜதோஷங்களையும் நீ கைவிட்டிருக்கின்றனையா?

மிகுந்த மதியுடையவனே! தசவர்க்கம், பஞ்சவர்க்கம் சதுர்வர்க்கம் சப்தவர்க்கம் முதலியவைகளையும் இந்திரிய வசீகரணம், பிரகிருதி மண்டலம், தண்ட யாத்திரை, தண்ட விதானம் ஆகிய இவைகளையும் விதிப்படி நன்கு ஆராய்ந்து விடவேண்டியதை விட்டும் செய்யவேண்டியதைச் செய்து கொண்டும் வருகின்றனையா?

சாஸ்திரங்களில் சொன்ன லக்ஷணங்கள் பொருந்திய மந்திரிகளை மூவரையாவது நால்வரையாவது வைத்துக் கொண்டு ரகஸ்யமாக அவர்களெல்லாரையும் உடகாரவைத்துக் கொண்டாவது அல்லது தனித்தனியேயாவது கலந்து ஆலோசனை செய்கின்றனையா? நீ அறிந்த வித்தைகளில் சொல்லியபடி நடந்துகொண்டு வருகின்றனையா? பரதா! சிறந்த நீதிமார்க்கங்களை உனக்குச் சொல்லினேன். அவை எனக்கு எப்படியோ அப்படியே உனக்கும் இருக்கின்றனவா? நமது முன்னோர்கள் ராஜ்ஜியத்தை எவ்விதம் பரிபாலித்து வந்தனரோ அவ்வண்ணமே நீயும் பரிபாலித்து வரு கின்றனையா? அரசனாயிருப்பவன் இவ்வாறு தருமம் தவறாமல் ஜனங்களை ஆட்சிபுரிவானாயின் அவன் இம்மையிலும் மறுமை யிலும் மேன்மையான கதியை யடைவான்" என்றனன்.

நூறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

http://acharya.org

நூற்றோராவது ஸர்க்கம்

பரதன் அரசனுடைய மரணத்தைக் கூறல்.

இங்ஙனம் கூறக்கேட்ட பரதன் ராமனைப்பார்த்து "உனக்குப் பணிசெய்திருக்கும் தவமுடையேனான எனக்கு ராஜ்ஜியம் எதற்காக? மகாராஜனே! மூத்தவனிருக்க இளையவன் அரசனாயிருப்பது எங்குமில்லை ஆகையால் நீ இப்பொழுதே அயோத்திக்கு வந்து ராஜ்ஜியாபிஷேகம் செய்து கொள்வாயாக. ராஜனாயிருப்பது சாமானியமன்று. ராஜாவை மனுஷ்யனாக மூடர்கள் நினைப்பார்கள். அரசன் தெய்வாம்சம் என்பதை நான் அறிவேன். என்னப்பனே! நான் கேகயநாட்டிற்குப் போயிருக்கையில் உன்னுடைய பிரிவாற்றாமையால் சோகமடைந்த நமது தந்தை சுவர்க்கமடைந்தனர். ஆண்சிங்கமே! எழுந்திரு. சீக்கிரமாகத் தந்தைக்கு ஜலதர்ப்பணம் முதலிய செயல்களை லக்ஷ்மணனுடன் செய்வாயாக. நானும் சத்துருக்கனனும் முன்பே செய்துவிட்டோம்.

ரகுகுல ராமா! நீயே தந்தைக்குப் பிரிய குமாரன். மூத்தவனுமாய் இருக்கின்றனை. ஆகையால் நீ அவசியம் ஜலதர்ப்பணம் முதலிய மரணச்சடங்குகளைச் செய்யவேண்டும்." என்றனன்.

நூற்றோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றிரண்டாவது ஸர்க்கம்

ராமன் தந்தையை நினைத்துப் புலம்புதலும் ஜலதர்ப்பணம் செய்தலும் அயோத்தியா ஜனங்கள் ராமனிடம் வந்து சேருதலும்

தசரதன் இறந்த செய்தியைக் கேட்ட ராமன் தாங்க முடியாத மனவருத்தத்தினால் மெய்மறந்து கீழே விழுந்து

http://acharya.org

மூர்ச்சித்தனன். பரத சத்ருக்கனர்களும் லக்ஷ்மணனும் சீதையும் கதறிக்கொண்டே ராமனை மூர்ச்சை தெளிவிப்பதற்காக அவன் உடல் முழுதும் தண்ணீர் தெளித்தனர். சிறிதுநேரம் சென்று கண்விழித்த ராமன் "ஐயோ! தந்தை மாண்டனரே! இனி அயோத்தியில் எனக்கென்ன காரியம்? அரசன் என்னைப் பிரிந்ததனால் உயிர் விட்டனன். நான் அவருக்கு உடனிருந்து உத்தரகிரியைகள் செய்யப்பெற்றிலனே! இப்படிப்பட்ட என்னால் அவருக்கென்ன பிரயோஜனம்?

பரதா! இனிநான் வனவாசம் தீர்ந்த பின்பும் அயோத்திக்குப் போக விரும்புகின்றிலேன். அப்படிப் போனாலும் எனக்கு 'இது நன்று இது தீது' என்று எடுத்துக் கூறுவார் யாரிருக்கிறார்கள்? என் தந்தையொருவரே நல்லது கெடுதல்களை எனக்குப் பிரியமாக எடுத்துக் கூறவல்லவர். அப்படிப்பட்டவரை இழந்தபின் எனக்கு அவ்விடத்திலென்ன காரியம்?

ஐயோ! லக்ஷ்மணா! நீ தந்தையில்லாதவனாயினையே! ஐயோ! சீதே! உன் மாமனாரான மகாராஜா மாண்டாரே." என்று கூறி வெகுவாகப் புலம்பினன். பிறகு ராமலக்ஷ்மணர்கள் மந்தாகினி நதியில் நீராடித் தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய ஜல தர்ப்பணாதிகளைச் செய்தனர். பிறகு கரையேறி இங்குணப் பிண்ணாக்கை இலந்தம் பழங்களுடன் கலந்து உருண்டைகள் செய்து தர்ப்பங்களைப் பரப்பி அவற்றின் மேலிட்டுத் தந்தைக்குப் பிண்டப்பிரதானஞ் செய்தனர்.

பிறகு ராமன் பர்ணசாலையை யடைந்து பரத லக்ஷ்மணர்கள் இருவரையும் அழுந்தக் கட்டிக்கொண்டு அழுதனன். இதைக்கண்ட பரதனுடைய சேனைசமூகங்கள் அங்கு வந்து ஓ! வென்று ஓலமிட்டுக் கதறினர். அவர்களுடைய

http://acharya.org

அழுகுரலாலேற்பட்ட சப்தத்தினால் அப்பர்வதத்தில் எதி ரொலி உண்டாயிற்று. காட்டிலுள்ள சகலவிதமான மிரு கங்களும் பயந்தோடின. பறவைக் கூட்டங்கள் திகிலடைந்து பறந்தோடின. பிறகு சேனைக் கூட்டங்கள் பர்ணசாலையைச் சூழ்ந்து ராமனைக் கண்டன.

ராமன் அந்த ஜனங்களைக் கண்டு பிள்ளைகளைத் தகப்பன் போலவும் பெண்களைத் தாய் போலவும் பெருமையுடன் அணைத்துக்கட்டிக் கொண்டனன். சிலர் ராமனை வணங்கினர். ராமன் சிநேகிதர்களையும் உறவினர்களையும் மற்றுமுள்ளவர் களையும் அவரவர்க்குத் தகுந்தபடி சம்மானித்தனன். அவ் விடத்தில் ராமன் முதலியோருடைய அழுகுரலானது பூமியிலும் ஆகாயத்திலும், மலைக்குகைகளிலும் திசைகளி லும் எதிரொலி உண்டாகி மிருதங்க சப்தம்போல் ஒலித்தது.

நூற்றிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றுமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

ராமன் தாய்மார்களையும் வசிஷ்டர் மந்திரிகள் முதலானோர்களையும் கண்டு பேசுதல்.

வசிஷ்டர் தசரதரது மனைவிமார்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு ராமனைப் பார்க்க விருப்பமுற்று அவ்விடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர். வரும் வழியில் கௌசலை முதலி யோர் மந்தாகினியில் ராம லக்ஷ்மணர்கள் ஸ்நானம் செய்யும் தண்ணீர்த் துறையையும், அவர்களால் தர்ப்பைகளின்மேல் பரப்பி வைக்கப்பட்ட பிண்டங்களான இங்குணப் பிண்ணாக்கு உருண்டைகளையும் கண்டு அடக்கமுடியாத

http://acharya.org

துக்கமடைந்து புலம்பியழுதனர். கடைசியில் ரிஷிகள்போல் விளங்கும் ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கண்டனர்.

ராமனும் லக்ஷ்மணனும தாய்மார்களுடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு நமஸ்காரம் செய்தனர். அங்ஙனம் வணங்கின மைந்தர்களின் முதுகிலுள்ள தூளிகளை அவர்கள் தங்கள் கைகளால் துடைத்தனர். சீதையும் கண்ணீர்விட்டுக் கொண்டே மாமியார்களின் பாதங்களைப் பிடித்து வணங்கினள். கௌசல்யை சீதையைக் கண்டு பரிதபித்துத் தன் சொந்த மகளைப்போல கட்டிக்கொண்டு "சீதே! நீயோ ஜனக ராஜன் திருமகள். நீ எப்படி ஜனசஞ்சாரமில்லாத இவ் வனத்தில் வசிக்கின்றாய்? வெயிலில் வதங்கின தாமரைபோலவும், வாடி வதங்கின கருநெய்தல் போலவும், மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரகலைபோலவும் உன்முகம் காணப்படுகிறதே!" என்று துக்கமேலீட்டால் புலம்பினள்.

பின்னர் ராமன் வசிஷ்டரை வணங்கி அவருடன் கூடவே உட்கார்ந்தனன். பரதனும மந்திரிகளோடும் பட்டணத்திலுள்ள முக்கியமான உத்தியோகஸ்தரோடும மற்றுமுள்ளவர்களோடும் ராமனது சமீபத்தில் உட்கார்ந்தனன். ராமனும் லக்ஷ்மணனும் பரதனும அப்போது காருபத்தியம் முதலிய மூன்று நெருப்புகளைப்போல விளங்கினர்.

நூற்றுமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

நூற்றுநான்காவது ஸர்க்கம்

பரதன் ராமனை ராஜ்ஜியபாரம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டுதலும் ராமனது சமாதானமும்.

ராமன் பரதனைநோக்கி "நீ சடைகளைத் தரித்து மரவுரி புடித்து மான்தோலைப் போட்டுக்கொண்டு இவ்வனத்திற்கு

வந்த காரணம் என்ன?" என்று வினவ, பரதன் "நம் தந்தை கேவலம் ஓர் பெண்பிள்ளையின் பேச்சைக்கேட்டுத் தன்கீர்த்தியெல்லாம் பாழாகும்படி மூத்தவனான உனக்குச் சேரவேண்டிய ராஜ்ஜியத்தைத் எனக்குக்கொடுக்க இசைந்ததுடன் தர்மாத்மாவான உன்னையும் இக்கதிக்குள்ளாக்கி அதனால் சோகமுற்றுச் சுவர்க்கமடைந்தனர். கைகேயியோ விதவையாகி சோகத்தினால் இளைத்து நரகத்தில் விழப்போகின்றனள். அவள் வயிற்றில் பிறந்து வீணான அபவாதத்திற்கு ஆளாயிருக்கும் உன் அடிமையான என்மீது அருள்கூர்ந்து ராஜ்ஜியத்தைப்பெற்று அபிஷேகம் கொண்டருளவாயாக. தருமத்தின்படி உனக்கே உரிய அரசை நீ கைப்பற்ற வேண்டும்" என்று கூறிக் கண்களில் நீர் பெருக மிகுந்த வருத்தத்துடன் ராமனது பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு நமஸ்கரித்தனன்.

அந்தப் பரதனை ராமன் அணைத்துக்கொண்டு "பரதா! உன்னிடம் சிறிதும் தோஷம் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. நீ சிறியவனாதலால் பூஜிக்கத் தகுந்தவளான உன் தாயை நிந்திக்கின்றனை. இது உனக்கு யுக்தமன்று. பெரியோர்கள் எப்பொழுதும் தம்மைச்சேர்ந்த சீடர்களிடத்திலும் அடியவர்களிடத்திலும், மனைவிகளிடத்திலும் மனம் தோன்றியபடி செய்யலாமென்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உலகத்தில் சாதுக்கள் மனைவிகளையும், பிள்ளைகளையும், சீடர்களையும் கட்டளைப்படி நடக்கவேண்டியவர்களெனக் கூறுகின்றனர். நாமும் அப்படியே தசரதனது கட்டளைக்கு உட்பட்டவர்களென்று நீ அறிவாயாக. ஆகையால் நம் தாய் தந்தையர் கட்டளைப்படி நான் காட்டில் வசிக்கவேண்டியவன். நீ அரசைக் கைப்பற்றி ஆளவேண்

http://acharya.org

டவன். ஸ்வர்க்கலோகம் கிடைப்பினும் நான் தந்தையின் வாக்கை நிறைவேற்றாமலிருக்கமாட்டேன்" என்றான்.

நூற்றுநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றைந்தாவது ஸர்க்கம்.

மீளவும் பரதன் ராமனை வேண்டுதலும் ராமன் தத்துவங்களைக்கூறிச் சமாதானம் சொல்லுதலும்

இங்ஙனம் ராமாதிகள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே அன்றிரவு கழிந்தது. மறுநாள் காலை அனைவரும் எழுந்து காலைக்கடன்களை முடித்து மந்தாகினியில் நீராடி ஜபதபங்களைச் செய்து ராமனிடம் வந்து சேர்ந்தனர். அப்பொழுது பரதன் ராமனை நோக்கி "ராமா! நீ ஒருவனது ராஜ்யத்தை மற்றொருவன் எப்படிக் கைப்பற்றலாம் என்று நினைக்க வேண்டா. நீயே எனக்கு இந்த அரசையளித்தனை. அதனை மீண்டும் நான் உனக்கே கொடுக்கிறேன். தயவு செய்து பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்;

ராஜ்ஜியத்தை ஆளுவது மிகுந்த கஷ்டம். அதற்கு நீ தவிர மற்றெவனும் வல்லனல்லன். சக்கரவர்த்தியே! குதிரையைப் போல் கழுதையால் நடக்கமுடியாது. கருடனைப்போல கேவலமான ஒரு குருவி ஆகாயத்தில் பறக்க முடியாது. அதைப்போல், உன்னைப்போல என்னால் ராஜ்ஜியத்தைப் பரிபாலிக்க முடியாது. என் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளையும் மற்றுமுள்ள மகாஜன சமூகங்களையும் சந்தோஷிக்கச் செய்வாயாக." என்றனன்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பட்டணத்து ஜனங்களும் அங்குள்ள மற்றைய பேர்களும் "தகும். தகும். நல்லது. நல்லது" என்று ஒரே மிடறாகக் கூறினார்கள்.

http://acharya.org

ராமன் பரதனைச் சமாதானப்படுத்த விரும்பி "பரதா! புருஷன் ஸ்வதந்திரமுடையவனல்லனாதலால் தன்னிஷ்டப்படி நடக்க முடியாது. எல்லாம் தெய்வச் செயல். ஆகையால் கைகேயியினால் நான் வனம்வந்தேனென்று நீ நினைப்பது முற்றிலும் தவறு. தந்தை மரணமடைந்ததைப் பற்றி வருந்தக் கூறுவதும் யுக்தமன்று. உலகில் சகலவிதமான ஐச்வரியங்களும் அழியக்கூடியவை. எவ்வளவுதான் உயர்வாக வாழ்ந்த போதிலும் எவனுக்கும் மரணம் என்பது உண்டு. 'ஆறிலும் சாவு, நூறிலும் சாவு' என்பது உனக்குத் தெரியாததன்றே. ஆகையால் மனிதர்கள் மூப்பு (கிழத்தனம்) இறப்புகளுட்பட்டு நாசமடைகின்றனர். கடந்த இரவு மறுபடியும் திரும்பிவாராது. ஆற்றில் செல்லும் வெள்ளநீர் சமுத்திரத்தையடையுமே யன்றித் திரும்புவதில்லை. வெயிற் காலத்தில் சூரியகிரணங்கள் ஜலத்தை இழுப்பதுபோல இரவும் பகலும் பிராணிகளின் வாழ்நாட்களை நசிக்கச்செய்கின்றன. நீ நிற்கிலும் நடக்கிலும் உன்னுடைய வாழ்நாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. ஆகையால் உன்னைப் பற்றியே சோகிப்பாயாக. உனக்கே இங்ஙனம் இருக்க மற்றவருக்காக என் சோகிக்கின்றாய்? பிறந்த பொழுதே எவர்க்கும் மரணம் சித்தம். அதைத் தவிர்க்க எவராலும் முடியாது. ஆகையால் நன்றாகப் பிழைத்திருக்கும் காலத்திலேயே ஆத்மவிசாரம் செய்து இம்மையில் நேரும் அனர்த்தங்களைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டும். மனிதர் காலம் செல்லச்செல்லத் தம் ஆயுள் குறைகிறதென்பதை நினைப்பதில்லை. முடிவில் சாவைத் தவிர்க்க எவராலுமாகாது. ஆகையால் மாண்டொழிந்தவரை நினைத்து அழுவதால் யாதும் பயனில்லை. நம் தந்தை இப்பொழுது மாண்ட

http://acharya.org

தேகத்தை விட்டுப் பிரம்மலோகத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றார். அவரைப் பற்றிக் கவலையுறாதே. அவர் கட்டளைப் படி ராஜ்ஜியத்தைப் பரிபாலித்துக் கொண்டிருப்பாயாக." என்றனன்.

நூற்றைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றாறாவது ஸர்க்கம்

பரதன் ராமனை மீளவும் வேண்டிக் கொள்ளல்.

பிறகு மீண்டும் பரதன் ராமனை நோக்கி "ராமா! உன்னைப் போன்றவன் உலகில் ஒருவனும் இருக்கமாட்டான். சங்கடமும் சந்தோஷமும் உனக்கு ஒன்றே. கற்றறிந்த பெரியோர்களும் கூட உன்னைப் பூஜிக்கின்றனர். ஆயினும் நீ அவர்களைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு அவர்களை வினவி சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக்கொள்கின்றனை. நீ ஆத்மஞான முடையவனாகையால் விசனத்திற்கு மனவருத்தமுறமாட்டாய். நீ வருத்தமடையாதிருந்த போதிலும் நான் எப்படிப் பொறுத்திருக்க முடியும்? ராமா! நீ கழிகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலம் என்கிற மூன்று காலங்களையும் அறிந்தவன். தயாநிதி. பிராணிகளின் பிறப்பையும் இறப்பையுமறிந்தவன். குணக்கடலான உன்னை நான் ஊரிலில்லாத சமயத்தில் தந்தை கைகேயியினிடத்துள்ள மோகத்தினால் இக்கதிக்காளாக்கினர். என் தாய் என் நிமித்தமாக நடத்தின பாப காரியம் எனக்குச் சம்மதமன்று. நமது தந்தை தர்மவானாயிருந்தும் ஒரு பெண்பிள்ளைக்குப் பிரியம் செய்வதற்காக இப்படிப்பட்ட பாபகாரியத்தைச் செய்தனர். அவர் செய்த காரியம் தருமத்தை மீறியிருப்பதால் நீ நற்பொருளை நெஞ்சில் கொண்டு அதைத் திருப்புவாயாக.

http://acharya.org

எந்தப் புதல்வன் தந்தை செய்த காமமல்லாத காரியத்தைச் சரிப்படுத்த விரும்புவானோ அவனை உத்தமனென புதல்வனென்று உலகத்தவர் கூறுகின்றனர். அப்படியல்லாதவன் புதல்வனேயல்லன். நீ அப்படிப்பட்ட புதல்வனாய் இருப்பாயாக. ஆகையால் தந்தை உலகத்தில் விவேகிகளால் நிந்திக்கப்பட்ட செய்த பாபகாரியத்தை நீ அனுசரிக்கலாகாது. என்மீது அருள்கூர்ந்து ராஜ்ஜியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னும் ஆச்சிரமங்கள் நான்கிலும் கிருகஸ்தாச்சிரமமே சிறந்தது. அதை எப்படி நீ விட்டுத் துறக்கலாகும்? நானோ கல்வியிலும் வயதிலும் உன்னைவிட சிறியவன். நற்குணங்களும் புத்தியுமில்லாதவன். ஆகையால் எல்லாவிதங்களிலும் மேலோனாகிய நீ இருக்கையில் நான் அரசாளுவது சிறிதும் தகாது.

ஆகையால் ஜனங்கள் எல்லோரும் வசிஷ்டர் முதலிய மந்திரவித்துக்களான ருத்விக்குகளும் இங்கேயே உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடத்துவார்களாக. இந்திரனைப்போல் அயோத்தியைப் பரிபாலிப்பாயாக. நீ இவ்விதம் செய்தால் என் தாயின் உலக நிந்தையைத் துடைப்பதுடன் தந்தையைப் பாபத்தில் விழாதபடியும் பாதுகாத்தவனாவாய். உன்னைத் தலைசாய்த்து வணங்குகிறேன், என்மீது கிருபை செய்ய வேண்டும், நீ என் வார்த்தையைத் தள்ளி வனத்திற்கே போவாயாயின் நானும் உன்னோடுகூடவே வனத்திற்கு வருகின்றேன்.” என்றனன்.

இங்ஙனம் பரதன் எவ்வளவு வேண்டிக்கொண்டபோதிலும், ராமன் தந்தையிட்ட கட்டளையிலேதானே நிலை நின்று அயோத்திக்குத் திரும்ப விருப்பமில்லாதிருந்தனன். இதைக்

http://acharya.org

கள — ஜனங்கள் ஒரே காலத்தில் சந்தோஷத்தையும் துக்கத்தையுமடைந்தனர். ராமன் அயோத்திக்கு வரமாட்டானென்று துக்கத்தையும் சொன்னசொல் தவறாதவன் என்று சந்தோஷத்தையும் பெற்றனர்.

நூற்றுருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றேழாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் தந்தையின் காமமோகத்தை நிந்திக்கையில் ராமன் அதை மறுத்து அவர் தருமத்தையே ஆசரித்தாரென்று புகழ்ந்து சொல்லுதல்.

அப்போது ராமன் மீண்டும் பரதனை நோக்கி "பரதா! நீ நம் தந்தையை நிந்திக்கலாகாது முன்பு அவர் ஒரு சமயத்தில் கைகேயியிடம் பிறந்தவனுக்கே ராஜ்ஜியம் கொடுப்பதாகப் பிரதிக்ஞை செய்திருக்கின்றனர். இன்னும் அவர் தேவாசுர யுத்தத்தில் உன் தாய் செய்த பணிவிடைக்கு மிகவும் சந்தோஷித்து அவளுக்கு இரண்டு வரங்களைக் கொடுத்தனர். அதன் பயனுகவும் நான் வனமேகவும் நீ அரசாளவும் நேர்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் தந்தையின் வாக்கை சத்தியமாக்குவதில் நாம் நிலை நின்று அவர் கட்டளைப்படி நடக்கவேண்டும். பரதா! நீ என்னைப்பற்றித் தந்தையைக் கைகேயியிடம் பட்ட கடனில் நின்றும் விடுவித்து அதனால் அவரையும் உன் அன்னையையும் சந்தோஷப்படுத்துவாயாக.

இன்னும் கேள். தந்தையின் இஷ்டபூர்த்திகளைத் தவறாமல் செய்து பரலோகத்தில் அவருக்கு சுகத்தை உண்டாக்குதலே புத்திரனின் கடமை. ஆகையால் நம் தந்தைக்கு நரகமுண்டாகாதிருக்குமாறு நீ நடந்துகொள்வாயாக. இனி

நீ அவர்களுடன் அழைத்துக்கொண்டு அயோத்திக்குச் சென்று அரசாளுவாயாக. நான் மனைவியுடன் இப்பொழுதே தண்டகாரணியம் செல்கின்றனன். நீ மனிதர்களுக்கெல்லாம் ராஜனாக இருப்பாயாக. நான் வனத்திலுள்ள மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசனாய் இருக்கின்றனன். பரதா! வெண்குடை உன் தலைமேல் ஸூரிய கிரணங்கள் படாமல் தடுத்து நிழலைச் செய்யுமாக. நானும் இக்காட்டிலுள்ள மரங்களின் நிழலைப்பற்றிச் சுகமாய் இருக்கின்றனன். உனக்கு சத்ருக்னனும் எனக்கு லக்ஷ்மணனும் சகாயர்களாக இருக்கிறார்கள். நாம் நால்வரும் பரஸ்பர சகாயத்தால் நம் தந்தையின் வார்த்தையை உண்மையாக்கவேண்டும். நீ மனவருத்தப்படாதிருப்பாயாக" என்றனன்.

நூற்றேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றெட்டாவது ஸர்க்கம்

ஜாபாலி முனிவர் நாஸ்திகமதத்தைக் கூறி ராமனை ராஜ்ஜியத்தை ஒப்புக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தல்.

அச்சமயம் அங்கு முனிசிரேஷ்டர்களுடன் வீற்றிருந்த ஜாபாலிமுனிவர் அதர்மமான நாஸ்திக மதத்தின் உரைகளைக் கூறி அதனால் ராமனை வாக்கில் வெல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு அவனை நோக்கி "ராமா! நீ என்ன சாமானிய மனிதனைப்போல பேசுகின்றனையே! எவனுக்கு எவன் பந்து? எவனுக்கு எதனால் எது உண்டாகக்கூடியது? எவனும் பிறக்கும்போது ஒருவனாகவே பிறக்கின்றனன். சாகும்பொழுதும் அப்படியே. ஆகையால் எவனும் கூடப் பிறப்பதில்லை. கூடச்சாவதுமில்லை. விஷயம் இப்படியிருக்கும் போது எவன் தந்தையென்றும் தாயென்றும் மிகவும் பக்தி

http://acharya.org

அடைவானோ அவன் பைத்தியக்காரனே யாவான். ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் ஒன்றுமேயல்லன், ஒருவரோடொருவருக்கு எவ்வளவும் சம்பந்தமில்லை.

ஒருவன் ஒரு கிராமத்திற்குச் செல்கையில் நடுவில் இளைப்பாறும் பொருட்டு ஓரிடத்தில் வசித்திருந்து மறுநாள் அவ்விடத்தை விட்டுப் பிரயாணப்படுவதுபோலவே, மனிதர் கர்ம சம்சாரயாத்திரை செய்துகொண்டு நடுவில் வாசஸ்தானத்தைப்போல தாயையும் தந்தையையும் வீட்டையும் பொருளையும் பெறுகின்றனர். ஆகையால் தாய் தந்தை முதலானோர் கேவலம் வாசஸ்தானம் போன்றவரேயன்றி வேறல்ல. நல்லபுருஷர்கள் அவர்களிடத்தில் மனப்பற்று வையார்கள்.

ஓ! ராமா! நீ முறைமையான அரசாட்சியைவிட்டு துக்கத்தை விளைப்பதும், இளவயதிற்குத் தகாததாய பல கஷ்டங்களைத் தருவதுமாகிய இந்தக் கோணல்வழியை (வனவாசம் செய்தலை) அனுசரிப்பது அடியோடு தகாது. உனக்குத் தசரதனோடு ஒருவித சம்பந்தமுமில்லை. அவனுக்கும் உன்னோடு எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. அவன் வேறு; நீ வேறு.

ஜந்துக்களுக்குத் தந்தை முக்கிய காரணமன்று. ருது காலத்தில் தாய் தரித்த சுக்கில சோணிதங்களே முக்கிய காரணம். அதனாலேயே உலகில் புருஷன் பிறக்கின்றனன். உன் தந்தை எங்குப்போக வேண்டுமோ அவ்விடத்திற்கே போயினன். (பூதங்களில் ஐக்கியமாயினன்). இது, இறப்பவர் அனைவர்க்கும் சுபாவம். நீயோ இல்லாத சம்பந்தமொன்றை இழுத்து வைத்துக்கொண்டு பிரத்தியக்ஷ சௌக்கியத்தைவிட்டு கேவலம் தருமத்திலே மனம் ஊன்றி நிற்கின்றனை. பணத்திலும் தருமத்திலும் பூட்டன்றவர்

http://acharya.org

இங்கு வருத்தமுற்றுக் கெடுவதேயன்றி, செத்த பின்பும் துக்கத்தையே அடைந்து கெடுவார்கள். கருமங்கள் பிரயோஜனமுடையவை. ராமா! பிதிர வசனபரிபாலனம் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கின்ற நீ பரலோகமேயில்லையென்று தெரிந்து கொள்வாயாக. பரலோகசுகங்களைக் கொடுக்கும் என்னப்படுகிற பிதிரவசன பரிபாலனம் முதலிய தருமங்களை அப்புறந்தள்ளி பிரத்தியக்ஷ சித்தமான ராஜ்ஜிய போகாதிகளை அங்கீகரித்து பரதனுடைய வேண்டுகோளை மறுக்காமலிருப்பாயாக" என்றனர்.

நூற்றெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

நூற்றொன்பதாவது ஸர்க்கம்

ராமன் ஜாபாலியின் நாஸ்திக வாதத்தைக்கண்டித்து வைதிக மதத்தை ஸ்தாபித்தல்.

ராமன் இங்ஙனம் கூறின ஜாபாலியை நோக்கி "முனிவரே! நீர் எனக்கு இப்பொழுது கூறின வார்த்தைகள் ஆதரிக்கத்தக்கனபோல் தோற்றுமேயன்றி உண்மையில் அவை முற்றிலும் அபத்தம். அங்ஙனம் செய்தால் பிறகு துக்கமே விளையும். என்னை எவரும் வெகுமானிக்கமாட்டார்கள். நீதிநெறி தவறின என்வார்த்தையை எவரும் கேட்கமாட்டார்கள். எவரும் அவரவர் இஷ்டப்படி நடக்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள். ஏனெனில் அரசன் எப்படி நடப்பானோ அப்படியேயன்றோ குடிகளும் நடப்பார்கள். ஆகையால் எனக்கு மாத்திரமேயன்றி உலகத்தவரனைவர்க்கும் பரலோகத்தில் கேடுவிளையும்.

http://acharya.org

அரசர்களது நடத்தையானது சத்தியமே வடிவாயிருக்கப் பெற்றது. எனவே சமஸ்தமான ஜனங்களுக்கும் உலகுக்கும் சத்தியமே முக்கியமானது. சத்தியத்தினாலேயே சுவர்க்கம் பரமபதம் முதலியவற்றைப் பெறலாகும். சத்தியமே உலகத்தில் அரசனும் தெய்வமுமாகும். செல்வமும் சத்தியத்தையே எப்பொழுதும் பற்றியிருக்கிறது. சத்தியத்தைக் காட்டிலும் பரமகதி வேறொன்றுமில்லை. ஆதலால் சத்தியத்தை விடலாகாது. சத்தியம் தவறாதவனுக்கு இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும் சுகமுண்டாகும். சத்தியம் தவறுகிறவனுக்கு நரகமே சித்திக்கும்.

நான் எனக்குள் சத்தியசந்தன். நீ சொன்னபடி செய்கிறேனென்று கைகேயியிடம் சபதம் செய்திருக்கின்றனன். இப்படிப்பட்ட நான் சத்தியமாகிய தந்தையின் கட்டளையை எப்படி மீறுவேன்? உம்முடைய மோசவார்த்தைகளால் நான் மயக்கமுற்று சத்தியம்தவறி நடக்கமாட்டேன். சத்தியம் தவறி நடப்பவன் கொடுக்கும் ஹவ்யகவ்யங்களைத் தேவதைகளும் பிதிர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்களென்று சாஸ்திரம் கூறுகின்றது.

இந்த சத்தியம் என்னும் தருமம் ஆத்துமாவைக் குறித்து இடைவிடாமல் நடப்பதென்று நான் நினைக்கின்றேன். சத் புருஷர்கள் அணிகிற இந்த சடை மரவுரி முதலியவை சத்தியத்திற்காகவே ஏற்பட்டதன்றி வேறில்லை. நான் மனம் வாக்கு காயம் என்கிற மூன்றுவிதத்தாலும் சத்தியம்தவறி நடக்க மாட்டேன். ஆகையால் நான் தந்தையிடத்தும் கைகேயியிடத்தும் செய்த பிரதிக்கினையின்படி வனவாசம் செய்துகொண்டு பிதிர் வாக்கியபரிபாலனமென்னும் தருமத்தை நடத்தியே காலத்தைக்கழிப்பேன்.

http://acharya.org

கருமங்கள் பிரயோஜனமற்றவை என்று சொன்னீர். தேவேந்திரன் நூறு யாகங்கள் செய்து தேவராஜனுனை. மகரிஷிகளும் கொடுமையான தவங்களைச்செய்து சுவர்க்க மடைந்திருக்கிறார்கள். சத்தியம், தருமம, வீரம, ஜீவகாருணியம, இன்சொல், கடவுளைப் பூஜித்தல, விருந்தோம்பல ஆகிய இவையெல்லாம் சுவர்க்கத்திற்கு மார்க்கமென்று வேதம் கூறுகின்றது. அவவித வேதமார்க்கத்திற்கு விரோதமாய நாஸதிக வாதமபுரியும உமமை என்தந்தை தமது அருகில வைத்துக்கொண்டிருந்ததைப்பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். நாஸ்திகனுடைய முகத்தில விழித்தாலும் பாபமேயாகுமென்று நான் கேள்விப பட்டிருக்கிறேன்'' என்று கூறினன்.

இங்ஙனம ரோஷத்துடன் கூறின ராமனது வார்த்தை களைக்கேட்ட ஜாபாலி ''ராமா! நான நாஸ்திகனல்லேன். தருமசங்கடகாலம வருமபொழுதுமாத்திரம காரியசித்தியின பொருட்டு நான் நாஸதிகவாதம செய்வது வழக்கம. அப படிபபட்ட சங்கடகாலம இப்பொழுது வந்தமையால நாஸதிக வாதம செய்தேன். உன்னை அயோத்திக்குத் திருப்பவேண்டியும பரதனுக்கு அருள்புரியச் செய்ய விருமபியும் இங்ஙனம உரைத்தேனன்றிவேறில்லை'' என்று நலவார்த்தைகளால ராமனுக்குச் சமாதானம் சொலலினர்.

நூற்றொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றுப்பத்தாவது ஸர்க்கம்.

வசிஷ்டா ராமனது கோபத்தைத் தீர்த்து ராமனைத் திருப்ப முயலுதல்.

ஜாபாலியின் வார்த்தைகளால மிகவும கோபமடைந்திருந்த ராமனை நோக்கி வசிஷ்டர், அவர் (ஜாபாலி) கூறின

http://acharya.org

தறகுக் காரணத்தை விளக்கிய பிறகு "ராமா! நான் உலகத்தி னுடைய உற்பததிக் கிரமஙகளையெலலாம் இதோ கூறு கிறேன கேள். முன்பு எலலாம் ஜலம் நிரமபி இருந்தது. அதில பூமி உணடாககபபட்டது. அதில் பிரம்மாவும் தேவதைகளும் உணடானர்கள். பிறகு நாராயணன பன்றி யுருககொண்டு ஜலஙகளினின்றும பூமியை எடுததனன. அநத பிரம்மாவும தன் புததிரர்களாகிய மரீசி முதலானவா களோடு கூடி இந்த ஜகததைதயெலலாம் படைததனன்.

பரபரஹமமான நாராயணனிடமிருந்து பிரமன் உண் டாயினன். அபபிரமனிடமிருநது மரீசி உணடாயினர். மரீசிக்குக காசியபரும, காசியபருககு சூாயனும, சூர்யனுக்கு வைவஸ்வதமனுவும் பிறந்தனா. வைவஸ்வதருககு இக்ஷு வாகு பிறநதனன. அவனே அயோததிககு முதனமையான மனனவன. அவனுகது 'குக்ஷி' என்பவனும் குக்ஷிக்கு விகுக்ஷி என்பவனும விகுக்ஷிககு பாணனும், பாணனுககு அனரண்யனும, அனரணயனுககு பிருகு எனபவனும பிறந் தனர்.

பிருகுவின மகன் திரிசஙகு, திரிசங்குவுககு யுவனா சுவனும், அவனுக்கு மாநதாதாவும, மாந்தாதாவுக்கு சுசந்தி யென்பவனும, அவனுககு துருவசநதியெனறும. பிரசேன ஜித் என்றும இரணடு பிள்ளைகளும பிறநதனர். அவர்களில் துருவசந்திக்குப பரதன் பிறந்தான.

பிறகு பரதனுக்கு அஸிதன என்பவன பிறநதான். அவன சத்துரு அரசர் பலாகளால் தோறகடிககப்படடுக் காட்டிற்குத் துரததப்பட்டான. அவன் இமயமலையில தவ வேடத்தை மேற்கொண்டனன். அச்சமயம் அவனுடைய இரண்டு மனைவிமார்களும கருவுற்றிருந்தனர். அவர்களில்

http://acharya.org

ஒருத்தி தன் சக்களத்தியின் கர்ப்பத்தை யழிக்கும்பொருட்டு அவளுக்கு விஷமிட்ட பக்ஷணத்தைக் கொடுத்தனள்.

இங்ஙனம் விஷந்தின்றும் காளிந்தியென்னும் அசிதனது மனைவி தவச்ரேஷ்டரான ச்யவனர் என்கிற முனிவரின் அருளால் கருச்சேதமடையாமல் தேஜோமயமான ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றனள். மற்றவளோ விஷத்தோடு பிறந்த சகர மகாராஜனைப் பெற்றாள்.

சகரனுக்கு அசமஞ்சனும், அசமஞ்சனுக்கு அம்சுமானும், அம்சுமானுக்கு திலீபனும், திலீபனுக்கு பகீரதனும், பகீரதனுக்கு ககுஸ்தனும், ககுஸ்தனுக்கு ரகுவும், ரகுவுக்குக் கல்மாஷபாதனும், அவனுக்கு சங்கணனும், சங்கணனுக்கு சுதாசனனும், சுதாசனனுக்கு அக்னிவர்ணனும், அவனுக்கு சீகரகனும் பிறந்தனர்.

சீகரகன் பிள்ளை மரு. அவன் பிள்ளை பிரசுச்சுருகன். அவன் பிள்ளை அம்பரீஷன், அவன் பிள்ளை நகுஷன், அவன் பிள்ளை நாபாகன். அவனுக்கு அஜனென்றும் சுவரதனென்றும் இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். அஜனுக்குத் தசரதன் பிறந்தான். அவனுக்கு ராமனாகிய நீ மூத்த குமாரனாகப் பிறந்தனை. இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் நான் இப்பொழுது கூறினபடி மூத்தபிள்ளையே அரசனாவது வழக்கமாய் இருக்கின்றது. அந்த வழக்கத்தைக் கெடுப்பது உனக்குத் தகாது. ஆகையால் நீயே ராஜ்யாபிஷேகம் கொண்டருளி இப்பூமண்டலத்தைப் பரிபாலனம் செய்வாயாக.'' என்றனர்.

நூற்றுப்பத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

நூற்றுப்பதினோராவது ஸர்க்கம்.

வசிஷ்டரின் வசனம் தந்தை சொல்லைவிட மேலானதென்றறிந்த ராமன் அவருக்குச் சமாதானம் கூறல்.

வசிஷ்டர் மீண்டும் ராமனை நோக்கி "காகுத்தனே! ஒவ்வொருவனுக்கும் தாய் தந்தையர் ஆசாரியன் ஆகிய இம்மூவரும் குருக்களாகின்றனர். தந்தையும் தாயும் இவனது தேகமாத்திரத்தைப் பிறப்பிக்கின்றனர். ஆசாரியனோ ஞானத்தைக் கொடுப்பவனாகையால் அந்தத் தாய் தந்தையர்களைவிட மேலானவன். நான் உன் தந்தைக்கும் உனக்கும் ஆசாரியனாகையால் நீ என்வார்த்தையின்படி நடக்கவேண்டும். ராமா! உலகினர்களைக் காப்பது உனக்குத் தருமமாகும், நீ சத்தியத்தையும் தருமத்தையும் அனுஷ்டிப்பது உண்மையாயின் பரதனுடைய வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தே தீரவேண்டும்" என்றனர்.

ராமன் வசிஷ்டரைப் பார்த்து "தாய்தந்தையர்கள் தங்களுக்குப் பிள்ளை பிறக்கவேண்டுமென்று செய்யும் விரதோபவாசங்களுக்கும், அது பிறந்தவுடன் முலைப்பால் கொடுத்து அன்ன வஸ்திராதிகளை யளித்து நீராட்டித் தாலாட்டி நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்க்கும் உபகாரங்களுக்கும் நாம் செய்யும் கைம்மாறு யாதொன்றுமில்லையன்றோ! ஆகையால் அவர்களே ஆசாரியனைக்காட்டிலும் மேலானவர்கள். ஆகையால் என் தந்தைக்கு நான் செய்த பிரதிக்ஞையைத் தவறலாகாது." என்று கூறும்போது பரதன் மிகவும் பரிதபித்து, கடன்காரனான பிராமணன் கடன் வாங்கிக்கொண்டவன் வாசலில் குறுக்காக ஆகாரமின்றி முகத்தை மூடிக்கொண்டு படுப்பதுபோல் ராமன் அயோத்திக்குத் திரும்பிவாராதிருக்குமளவும் பர்ணசாலையின் வாச

http://acharya.org

யில் படுத்துக்கொள்வதாகக் கூறி அங்ஙனமே தர்ப்பைகளைப் பரப்பி அதன்மேல் படுத்துக்கொண்டான்.

ராமன் இதற்கு மிகவும் வருந்தினபோதிலும் தன் எண்ணத்தை மாற்றாமலிருக்கவே, பரதன் பட்டணத்துஜனங்களைப் பார்த்து "நீங்களாயினும் என்தமையனைத் திருத்த மாட்டீர்களா?" என்றனன். அஜ்ஜனங்கள் அவனை நோக்கி "ராமன் சொன்னசொல் தவறாதவனன்றோ; அவனைத் திருத்த எமக்கு இயலுமோ?" என்றனர்.

ராமன் பரதனை நோக்கி "ஜனங்கள் சொன்னதைக் கேட்டனையா? உடனே நீ செய்யத்தகாத (உயிர்விடுவதாகச் செய்யும்) இக்காரியத்தை நிறுத்தி பட்டணம் சென்று அரசாட்சியைக் கைப்பற்றுவாயாக. நீ செய்யத்தகாத இக்காரியத்தைச் செய்ததற்குப் பிராயச்சித்தமாக ஜலத்தையும் என்னையும் தொடுவாயாக" என்றனன்.

பரதன் அவ்விதமே ராமனையும் ஜலத்தையும் தொட்டபின் ராமனையும் அங்குள்ளவர்களையும் நோக்கி "எனக்கு ராஜ்ஜியம் வேண்டுமென்று நான் தந்தையை யாசிக்கவில்லை. என் தாயையும் இதற்காகச் சூழ்ச்சி செய்யும்படி சொன்னவனல்லேன். ராமனை வனம் செல்வதற்கு நான் எள்ளளவும் அனுமதிக்கவில்லை. ஆகையால் தந்தையின் வார்த்தையை நான் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படிச் செய்ய வேண்டுமாயின் ராமனுக்குப் பதிலாக நானே வனவாசம் செய்வேன். ராமன் எனக்குப் பதிலாக அரசாட்சி செய்வானாக. அப்பொழுது இருவரும் தந்தையினது வார்த்தையின்படி நடந்தவர்களாவோம்" என்றனன்.

இதைக் கேட்ட ராமன் "பரதன் கூறியது யதார்த்தமாய் இருந்தபோதிலும் தந்தை பிழைத்திருக்கும்போது

http://acharya.org

யார் யாரை என்ன காரியஞ்செய்யக் கட்டளையிட்டனரோ அதைமாற்ற ஒருவர்க்கும் தகாது. ஆகவே நான் பதினான்கு வருஷம் சென்றவுடன் அயோத்திக்கு வந்து ராஜ்ஜியத்தை ஏற்றுப் பரதனை மகிழ்விப்பேன்" என்றுகூறிய பரதனை நோக்கி "குணசீலனே! கைகேயி மன்னனை வரம் வேண்டினள். நானும் அதன்படி நடந்துகொண்டேன்; ஆகையால் நீயும் என்வார்த்தையின்படி நடந்து மகுடம் சூட்டிக்கொண்டு தந்தையின் வார்த்தையை உண்மையாகச் செய்வாயாக" என்றனன்.

நூற்றுப்பதினோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றுப்பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம்

ராமன் பரதனைச் சமாதானப்படுத்தி அயோத்திக் கனுப்புதல்.

இங்ஙனம் ஒருவர்க்கொருவர் பின் வாங்காமல் நியாயமான வார்த்தைகளையே பேசின பரத ராமர்களைக் கண்டு அங்குக் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் குழுமியிருந்த ராஜரிஷிக் கூட்டங்களும் சித்தர்களும் தேவரிஷிகளும் "இப்படிப்பட்ட தர்மஜ்ஞர்களும், தர்மானுஷ்டானத்தில் சூரர்களுமாகிய இவ்விரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றவனே தன்யனாவான்" என்று கொண்டாடினர். அவர்கள் ராவணவதத்தை விரும்பி ஒருமிடறாகப் பரதனை நோக்கி "பரதா! உன் தந்தை சுகமாயிருக்க விரும்புவாயாயின் ராமன் சொன்னபடி நீ நடக்க வேண்டும். தசரதன் கைகேயியின் கடனைத் தீர்த்துக் கொண்டதனால் சுவர்க்கமடைந்தனன். நீங்கள் அவன் கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரத்தைத் தவறச்செய்வீர்களாயின் அவன் ஒருபோதும் நற்கதியில் நிலைக்கமாட்டான்" என்று

http://acharya.org

கூறி உடனே எல்லோரும் தம் தம் இருப்பிடங்களுக்குப் போயினர்.

பிறகு பரதன் மறுபடியும் அநேகவிநயமான வார்த்தை களைச்சொல்லி ராமனை அயோத்திக்கு அழைத்தனன். அதற்குராமன் "ஒளியின் பெருக்கு சந்திரனை விட்டொழிந் தாலும் ஒழியும், இமயமலை பனியை இழந்தாலும் இழக்கும்; சமுத்திரம் தன்கரையை மீறினாலும் மீறும், நான் மாத்திரம் தந்தைக்குச் செய்த பிரதிக்ஞையைத் தவறவே மாட்டேன். உன் அன்னை உனக்காக ராஜ்ஜியம் வேண்டினளென்று நீ அவளைக் கோபியாமலிருக்க வேண்டும்" என்று கூறினன்.

இங்ஙனம் சொன்ன ராமனை நோக்கிய பரதன் "ஐயனே! சுவர்ணமயமாய் விளங்கும் இப்பாதுகைகளின் மேல் உனது பாதங்களையிட்டு ஏறுவாயாக. இவையே ஸமஸ்த லோகங்க ளுக்கும் யோக க்ஷேமங்களை நடத்தக்கடவன" என்று வேண்டிக்கொள்ள, ராமனும் அங்ஙனமே அப்பாதுகைகளின் மேலேறி மீளவும் இறங்கி அவற்றைப் பரதனுக்கீந்தனன்.

பிறகு பரதன் அப்பாதுகைகளை நமஸ்கரித்து ராமனைப் பார்த்து "ரகுகுலதிலகனே! நான் பதினான்கு வருடங்கள் உன்னைப்போலவே சடைகளைத் தரித்து மரவுரியுடுத்துக் காய் கிழங்குகளை உண்டு பட்டணத்திற்கு வெளியில் வாசம் செய்து உன்னை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன். பதினைந் தாம் வருடத்தின் முதல்நாள் உன்னைப் பாரேனாயின் தப்பா மல் நெருப்பில் குதித்து உயிர்துறப்பேன்" என்றனன்.

ராமன் அப்படியேயாகட்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டு பரதனை அன்புடன் கட்டியணைத்துக் கொண்டு "மேன்மையுற் றவனே! தாயாகிய கைகேயியைக் கோபியாமல் காப்பாற்று

http://acharya.org

வாயாக. இப்படிக்கு என்மீதும் சீதைமீதும் நட்டி இருக்கிறேன்." என்று கூறிக் கண்களில் நீர் பெருகப் பரதனை விடை கொடுத்தனுப்பினன்.

பிறகு பரதன் தனக்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட அப் பாதுகைகளை விசேஷமாகப் பூஜித்து ராமனைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து அவைகளைப் பட்டத்து யானையின் தலையில் வைத்தனன். ராமன் அனைவரையும் அவரவர்க்குத் தகுந்தபடி பூஜித்து விடை கொடுத்தனுப்பினன். வருத்தத்தினால் கண்களில் நீர் பெருகப்பெற்று நின்று கொண்டிருந்த தாய்மார்களை ராமன் நமஸ்காரம் செய்து தானும் கண்ணீரைப் பெருக்கிக் கொண்டே தன் பர்ணசாலையுள் பிரவேசித்தனன்.

நூற்றுப்பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றுப்பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம்

பரதன் அயோத்தியுள் பிரவேசித்தல்

பிறகு பரதன் பட்டத்து யானையின் தலையிலிருந்த ராமனது பாதுகைகளைத் தன் தலையிலிட்டுக்கொண்டு சத்துருக்கனனுடன் தேர் ஏறினன். வசிஷ்டர் வாமதேவர் ஜாபாலி மந்திரிகள் முதலியோர் முன்னே போயினர். அனைவரும் ராமனது வாசஸ்தானமான சித்திரகூட மலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து மந்தாகினிநதியை அடைந்தனர். இங்ஙனம் அவர்கள் சிறிது தூரம் கடந்து பரத்துவாச முனிவரின் ஆசிரமத்தை யடைந்தனர். அங்கு அம்முனிவரிடம் பரதன் தனக்கும் ராமனுக்கும் நடந்த வார்த்தைகளையும் முடிவில் தான் ராமனது பாதுகைகளைப் பெற்றுவந்த விதத்தையும் விஸ்தாரமாகக் கூறினன்.

http://acharya.org

பரத்துவாசர் மிகவும் சந்தோஷமடைந்து பரதனது குணத்தைப் புகழ்ந்து மெச்சி "அப்பா! பரதா! உனது தந்தை தசரதனுக்கு உன்னைப் போன்ற நல்லபிள்ளை இருக்கிறபடியால் அவர் மரணமடையவில்லை. இன்னும் பிழைத்தே யிருக்கிறார்" என்றுகூற அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பரதன் அயோத்திக்குப் புறப்பட்டனன். பிறகு அனைவரும் இடையிலுள்ள யமுனையையும் கங்கையையும் கடந்து சிருங்கிபேரபுரத்தை யடைந்து மீண்டும் புறப்பட்டு அயோத்தியை அடைந்தனர். பரதன் சாரதியை நோக்கி "சாரதி! அயோத்திமாநகர் ராமனது பிரிவாற்றாமையால் ஒளிமழுங்கி நலம் குலைந்து உருமாறி ஆனந்த மின்றிப் பரிதாபநிலைமையில் இருப்பதைப்பார்" என்றனன்.

நூற்றுப்பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

நூற்றுப்பதினான்காவது ஸர்க்கம்.

பரதன் அழகழிந்திருந்த அயோத்தியைக்கண்டு சோகித்தல்.

பரதன் அயோத்தியில் நுழைந்தபொழுது அந்தப் பட்டணம் பூனைகளும் கோட்டான்களும் திரியப்பெற்று ஒளியின்றி இருள் மூடப்பெற்ற கிருஷ்ணபக்ஷத்தது இரவு போலவும், அங்காரகனால் பீடிக்கப்பட்டுத் தனியாகிப் பரிதபிக்கும் ரோகிணியைப் போலவும், யுத்தத்தில் வீரர்கள் மடியக் கவசங்கள்முறிய, யானைகளும் குதிரைகளும் நோவுபட, தேர்களும் கொடிமரங்களும் ஒடிந்துவீழ ஆபத்தை யடைந்த சேனைகளைப்போலவும், தமக்கு நாயகனாயிருந்த காளைபெருந்து தம்மைவிட்டுப்போகையில் தொழுவத்தினிடையில் அதையே நினைத்துக்கொண்டு முன்னேவைத்த பசும்

http://acharya.org

புல்லையும் தின்னாமல் வருந்திய பசுக்களைபோலவும், சிறந்த ரதகினங்களில்லாத முதகுடமை போலவும், ஒளியிழந்த நட்சத்திரமபோலவும விளங்கியது.

இன்னும் அபபட்டணமானது காட்டுத்தியால் கொளுத்தபபட்டு வாடிவதங்கின காட்டுக கொடிபோலவும காணப்பட்டது. அபபட்டணம் மார்க்கததில ஜனசஞ்சாரமின்றிக் கடைகள மூடபபட்டு மேகஙகளால மறைக்கபபட்ட ஆகாயம போலவும, உலாநதுபோன குளங் குட்டைகளையுடையதாகவும் இருந்தது. சந்தனம் முதலிய வாசனைகளின்றி சோகததினால பரிதபித்துக களிப்பற்று இளைத்திருக்கும் துக்கிதனுடைய தேகமபோலவும மேகததினால மறைக்கப்பட்ட சூரியனுடைய ஒளிபோலவும காணபபட்டது.

அந்நிலைமைகண்ட பரதன சாரதியைநோக்கி "முன்பு கீதவாததியங்களின் ஒலி கமபீரமாக இவ்வயோததியில் செவிபபட்டுக கொணடிருந்தது. சிறநத வாசனைகளுள்ள புஷ்பமாலைகளினுடைய கநதமும புகைககபபட்ட அகில், மட்டிபபால முதலியவற்றின மணமும வீசிககொண்டிருந்தது. குதிரைகளின் இனிய கனைபபுகளும, யானைகளின பிளிறொலிகளும ரதஙகளின் பேரொலிகளும சதாகேட்டுக் கொணடே யிருக்கும. ஐயோ! அவையொன்றும இபபொழுது காணபபடவில்லையே! பட்டணம் முழுதும ராமசோகததினால் பீடிக்கப்பட்டிருககின்றதே! உத்ஸவஙகளும் ஊர்கோலங்களும் நடககவில்லையே! அயோத்தியின அழகும ராமனுடன் போனதுபோலிருககிறதே! ஐயோ! இதென்ன கொடுமை! ராமன் எபபொழுது சந்தோஷமாயும, கமபீரமாயும் வந்து அனைவரையும சநதோஷிககச் செய்யப போகிறான்?" என்றான்

இங்ஙனம் கூறிக்கொண்டே பரதன் அரசனில்லாமையால் சிங்கமில்லாத குகைபோலப் புலப்படும் தந்தையின் மாளிகையுள் பிரவேசித்தனன். ஒளியற்று ஜனசஞ்சாரமில்லாத அந்தப்புரத்தைக் கண்டு மிகவும் வருந்தினன்.

நூற்றுப்பதினான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றுப்பதினைந்தாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் நந்திக்கிராமமடைந்து ராமபாதுகைகளை முன்னிட்டு அரசாட்சி செய்தல்.

பிறகு பரதன் ராமனைப் பிரிந்ததனாலுண்டான மன வருத்தத்தினால் அயோத்தியில் வசிக்க விருப்பமில்லாதவனாகி வசிஷ்டர் தாயமார்கள் முதலியோரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு பட்டணத்திற்கு வெளியிலுள்ள நந்திக் கிராமத்தை யடைந்து ராமனைப்போல் சடைதரித்து மரவுரி உடுத்துக் காலம் கழிக்கலாயினன். சத்ருக்கனனும் அவனைப் பின்பற்றினன். வசிஷ்டர் முதலியவர்களும் பிராமணர்களும் மந்திரிகளும் அவனைப் பின்சென்றனர்.

பரதன் ராமபாதுகைகளைத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு நந்திக்கிராமத்தில் பிரவேசித்து ஜனங்களைப்பார்த்து "ராமன் இந்த ராஜ்ஜியத்தை என்னிடத்தில் நியாஸமாக (பாதுகாத்து வைக்கும்படி ஒருவன் மற்றொருவனிடம் கொடுக்கும் வஸ்து) வைத்திருக்கின்றனன். ஆகையால் இதை நான் அவன் வந்தவுடன் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டியதன்றி ரக்ஷிக்கை முதலிய சுதந்திரம் எனக்கில்லை. சுவர்ணமயமான இப்பாதுகைகளே நமது ராஜ்ய யோக க்ஷேமங்களை நிறைவேற்ற வல்லவை; ஆகவே இப்பாதுகைகளுக்கு வெண்கொற்றக் குடையையும் சாமரங்களையும் பிடிப்பீர்களாக. இதனாலேயே தருமம் நிலை

http://acharya.org

நிற்கும். ராமன் வந்தவுடன் இவற்றை அவன் பாதங்களுக்கு நானே இட்டு அவனது பாதங்களைக் கண்ணாரக் காண்பேனாக. ராஜ்ய பாரத்தை அவனிடம் ஒப்புவித்து அவனுக்கு அத்தாணிச் சேவகம் செய்துகொண்டிருப்பேன். இதனால் என் தாயினாலுண்டான அபகீர்த்தியைப் போக்கிக் கொள்கின்றனன்." என்றனன்.

பிறகு பரதன் ராம பாதுகைகளுக்கு அபிஷேகம் செய்து மனக்களிப்பின்றி வருந்தி மந்திரிகளுடன் நந்திக்கிராமத்தில் வசித்து ராஜசாசனங்களை யெல்லாம் அப்பாதுகைகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து ராஜநீதி செலுத்தி வந்தனன். அரசனுக்காக வரும் வஸ்திரம் புஷ்பம் முதலிய காணிக்கைகளையும் முதலில் பாதுகைகளுக்கு நிவேதனம் செய்து பிறகு தான் ஸ்வீகரித்துக் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வந்தனன்.

நூற்றுப்பதினைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றுப்பதினாறாவது ஸர்க்கம்

ராமன் சித்திரகூடத்தைவிட்டு வேறு ஆச்சிரமத்திற்குப் போதல்.

பரதன் சென்றபின் ராமன் அந்தத் தபோவனத்திலேயே வசித்திருந்தனன். பிறகு ஒருநாள் அவ்வனத்திலுள்ள எல்லா ரிஷிகளும் மற்றோர் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று வசிக்க விருப்பமுற்றிருப்பதை ராமன் அறிந்துகொண்டு தன்னால் எவர்க்கேனும் ஏதாவது அபராதம் நேரிட்டதோவென்று சந்தேகித்துக் குலபதியெனும் ரிஷியைப் பார்த்து "மகாநுபாவரே! உங்களுக்கு மனவருத்தமுண்டாக்கத்தக்கதான கெட்ட நடவடிக்கையை நானாகிலும் லக்ஷ்மணனாகிலும் செய்ததுண்டோ? அல்லது சீதை உங்களிடத்தில்

http://acharya.org

நடக்கவேண்டிய ரீதிப்படி நன்கு நடக்கவில்லையா? எதனால் நீங்களனைவரும் இவ்விடத்தைவிட்டு வேறு ஆசிரமத்திற்குச் செல்லுகிறீர்கள்" என்று கேட்டனன.

வயதாலும் தவத்தாலும் முதிர்ந்த அகருலபதி நடுக்கமுற்று "என்னப்பா! சீதை மங்கல ஸ்வபாவமும் பரிசுத்தியும் அனுஷ்டானத்தில மனவூக்கமும உடையவள். அவள் எப்படி தருமம் தவறி நடப்பாள்? உன்னைப்பற்றி ராக்ஷசர்களால ரிஷிகளுக்கு உபத்திரவங்கள உண்டாகின்றன. இங்கு ராவணனுடைய தமபியும துஷ்டஸ்வபாவனும கொடிய ராக்ஷசனுமான கரன என்பவன இருக்கின்றனன். அவன் அடிக்கடி ரிஷிகளுக்குக் கெடுதி செய்வது வழக்கம். இப்பொழுது நீ வந்த பிறகு பின்னுமதிகமாக முனிவர்களைப் பிடிக்கின்றனன். அவனுடன கூடிய மற்றும பல ராக்ஷசர்கள தமது கோரமான ரூபங்களைக் காட்டியும, எங்களையடித்தும, ஹோமாக்கினிகளை அவித்தும, யாக சாமானகளை அப்பால எறிந்தும இன்னும பலவாறாக இமசிக்கின்றனர். ஆகையால எல்லா ரிஷிகளும வேறு இடத்திற்குப் போக விரும்புகின்றனர். இங்கிருந்து வெகு தூரத்தில காய் கிழங்குகள ஏராளமாகவுள்ள ஓர் அழகிய ஆசிரமம இருக்கின்றது. முன்பு நாங்கள அவ்விடம வசித்திருக்கிறோம. அப்பனே! நாங்கள் அங்குச செல்லுகிறோம். அக்கொடிய அரக்கன உனக்கும் கெடுதியைச் செய்யக்கூடுமாதலால் நீயும் எங்களுடன் கூட வருவாயாக." என்றனர.

இவற்றைக் கேட்ட ராமன பிரயாணத்திற்கு சித்தராக விருக்கும அகருலபதியைப் பார்தது " நானிருக்கும்போது உங்களுக்கென்ன பயம்? நானே உங்களைச் சுற்றிக காத்துக கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கின்றேன்" என்று எவ்வளவு கூறினும்

http://acharya.org

அம்முனிவர் கேட்காமல் ராமனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு அனைவரையும் கூட்டிக்கொண்டு சென்றுவிட்டனர். ராமனும் அவர்களை வழியனுப்பச் சிறிதுதூரம் கூடச்சென்று தன் பர்ணசாலைக்குத் திரும்பினன். பிறகு ராமன் ரிஷிகள் வாசம் செய்த இடமாகையால் அதைவிட்டுச் செல்ல விருப்பமில்லாதவனாகி அங்கேயே வசிக்க எண்ணினன்.

நூற்றுப்பதினாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றுப்பதினேழாவது ஸர்க்கம்.

ராமன் அத்திரி முனிவரது ஆச்சிரமத்தில் பிரவேசித்தல்.

பிறகு ராமன் அந்த ஆசிரமத்தில் வசிக்க விரும்பாமல் இருந்தனன். அவன் "ஆ! நான் இந்த ஆசிரமத்தில் பரதனையும் தாய்மார்களையும் பட்டணத்து ஜனங்களையும் கண்டு பிரிந்தேனல்லவா? இவ்விடத்தில் இருந்தால் அவர்களை நினைத்து அடிக்கடி வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் பரதனுடைய சைனியங்களினால் ஆசிரமமெல்லாம் பாழாகி விட்டது. இதைவிட்டு வேறிடம் போகவேண்டும்" என்று ஆலோசித்து சீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அவ்விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு அத்திரி மகரிஷியின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று அவரை வணங்கினன்.

அம்முனிவர் ராமாதிகளை அன்புடன் வரவேற்று நன்கு உபசரித்தனர். பின்னும் அவர், வயது சென்றவளும் மிக்க தவசியும் பதிவிரதையுமான தமது மனைவி அருகிலிருக்க சீதைக்கு அவளை அறிமுகம் செய்துவைத்து அவளுடைய பிரபாவங்களைக் கூறத்தொடங்கி, "சீதே! அநசூயை மகா பதிவிரதை. தர்மானுஷ்டானத்தில் மிகவும் சிறந்தவள்.

http://acharya.org

முன்பு பத்து வருஷங்கள் மழைபெய்யாமல் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டபொழுது, ரிஷிகளுக்குக் காய் கிழங்குகளை சிருஷ்டித்து கங்காநதியையும் பிரவகிக்கும்படி செய்தனள். முன் பொருகால் தேவகாரியத்தின் பொருட்டு சீக்கிரமாகப் பத்து இரவுகளை ஒரே இரவாகச் செய்தனள். இவளைத் தாயைப் போல் கௌரவிப்பாயாக. ஸமஸ்த பிராணிகளாலும் வணங்கத்தகுந்தவள். இப்படிப்பட்ட அநசூயையை நீ நமஸ்கரிப்பாயாக" என்றனர். ராமனும் அவரது சொல்லை அங்கீகரித்தனன்.

சீதையும் அப்படியே அநசூயையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து வணங்கி அவளுடைய யோக க்ஷேமங்களைப் பற்றி வினவினள். அநசூயையும் பரமசந்தோஷமடைந்து சீதையை நோக்கி "சீதே! நீ சமஸ்தமான ராஜபோகங்களை யும் விட்டு ராமனைப் பின்பற்றி வனவாசம் செய்வதால் நீயே பாக்கியசாலியாவாய். எந்த ஸ்திரீகள் தமது கணவன் நகரத்தி லிருப்பினும் காட்டிலிருப்பினும் தரித்திரனாயினும் பாபிஷ்ட னாயினும் கைவிடாமல் அவனிடத்தில் பிரீதியுடையவர் களாய் இருப்பார்களோ அவர்களுக்குச் சிறந்த லோகங்கள் கிடைக்கும். கெட்டநடத்தை யுடையவனாயினும் இஷ்டப் படி நடப்பவனாயினும் நல்ல குணமுடைய மாதர்களுக்குக் கணவனே பரம தெய்வம். ஆகையால் நீ இப்பொழுது போலவே எப்பொழுதும் கணவனை யனுசரித்துப் பதிவிரதை களின் தருமத்தினின்றும் ஒரு நாளும் தவறாமல் ஒழுகு வாயாக" என்றனள்.

நூற்றுப்பதினேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

http://acharya.org

நூற்றுப்பதினெட்டாவது ஸர்க்கம்

சீதை அநசூயையின் வார்த்தைகளால் ஆனந்தித்துத் தன் சுயம்வரத்தை அவளுக்குக் கூறுதல்.

இங்ஙனம் அநசூயை கூறக்கேட்ட சீதை "அம்மா! நான் வனத்திற்குப் புறப்படும்போது கௌசல்யையும் எனக்குப் பதிவிரதா தருமத்தைக் குறித்து உபதேசித்தனள். முன்பு என் விவாக காலத்தில் அக்கினியின் முன்னிலையில் என் தாயும் அத்தருமத்தை யுபதேசித்து என்னைத் திருத்தி யிருக்கின்றனர். அவற்றை மறக்காமல் மனதில் வைத்துக் கொண்டு அதன்படி நடக்கிறேன். இப்பொழுது நீர் சொன்ன வார்த்தைகளால் அவையெல்லாம் என்னினைவில் பெருகிட்டாற் போலாயின. கணவன் மனமுகக்கும்படி செய்யும் பணிவிடையைக் காட்டிலும் ஸ்திரீகளுக்கு வேறொரு தவமில்லை. சாவித்திரி தேவி கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்து சுவர்க்க லோகம் சென்று மேன்மை யுற்றிருக்கிறாள். நீரும் அவ்வித காரணத்தினாலேயே சுவர்க்கமடையப் போகிறீர்" என்றனள்.

அநசூயை சீதையினுடைய வார்த்தைகளால் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவளாய் அவளை நோக்கி "சீதே! உனக்கு நான் ஏதாவதொருவரம் கொடுக்க விரும்புகின்றனன், உனக்கு வேண்டுவதென்ன? கேட்பாயாக" என்றனள். சீதை புன்னகையோடு கூடின முகமுடையவளாய் "உங்களுடைய அன்பான இந்த வார்த்தைகளே எனக்குப் போதுமானவை. நான் விரும்பியதெல்லாம் செய்தாற்போலவே ஆயிற்று" என்றனள்.

அநசூயை "சீதே! இதோ இந்த திவ்வியமான பூமாலைகளையும் ஆடையாபரணங்களையும் குங்குமம் சந்தனம் முதலிய அலங்காரங்களையும் கஸ்தூரி முதலிய பரிமளத் திரவியங்களையும் நீ ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றால் உன்னை அலங்கரித்துக் கொள்வாயாக. லக்ஷ்மீதேவி மகாவிஷ்ணுவை ஆனந்தப்படுத்துவதுபோல் உன்பர்த்தாவுக்கு மிகவும் மனக் களிப்பை விளைவிப்பாயாக" என்றனள். சீதையும் அவ்விதமே தன்னை நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு கைகளைக் குவித்த வண்ணம் அவளுக்கு நமஸ்காரம் செய்தனள்.

அச்சமயம் அநசூயை சீதையை நோக்கி "சீதே! ராமன் உன்னையடைந்த விதத்தை நான் கேட்க விரும்புகிறேனாதலால் நீ விஸ்தாரமாக எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்." என்றனள்.

http://acharya.org

பிறகு சீதை தான் ஜனகருக்குக் கிடைத்த விதத்தையும் தனக்கு மணப்பருவம் வந்ததும் தன் தந்தை தனக்குக் கன்னியா சுல்கமாக ஏற்படுத்தின ஏற்பாட்டையும் ராமன் அநாயாஸமாய் வில்லிறுத்துத் தன்னை மணம்செய்துகொண்ட விதத்தையும் விஸ்தாரமாகக் கூறினள்.

நூற்றுப்பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நூற்றுப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

ராமன் தண்டகாரணியம் செல்லல்.

அநசூயை சீதையின் கலியாண வைபவத்தைக் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவளாய் அவளை உச்சிமோந்து கைகளால் அணைத்து "மதுரமான பேச்சையுடையவளே! உன் கதையைக் கேட்டு நான் மிகவும் சந்தோஷித்தனன். இரவு வந்துவிட்டபடியால் இனி நீ ராமனிடம் செல்வாயாக. நான் அனுமதி கொடுக்கிறேன்." என்றதும் சீதை அவளை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு ராமனை அடைந்தனள்.

ராமன் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட சீதையைக் கண்டு அநசூயையின் பிரீதி விசேஷத்திற்கு மிகவும் உகந்தனன். பிறகு ராமன் ரிஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டுப் பிரீதியுடன் அன்றிரவை அவ்விடத்தில் கழித்து மறுநாள் பொழுது விடிந்ததும் அந்த ரிஷிகளை வணங்கி, தான் தண்டகாரணியம் செல்ல அனுமதியளிக்கும்படி வேண்டினன்.

அம்முனிவர்கள் ராமனை நோக்கி "ராகவா! இப்பெருங் காட்டில் மனிதர்களைத் தின்னும் தன்மையர்களும் பயங்கரமான பலவித உருவங்கொள்ள வல்லவர்களுமான ராக்ஷசர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் எங்களை அசுத்தமாய் இருக்கும்போதும் பராக்கடித்திருக்கும்போதும் பிடித்துத் தின்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான வனத்தில் நீ பிரவேசிப்பது யுக்தமன்று." என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே ராமன் அவர்களுடைய மங்களாசாசனங்களைக் கைப்பற்றிச் சீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் தண்டகாரணியம் நோக்கிப் புறப்பட்டுச் சென்றனன்.

நூற்றுப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மொழிபெயர்ப்பில்

அயோத்யா காண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

http://acharya.org